αντιτετράδια
ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΕΛΤΑ
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο
Δ.Ε.Μ.Π. ΧΡΥΣΟΒΡΥΣΗ
Δρόμος Αξίας 617
ΚΟΛΙΚΟΣ 01 2664

Τεύχος 132• Τιμή 3 €

Στη Σωστή Πλευρά της Ιστορίας...

"Η Ιστορία δεν πράττει τίποτε, δεν διαθέτει κάποιον απερίγραπτο πλούτο δυνατοτήτων, δεν μάχεται αγώνες! Αντίθετα, ο άνθρωπος είναι εκείνος που ενεργεί, που έχει όλες τις δυνατότητες, που αγωνίζεται· δεν είναι διόλου η «Ιστορία», που, σαν να ήταν κάποιο ιδιαίτερο άτομο, μεταχειρίζεται τον άνθρωπο ως μέσον για να επιτύχει τους στόχους της. Η Ιστορία δεν είναι τίποτε άλλο παρά οι πράξεις των ανθρώπων, που επιδιώκουν τους δικούς τους σκοπούς"

αντιτετράδια
ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ταυτότητα

Λόγω Πανδημίας και lock down, τα «α» δεν κυκλοφόρησαν την άνοιξη και το καλοκαίρι του 2021 και την άνοιξη του 2022. Το 130ο τεύχος το Σεπτέμβρη και το 131ο το Δεκέμβρη του 2021 κυκλοφόρησαν κανονικά. Ελπίζουμε ότι δεν θα δημιουργηθεί εκ νέου πρόβλημα με τη λειτουργία ατελιέ, τυπογραφείων κ.λπ., λόγω έξαρσης της πανδημίας το επόμενο διάστημα.

Περιοδικό για την εκπαίδευση
Διευθύνεται από Επιτροπή
ΚΩΔΙΚΟΣ 01 2664
Ιανουάριος - Φεβρουάριος
Μάρτιος - Απρίλιος
Μάιος 2022

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΜΟΡΦΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία
Αριστοτέλους & Αβέρωφ 23
104 33 Αθήνα
Τηλ.: 210 8227992, 210 5125714
www.antitetradia.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ:
Χρίστος Σόφης, Αγγελική Φατούρου
Παραγωγή:
Δ. ΓΑΒΑΛΑΣ
Θίσβης 7, Περιστέρι | 210 5722902
anagrafigavalas@gmail.com
www.anagrafi.gr

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
Αγγελική Φατούρου
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ
☎ 210 9705865
ΑΡ. ΛΟΓΑΡ. ALPHA BANK
432-002101-008070
IBAN: GR22 0140 4320 4320 0210 1008 070

Τα «αντιτετράδια» διατίθενται δωρεάν στις σχολικές βιβλιοθήκες

Ανανεώστε τη συνδρομή σας. Στηριζόμαστε ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ στις πωλήσεις του περιοδικού. Ειδικά σε συνθήκες πανδημίας και με τις τιμές να έχουν εκτοξευθεί, η συνεισφορά σας είναι εντελώς απαραίτητη για να συνεχιστεί η έκδοση των «α», που εκδίδονται ανελειπώς από το 1988!

Ανταποκριτές

ΑΙΓΙΝΑ: Ιφιγένεια Γεωργάλα (6942215003)
ΑΙΤΩΛΟΚΑΡΝΑΝΙΑ: Σωκράτης Ζαραβίνας (Αγρίνιο, 6977663177)
ΑΡΚΑΔΙΑ: Λίλη Κουτσούκου (2710228012, 6978824432, Τρίπολη)
ΑΡΤΑ: Θανάσης Κρίκας (6932577623)
ΑΧΑΪΑ: Χρήστος Τσουκαλάς (Πάτρα, 2610342244)
ΓΙΑΝΝΕΝΑ: Χρυσάνθη Αθανασίου (26510-41058), Γιάννης Μακρίδης (6974966131)
ΔΡΑΜΑ: Παύλος Θεοδωρίδης (6945 597241) Δ. Μαυρίδης (6947 834944)
ΕΒΡΟΣ : Γιώργος Δεμερδεσλής (Ορεστιάδα, 6937271637),
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ: Κώστας Μαστροκώστας (Καρπενήσι 6972879173)
ΗΜΑΘΙΑ: Γιάννης Μελιόπουλος (6972220398) Ευγενία Καβαλλάρη (6978163060)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Δημήτρης Καρβαγιώτης (6974929257, 6944414694) Ειρήνη Σωπιάδου (6937 178496)
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑ: Παύλος Αλεξίου (6972272601)
ΙΚΑΡΙΑ: Χρήστος Δάμαλος (6972690991)
ΚΑΛΥΜΝΟΣ: Νίνα Γεωργιάδου (6993036388)
ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Λένα Γκαραγκάνη (6979697904)
ΚΕΡΚΥΡΑ: Μιχάλης Τσιριγώτης (6936077204)
ΚΡΗΤΗ: Λίζα Σκλάβου (Ηράκλειο 6979775647) Αρετή Σπαχή (6974493769)
ΛΕΥΚΑΔΑ: Θανάσης Πουτόκας (6976438317)
ΛΗΜΝΟΣ: Φωτεινή Ρόιμπα (6973285919)
ΜΑΓΝΗΣΙΑ: Σοφία Κούτσια (Βόλος 6946669923)
ΜΥΚΟΝΟΣ: Δημήτρης Παπαδημητρίου (6945987267)
ΠΑΤΜΟΣ: Γιάννης Παπαδόπουλος (6942 095318)
ΡΕΘΥΜΝΟ: Πάνος Παπαμιχαήλ (6974885777)
ΦΘΙΩΤΙΔΑ: Νίκος Ζάρδας (Κ. Βούρλα, 2235042117) Στέλιος Καραμήτσος (Λαμία, 6976787390)
ΧΑΛΚΙΔΑ: Όλγα Κολιού (6932969242)

Δημοσιογραφική ομάδα

Αργυράκης Παναγιώτης, Αλεξίου Βασίλης, Γαλάνης Νίκος, Γεωργιάδου Νίνα, Γιαννάτου Κική, Δάμαλος Χρίστος, Δανιήλ Μαρία, Δεμερδεσλής Γιώργος, Ζάρδας Νίκος, Καββαδίας Γιώργος, Καβαλλάρη Ευγενία, Κανδήλας Βάιος, Κάτσικας Χρίστος, Μακρίδης Γιάννης, Μαρίνης Γιάννης, Μελιόπουλος Γιάννης, Οικονόμου Δήμητρα, Πανοπούλου Φωτεινή, Παπαδάκη Ζαμπία, Παπαδόπουλος Γιάννης, Πετράκης Βασίλης, Πέττας Αντώνης, Πουτόκας Θανάσης, Σεμιτεκόλου Πηγή, Σκλάβου Λίζα, Σόφης Γιώργος, Σόφης Χρίστος, Σπαχή Αρετή, Σταυρόπουλος Σίμος, Σωπιάδου Ειρήνη, Τσαφαρά Μαρία, Τσιριγώτης Θανάσης, Τσουκαλάς Χρήστος, Φατούρου Αγγελική, Φιλιππίδης Νίκος

ΛΟΝΔΙΝΟ: Χριστίνα Κωστούλα

ΠΑΡΙΣΙ: Μαρίνα Καλαρά

ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ: Σαλαπάτας Βαγγέλης

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Κουφοβασίλη Τιτίκα

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ
Άρης Αλεβίζος, Κώστας Σουλιώτης

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
Γεωργία Μυλωνάκη

ΚΟΜΙΚ: Λευτέρης Παπαθανάσης

Γ/ΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ:
Φοίβος Αδριανός

για συνεργασίες

agelikifatourou@gmail.com
☎ 6974438720

Ο πίνακας του εξωφύλλου είναι του ζωγράφου
Στάθη Πάνου
Το απόσπασμα στο εξώφυλλο είναι από το βιβλίο των
Κ. Μαρξ – Φ. Εγκελς, Η Αγία Οικογένεια

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΣΤΑ «α»:
Δήμητρα Κωσταρά, Εύη Μυλωνάκη, Βασιλική Χρυσοστομίδου

ΑΔΙΟΡΙΣΤΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ
Παναγιώτης Αργυράκης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ
Κουφοβασίλης Δημήτρης, 6946174427

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ
Λεωνίδας Σαλαπάτας, 6947567668
Χρίστος Σόφης, 6972527451

αντιτετράδια ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

γραφτείτε συνδρομητές...

Εσωτερικού ετήσια	15€
Εσωτερικού διετής	28€
Εσωτερικού τριετής	40€

Α. Φατούρου, Δυρραχίου 55, 104 43, Αθήνα

Η ύλη έκλεισε στις 3/5/2022

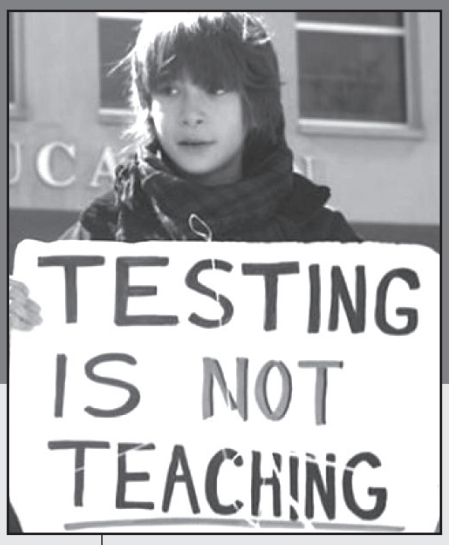

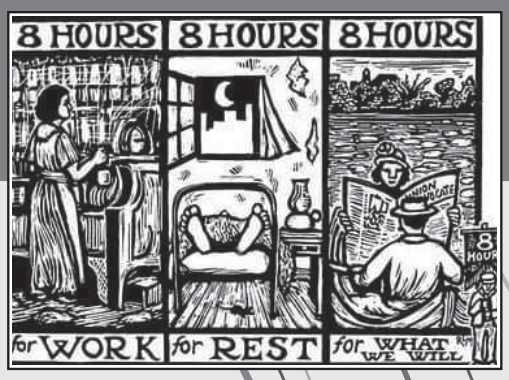

περιεχόμενα

2 Αντί προλόγου

Εκπαιδευτική & πολιτική συγκυρία

3 Πόλεμος & Ειρήνη
5 Εξοπλιστική υστερία *Β. Πετράκης*
7 Το τάγμα Αζόφ δημιούργημα της Δύσης *Β. Πετράκης - Ν. Φιλιππίδης*
9 Η αναγέννηση του αμερικάνικου εργατικού κινήματος *Remco van dee Meer*

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ

10 Ελληνική Piza: Μύθοι & Πραγματικότητα *Γ. Καββαδίας*
11 Αφέλεια, υποκρισία, ή χτύπημα στο δημόσιο σχολείο *Παρέμβαση Ιωαννίνων*
14 Goodbye πανεπιστημιακά συγγράματα *Χ. Δάμαλος - Χ. Κάτσικας*
15 Επιμορφώσεις εκτός εργασιακού ωραρίου *Ε. Σωπιάδου*
16 Συγχωνεύσεις σχολών & τμημάτων *Παρεμβάσεις ΠΕ & ΔΕ*
17 Διαταγές Κόπτση για να βγει η ύλη *Γ. Καββαδίας*
18 Η τηλεκπαίδευση είναι αντιπαιδαγωγική *ΕΛΜΕ Εύβοιας*
19 Για την (αυτο)διορισμένη Διοίκηση της ΟΛΜΕ *Εκπαιδευτικός Όμιλος*
21 Η πλειοψηφία της ΟΛΜΕ ακολουθεί ολισθηρό δρόμο
22 Ο Χατζηδάκης επελαύνει ενάντια στα συνδικάτα *Παρεμβάσεις ΔΕ*
23 Στοιχεία σχετικά με τη στελέχωση του θεσμού της παράλληλης στήριξης *Β. Παπαδημητρίου*
25 Έχουμε και τη σχολική αστυνομία; Στο εδώλιο μαθητές για τις καταλήψεις
26 Μονόδρομος η απεργία - αποχή *Γ. Καββαδίας*
27 Αυξήστε στους μισθούς - Διορίστε εκπαιδευτικούς *Γ. Καββαδίας - Φ. Πανοπούλου*
29 Ο «e-πίνακας» μιας υποβαθμισμένης εκπαίδευσης *Χ. Κάτσικας*
30 Η 8η Μάρτη των γυναικών και... ο μήνας έχει 9 της Κεραμέως *ΕΛΜΕ Β΄ Αχαΐας*
31 Κυκλάδες: Η εκπαίδευση στον «γύψο» *Δ. Παπαδημητρίου*
32 Παρωδία οι προσλήψεις ψυχολόγων *Β. Σαλαπάτας*
33 Η μουσική εκπαίδευση στην Ελλάδα *συνέντευξη με τον Δ. Καλαντζή*

ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

34 Μικρασιατική εκστρατεία: από τον θρίαμβο στην ταπείνωση *Θ. Τσιριγώτης*
36 Η συκοφαντική εκστρατεία για τα «εγκλήματα του ΕΑΜ» *επιμέλεια - παρουσίαση: Α. Λεοντή*
47 Μια «μεγάλη ιδέα» μιας βαθιάς εξαρτημένης και υποτελούς μεγαλοαστικής τάξης *Β. Πετράκης*

Αγωνιστικές Παρεμβάσεις ΔΕ

51 Διακήρυξη για το 20ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ

56 Της Ασπασίας *Β. Αλεξίου*
Πρώτη συνάντηση *Κ. Σουλιώτης*
(για τη συντρόφισσα Ασπασία και το σύντροφο Στέλιο που έφυγαν νωρίς)

ΑΠΟΨΕΙΣ

57 Νεογλώσσα & Εργαλειοποίηση στα Μαθηματικά και τη Στατιστική *Τ. Πατρώνης*
64 Τα παγκόσμια μονοπώλια αλώνουν τον πρωτογενή τομέα *Ι. Σταυρίδης*
66 Οι γλώσσες κατά του ρατσισμού *Α. Παναγοπούλου*
67 Το πορτοφόλι και το portfolio *Μ. Τσαφαρά*
68 Υπερδύναμη λογοκρισίας... *Π. Παπαδόπουλος*

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Μετάφραση - Επιμέλεια: Γεωργία Μυλωνάκη

69 Εξάλειψη της διδασκαλίας *Ντ. Φουσάρο*
Η Βενεζουέλα ξεκίνησε τις διά ζώσης τάξεις
70 Η Κούβα στην πρωτοπορία της προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών
Χιλή: Η τελευταία ιθαγενής με μητρική τη γλώσσα Yaghan πέθανε
71 Ελ Σαλβαδόρ: Όχι στη φυλάκιση παιδιών
Αργεντινή: Σωματείο δασκάλων σε απεργία

ΑΝΤΙΜΑΜΑΛΟ *Ν. Γεωρχιάδου*

72 Ελλάδα, πιόνι στους βρώμικους πολέμους
73 Χυδαίοι
74 Η κυριαρχία του φόβου

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

76 Φιλοσοφία για όλους *Π. Τσαλουχίδης*

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ στα «α»

78 Το δέρμα γυμνό *Β. Χρυσοστομίδου*
79 Εσύ τί θα 'κανες; *Ε. Μυλωνάκη*
80 Αν με βαστούσαν τα πόδια μου... *Ε. Καραχιάννη*

αντί προλόγου

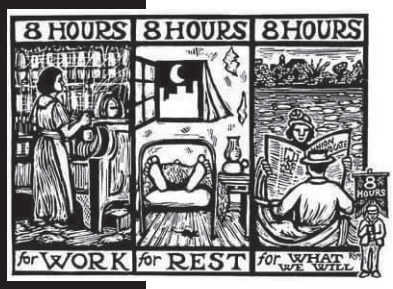

Η εποχή μας τα συμπύκνωσε όλα! Πόλεμος, φτώχεια, παρηγορητικά λόγια, ανταγωνισμοί των ισχυρών, πείνα για τους λαούς, "τανκς αντί τρακτέρ"...
Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία ανατίναξε, μαζί με τις εκατόμβες των νεκρών, και τα παραμυθιάσματα των ΜΜΕ (σύμφωνα με τις εντολές των αφεντικών τους), πως τάχα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης οι πόλεμοι θα καταργηθούν, πως η Ευρώπη είναι στο απυρόβλητο, πως οι μεγάλες δυνάμεις συνεννοούνται αντί να ανταγωνίζονται, πως τα σύνορα είναι ιερά κι απαραβίαστα (όπου μας βολεύει), πως το ΝΑΤΟ είναι κάτι σαν προσκοπικός οργανισμός και άλλα ηχηρά παρόμοια· ώσπου ακούστηκαν οι σειρήνες του πολέμου, διότι τα γεγονότα είναι πεισματάρικα.

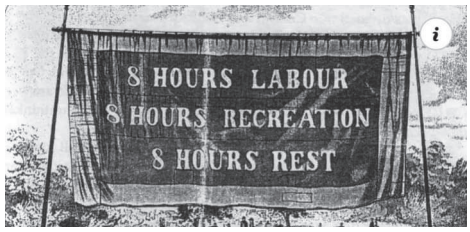

Η Ρωσία του Πούτιν νιώθει τον κλοιό του ΝΑΤΟ στα σύνορά της και η εξαγγελία Φινλανδίας - Σουηδίας για ένταξη σε αυτό δεν μπορεί παρά να δημιουργεί κρεσέντο πανικού στο Κρεμλίνο.
Η κίνηση των ΗΠΑ προς τον Ειρηνικό έδωσε ένα χρονικό ρήγμα στην άρχουσα τάξη της Ρωσίας να δείξει τα δόντια της.
Η κυβέρνηση Ζελένσκι που απαγόρευσε το κόκκινο χρώμα και κοιμάται αγκαλιά με τους φασίστες του Αζόφ, ξυλοπόδαρη, ξελογιασμενη και θεραπαινίδα των δυτικών, τρέχει τώρα να συμμαζέψει τα ασυμάζευτα, εκλιπαρεί για όπλα, αναπαράγοντας τα χολυγουντιανά σκηνικά. Είναι σαν να κλέψανε του κλέφτη τα κλοπιμαία! Οι δυτικοί βρήκαν την ώρα να ξεθάψουν πτώματα, να αναποδογυρίσουν την ιστορία, να απαγορεύσουν τον Ντοστογιέφσκι και τον Σοστακόβιτς. "Οι αναμάρτητοι πρώτοι τον λίθον βαλέτω", που θα 'γραφε και το Ευαγγέλιο.
Δεν υπάρχει ζωντανό στον κόσμο που να μην το 'χουν πυροβολήσει, ωστόσο σήμερα –ειδικά οι ΗΠΑ– γίνονται τιμητές. Αιδώς Αργείοι!
Στα καθ' ημάς, η κυβέρνηση, αφού αγόρασε φρεγάτες και αεροπλάνα για την... σταθερότητα στο Αιγαίο, παρακολουθεί την κούρσα των τιμών, που φαίνονται να περιγελούν από ψηλά τον κόσμο, που κυριολεκτικά πνίγεται. Το καθημερινό τραπέζι φτώχυνε απελπιστικά, το φυσικό αέριο και το πετρέλαιο έγιναν απλησίαστα, λες και μεταφέρονται από άλλο πλανήτη. Κάπως έτσι συμβούλεψαν το Μητσοτάκη να ανοίξει το κρατικό πουγκί για λίγα δοσίματα και υποσχέσεις, ώστε να κρατάει ζωντανό το ενδιαφέρον για τις εκλογές.
Το απέναντι διαμέρισμα της ίδιας πολυκατοικίας ακροβολίζεται, με τον Τσίπρα αδιαμφισβήτητο αρχηγό, και άρχισε ήδη να ρίχνει δολώματα δεξιά (κυρίως) και αριστερά, ώστε το εκβιαστικό δίλημμα να είναι πραγματική φάκα για κάθε πολίτη.
Όπως ακριβώς συνέβη στη Γαλλία, όπου το κακό ανταγωνίστηκε με το κακότερο, γιατί απ' όλα τα παραπάνω σκηνικά λείπει το αντίπαλο δέος και όπως ξέρουμε όταν λείπει ο γάτος χορεύουν τα ποντίκια.
Όμως η απεργία της 6ης Απρίλη ήταν ρωγμή στο χρόνο και παρά τις «χωριστές πλατείες» -εκ του Περισσού- έδειξε και απέδειξέ ότι υπάρχει ελπίδα, αρκεί να πιστέψουμε, να οργανωθούμε, να εργαστούμε σαν ένας άνθρωπος πάνω στο στόχο. Άλλωστε, η κυρίαρχη προπαγάνδα ξέρει καλά ότι κερδίζει έδαφος όταν έχει απέναντι διασπασμένους και φοβισμένους ανθρώπους, που μπορεί να έχουν περισσή οργή και θυμό, αλλά λείπει ο επεξεργαστήρας για να την μετατρέψει σε δύναμη και να φέρει αποτέλεσμα.
Μ' όλα αυτά, η άνοιξη βαδίζει προς το τέλος της, οι εξετάσεις της εφηβείας κανουναρχούν, η Κεραμέως εξαγγέλλει επαναστάσεις έχοντας στο νου της τις ιδιωτικοποιήσεις –όπως και ο Χατζηδάκης– και οι εκπαιδευτικοί ετοιμάζονται για τα συνέδρια των ΟΛΜΕ και ΔΟΕ.
Τα 200 χρόνια από το 1821 πνίγηκαν στις φοβέρες του πολέμου, στην πανδημία και την ακρίβεια, οπότε μας περιμένουν τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Εκστρατεία. Είναι ο χρόνος που θα ακούσουμε διάφορα, από τις θεωρίες της "γαλάζιας πατρίδας" των απέναντι, τις ιδεολογίες για τη δυνατή και ιμπεριαλιστική Ελλάδα που πριν έναν αιώνα βγήκε έξω από τα σύνορά της (γυαλίζοντας τις μπότες των Αγγλογάλλων), μέχρι άλλα αντιφατικά και μεταφυσικά.
Όμως εμείς προχωράμε. Πάνω στο μονοπάτι που χάραξαν άξιοι δάσκαλοι και άξιοι αγωνιστές. **Με τα μάτια στραμμένα στα παιδιά του λαού,** χωρίς υποχωρήσεις, αναστολές και υποδιαστολές.
Ακριβώς όπως **αξίζει σε ανθρώπους που τιμούν την επιστήμη, το επάγγελμα και την συνείδησή τους**.
Δεν υπάρχει κανένας λόγος να το βάλουμε κάτω.
Αντίθετα, υπάρχουν δεκάδες λόγοι να πεισμώσουμε.
Να κάνουμε σημαία μας **το δίκαιο πείσμα!**

Πόλεμος και... Ειρήνη

Η ρωσική επίθεση στην Ουκρανία συνεχίζεται. Ο λαός της δέχεται συνεχή πλήγματα από τους εισβολείς, από την κυβέρνηση Ζελένσκι και τις φασιστικές ορδές (εγχώριες και διεθνείς), από «φίλους» και «συμμάχους». Η χώρα καταστρέφεται. Παράλληλα, μια συνεχής ροή, μια τεράστια συγκέντρωση μόνιμων στρατιωτικών δυνάμεων, δομών, πολεμικών εξοπλισμών του ΝΑΤΟ αναπτύσσεται σε όλη την ευρωπαϊκή συνοριογραμμή με τη Ρωσία, σε μια επιθετική κίνηση ασφυκτικότερης περικύκλωσής της. Νέα διεύρυνση του ΝΑΤΟ προετοιμάζεται, καθώς η Φινλανδία και η Σουηδία συζητούν την ένταξή τους. Μη μέλη του ΝΑΤΟ συμμετέχουν στις συνόδους του και παίρνουν διάφορα πακέτα στρατιωτικής «υποστήριξης». Νέες οικονομικές κυρώσεις της Δύσης εναντίον της Ρωσίας αποφασίζονται. Ο πόλεμος της δυτικής προπαγάνδας αποκτά ακραία, υστερικά χαρακτηριστικά. Σκοτάδι, παραπληροφόρηση και προβοκάτσιες καλύπτουν τα όσα, πραγματικά, διαδραματίζονται στα πολεμικά μέτωπα.

Οι ΗΠΑ προειδοποιούν πως ο πόλεμος μπορεί να κρατήσει πολλούς μήνες ή και χρόνια, μιλούν και προετοιμάζονται για μια παρατεταμένη σύγκρουση. Και καθοδηγώντας στενά και ενισχύοντας ασταμάτητα, με κάθε είδους οπλισμό, τη μαριονέτα τους, το Ζελένσκι, και τη φασιστική κυβέρνησή του, δημιουργούν συνθήκες αποκλεισμού και υπονόμευσης κάθε ουσιαστικής διαπραγμάτευσης για το τέλος του πολέμου. Επιδιώκουν, επιστρατεύοντας όλα τα μέσα που διαθέτουν, παράταση των εχθροπραξιών. Ο στόχος τους ολοφάνερος: δεν τους ενδιαφέρει η τύχη της Ουκρανίας και του λαού της, βεβαίως δεν υπερασπίζονται καμιά δημοκρατία, κανέναν ελεύθερο κόσμο, ούτε μάχονται εναντίον του αυταρχισμού και της απολυταρχίας, όπως διατείνονται, επιχειρώντας να προσδώσουν ιδεολογικό υπόβαθρο στους επιθετικούς σχεδιασμούς τους, οι κατά συρροή δολοφόνοι των λαών. Αυτό για το οποίο μάχονται είναι για να διατηρήσουν την ηγεμονική τους θέση στον πλανήτη, να καταστρέψουν κάθε

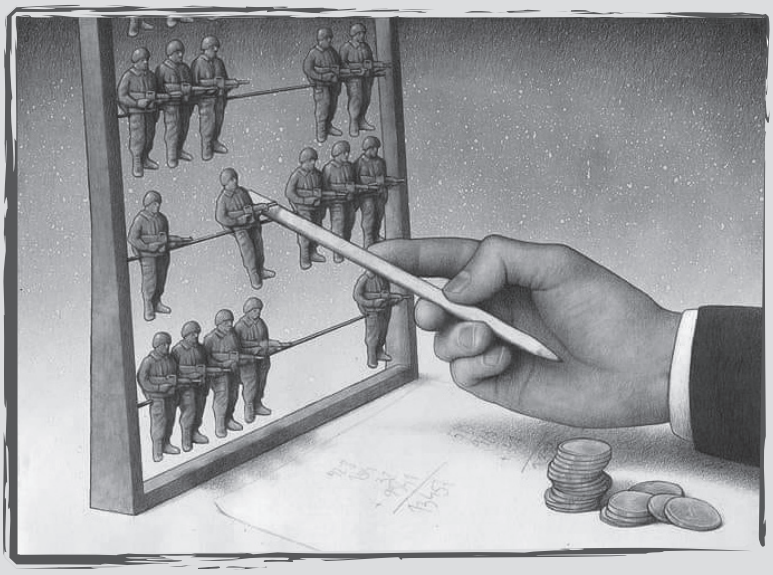

δύναμη που τους αμφισβητεί, να ακυρώσουν κάθε δυναμική υπόσκαψης της πρωτοκαθεδρίας τους.

• **Μια νέα ιστορική φάση ξημέρωσε.** Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία αποτελεί σημείο καμπής. Σηματοδοτεί μια νέα ιστορική φάση μεγάλων γεωπολιτικών ανακατατάξεων. Σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον που σφραγίζεται από τη ραγδαία οικονομική και γεωπολιτική ανάδυση της Κίνας, οι ΗΠΑ εκβιάζουν τη συγκρότηση ενός αντιρωσικού μετώπου, που θα λειτουργεί και ως ισχυρή προειδοποίηση προς αυτήν, τον στρατηγικό αντίπαλο και ανταγωνιστή τους. Θα δημιουργεί, δηλαδή, όρους και συνθήκες ανάσχεσής της. Έχουν ρίξει όλες τους τις δυνάμεις, έχουν επιστρατεύσει όλα τους τα όπλα για να εξουθενώσουν τη Ρωσία, να επιφέρουν μια μεγάλη διεθνή απομόνωση και φθορά της, οικονομική, πολιτική, στρατιωτική. Και ταυτόχρονα να κρατούν σε ομηρία την ΕΕ, παραδομένη στους σχεδιασμούς τους, σε ρήξη με τη Ρωσία, σε πορεία αμφισβήτησης και των ισχυρών οικονομικών σινοευρωπαϊκών σχέσεων. Ασκούν αφόρητες πιέσεις και εκβιασμούς σε περιφερειακές δυνάμεις και κρίσιμες για την ανάπτυξη του επιθετισμού τους χώρες, ώστε να ενταχθούν και να συστρατευθούν ενεργητικά στον «παρατεταμένο πόλεμό» τους.

• Η εκβιαστική, επιθετική αυτή πολιτική των ΗΠΑ μπορεί να έχει αποδώσει, στην τρέχουσα συγκυρία, καρπούς στην ευρωπαϊκή ήπειρο, αλλά στον υπόλοιπο πλανήτη προκαλεί αμφισβητήσεις και αντίρροπες τάσεις. Εκτός

του ότι έχει οδηγήσει σε μια μεγαλύτερη σύγκλιση και σύσφιξη των σχέσεων Κίνας και Ρωσίας, τροφοδοτεί επιπλέον ανατροπές και αναδιατάξεις σε παγκόσμιο επίπεδο. Με χαρακτηριστικότερη την εντονότερη διαφοροποίηση και αποσταθιοποίηση της Ινδίας από την αμερικανική πολιτική. Η τελική θέση της Ινδίας είναι κρίσιμης σημασίας στη διαμόρφωση των νέων γεωπολιτικών ισορροπιών. Η Ευρασία αποτελεί επίκεντρο των κυοφορούμενων ανατροπών. Η έκβασή τους θα καθορίσει και το υπό διαμόρφωση παγκόσμιο γεωπολιτικό περιβάλλον. Ένας άλλος –μεγαλύτερος και πολυπληθέστερος– κόσμος, που αμφισβητεί έμπρακτα την κυριαρχία των ΗΠΑ και της Δύσης, που είναι σε τροχιά διαφοροποίησης ή αντιπαράθεσης με αυτές, αναδύεται σιγά-σιγά. Οι δυτικές θριαμβολογίες για την αναστολή της συμμετοχής της Ρωσίας στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, κατόπιν αμερικανικού αιτήματος, δεν μπορούν να θολώσουν αυτήν την πραγματικότητα. Οι χώρες που καταψήφισαν ή απείχαν από την ψηφοφορία αντιπροσωπεύουν τη μεγάλη πλειοψηφία του παγκόσμιου πληθυσμού, περίπου τα ¾. Μεταξύ τους, εκτός από τη Ρωσία και την Κίνα, είναι η Ινδία, το Πακιστάν, το Ιράν, το Καζακστάν, το Βιετνάμ, η Κούβα, η Βραζιλία, το Μεξικό, η Αίγυπτος, η Νότια Αφρική, η Υποσαχάρια Αφρική, πολλές αραβικές χώρες κ.ά. Και μπορεί το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας αυτής να έχει απλώς συμβολική σημασία και να είναι ένα ακόμη προπαγανδιστικό όπλο στη δυτική εκστρατεία απομόνωσης της Ρωσίας, το ειδικό βάρος όμως αυτών που διαφοροποιήθηκαν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, αποτελεί μια δυσάρεστη, πραγματικότητα για τις αμερικανικές επιδιώξεις. Τις υπονομεύει ευθέως και δεν δημιουργεί τις προσδοκώμενες συνθήκες ασφυξίας στο ρώσικο ιμπεριαλισμό.

• Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, η κλιμάκωση της αμερικανικής επιθετικότητας, οι σφοδροί ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί που αναπτύσσονται, οι επεκτατικές φιλοδοξίες περιφερειακών δυνάμεων, η τρομερή κλιμάκωση των εξοπλισμών, οι ασκήσεις πολέμου με τα μεγάλα στρατιωτικά γυμνάσια των αντίπαλων δυνάμεων σε κάθε γωνιά του πλανήτη, δημιουργούν μια **εξαιρετικά επικίνδυνη κατάσταση για τους λαούς όλου του κόσμου. Τα τύμπανα του πολέμου ηχούν όλο και πιο δυνατά.**

• **"Η σωστή πλευρά της ιστορίας"!** Με τον πόλεμο στην Ουκρανία να συνεχίζεται, η κυβέρνηση της ΝΔ, κομπάζοντας πως «ήμασταν πάντα στη σωστή πλευρά της ιστορίας», εντάσσεται όλο και πιο βαθιά στο αντιρωσικό μέτωπο της Δύσης, προσφέροντας γη και ύδωρ στον αμερικανικό παρατεταμένο πόλεμο. *[Τελευταία πράξη υπερβάλλοντος ζήλου και ολοκληρωτικής ευθυγράμμισης στις αμερικανικές εντολές ήταν η απέλαση 12 Ρώσων διπλωματών. Αναγκαία υπενθύμιση πως και επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, το 2018, είχαν απελαθεί 14 Ρώσοι διπλωμάτες.]* Οι διαχρονικοί δεσμοί εξάρτησης και υποταγής της ελληνικής ολιγαρχίας σε ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ ισχυροποιούνται εξαιρετικά επικίνδυνα. Το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης, η «Σούδα του Βορρά» όπως το αποκαλούν πλέον οι αμερικανονατοϊκοί «σύμμαχοι», έχει εξελιχθεί σε κρίσιμης σημασίας επιθετικό αμερικανονατοϊκό κόμβο εναντίον της Ρωσίας. Επιπλέον, οι ΗΠΑ προορίζουν την Αλεξανδρούπολη να παίξει σημαντικό ρόλο στην περιβόητη ενεργειακή διαφοροποίηση της Ευρώπης. Η πόλη μετατρέπεται και σε κόμβο προώθησης του αμερικανικού υγροποιημένου φυσικού αερίου, προς μια γονατισμένη Ευρώπη που εκβιάζεται να αντικαταστήσει το φθηνό ρωσικό φυσικό αέριο με το πανάκριβο αμερικανικό LNG. Και όλα αυτά επενδύονται με την προπαγάνδα της δουλοφροσύνης, που θεωρεί τη γονυκλισία προς τους ισχυρούς και την παράδοση της χώρας σε αυτούς προτέρημα και ευλογία, μεταφράζοντας την πειθήνια διεκπεραίωση των ολέθριων σχεδιασμών των ΗΠΑ σε "ασφάλεια, σταθερότητα και γεωπολιτική αναβάθμιση της χώρας"! Πρόκειται για μια εξαιρετικά επικίνδυνη πολιτική, που **καθιστά τη χώρα και το λαό μας στόχο των αντίπαλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων,** της Ρωσίας στην προκειμένη περίπτωση. Όσο η κυβέρνηση ΝΔ, με την ουσιαστική συναίνεση και στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΙΝΑΛ, εμπλέκεται όλο και πιο ενεργητικά στα αμερικανικά πολεμικά σχέδια, τόσο **οι απειλές για τη χώρα και το λαό μας μεγαλώνουν**.

Στα σκοτεινά και επικίνδυνα μονοπάτια που μας οδηγούν, **να απαντήσουμε με αντιπολεμικό - αντιιμπεριαλιστικό αγώνα, για να σταματήσει η εμπλοκή της χώρας μας στα αμερικανονατοϊκά επιθετικά σχέδια, ενάντια στη ρώσικη εισβολή, τον πόλεμο και τους υποκινητές του, για ειρήνη, δημοκρατία, εθνική ανεξαρτησία και σοσιαλισμό για τη φιλία των λαών.**

«α»

Μια παγκόσμια εξοπλιστική υστερία στήνει νέα ικριώματα για τους λαούς

Η ανθρωπότητα είναι αντιμέτωπη με μια παγκόσμια εξοπλιστική πολεμική υστερία. Την αναπαράγει μια βρώμικη προπαγάνδα, που στήθηκε με αφορμή τις εξελίξεις στην Ουκρανία. Ήδη γίνεται λόγος για «πολεμικές οικονομίες» και για το «τίμημα της ελευθερίας» που καλούνται να πληρώσουν οι λαοί. Η μια χώρα μετά την άλλη ανακοινώνουν νέα εξοπλιστικά προγράμματα και σε πολλές περιπτώσεις τεράστιες αυξήσεις στις «αμυντικές» δαπάνες. Αυτά τα τερατώδη οπλικά συστήματα που αθροίζονται στον πλανήτη αναπόφευκτα μετατρέπονται σε θηλιά για το μέλλον των λαών. Αμύθητα πλούτη απ΄ αυτήν την παγκόσμια κούρσα εξοπλισμών αναμένεται να σωρεύσουν οι πολεμικές βιομηχανίες των ισχυρών. Τα ιμπεριαλιστικά κέντρα ακροβολίζονται, διεκδικώντας το μεγαλύτερο δυνατό μερίδιο από την πίτα των τρισεκατομυρίων. **Μέσα από τις νέες συμφωνίες για τα οπλικά τους συστήματα, προσδοκούν επέκταση των σφαιρών επιρροής, διεύρυνση των συμμαχιών τους και διαμόρφωση των νέων πολιτικών και στρατιωτικών μετώπων,** που θα ηγηθούν των νέων συρράξεων, τοπικών και γενικευμένων, όπως αυτές που είναι σε εξέλιξη στην Ουκρανία και αυτές που κυοφορούν οι αδυσώπητοι ανταγωνισμοί τους.

Μεγάλοι χαμένοι από την εξοπλιστική υστερία οι λαοί, που θα κληθούν να πληρώσουν το λογαριασμό, στο όνομα του οποίου θα θυσιαστούν όσα δικαιώματα απέμειναν από την επίθεση που εξαπέλυσαν οι κυρίαρχες τάξεις στο έδαφος της οικονομικής κρίσης. Οι λαοί θα πληρώσουν τα όπλα που θα τους οδηγήσουν στα νέα χαρακώματα, αυτά του τρίτου παγκοσμίου πολέμου, που απεργάζονται και δημόσια συζητούν πλέον οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, και για τον οποίο προετοιμάζονται οι αντίπαλοί τους.

Η προπαγάνδα για το «τίμημα της ελευθερίας» λυσσομανά. Όποιος αρνείται την «ανάγκη» των νέων όπλων στοχοποιείται ως εθνικός μειοδότης και επικίνδυνος. Κανένα περιθώριο για εύλογες και πραγματικές ερωτήσεις: Ποιος έφτιαξε αυτό το «τίμημα»; Ποιο οικονομικό σύστημα και ποιοι ανταγωνισμοί το γεννούν; Ποιο ακριβώς είναι το περιεχόμενο της ελευθερίας για την οποία καλούνται να πληρώσουν το τίμημα οι λαοί;

Ειδικά για τις εξαρτημένες χώρες όπως η Ελλάδα, το μέλλον που επιφυλάσσουν είναι αυτό του πειθήνιου πελάτη των νατοϊκών οπλικών συστημάτων, που θα αιμορραγήσει οικονομικά για το μέλλον της "συμμαχίας", της χώρας και του λαού που **θα ματώσει για αλλότρια συμφέροντα,** αυτά που θέλουν ελληνικό στρατό και οπλικά συστήματα εκτός συνόρων. Από τη Βουλγαρία και την εξαιρετικά επικίνδυνη συμμετοχή στη Δύναμη Ταχείας Επέμβασης, μέχρι τη Σαουδική Αραβία και την ελληνική πυροβολαρχία patriot που έχει εγκατασταθεί εκεί από το Σεπτέμβριο, η πολιτική της εξάρτησης και της υποτέλειας υφαίνει το ολέθριο μέλλον της εμπλοκής της Ελλάδας στους πολέμους.

• Οι ελληνικοί εξοπλισμοί δεν αφορούν την ασφάλεια και την εθνική κυριαρχία.

Με φράσεις του τύπου, «το όπλο που τρέμουν οι τούρκοι», με συνεχείς παρουσιάσεις των οπλικών συστημάτων και των δυνατοτήτων τους, με διαρκείς εκκλήσεις των «ειδικών» για προμήθειες νέων όπλων αναγκαίων για την απάντηση στον τούρκικο επεκτατισμό, η κυρίαρχη προπαγάνδα διαμορφώνει καθημερινά το μιλιταριστικό πλαίσιο για τα τεράστια εξοπλιστικά προγράμματα. Εδραιώνει την αντίληψη ότι η εθνική κυριαρχία και ανεξαρτησία κρίνεται στις τεχνικές λεπτομέρειες του ενός ή του άλλου όπλου. Επιχειρεί, και σε ένα βαθμό επιβάλλει, τη συστράτευση του πολιτικού συστήματος στις νέες υποτελείς στρατιωτικές συμφωνίες με ΗΠΑ και Γαλλία, που περιέχουν από αεροπλάνα και βάσεις, μέχρι δεσμεύσεις για τη ζώνη του Σαχέλ. Με τα πρώτα Rafale να έχουν φτάσει και τα επόμενα να αναμένονται, μαζί με τις φρεγάτες Belharra από Γαλλία, μια νέα κούρσα εξοπλιστικών εγκαινιάζεται, με διαρκείς αναφορές όχι μόνο στην «τούρκικη απειλή», αλλά και στο νέο διεθνές περιβάλλον και τους κινδύνους που εγκυμονεί. Με διαδικασίες fast track υπογράφονται συμβάσεις για τορπίλες από Γερμανία, σχεδιάζονται αναβαθμίσεις σε Leopard και F-16, προχωράνε σε νέα προγράμματα και συμφωνίες με όλες τις νατοϊκές υπερδυνάμεις, για να είναι όλοι ικανοποιημένοι. Αγοράζουν πυραύλους από Ισραήλ, αναβαθμίζουν παλιές γερμανικές φρεγάτες, εκκινούν διαγωνισμούς για κορβέτες, UAV, εξοπλισμό του στρατού ξηράς, κοκ. Ενώ ο υπουργός άμυνας εμφανίζεται περήφανος για την απόφαση των ΗΠΑ να εντάξουν την Ελλάδα στο πρόγραμμα των, αδιανόητου κόστους, F-35.

Ένα **επικών διαστάσεων εξοπλιστικό πανηγύρι δισεκατομυρίων** έχει στηθεί στις πλάτες του ελληνικού λαού. Η Ελλάδα, με το 3,82% του ΑΕΠ να κατευθύνεται σε εξοπλιστικά προγράμματα το 2021, βρέθηκε στην 1η θέση μεταξύ των χωρών του ΝΑΤΟ στις σχετικές ποσοστιαίες δαπάνες. Με τα νέα εξοπλιστικά προγράμματα που προσδοκούν να υπογράψουν, στην ουσία στοχεύουν να αυξήσουν ακόμα περισσότερο αυτές τις δαπάνες και να υποθηκεύσουν **και** σε νέα πολεμικά δάνεια το μέλλον των επόμενων γενεών. Οι λόγοι που επικαλούνται όλοι αυτοι έχουν να κάνουν με την ασφάλεια και την εθνική ακεραιότητα της χώρας. **Πρόκειται για ένα τεράστιο ψέμα,** τόσο όσο και τα μεγέθη των εξοπλιστικών προγραμμάτων τους. Τα οπλικά συστήματα που αφειδώς αγοράζει η Ελλάδα και οι συμφωνίες που υπογράφει η κυβέρνηση της ΝΔ (όπως και οι προηγούμενες) έχουν να κάνουν με τον φόρο υποτέλειας που επιβάλλουν στη χώρα οι ξένοι δυνάστες. **Αφορά στα οικονομικά συμφέροντα των πολεμικών τους βιομηχανιών, στην επέκταση και εδραίωση της πολιτικοστρατιωτικής τους επιρροής στη χώρα και στην αξιοποίηση των οπλικών αυτών συστημάτων για τους αμερικάνικους, γαλλικούς, γερμανικούς, ή ευρύτερα νατοϊκούς σχεδιασμούς.**

• Η πολιτική της εξάρτησης και της υποτέλειας, όσα όπλα και αν αγοράσει, δεν μπορεί να υπηρετήσει την εθνική ανεξαρτησία

Ακόμη και για τους πλέον αφελείς, ακόμη και για τους ατόφιους μιλιταριστές που αναζητούν την «ασφάλεια» στις τεχνολογίες των όπλων, η απάντηση στην πολιτική των εξοπλισμών και στην «εθνική ασφάλεια» που αυτοί μπορούν να υποσχεθούν δόθηκε από την ίδια τη ζωή. Δυστυχώς για όσους υιοθετούν το κυρίαρχο αφήγημα, της απόσπασης της άμυνας και των εξοπλισμών από την κυρίαρχη πολιτική, με το οποίο **σέρνονται αστικές και ρεφορμιστικές δυνάμεις στην πολιτική της εθνικής ενότητας στα όπλα**, οι εξελίξεις είναι αποκαλυπτικές. Αυτή την περίοδο στην Ελλάδα έχουν προκύψει προβλήματα με την επάρκεια και τις τιμές βασικών καταναλωτικών αγαθών, όπως και με τα καύσιμα και τα τιμολόγια της ενέρ-

γράφει ο Βασίλης Πετράκης

γειας. **Αυτό είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής της εξάρτησης,** που κάτω από τις επιταγές των ΗΠΑ και της ΕΕ, **κατέστρεψε κάθε παραγωγική δυνατότητα και εσχάτως απώλεσε και κάθε δυνατότητα ενεργειακής αυτάρκειας,** που στέρησε από το λαό και τον τόπο τη δυνατότητα να εξασφαλίζει την τροφή του και την ικανοποίηση των βασικών αναγκών. Είναι η πολιτική που, κάτω από τους τίτλους της απολιγνιτοποίησης και της «πράσινης μετάβασης», παρέδωσε τη στρόφιγγα της ενέργειας σε ξένα χέρια και αδίστακτα συμφέροντα. Όταν συμβαίνουν αυτά, κάθε συζήτηση για όπλα που θα εξασφαλίζουν ανεξαρτησίες και ακεραιότητες είναι τα λιγότερο αστεία. **Όταν η στρόφιγγα της ενέργειας ελέγχεται από άλλους**, που σημαίνει ότι ανά πάσα στιγμή μπορούν να κόψουν το ρεύμα ακόμη και σε νοσοκομεία και εντατικές, **τότε καμία χώρα δεν μπορεί να υπερασπιστεί ούτε μια ίντσα των κυριαρχικών δικαιωμάτων της.** Είναι έκθετη απέναντι σε κάθε εκβιασμό για το Αιγαίο, την υφαλοκρηπίδα, σε κάθε άλλη επιβουλή. Όταν δεν μπορεί να διασφαλιστεί παραγωγική αυτάρκεια ούτε στο ψωμί, ούτε καν στα προϊόντα που μερικές δεκαετίες πριν η Ελλάδα υπήρξε εξαγωγική δύναμη, τότε οι αναλύσεις των «στρατηγών» για υπεροπλίες στο Αιγαίο, ηχούν σαν ανέκδοτα. Αυτοί που διέλυσαν τον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, αυτοί που κατέστρεψαν κάθε παραγωγική δυνατότητα της χώρας δεν μπορούν να μιλούν για εθνική κυριαρχία. **Χωρίς ψωμί και ρεύμα, πολιτική εθνικής ανεξαρτησίας και υπεράσπισης των κυριαρχικών δικαιωμάτων δεν υπάρχει.** Όσα όπλα και αν αγοράσουν οι λακέδες, δεν μπορούν, δεν θέλουν και δεν πρόκειται να υπερασπιστούν την εθνική κυριαρχία. Το μόνο που θα αλλάξει είναι ότι θα είναι λακέδες με πολλά όπλα. Θα συνεχίζουν πάνοπλοι και... υποτελείς. Θα θέσουν και αυτά και την χρήση τους στην εξυπηρέτηση αλλότριων συμφερόντων. Όπως κάνουν και σήμερα. Όσο συνεχίζεται αυτή η πολιτική, η ανεξαρτησία, η εθνική κυριαρχία, τα συμφέροντα του λαού και του τόπου θα υποθηκεύονται. Γι' αυτό και είναι επιτακτική η ανάγκη να ανατραπεί. **Με τους αγώνες μας να βάλουμε φρένο στον μιλιταρισμό, τον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο. Όχι στα εξοπλιστικά τους προγράμματα και τις επικίνδυνες συμφωνίες που υπηρετούν ξένα και μόνο συμφέροντα. Έξω οι βάσεις- έξω από το ΝΑΤΟ. Κάτω η πολιτική της εξάρτησης και της υποτέλειας. Αγώνας για ειρήνη, δημοκρατία, εθνική ανεξαρτησία. Για την ανατροπή του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος, που θα γεννά διαρκώς τέτοια «τιμήματα» για τους λαούς, και την προοπτική του σοσιαλισμού.**

αντιπρόσωπος

Ενέργεια

Το μέλλον του λαού και του τόπου παιχνίδι στα χέρια κυβερνητικών λακέδων και κερδοσκόπων.

Τα πρώτα αποτελέσματα της πολιτικής της απολιγνιτοποίησης και της «πράσινης μετάβασης», γίνονται ορατά στα τιμολόγια του ρεύματος. Οι «πράσινοι» λογαριασμοί σκάνε σαν βόμβες στα νοικοκυριά και μόνη «διέξοδος» για το λαό είναι η υπερχρέωσή του. Για να περιορίσει την οργή και την αγανάκτηση που απλώνεται στην ελληνική κοινωνία, ο Μητσοτάκης επιστρέφει κρυφά στο λιγνίτη και κηρύσσει την επιτάχυνση της αναζήτησης και εξόρυξης υδρογονανθράκων στον ελλαδικό χώρο. Πρόκειται βέβαια για καύσιμα που έχει αποκηρύξει η ίδια η κυβέρνηση των άριστων προ καιρού. Πρόκειται επί της ουσίας για ομολογία πλήρους αποτυχίας της πολιτικής απεμπόλησης της ενεργειακής αυτάρκειας της χώρας, ακόμα και από τους ίδιους τους κήρυκες της υποτέλειας.

Για τον λιγνίτη...

Τώρα που η πολιτική της απολιγνιτοποίησης αποδεικνύεται ως εθνικά καταστροφική, αν όχι προδοτική, η κυβέρνηση αναζητά σωσίβιο στο εθνικό καύσιμο. Του οποίου όμως τη χρήση με τις πολιτικές της την ίδια στιγμή υπονομεύει. Ενώ η παραγωγή ρεύματος από λιγνίτη αποτελεί επί της ουσίας μια πολύ –αν όχι την πιο- φθηνή επιλογή, τα **πρόστιμα** για κάθε mwh τέτοιας παραγωγής, **που επιβάλλονται από την ΕΕ και που η ελληνική κυβέρνηση έχει αποδεχθεί**, αυξάνουν κατά πολύ το κόστος. Ακόμη και τώρα η κυβέρνηση της ΝΔ αρνείται να ζητήσει την άρση των υποτελών συμβάσεων και των προστίμων. Ακόμη και έτσι όμως, σε αυτές τις συνθήκες η διαφυγή στο λιγνίτη παραμένει μόνη επιλογή. Με υπουργική απόφαση παρατείνουν τις ώρες λειτουργίας 7 λιγνιτικών μονάδων. Ακόμη και των ντιζελομηχανών της Κρήτης. Το εγχείρημα επαναφοράς του λιγνίτη στην παραγωγή αντιμετωπίζει πολλά τεχνικά προβλήματα, ενώ η επαναλειτουργία μονάδων που έκλεισαν κρίνεται μάλλον αδύνατη. Η τελευταίας τεχνολογίας μονάδα της ΔΕΗ, Πτολεμαίδα 5, θα λειτουργήσει τελικά με λιγνίτη και όχι με φυσικό αέριο. Με κάθε τρόπο προσπαθούν πάνω στα ερείπια της πολιτικής τους να αυξήσουν κατά 50% την παραγωγή από λιγνιτικά, τα οποία σύμφωνα με τον Μητσοτάκη θα πάρουν παράταση μέχρι το 2028.

...τους υδρογονάνθρακες...

Σε αυτές τις συνθήκες, με τις τιμές φυσικού αερίου και πετρελαίου στα ύψη, οι εξορυκτικές δυνατότητες κοιτάσματων υδρογονανθράκων σε όλο τον πλανήτη αναθεωρούνται. Παρουσιάζοντας την επιλογή και το νέο ενδιαφέρον των πετρελαϊκών σαν δική του εθνική πολιτική, ο Μητσοτάκης σπεύδει να κηρύξει την επιτάχυνση των ερευνητικών και εξορυκτικών εργασιών, ορίζοντας τα έργα ως «στρατηγικής σημασίας», παρακάμπτοντας έτσι κάθε νομικό «κώλυμα» για περιβαλλοντικές επιπτώσεις και προσφέροντας την ελευθερία της ασυδοσίας στους επενδυτές. Προδικάζουν ότι μέσα στο 2023 θα έχουν ολοκληρωθεί τα σεισμικά και ότι ειδικά στο «οικόπεδο των Ιωαννίνων» θα μπουν τα πρώτα ερευνητικά γεωτρύπανα. Σύμφωνα με τα σχέδια που παρουσίασε ο Μητσοτάκης, αν βρεθούν εκμεταλλεύσιμα κοιτάσματα, το 2026 θα γίνει η πρώτη γεώτρηση παραγωγής.

... και την κερδοσκοπία

Όλα αυτά υποτίθεται παρουσιάζονται και ως απάντηση στην ακρίβεια των τιμολογίων του ρεύματος. Όμως ακόμα και αν προσπεράσει κανείς ότι οι εξορύξεις φυσικού αερίου ή πετρελαίου δεν προβλέπονται πριν το '26, κανένα δεδομένο δεν υπάρχει ότι θα προκύψει κάποιο όφελος για το λαό. Η τιμή του φυσικού αερίου που θα εξορυχθεί, όπως και όλα τα δεδομένα των κοιτασμάτων, θα τα ελέγχουν οι ίδιες οι εταιρίες (exon, total κλπ), στα πλαίσια των ληστρικών συμβάσεων που έχει υπογράψει με αυτές η ελληνική κυβέρνηση. Και είναι δεδομένο ότι δεν θα είναι οι ίδιες οι εταιρίες αυτές που θα ρίξουν τις τιμές τους! Ταυτόχρονα, τα όποια οφέλη από τη λιγνιτική παραγωγή τα καρπώνονται οι κερδοσκόποι. Το ελληνικό χρηματιστήριο ενέργειας από το οποίο περνάει όλη η παραγωγή, λειτουργεί με όρους μαφιόζικης κλοπής. Αφού η τιμή αγοράς της Mwh καθορίζεται από την ακριβότερη (που τώρα είναι το φυσικό αέριο) και με αυτήν πληρώνονται όλοι! Στο τέλος της ιστορίας, την απολιγνιτοποίηση, την παραχώρηση της στρόφιγγας της ενέργειας σε ξένα συμφέροντα, όπως και κάθε πλευρά της πολιτικής της εξάρτησης και της υποτέλειας, την πληρώνει ο ελληνικός λαός.

Οι «αξίες» της δύσης έχουν πρόσωπο
Το τάγμα Αζόφ δημιούργημα και ενεργούμενό της

Το τάγμα Azof, που μετά την εισβολή της Ρωσίας απασχολεί τη διεθνή δημοσιογραφία, δεν είναι μια τυχαία, και πολύ περισσότερο μικρής σημασίας, ναζιστική οργάνωση. Όσο και αν επιχειρεί η δυτική προπαγάνδα να ξεπλύνει τη ναζιστική οργανωση στη συμμετοχή της στον πόλεμο ενάντια στις ρώσικες δυνάμεις, το παρόν, το παρελθόν της και πολύ περισσότερο η ανάμειξη του δυτικού ιμπεριαλισμού σε αυτό δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνειών.

✓ **Εμπνευσμένο στους διαδρόμους της CIA, εξοπλισμένο και μπουκωμένο από τις «δυτικές δημοκρατίες»**

«Η ιστορική αποστολή του Αζόφ [...] προορισμός της Ουκρανίας, είναι να οδηγήσει τις Λευκές Φυλές του κόσμου στην τελική σταυροφορία για την επιβίωσή τους, μια σταυροφορία ενάντια στους υπό εβραϊκή ηγεσία υπανθρώπους (Untermenschen)», (Andriy Biletsky, ηγέτης του Αζόφ).

Όταν ο Biletsky έκανε αυτές τις δηλώσεις ως μέλος της ουκρανικής βουλής που προέκυψε μετά το πραξικόπημα του Μεϊντάν (2014), οι «δημοκράτες» της δύσης σε ΕΕ και ΗΠΑ δεν έδειξαν να ενοχλούνται καθόλου. Γενικώς οι φρικαλέες δηλώσεις και κυρίως οι εγκληματικές πράξεις στις οποίες έχουν προβεί εδώ και 8 χρόνια οι νεοναζί του Azof, όπως και πλειάδας ακροδεξιών ομάδων στην Ουκρανία με τη φροντίδα και τη χρηματοδότηση των δυτικών ιμπεριαλιστικών κέντρων, δεν έτυχαν καμίας κριτικής ή έστω προβολής από τα ΜΜΕ τους. Τώρα, το Azof έχει «χαθεί» στην αντίσταση των ουκρανικών δυνάμεων, **εξωραΐζεται και παρουσιάζεται υπό τους γενικούς τίτλους των «εθνικιστικών ομάδων» και της «εθνοφρουράς»** ως μια μικρής σημασίας συνιστώσα των πολεμικών συγκρούσεων. Το ναζιστικό του παρελθόν έχει ξεχαστεί και γενικώς οι αναφορές σε αυτό γίνονται με τρόπο που υποτιμά τη σημασία και το ρόλο του στις πολιτικές εξελίξεις στην Ουκρανία. Όμως το Azof, δυστυχώς για όλους, αποτελεί μια **ισχυρή ναζιστική πολιτικοστρατιωτική οργάνωση**, η οποία μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα εξελίχθηκε σε διεθνές κέντρο αναφοράς των ακροδεξιών και νεοναζιστικών μορφωμάτων του πλανήτη, **με ισχυρό ρόλο στην πολιτική σκηνή της Ουκρανίας και σίγουρα με δράση που καθόρισε τις εξελίξεις στην περιοχή του Ντονμπάς και της Μαριούπολης.** Και είναι σίγουρο ότι αυτή η δράση είναι που δημιούργησε τις αφορμές, αλλά και σε ένα βαθμό τις αιτίες, για τη στρατιωτική εισβολή της Ρωσίας και το σημερινό πόλεμο. Με φωτογραφική νομοθετική ρύθμιση τον Απρίλη του 2014, που επέτρεπε τη δημιουργία παραστρατιωτικών οργανώσεων, το τάγμα στην αρχή και σύνταγμα στην συνέχεια, δημιουργήθηκε το Μάη του 2014. Με όπλα των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ και με αθρόες **χρηματοδοτήσεις από την Ουκρανική κυβέρνηση αλλά και από το αμερικάνικο κογκρέσο**, γρήγορα μετατράπηκε σε ισχυρή στρατιωτική και πολιτική δύναμη. Σε αντίθεση με μια καθοδηγούμενη προπαγάνδα που παρουσιάζει τη δράση του ως αυτόνομη, είναι στενά δεμένο με την εκάστοτε ουκρανική κυβέρνηση και την κεντρική πολιτική της Ουκρανίας. Απορροφά τεράστια **κρατικά κονδύλια, ακόμη και για την «πατριωτική εκπαίδευση της νεολαίας»,** που διεξάγεται σταθερά όλα αυτά τα χρόνια και που δεν είναι τίποτε άλλο παρά από εκπαίδευση μίσους, ρατσισμού, ναζιστικής ιδεολογίας και μιλιταρισμού. Από το 2018 έχει δημιουργήσει την Ντρουζίνα, μια «οργάνωση περιφρούρησης δρόμων», με όλα τα χαρακτηριστικά παρακρατικής-παραστρατιωτικής ομάδας, που συνεργάζεται στενά και χρηματοδοτείται από το κράτος για να διαπράττει όπως μαρτυρά και ο τίτλος της κάθε είδους βία και έγκλημα. Το 2019 μάλιστα, **στην Ντρουζίνα του Azof, ανατέθηκε από την κυβέρνηση η «επίβλεψη των προεδρικών εκλογών»!** Όλα αυτά για τους «αθώους» της δυτικής δημοσιογραφίας, υπάρχουν ακόμη και σε δημοσιεύματα των TIMES και κυρίως σε αυτά του ισραηλινού τύπου. Αναρίθμητες είναι οι καταγγελίες για βία και δολοφονίες εναντίων ρώσων, αριστερών, εβραίων, ρομά και ομοφυλόφιλων από τους επίδοξους αναγεννητές του ναζισμού. Γνωστή και σταθερή η στρατιωτική δράση και τα εγκλήματα πολέμου στην ανατολική Ουκρανία όλα αυτά τα χρόνια. Το ίδιο γνωστές είναι και οι δολοφονίες δημοσιογράφων και η κάθε είδους τρομοκρατία που ασκείται σε κάθε δημοσιογραφικό μέσο που χρεώνεται με φιλορωσικές ή άλλες μη αρεστές αντιλήψεις. Δεκάδες είναι άλλωστε, οι ιστότοποι και τα μέσα που έχουν κλείσει με τη συμφωνία και της «δημοκρατικής» Αμερικής, η οποία στηρίζει τις ενέργειες της κυβέρνησης για «να αποτραπεί η κακή ρώσικη επιρροή». Παρ' όλα αυτά η πολιτική τής φίμωσης και των παρακρατικών εγκλημάτων έχουν υποχρεώσει ακόμη και τον ΟΗΕ να προβεί σε καταγγελίες, ενώ η Διεθνής Επιτροπή Προστασίας Δημοσιογράφων έχει καταθέσει πολλές σχετικές αναφορές. Όλοι αυτοί βέβαια που εύκολα βρίσκουν τον ολοκληρωτισμό και την προπαγάνδα στα ρώσικα ΜΜΕ, ποιούν τη νήσσα για το «δημοκρατικό στολίδι» της Ουκρανίας.

Με όλα αυτά, η επίσημη **ένταξη του συντάγματος του Azof στην Εθνική Φρουρά της Ουκρανίας**, αρχικά ως ειδική αστυνομική υπηρεσία του Υπουργείου Εσωτερικών και πλέον ως τμήμα των ενόπλων δυνάμεών της, αποτελεί μια καθ' όλα φυσιολογική εξέλιξη. **Η Ουκρανία είναι η μόνη χώρα μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο που επισήμως έχει ναζιστικά τμήματα στο στρατό και στους κρατικούς οργανισμούς της**. Πρόκειται για το κράτος που βρίσκεται σε ανοιχτή επικοινωνία με νεοναζιστικές και ακροδεξιές οργανώσεις, που τις ορίζει αλλά και ορίζεται από αυτές, που έχει απαγορεύσει αριστερά και κομμουνιστικά κόμματα και την ίδια στιγμή οργανώνει εκδηλώσεις μνήμης για τους συνεργάτες των γερμανών ναζί και έχει ανακηρύξει τους εγκληματίες των SS σε ήρωες πολέμου!

Οι «αξίες» της Δύσης φωτογραφίζονται στο δημιούργημα της

«Οι όπου γης νεοναζί επιθυμούν να πάνε στην Ουκρανία» (TIME 2019)

Η Ουκρανία από το 2014 και μετά έχει γίνει διεθνές κέντρο αναφοράς και πόλος έλξης για την παγκόσμια ακροδεξιά και τον νεοναζισμό. **Αναντίρρητα, η αναγέννηση του ναζισμού στην Ουκρανία έχει τη σφραγίδα των δυτικών και των «αξιών» τους.** Το Azof στην Ουκρααανία έχει μετατραπεί σε παγκόσμιο κέντρο εκπαίδευσης νεοναζί. Σύμφωνα με το περιοδικό TIME χιλιάδες νεοναζί από ΗΠΑ, Γερμανία, Σουηδία και από κάθε γωνιά του πλανήτη συνδέονται με το Azof και συρρέουν στην Ουκρανία για εκπαίδευση. Τώρα

γράφουν οι Β. Πετράκης - Ν. Φιλιππίδης

μάλιστα καταφθάνουν και ομοϊδεάτες εθελοντές για να εκπαιδευτούν σε συνθήκες πολέμου, όπου το Azof συνεχίζει την ίδια προβοκατόρικη και εγκληματική δράση του, από τη Μαριούπολη μέχρι το Ντονιέτσκ. Όπου κανένα πρόβλημα δεν έχει να χρησιμοποιεί και να στοχοποιεί αμάχους. Πάντα για να υπερασπιστεί τις αξίες και την «ιστορική του αποστολή». Που τυχάνει να είναι κοινές με τις αξίες της δύσης...

Στην Ουκρανία, τις χώρες της Βαλτικής, όπως και στις γύρω χώρες που μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ πέρασαν με κάθε τρόπο **στη σφαίρα επιρροής του δυτικού ιμπεριαλισμού, ανθεί η ακροδεξιά και ξαναγεννιέται ο ναζισμός**. Δεν είναι κληρονομιά της ΕΣΣΔ, όπως στρεβλά αναπαράγει η ύπουλη προπαγάνδα τους. Δεν θα μπορούσε. Είναι δημιούργημα των ΗΠΑ και της ΕΕ. Είναι αποτέλεσμα αυτών που επιδιώκουν με κάθε τρόπο την επέκταση του ΝΑΤΟ. Αυτούς έπλασαν ως στηρίγματά τους. Οι νεοναζί της Ουκρανίας, της Ουγγαρίας, της Πολωνίας και της Βαλτικής είναι τέκνα του δυτικού ιμπεριαλισμού. **Οι πολιτικές «αξίες» της ΕΕ είναι αυτές που τροφοδοτούν τον ωμό αντικομμουνισμό, είναι αυτές που ξαναζωντανεύουν το ναζισμό στην Ευρώπη.** αντιτετράδιο

Στιγμές λακέδων που χειροκροτούν... λακέδες!

Αυτός ο μικρός ο μέγας... σαλτιμπάγκος. Ένα ανδρείκελο που τοποθετήθηκε στην ουκρανική κυβέρνηση μετά το πραξικόπημα του Μεϊντάν, μίλησε στην ελληνική βουλή. Ο νέος «ήρωας» της δυτικής προπαγάνδας, είναι ένα κανονικό κατασκεύασμα του αμερικάνικου πενταγώνου και όσο και αν προσπαθούν να τον παρουσιάσουν σαν το «μεγάλο πατριώτη» δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα ενεργούμενο. Θα τον χρησιμοποιήσουν για όσο τον χρειάζονται και θα τον τελειώσουν, όπως και όποτε τους βολεύει. Ένας τέτοιος «ήρωας» νενέκος, όσο και αν αγκομαχά η προπαγανδιστική μηχανή του δυτικού ιμπεριαλισμού, δεν είναι και δεν θα γίνει ποτέ ήρωας των λαών. Θα μείνει στην ιστορία ως αυτό που είναι. Ένας σαλτιμπάγκος λακές. Γι' αυτό τον περιφέρει ο αμερικάνικος και ευρωπαϊκός ιμπεριαλισμός στα κοινοβούλια της δύσης. Για να τον χειροκροτούν οι δημιουργοί του και κυρίως οι νενέκοι τους. Αυτόν χειροκρότησαν και οι ντόπιοι λακέδες, με ή χωρίς αναστολές.

Ελευθερία ή... ΝΑΤΟ. Οι καλογραμμένοι λόγοι του ηθοποιού είναι ασφυκτικά καθοδηγούμενοι και ελεγχόμενοι από τα αμερικάνικα think tanks. Έχουν πολύ επανάσταση και ηρωισμό, προσεχτικά επιλεγμένα από τη διεθνή και εγχώρια του κάθε κοινοβουλίου ιστορία. Από την Ελλάδα, αποφεύγοντας προσεκτικά κάθε αναφορά σε «κακοτοπιές» της νεότερης ιστορίας, οι γραφολόγοι του επέλεξαν το 1821 και το «ελευθερία ή θάνατος». Αυτό ξεστόμισε ένα ξόανο που από το πρωί μέχρι το βράδυ «εκλιπαρούσε» τους εντολοδόχους του να εντάξουν την Ουκρανία στο ΝΑΤΟ και να κάνουν τη χώρα του προτεκτοράτο. Στο γνωστό ΝΑΤΟ που η σχέση του με την ελευθερία είναι όση και του Ζελένσκι με την ανεξαρτησία. Του ΝΑΤΟ που εδώ και 7 δεκαετίες έχει προικίσει την ανθρωπότητα με χούντες, επεμβάσεις, πολέμους, τρομοκρατία και υποδούλωση. Αυτή την «ελευθερία» που πρόσφεραν και στην Ελλάδα με τον εμφύλιο, τον μετεμφυλιακό μοναρχοφασισμό και τη χούντα. Τη νατοϊκή «ελευθερία» του θανάτου. Αυτήν χειροκρότησαν και οι ντόπιοι λακέδες χωρίς αναστολές.

Ποια τούρκικη εισβολή; Από το 1974 και μετά, ειδικά αν μιλάμε για την Ευρώπη, **συνώνυμο** της εισβολής, έγινε η τούρκικη επίθεση και κατάκτηση της βόρειας Κύπρου. Δυστυχώς για τους λακέδες του ελληνικού και κυπριακού κοινοβουλίου, όσο και αν θα τους βοηθούσε στην «εσωτερική κατανάλωση», το αμερικάνικο μενού δεν είχε καμία τέτοια αναφορά. Ο «πολυγνώστης ιστοριομαθής» Ζελένσκι δεν τους έκανε τη χάρη να βρει τη σύνδεση. Ακόμα και όταν προκλήθηκε επί της ουσίας από την πρόεδρο της κυπριακής βουλής, η... σύνδεση διακόπηκε! Και αρκέστηκε σε μια ανακοίνωση για τους τεχνικούς λόγους της διακοπής. Χωρίς καταδίκη της τούρκικης εισβολής και ας του έστειλε γραπτώς η κυπριακή βουλή το λόγο της προέδρου. Αυτή η εισβολή έχει την σφραγίδα των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ και για τις δύο μεριές. Αυτή την εισβολή της συμμάχου νατοϊκής Τουρκίας είχε οδηγίες να μην καταδικάσει ο Ζελένσκι. Δεν επιτράπηκε η παραμικρή διευκόλυνση από τους «νατοϊκούς συμμάχους».

Πλυντήριο και για νεοναζί το ελληνικό κοινοβούλιο. Είναι βέβαιο ότι η επιλογή της παρέμβασης των ναζί του Azof στην ελληνική βουλή, υπήρξε μια υψηλού συμβολισμού καθοδηγούμενη κίνηση. Οι βουλευτές της δεξιάς και της σοσιαλδημοκρατίας υποχρεώθηκαν να χειροκροτήσουν **και** δύο αποβράσματα. Τον «υποδιοικητή Μιχαήλ» και τον «μαχητή Αναστάσιο». Αμφότεροι –σύμφωνα με δημοσιεύματα- βαρύνονται με κατηγορίες και καταδίκες για εγκλήματα και δολοφονίες. Δεν είναι κάτι άλλο από το Ζελένσκι, είναι τα πρωτοπαλίκαρά του. Ο Ζελένσκι συνδέεται με το ναζισμό όσο λίγοι, τον στηρίζει, τον χρηματοδοτεί και τον τροφοδοτεί, τον έχει μετατρέψει σε πυλώνα της «ουκρανικής δημοκρατίας».Το παραμύθι της αντιπαραβολής των ναζί του Azof με τον πατριώτη Ζελένσκι είναι πολύ φθηνό. Ο τελευταίος το είπε καθαρά. Το Azof «είναι αυτό που είναι», αλλά πολεμάει τους ρώσους. Θεωρητικά θα αρκούσε το χειροκρότημα στον Ζελένσκι για το ξέπλυμα των νεοναζί. Όμως απαίτησαν το χειροκρότημα και των ίδιων των καθαρμάτων, που βαρύνονται με χιλιάδες δολοφονίες, μεταξύ αυτών και μελών της ελληνικής κοινότητας στο Ντονμπάς και τη Μαριούπολη. Επιβάλλοντας την παρουσία τους σε ένα πλήρως ελεγχόμενο κοινοβούλιο, οι δυτικοί μέντορες των νεοναζί ήθελαν να τους ξεπλύνουν. Να τους μετατρέψουν σε ισότιμους, πολιτικούς συνομιλητές. Να απαιτήσουν από τους υποτακτικούς τους κλακαδόρους πλήρη υποταγή και σε αυτό.

Και πάλι χειροκρότησαν όμως οι ντόπιοι λακέδες... κάποιοι με υπερβάλλοντα ενθουσιασμό!

Μασκοφόροι στη βουλή! Είναι γνωστή η απέχθεια της ΝΔ προς τις κουκούλες. Τουλάχιστον μετά την κατοχή, τον εμφύλιο και την χούντα, που οι πολιτικοί πρόγονοι της δεξιάς τις είχαν για καπέλο, οι σύγχρονοι της ΝΔ πνέουν τα μένεα για τις κουκούλες. «Ή με την δημοκρατία ή με τις κουκούλες» επαναλαμβάνουν διαρκώς οι άριστοι. Όμως το πρόγραμμα για το οποίο δεν ενημερώθηκαν(!?) είχε και κουκουλοφόρους. Ένα από τα καθάρματα του Azof εμφανίστηκε με ένα είδος μάσκας. Ο Ζελένσκι προλογίζοντας το ναζιστικό φιάσκο, είπε ότι ο ένας θα εμφανιστεί με μάσκα «για λόγους που όλοι καταλαβαίνουμε». Και ποιοι ακριβώς είναι αυτοί οι λόγοι; Για ποιους λόγους κάποιος που ισχυρίζεται ότι πολεμά για την ελευθερία του, να εμφανιστεί σε ένα κοινοβούλιο με μάσκα; Για ποιους λόγους όλοι αυτοί οι εχθροί της κουκούλας δεν μπήκαν καν στο κόπο να ρωτήσουν τους λόγους; Εκτός και αν οι λόγοι βρίσκονται στα δημοσιεύματα που θέλουν το «μαχητή Αναστάσιο» καταδικασμένο για δολοφονίες και εγκλήματα, να αποφυλακίζεται για να ενισχύσει το Azof στον πόλεμο. Τέτοια εγκλήματα που δεν επέτρεψαν ούτε στην ουκρανική «δικαιοσύνη» του καθεστώτος Ζελένσκι να κάνει τα στραβά μάτια. Ακόμη όμως και αυτό το ναζιστικό απόβλητο **με την κουκούλα** το χειροκρότησαν οι ντόπιοι λακέδες.

Κάποιοι το χειροκρότησαν με αναστολές... **Αλλά -ακόμα χειρότερα- το χειροκρότησαν.**

Ένας κοιμώμενος γίγαντας που ξυπνά;

Η ανανέννηση του αμερικάνικου εργατικού κινήματος

Το 2021 υπήρξε χρονιά ρεκόρ όσον αφορά στις απεργίες που έγιναν στις ΗΠΑ, με το υποβαθμιζόμενο βιοτικό επίπεδο του αμερικάνου εργαζόμενου να αποτελεί αναμφισβήτητα την κύρια κινητήριο δύναμη. Οι Αμερικάνοι εργάτες κατά τη διάρκεια της πανδημίας υμνήθηκαν ως «αναντικατάστατοι» και ως «ήρωες», μοτίβο που είδαμε να ακολουθούν και άλλες χώρες άλλωστε, πλην όμως την ίδια στιγμή ήταν εκείνοι οι οποίοι έπρεπε να κάνουν τις περισσότερες θυσίες, λαμβάνοντας αμοιβές ψίχουλα και δουλεύοντας χωρίς δικαιώματα. Δεν αποτελεί έκπληξη συνεπώς το ότι οι αντιδράσεις των Αμερικάνων εργατών δεν υποχώρησαν, αλλά ήδη από τους πρώτους μήνες του έτους σημαντικοί αγώνες ξεδιπλώθηκαν.

Στις αρχές του **Οκτώβρη δέκα χιλιάδες εργάτες της κατασκευαστικής εταιρείας αγροτικού εξοπλισμού, John Deere,** ξεκίνησαν απεργία σε ολόκληρη τη μεσοδυτική περιοχή των ΗΠΑ. Παρότι, η John Deere αποκόμισε κέρδη ρεκόρ το 2021, συνολικού ύψους 4.7 δισ. δολαρίων, οι εργάτες της ανταμείφθηκαν με απάνθρωπες υπερωρίες και στάσιμους μισθούς. Σε συνέχεια της απεργίας στην Deere, αγώνες ξέσπασαν σε αεροδρόμια, ανθρακωρυχεία, εμπορικά καταστήματα και στην εκπαίδευση. Η **McDonald's** και άλλες μεγάλες αλυδίδες fast food επίσης επηρεάστηκαν, ενώ σημαντικές κινητοποιήσεις σημειώθηκαν και στον αμερικάνικο τομέα Υγείας, αποτέλεσμα κυρίως των δύο χρόνων πανδημίας, με σοβαρές ελλείψεις προσωπικού και χειροτέρευσης των συνθηκών εργασίας.

Το Μάρτιο **3.500 δάσκαλοι στην Μινεάπολις** προχώρησαν στην πρώτη τους απεργία μετά από μισό αιώνα. Ο στόχος τους ήταν να ανατραπεί η συνεχής από δεκαετίες μείωση των μισθών τους, ενώ κατήγγειλαν και το φαινόμενο των ασφυκτικά γεμάτων τάξεων. Όπως πολλά αμερικάνικα δημόσια σχολεία, αυτά της Μινεάπολις βρίσκονται σε μεγάλη ανάγκη χρηματοδότησης, αφού τα κονδύλιά τους ανακατευθύνονται στα ιδιωτικά σχολεία για χρόνια.

Ένα ακόμα στιγμιότυπο της ανάτασης του αμερικάνικου εργατικού κινήματος αποτέλεσε η **τρίμηνη απεργία στο μονοπώλιο πρωϊνών δημητριακών Kellogg's**. Και εν προκειμένω, ενώ εν μέσω πανδημίας η κατανάλωση δημητριακών αυξήθηκε κατά 16%, γεγονός που εξασφάλισε στον διευθύνοντα σύμβουλο ένα bonus της τάξεως των 11.67 εκατομμυρίων δολαρίων, οι εργάτες της εταιρείας συνέχισαν να εργάζονται με ατελείωτες υπερωρίες και μισθούς πείνας. Οι απεργίες ξέσπασαν στις αρχές Οκτωβρίου μέχρι τα τέλη Δεκέμβρη, ενώ σε μερικά από τα εργοστάσια ήταν η πρώτη μετά από 40 χρόνια. Μεταξύ άλλων, οι εργάτες της Kellogg's διαμαρτυρήθηκαν ενάντια στο σύστημα δύο βαθμίδων, όπου οι νέοι εργάτες λαμβάνουν χαμηλότερο μισθό και έχουν λιγότερα δικαιώματα από τους παλιότερους. Πολύ σημαντικό είναι ότι οι εργάτες δεν τσίμπησαν στο βρώμικο παιχνίδι της διοίκησης, που προσπάθησε να τους στρέψει ενάντια στους συναδέλφους τους στο Μεξικό, απειλώντας τους εργάτες και των δύο χωρών ότι οι δουλειές τους θα μεταφέρονταν αλλού, αν απαιτούσαν καλύτερους μισθούς.

Η πιο μακρόχρονη, όμως, απεργία του προηγούμενου έτους άρχισε τον περασμένο Απρίλη, στα **ανθρακωρυχεία Warrior Met** στην Αλαμπάμα και συνεχίζεται ακόμη. Παρότι η εταιρεία σημειώνει κέρδη δισεκατομμυρίων για τον κύριο ιδιοκτήτη της, την Blackrock, ήταν φυσικά απρόθυμη να παράσχει οποιαδήποτε ουσιώδη δικαιώματα για τους εργάτες. Σημειωτέον ότι, οι ανθρακωρύχοι της Warrior Met οργάνωσαν διαδήλωση μπροστά από τα γραφεία της Blackrock τον περασμένο Γενάρη.

Σημαντική νίκη σημειώθηκε, όμως, και από τους υπαλλήλους της αλυσίδας καφέ **Starbucks,** οι οποίοι συγκρότησαν το πρώτο τους σωματείου στις 21 Δεκέμβρη. Όπως αναμενόταν, η συνδικαλιστική τους προσπάθεια αντιμετώπισε σκληρή αντίδραση. Το Φεβρουάριο και το Μάρτιο η εταιρεία απέλυσε εργαζόμενους που είχαν καθοριστική συμβολή στην οργάνωση, ενώ την ίδια στιγμή εξανάγκασε τους εργαζόμενους σε όλη τη χώρα να παρακολουθήσουν αντισυνδικαλιστικές διαλέξεις και δημιούργησε αντισωματειακή ιστοσελίδα. *«Συνεργάτες, έχουμε μια ιστορία 50 χρόνων που εργαζόμαστε μαζί με διαφάνεια και έχοντας ανοικτές συζητήσεις με σεβασμό και ειλικρίνεια»* διαβάζει κάποιος στη νέα ιστοσελίδα: *«Δεν πιστεύουμε ότι τα σωματεία είναι απαραίτητα στη Starbucks, διότι γνωρίζουμε ότι τα πραγματικά ζητήματα επιλύονται μέσω της άμεσης συνεργασίας του ενός με τον άλλο»*. Πάλι καλά που οι εργαζόμενοι στα Starbucks έχουν εύκολη πρόσβαση στην ημερήσιά τους δόση καφεΐνης, μιας και πρέπει κανείς να είναι κοιμισμένος για να τα πιστέψει αυτά...

Άλλωστε, και άλλα αμερικάνικα μονοπώλια, όπως η Amazon, είναι διαβόητα για την αντισυνδικαλιστικά εκπαιδευτικά προγράμματα στα οποία υποβάλλουν τους νεοπροσληφθέντες.

Συνολικά, από νωρίς το Δεκέμβριο, το Ίδρυμα Εργασιακών Σχέσεων του πανεπιστημίου Κορνέλ, κατέγραψε **346 απεργίες**, με 25 χιλιάδες εργαζόμενους να απεργούν μόνο τον Οκτώβριο. Την ίδια περίοδο, διενεργήθηκαν **890 εκλογές σε σωματεία, με τις 573 από αυτές να αφορούν νεοσύστατα σωματεία.** Στην ετήσια αναφορά του Ινστιτούτου για το 2021, σημειώθηκε ότι το ένα τρίτο από τις στάσεις εργασίας οργανώθηκε από μη οργανωμένους εργάτες. Αυτό δε συνιστά έκπληξη: Οι ξεπουλημένοι ηγέτες σωματείων αποτελούν ένα σημαντικό εργαλείο της αμερικάνικης άρχουσας τάξης, που όμως φαίνεται να γίνεται ολοένα και λιγότερο αποτελεσματικό. Άλλωστε, η απεργία στην John Deere ξεκίνησε αφού το 90% των οργανωμένων εργατών καταψήφισε τη συμφωνία που είχαν συνάψει οι επικεφαλής του σωματείου με την εργοδοσία.

Για την ιστορία, τη δεκαετία του '60 ένας στους τρεις Αμερικάνους εργάτες ήταν οργανωμένος σε σωματείο, αλλά αυτή η αναλογία εξασθένισε μετά από χρόνια προώθησης της πολιτικής διάλυσης των σωματείων και των αντικομμουνιστικών κυνηγητών.

Όπως συμβαίνει και στις ευρωπαϊκές χώρες, οι πολιτικοί και οι αστικές εφημερίδες στις Ηνωμένες Πολιτείες τώρα χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τη λεγόμενη «έλλειψη εργατών», χρησιμοποιώντας την για να κοπούν τα επιδόματα ανεργίας που δόθηκαν στην πανδημία. Η αλήθεια είναι ότι οι εργαζόμενοι δε θέλουν πια να συμβιβαστούν με τις χαμηλές αμοιβές και τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας. Αν και ο αμερικάνικος συνδικαλισμός βρίσκεται κοντά σε ιστορικό χαμηλό, με μόνο το 10% των εργαζομένων να είναι οργανωμένοι, ακόμη και η Washington Post, ιδιοκτησίας του Jeff Bezos, παραδέχθηκε τις πρώτες μέρες του Φλεβάρη ότι: ***«Η δημόσια αποδοχή των εργατικών σωματείων είναι στο υψηλότερο σημείο της εδώ και 50 χρόνια. Τουλάχιστο 48% των μη οργανωμένων εργατών λένε σε έρευνες ότι θα οργανώνονταν σε σωματείο αν είχαν την επιλογή»***. Γνωρίζοντας εκ μέρους ποιου μιλά η εφημερίδα, πιθανόν οι πραγματικοί αριθμοί να είναι ακόμη μεγαλύτεροι.

Η υπηρεσία ανάλυσης δεδομένων Bloomberg Law κατέγραψε ότι 185 συμβάσεις μεγάλων σωματείων, που εκπροσωπούν σχεδόν 1.5 εκατ. εργαζόμενους, πρόκειται να λήξουν αυτό το έτος. Με την πανδημία να συνεχίζεται και μετά από δεκαετίες στάσιμων μισθών, η ανάταση του αμερικάνικου εργατικού κινήματος πιθανόν να κλιμακωθεί το 2022. Ένα κεντρικό αίτημα της αμερικάνικης εργατικής τάξης εδώ και καιρό είναι **η αύξηση του ομοσπονδιακού κατώτατου μισθού** (παραμένει στα 7.25 δολλάρια την ώρα από το 2009). Το δημοφιλές αυτό αίτημα, άλλωστε, ακόμη και ο Μπάιντεν αναγκάστηκε να το στηρίξει κατά την προεκλογική του εκστρατεία. Φυσικά, όπως ήταν αναμενόμενο, με το που βρέθηκε στην κυβέρνηση, αυτές τις υποσχέσεις του τις «ξέχασε». Μπορεί, ωστόσο, να «ξεχνάει» ο Αμερικάνος πρόεδρος, ο αμερικάνικος λαός σίγουρα θυμάται και μπροστά στις πιέσεις και τις τεράστιες ανάγκες φαίνεται να έχει αρχίσει να καταλαβαίνει ότι ο αγώνας είναι ο μόνος δρόμος. αντιτετράδια

γράφει ο Remco van dee Meer

Ελληνική Pisa: Τον Μάιο οι εθνικές εξετάσεις

Η πραγματικότητα πέρα από τους μύθους του ΥΠΑΙΘ

Ξεκινούν πιλοτικά από φέτος τον Μάϊο σε εθνικό επίπεδο οι εξετάσεις διαγνωστικού χαρακτήρα (ελληνική «PISA») για μαθητές της ΣΤ' τάξης δημοτικού και Γ' τάξης του Γυμνασίου, στη Γλώσσα-κατανόηση κειμένου και στα Μαθηματικά. Σύμφωνα με ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας, οι εξετάσεις θα διεξαχθούν εντός Μαΐου σε εθνικό επίπεδο, με αντιπροσωπευτικό δείγμα έως 6.000 μαθητών και μαθητριών Δημοτικού και έως 6.000 Γυμνασίου, σε έως 600 σχολικές μονάδες όλων των τύπων, όλης της επικράτειας. Η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων Νίκη Κεραμέως δήλωσε: «*Η χάραξη εκπαιδευτικής πολιτικής στη βάση συγκεκριμένων, ποιοτικών και ποσοτικών δεδομένων, αποτελεί προτεραιότητά μας. Η περιοδική αποτύπωση των εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων είναι προαπαιτούμενο για τον εντοπισμό εκπαιδευτικών αναγκών, για την κατανόηση τυχόν προβλημάτων και, συνακόλουθα, την επίλυσή τους, με στόχο τη συνολική βελτίωση της εκπαίδευσης της χώρας μας. Βήμα-βήμα αναβαθμίζουμε το εκπαιδευτικό σύστημα βάσει μετρήσιμων στοιχείων, εξασφαλίζοντας πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά μας.*»

Από τον ΟΟΣΑ «συνολική βελτίωση της εκπαίδευσης της χώρας μας»;

Πρόκειται για έναν διαγωνισμό του ΟΟΣΑ, που υπηρετεί τις αρχές του και την γνωστή «εργαλειοθήκη» του, που επιβάλλει πολιτικές άγριας λιτότητας και περικοπών στα κοινωνικά αγαθά, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας. Την εφαρμογή των προτάσεων του ΟΟΣΑ στην Εκπαίδευση τη νιώσαμε καλά τα τελευταία πέντε χρόνια: οι συγχωνεύσεις σχολείων, η αύξηση ωραρίου, η γνωστή κακόφημη αξιολόγηση, η μισθολογική καθήλωση, οι απολύσεις, είναι δικής του έμπνευσης. Όλα τα δικαιώματα που χάσαμε, τόσο οι εκπαιδευτικοί, όσο κι όλοι οι εργαζόμενοι, περιέχονταν στις οδηγίες του ΟΟΣΑ και των συμβούλων του. Αξίζει να σημειωθεί πως για να συμμετέχει η χώρα μας σ' αυτόν το διαγωνισμό, πληρώνει περίπου 400.000€ σε τρία χρόνια. Σ' αυτά περιλαμβάνονται οι δαπάνες για τα διάφορα σεμινάρια, από τους εγχώριους διαφημιστές του PISA, με σκοπό τη διασπορά της καλής του φήμης και την ενίσχυση της τεχνοκρατικής αντίληψης για την εκπαίδευση. Η Ελλάδα κατέβαλε το 2014 το 1% του προϋπολογισμού του ΟΟΣΑ, δηλαδή 3.570.000€. Πριν λίγες μέρες ο ΟΟΣΑ ήταν πάλι εδώ για να «βοηθήσει»...

Από τη φετινή σχολική χρονιά, (νόμος 4823/2021), θα έχουμε διαγνωστικές εξετάσεις στη ΣΤ' Δημοτικού και τη Γ' Γυμνασίου με τυποποιημένη αξιολόγηση. Παράλληλα στο νέο ν. 4823/2021 προβλέπεται ότι κάθε σχολικό έτος θα διενεργούνται σε εθνικό επίπεδο εξετάσεις διαγνωστικού χαρακτήρα για τους μαθητές της ΣΤ' Τάξης των δημοτικών σχολείων και τους μαθητές της Γ' Τάξης των γυμνασίων σε θέματα ευρύτερων/γενικών γνώσεων των γνωστικών αντικειμένων της Νεοελληνικής Γλώσσας και των Μαθηματικών.

Απέναντι στο φαινόμενο της μηχανικής αποστήθισης, που καλλιεργήθηκε από το σύστημα των Πανελλαδικών Εξετάσεων και στο οποίο ελέγχονταν αποκλειστικά η συγκράτηση πληροφοριών και η απομνημονευτική ικανότητα των μαθητών, το ΥΠΑΙΘ υψώνει ως αντίπαλη πρόταση την υιοθέτηση των λεγόμενων αντικειμενικών τεστ γνώσεων, του τύπου «σωστό - λάθος», «πολλαπλή επιλογή», «συμπλήρωση κενού», κ.ά., με τη φιλοδοξία να αποτελέσουν αυτά το όχημα της ουσιαστικής επαφής με τη γνώση και της προώθησης της κριτικής ικανότητας των μαθητών.

Η τυποποιημένη αξιολόγηση των μαθητών προβάλλεται ως η αξιολόγηση που είναι «αμερόληπτη» και τα αποτελέσματά της μπορούν να συγκριθούν μεταξύ τους. Έτσι νομιμοποιείται η μέτρηση των μαθητικών επιδόσεων –τα περίφημα «μαθησιακά αποτελέσματα»– να αποτελούν τη βάση για την αξιολόγηση των σχολείων και των εκπαιδευτικών. Πριν από κάμποσα χρόνια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην Έκθεση με τίτλο *«Οι τυποποιημένες αξιολογήσεις των μαθητών στην Ευρώπη: σκοποί, οργάνωση και χρήση των αποτελεσμάτων»* σημειώνεται ότι *«οι εθνικοί διαγωνισμοί έχουν πολλούς στόχους: σήμερα, χρησιμεύουν συχνότερα είτε για να πιστοποιούν το επίπεδο των μαθητών, είτε για να επιτρέπουν τον έλεγχο των σχολικών μονάδων ή του εκπαιδευτικού συστήματος στο σύνολό του»*.

Ουσιαστικά η τυποποιημένη αξιολόγηση έχει γίνει ένα βασικό εργαλείο της πολιτικής των εκπαιδευτικών αλλαγών στην Ευρώπη, καθώς εξυπηρετούν τις κυρίαρχες πολιτικές που δίνουν έμφαση: **α.** στην ποσοτική μέτρηση των μαθησιακών αποτελεσμάτων και την προτεραιότητα που δίνεται στους μαθησιακούς στόχους, **β.** στην ανάπτυξη μιας νέας κοινωνικής επίβλεψης των εκπαιδευτικών και των σχολείων από τη διοίκηση της εκπαίδευσης με την ευρύτερη έννοια (τοπικές, αποκεντρωμένες αρχές περιοχών, ανάλογα με τη χώρα) στο πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων της αποκέντρωσης και της αυτονομίας των σχολείων, **γ.** στην ανάπτυξη της λογοδοσίας των σχολείων στο ευρύ κοινό, κυρίως στους γονείς.

Στα μοντέλα της «σκληρής λογοδοσίας» τα αποτελέσματα έχουν σοβαρές συνέπειες για τα σχολεία, για τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές (χρηματοδότηση σχολείου, αξιολόγηση εκπαιδευτικού, επανάληψη τάξης για μαθητές). Η ευθύνη της ποιότητας της εκπαίδευσης μεταφέρεται σχεδόν ολοσχερώς στις πλάτες του εκπαιδευτικού, συγκαλύπτοντας τις ευθύνες κυβέρνησης - κράτους, ενώ σταδιακά οι εκπαιδευτικοί ωθούνται να διδάσκουν τα ίδια σε όλους τους μαθητές, ανεξάρτητα από το αν είναι μειονότητες, αν προέρχονται από μειονεκτικό οικονομικό περιβάλλον κλπ. Παράλληλα η επιλογή σχολείου ως δικαίωμα των γονιών αναγκάζει τα σχολεία που μειονεκτούν να βελτιώνονται και αν δεν μπορούν είναι καταδικασμένα να χάνονται από το εκπαιδευτικό τοπίο. Σε όλες τις περιπτώσεις, το περιεχόμενο της διδασκαλίας των μαθημάτων αντικαταστάθηκε από τη διδασκαλία «πώς να πετύχεις στο τεστ».

γράφει ο Γιώργος Καββαδίας

Το «τί», το «πώς» και το «γιατί» της τυποποιημένης αξιολόγησης

Μέσα στην τάξη, εκπαιδευτικοί και μαθητές θα σπρωχτούν ίσως περισσότερο από κάθε άλλη φορά, να ενστερνιστούν τις προκατασκευασμένες απαντήσεις, στο πλαίσιο μιας λογικής που υποτάσσει τη διδασκαλία και την επικοινωνία μέσα στην τάξη στο νέο «θεό»: στο μέτρημα με «αντικειμενικό και έγκυρο τρόπο» του τελικού αποτελέσματος μιας τυποποιημένης και μηχανιστικής μαθησιακής διαδικασίας, που θα λαμβάνει χώρα με τον ίδιο τρόπο από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη.

Τι ελέγχεται, όμως, με αυτά τα τεστ που παρουσιάζονται σαν η λυδία λίθος της αξιολόγησης των μαθητών; Θραύσματα γνώσεων και επιλεκτικής μνήμης που δεν είναι παρά μια από τις μορφές που παίρνει η ικανότητα συγκράτησης πληροφοριών, που δρομολογείται στα ίδια ίχνη της αποστήθισης που υποτίθεται ότι έρχεται να αναιρέσει. Έχει σημειωθεί, με σαφήνεια, ότι τα τεστ αυτά ευνοούν περισσότερο τους «συλλέκτες επιλογών» από εκείνους που έχουν μια επί της ουσίας σχέση με τη σχολική γνώση, τους επιφανειακά έξυπνους, από αυτούς που είναι βαθιά δημιουργικοί. Γιατί τί άλλο απαιτεί η σημείωση των επιλογών του μαθητή σε μια διακεκομμένη γραμμή ή στις ερωτήσεις «σωστό - λάθος» από το να δείξει - αναγνωρίσει, λειτουργία που απαιτεί τη μικρότερη προσπάθεια του νου, εξαιρουμένης αυτής του να παραμένουμε ξύπνιοι;

Στο όνομα της ποιοτικής αναβάθμισης της εκπαίδευσης, περιορίζεται η μαθησιακή διαδικασία σε μεθοδολογική εκγύμναση, καθώς επιβάλλονται κατά κύριο λόγο φορμαλιστικές τεχνικές αξιολόγησης του διδακτικού έργου. Ο διαγωνισμός PISA επιβραβεύει «δεξιότητες» σε επιλεγμένα-αποσπασματικά πεδία. Εισάγει και εδραιώνει αποκλειστικά την επιφανειακή αντίληψη για τη γνώση: χρήσιμη είναι μόνον η γνώση που έχει άμεσο όφελος - κέρδος, σε βάρος της γενικής μόρφωσης.

Εκπαιδευτικοί: Γιατί μπλοκάρουμε το διαγωνισμό PISA

Πολλά εκπαιδευτικά σωματεία έχουν πάρει αποφάσεις να μπλοκάρουν τη διεξαγωγή του διεθνούς διαγωνισμού PISA 2022. Μεταξύ άλλων επισημαίνουν: ***«Με βάση τα αποτελέσματα του διαγωνισμού θα δικαιολογούνται τόσο οι αντιεκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις που ήδη έχουν δρομολογηθεί, όσο και η «ανάγκη» για περισσότερη και πιο «αποτελεσματική» αξιολόγηση, μέτρηση, και προσαρμογή στις αναδιαρθρώσεις. Η Ελλάδα θεωρείται ουραγός στις επιδόσεις και άρα μπορούμε εύκολα να αντιληφθούμε ότι τα αποτελέσματα τόσο του διεθνούς όσο και του ελληνικού, μαζί με την αυτονομία και την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών, θα αξιοποιηθούν ως εργαλεία δυσφήμισης του έργου του εκπαιδευτικού και του Δημόσιου σχολείου, για το τσάκισμα του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης, των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών και των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών (...) Κορυφαίοι χορηγοί του διαγωνισμού είναι η WB (Παγκόσμια Τράπεζα), ιδρύματα βιομηχανιών, π.χ. Bosch, καθώς και ΜΚΟ. Ο ετήσιος προϋπολογισμός PISA ανέρχεται σε 80 εκατομμύρια δολάρια, χωρίς να υπολογίζεται το ετήσιο κόστος συμμετοχής των 80 χωρών!»***

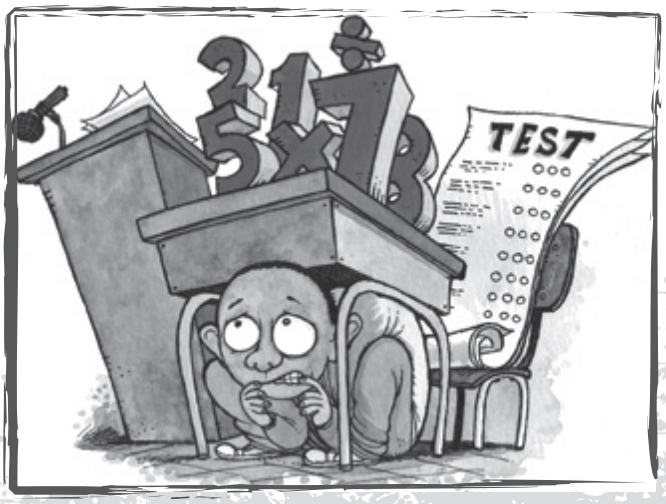

Η «ελληνική PISA»

Αφέλεια, υποκρισία ή ένα ακόμη χτύπημα στο δημόσιο σχολείο;

Αν αθροίσει κανείς όλες τις εξετάσεις που δίνουν οι έφηβοι από τα 12 μέχρι τα 18, βγάζει ότι μέσα σε επτά χρόνια έχουν να αντιμετωπίσουν συνολικά 213 γραπτές δοκιμασίες, από τις οποίες οι τέσσερις είναι σε πανελλαδικό επίπεδο και οι δεκαοκτώ (προσεχώς 26) με θέματα από την Τράπεζα Θεμάτων. Διαγωνίσματα τετραμήνων, προαγωγικές, απολυτήριες, πανελλαδικές... Αν βάλει κοντά σε αυτές και τα ολιγόλεπτα τεστάκια, εύκολα καταλαβαίνει ότι η πορεία των εφήβων στο σχολείο είναι ένας διαρκής αγώνας μετ΄ εμποδίων με αμφίβολη την έξοδο, μιας και πολλοί θα πεταχτούν έξω από τον στίβο. Σε όλα αυτά το Υπουργείο προσθέτει από φέτος ακόμα τέσσερις εξετάσεις, αναφερόμενες ως «ελληνική PISA» που θα βοηθήσουν, υποτίθεται, τη χώρα να ανέβει επίπεδο στη «διεθνή PISA» (Ν.4823/2021). Οι εξετάσεις αυτές θα είναι δύο στην Στ΄ Δημοτικού και δύο στη Γ΄ Γυμνασίου, στη Γλώσσα και τα Μαθηματικά και θα διενεργούνται σε εθνικό επίπεδο. Κοινώς θα έχουμε πανελλαδικές στη Στ΄ Δημοτικού, στη Γ΄ Γυμνασίου και στη Γ΄ Λυκείου, ανεβάζοντας τον αριθμό των πανελλαδικών στις οκτώ και των γραπτών δοκιμασιών στις 217!

Ειδικά φέτος, αυτές οι πανελλαδικής εμβέλειας εξετάσεις της Στ΄ Δημοτικού και της Γ΄ Γυμνασίου θα εφαρμοστούν πιλοτικά σε δείγμα περίπου 600 σχολείων,

αλλά από την επόμενη σχολική χρονιά 2022-2023 θα περάσουν σε καθολική εφαρμογή για να συμπεριλάβουν όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες των αντίστοιχων τάξεων. Θα μπορούσε κανείς να περιοριστεί στη μορφή των συγκεκριμένων εξετάσεων και να σχολιάσει σημεία όπως:

Ότι οι εξετάσεις αυτές αφορούν αποκλειστικά τα διδακτικά αντικείμενα της Γλώσσας και των Μαθηματικών, γεγονός που σημαίνει ότι θα αφιερώνονται περισσότερες ώρες στα συγκεκριμένα γνωστικά αντικείμενα, ενώ θα παραγκωνίζονται τα υπόλοιπα, με αποτέλεσμα να πηγαίνει περίπατο οποιαδήποτε έννοια ολόπλευρης ανάπτυξης και ουσιαστικής καλλιέργειας των μαθητών/τριών. Ότι η αξιολόγηση που επικεντρώνεται αποκλειστικά και μόνο στις ικανότητες της γλώσσας και των μαθηματικών αγνοεί τις αρχές της πολλαπλής νοημοσύνης και παραβλέπει εντελώς τα διαφορετικά είδη νοημοσύνης, με αποτέλεσμα να χαρακτηρίζονται και να κατηγοριοποιούνται από μικρή ηλικία τα παιδιά με μονομερή και άδικο τρόπο. Ότι οι εξετάσεις θα έχουν τη μορφή ερωτημάτων πολλαπλής επιλογής και οι απαντήσεις, σημειωμένες σε ειδικά διαμορφωμένα έντυπα, θα αποστέλλονται στο ΙΕΠ για καταχώριση σε ειδικά διαμορφωμένη βάση δεδομένων. Αυτός ο τύπος εξέτασης μπορεί να βολεύει ως φτηνός μιας και τα γραπτά βαθμολογούνται από μηχάνημα γρήγορα και εύκολα, όλοι όμως οι εκπαιδευτικοί των σχετικών ειδικοτήτων, φιλόλογοι και μαθηματικοί, γνωρίζουν ότι δεν είναι δυνατόν να αξιολογήσεις το επίπεδο ενός ατόμου στη γλώσσα ή τα μαθηματικά με τέτοιου τύπου ερωτήσεις. Ότι οι εξετάσεις και στα δύο αντικείμενα θα διενεργούνται την ίδια ημέρα, η μία μετά την άλλη, με ένα 10λεπτο διάλειμμα ενδιάμεσα, ενώ προβλέπεται και η συμπλήρωση ανώνυμου ερωτηματολογίου για τη συλλογή κοινωνικοδημογραφικών στοιχείων από τους μαθητές και τις μαθήτριες μετά το τέλος της εξέτασης. Αυτό σημαίνει ότι τα 12χρονα παιδιά της Στ΄ δημοτικού θα βρίσκονται σε συνθήκες εξετάσεων για δυόμισι συνεχόμενες ώρες, εμπειρία επίπονη και αγχωτική για την ηλικία αυτή, η οποία δεν θα τα ωφελήσει σε τίποτε. Ότι δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για τους μαθητές και τις μαθήτριες των τμημάτων ένταξης ή που έχουν παράλληλη στήριξη ή με βεβαίωση για μαθησιακές δυσκολίες, οι οποίοι καλούνται να δώσουν και αυτοί τις ίδιες ακριβώς εξετάσεις με όλον τον υπόλοιπο μαθητικό πληθυσμό. Ότι οι εξετάσεις μπαίνουν ακριβώς στην τελευταία τάξη του Δημοτικού και του Γυμνασίου, σε εκείνο το σημείο, δηλαδή, που παλαιότερα υπήρχαν οι εισαγωγικές εξετάσεις για την επόμενη βαθμίδα. Στην παρούσα φάση, μπορεί να τους προσδίδεται διαγνωστικός χαρακτήρας, αλλά, αφ΄ ης στιγμής εφαρμοστούν και εδραιωθούν, θα είναι πολύ μικρό το βήμα για να λειτουργήσουν ως εισαγωγικές εξετάσεις. Σημειωτέον ότι η θεσμοθέτηση εξετάσεων για τη μετάβαση από την πρωτοβάθμια στη δευτεροβάθμια και από το γυμνάσιο στο λύκειο απλά θα ενισχύσουν τη σχολική διαρροή. Ο στόχος, όμως, ενός συμπεριληπτικού ανοιχτού σχολείου είναι να δίνει χώρο και θέση σε όλα τα παιδιά και όχι να διώχνει όσα δεν ταιριάζουν στο καλούπι.

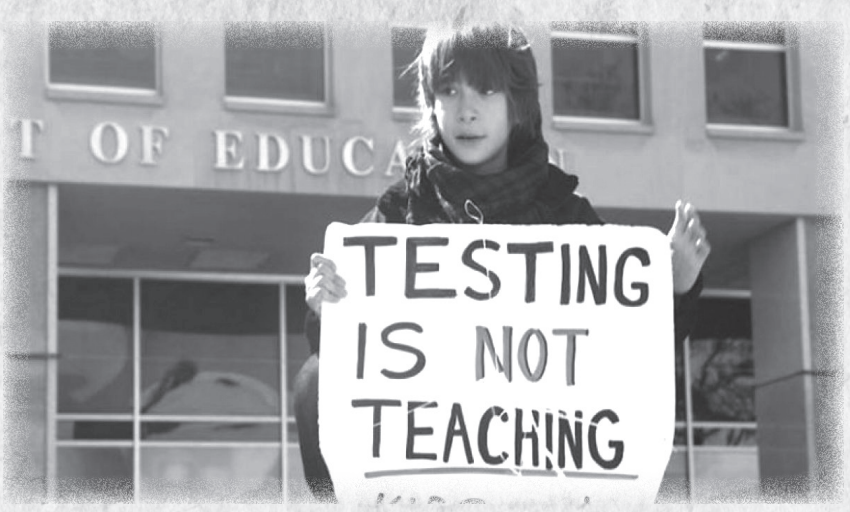

Όλα τα παραπάνω σχόλια ισχύουν, όμως, το ζήτημα της «ελληνικής PISA» είναι πιο περίπλοκο. Ακόμα κι αν θεσμοθετηθούν διαγωνίσματα σε περισσότερα μαθήματα ή αν αυτά διεξαχθούν σε περισσότερες από μία ημέρες για να μην είναι μεγάλος ο φόρτος ή αν συμπεριλάβουν και ανοιχτού τύπου πέρα από τις κλειστού τύπου, ακόμα και τότε η «ελληνική PISA» θα έχει αρνητικές συνέπειες για το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Δεν πρόκειται απλά για μία σειρά εξετάσεων με αδύνατα σημεία που θα μπορούσε να γίνει πιο ουσιαστική και γόνιμη με τις απαραίτητες βελτιωτικές κινήσεις. **Η «ελληνική PISA» πρέπει να καταργηθεί, ή μάλλον δεν πρέπει καν να εφαρμοστεί.**

Κι αυτό γιατί, αν και υποτίθεται ότι είναι καθαρά διαγνωστικού χαρακτήρα, οι εξετάσεις αυτές αποτελούν μία ακόμη ψηφίδα στο πλέγμα των αντιδραστικών αλλαγών που προωθεί η κυβέρνηση αυτήν την περίοδο (αξιολόγηση σχολείων και εκπαιδευτικών, αυτονομία, ανεστραμμένη τάξη, πλατφόρμα e-parents κλπ.). Αλλαγών που αποσκοπούν στην περαιτέρω υποβάθμιση του ρόλου των εκπαιδευτικών, στον ασφυκτικό έλεγχο των σχολικών πρακτικών και υποκειμένων και εντέλει στην αποσάθρωση του δημόσιου σχολείου.

Βασικό επιχείρημα για τη θεσμοθέτηση των εξετάσεων αυτών είναι ότι θα βοηθήσουν στη *«βελτίωση της εκπαιδευτικής πολιτικής στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση γενικότερα»*. (ΦΕΚ, τ. Β΄, 877/25.2.2022, άρθρο 4, §2). Συγκεκριμένα, στη σχετική απόφαση ορίζεται ότι τα αποτελέσματα των εξετάσεων θα αξιοποιούνται από την Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε. και το ΙΕΠ *«για προτάσεις βελτιώσεων στα Προγράμματα Σπουδών, στο εκπαιδευτικό υλικό, στη διδακτική μεθοδολογία, για προσεγγίσεις συμπεριληπτικής και αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, καθώς και για την ανάπτυξη εστιασμένων επιμορφωτικών δράσεων.»* (ΦΕΚ, τ.Β΄, 877/25.2.2022, άρθρο 4,

§2). Και μόνο που το λένε αυτό δείχνει ότι οι ιθύνοντες είτε δεν έχουν επαφή με την εκπαιδευτική πραγματικότητα, είτε έχουν άλλους, άρρητους, στόχους. Κι αυτό γιατί στο σχολείο οι μαθητές και οι μαθήτριες δεν μαθαίνουν απλά και μόνο να λύνουν κάποια προβλήματα μαθηματικών ή να απαντούν σε μερικές ερωτήσεις κατανόησης κειμένου, γραμματικής ή συντακτικού. Πέρα και πάνω από την απόκτηση αυτών των δεξιοτήτων, στο σχολείο αυτονομούνται και ανεξαρτητοποιούνται, καλλιεργούν το πνεύμα της ομαδικότητας και της συνεργασίας, αναπτύσσουν την κριτική και αναλυτική σκέψη, αποκτούν νέες γνώσεις και δημιουργούν, ασκούνται στον προφορικό και γραπτό λόγο, βρίσκονται αντιμέτωποι με σύγχρονα κοινωνικά ζητήματα και διαχρονικά φιλοσοφικά ερωτήματα, ωριμάζουν συναισθηματικά, γίνονται υπεύθυνοι. Το να ισχυρίζεται κανείς ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα θα βελτιωθεί βάσει των πορισμάτων που θα προκύψουν από καμιά εκατοστή ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής **είναι στην καλύτερη αφέλεια και στη χειρότερη υποκρισία.**

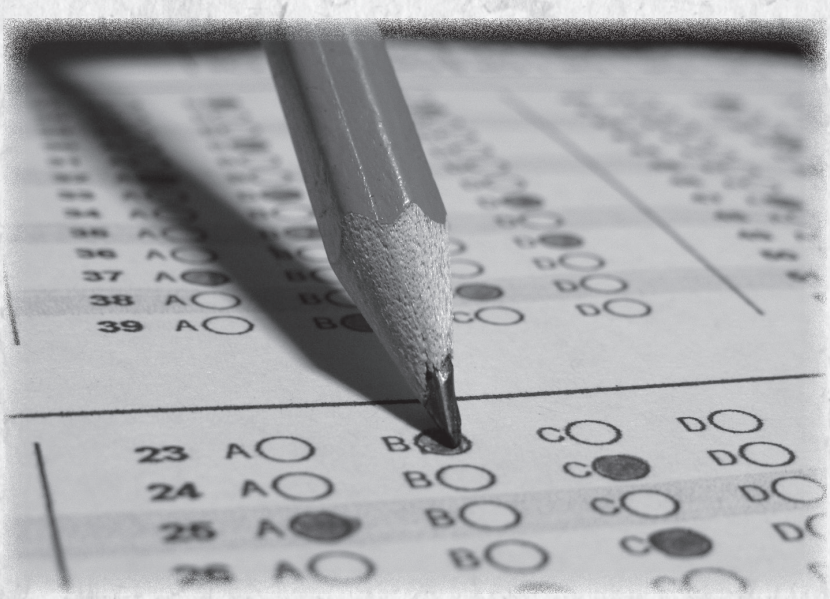

Με την «ελληνική PISA», ήδη από το δημοτικό, εκπαιδευτικοί και μαθητές/τριες θα μπούνε σε έναν αγώνα δρόμου για να αντεπεξέλθουν στις φασόν πανελλήνιου τύπου εξετάσεις, που θα οδηγήσουν στην κατηγοριοποίηση και ιεράρχηση όλων των σχολείων. Εξάλλου, δηλώνεται ξεκάθαρα ότι σκοπός των εξετάσεων αυτών *«είναι η εξαγωγή πορισμάτων, σχετικά με την πορεία υλοποίησης των Προγραμμάτων Σπουδών και τον βαθμό επίτευξης των προσδοκώμενων μαθησιακών αποτελεσμάτων σε εθνικό επίπεδο, σε επίπεδο Περιφερειακών Διευθύνσεων Εκπαίδευσης, Διευθύνσεων Εκπαίδευσης και σχολικής μονάδας»* (ΦΕΚ, τ.Β΄, 877/25.2.2022, άρθρο 1, §2). Μπορεί τα αποτελέσματα να μην είναι εξατομικευμένα αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα δημοσιοποιούνται ανά περιφέρεια, ανά διεύθυνση αλλά και σχολική μονάδα. Όπως και με την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, έτσι και η «ελληνική PISA» σκοπό έχει να κατατάξει ιεραρχικά τα σχολεία, χωρίζοντας την ήρα από το σιτάρι επιβάλλοντας συνθήκες στυγνού ανταγωνισμού και κανιβαλισμού στην εκπαίδευση. Κάποια σχολεία θα χαρακτηριστούν «κολέγια», ενώ άλλα «χωματερές», οι εκπαιδευτικοί θα διαγκωνίζονται ποιοι θα εξασφαλίσουν τα υψηλά αποτελέσματα για να τραβήξουν τους μαθητές και τις μαθήτριες με τις «καλύτερες» επιδόσεις, οι γονείς θα συγκρίνουν βαθμολογίες και θα κάνουν τα αδύνατα δυνατά να βάλουν τα παιδιά τους στο «καλύτερο» σχολείο, ενώ τα παιδιά θα αναγκάζονται να αναγνωρίσουν και να αποδεχθούν τη θέση τους στο ιεραρχικό αυτό σύστημα. Λίγη σημασία θα έχει για τα παιδιά αν τα αποτελέσματα δεν θα βγαίνουν επώνυμα, όταν θα γνωρίζουν ότι το σχολείο τους «έχει πατώσει» ή «έχει διαπρέψει». Αυτομάτως θα βρίσκονται με την ταμπέλα του παιδιού από το καλό σχολείο ή εκείνου από το κακό σχολείο και κάπως έτσι η λογική του οπαδισμού θα περάσει και στην εκπαίδευση.

Κι αν κάποιος θεωρεί ότι οι εξετάσεις αυτές απλά θα είναι μια τυπική υποχρέωση του σχολείου που θα καλυφθεί σε μία μέρα στο τέλος της χρονιάς και τίποτε παραπάνω, απατάται οικτρά. Κι αυτό γιατί, με δεδομένο ότι τα αποτελέσματά τους θα επηρεάσουν την κατάταξη του σχολείου και θα δημοσιοποιηθούν, οι εξετάσεις αυτές θα αποτελέσουν παράγοντα καθοριστικό για τη διδασκαλία. Έτσι, αυτές οι «φασόν» εξετάσεις θα οδηγήσουν και σε «φασόν» διδασκαλία, διδασκαλία περιορισμένη σε στεγνά και στενά καλούπια. Για να πετύχουν καλύτερα αποτελέσματα, οι εκπαιδευτικοί θα πιεστούν να εστιάσουν περισσότερο στα συγκεκριμένα μαθήματα, θα αφιερώσουν πολύτιμο χρόνο προετοιμάζοντας τους μαθητές και τις μαθήτριες στον συγκεκριμένο τύπο ερωτήσεων και στη συγκεκριμένη ύλη, προσχεδιασμένα μαθήματα και υλικό θα κυκλοφορήσουν άνωθεν και έξωθεν για «να βοηθήσουν» στην καλύτερη επίδοση των μαθητών/τριών και του σχολείου, η διδασκαλία και η μάθηση θα δώσουν τη θέση τους στη στείρα προπόνηση για εξετάσεις. Σε αυτό το εντεινόμενα τεχνοκρατικό πλαίσιο, ακόμα και η σπερματική εκδοχή κοινωνικής συνοχής που καλλιεργείται τώρα, θα αντικατασταθεί από έναν ατελείωτο κοινωνικό κανιβαλισμό του τύπου «όλοι εναντίον όλων», προκειμένου να αποφύγουν να βρεθούν στον «πάτο» και να βγουν στην «κορυφή».

• Ζητούμε την κατάργηση της «ελληνικής PISA»: δεν είναι μια 'αθώα' τυπική διαδικασία, δεν θα λειτουργήσει προς όφελος των παιδιών ή των σχολείων μας.

• Καλούμε την ΕΛΜΕ Ιωαννίνων να καταγγείλει το διαγωνισμό και να προκηρύξει στάση εργασίας τη μέρα των εξετάσεων.

• Καλούμε την ένωση γονέων και τα μαθητικά συμβούλια σε συντονισμό της δράσης μας ενάντια στην όλη διαδικασία. αντιτετράδια

Goodbye Πανεπιστημιακά Συγγράμματα!

Η «ψηφιακή στρατηγική» για την Παιδεία, με «ελαφρά πηδηματάκια» ετοιμάζεται να εξαφανίσει το δωρεάν σύγγραμμα από τα ΑΕΙ

γράφουν οι Χ. Δάμαλος - Χ. Κάτσικας

Σύμφωνα με ανακοίνωση εκπροσώπων των εκδοτών Πανεπιστημιακών βιβλίων, στη συνάντηση που είχαν με το Γ.Γ. Ανώτατης Παιδείας κ. Δημητρόπουλο, το Υπουργείο Παιδείας ζήτησε από τους Έλληνες εκδότες να διανείμουν ηλεκτρονικά συγγράμματα προς τους φοιτητές. Συγκεκριμένα, κάλεσε το Σύλλογο Εκδοτών Επιστημονικού Βιβλίου (ΣΕΕΒΙ) και τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης Έργων του Λόγου (ΟΣΔΕΛ) να συζητήσουν με τους τεχνικούς συμβούλους του Υπουργείου τη διασφάλιση των ηλεκτρονικών συγγραμμάτων. Ως λύση προστασίας, το Υπουργείο παρουσίασε το Σύστημα Διαχείρισης Ψηφιακών Δικαιωμάτων (DRM) γνωστής εταιρείας. Οι εκδότες από την πλευρά τους παρουσίασαν τεκμήρια βάσει των οποίων αποδεικνύεται ότι το εν λόγω σύστημα «σπάει» με ένα κλικ. Όταν ζήτησαν χρόνο για να επεξεργαστούν τεχνικές λύσεις που θα διασφαλίσουν το περιεχόμενο των βιβλίων τους, ο ΓΓ αρνήθηκε ένα τέτοιο ενδεχόμενο, μάλιστα έθεσε αντ' αυτού τελεσίγραφο: Όποιος εκδότης δεν παρέχει μέχρι τονΜάιο του 2022 το 25% των συγγραμμάτων του προς τους φοιτητές και σε ηλεκτρονική μορφή, πέραν της έντυπης, δεν θα του επιτραπεί να μοιράσει ούτε τα έντυπα συγγράμματα! Δεδομένης της βέβαιης παράνομης αναπαραγωγής και διακίνησης (όλα τα ηλεκτρονικά βιβλία αναπαράγονται παρανόμως) και της τεράστιας απώλειας εσόδων από την εκμετάλλευση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των συγγραφέων, οι οποίοι δεν θα έχουν επιπλέον κίνητρο προς συγγραφή νέων βιβλίων, οι Έλληνες εκδότες αρνούνται να υποκύψουν στον εκβιασμό και να θέσουν στη διάθεση του Υπουργείου τα συγγράμματά τους ηλεκτρονικά, χωρίς την απαιτούμενη ασφάλεια.

Από τη μεριά του ο κ. Δημητρόπουλος σημειώνει ότι *«το Υπουργείο Παιδείας επιδιώκει να δώσει τη δυνατότητα στους φοιτητές να επιλέξουν το σύγγραμμα που επιθυμούν σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, όπως πάντα δωρεάν για όλους [...] Η θεσμοθέτηση του ηλεκτρονικού συγγράμματος θα συμβάλλει στον ψηφιακό μετασχηματισμό της εκπαιδευτικής διαδικασίας και στην περαιτέρω ανάπτυξη των ψηφιακών δεξιοτήτων των φοιτητών».* Πόσο "αθώα" τα λέει! Είναι φανερό ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα επιχείρηση με στόχο **το σταδιακό τέλος της διανομής δωρεάν Πανεπιστημιακών Συγγραμμάτων στους φοιτητές των Ελληνικών Πανεπιστημίων.**

Τα πανεπιστημιακά συγγράμματα δεν μπαίνουν για πρώτη φορά στο στόχαστρο του Υπουργείου Παιδείας. Με ποικίλους επικοινωνιακούς αντιπερισπασμούς κάθε φορά, μεθοδεύονταν απ' τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ η κατάργηση της δωρεάν διανομής τους. Η ίδια η «ιδέα» της πρόσβασης στα πανεπιστημιακά συγγράμματα μέσω Διαδικτύου δεν είναι κάτι καινούργιο, καθώς το ίδιο είχε διατυπώσει και η πρώην υπουργός Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου. Πρόκειται για μια πρόθεση που είχε ήδη εκδηλωθεί από το 2007, επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας, με το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Επαγγελματικής Αρχικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΕΠΕΑΕΚ) - Προγραμματική Περίοδος 2007-2013, με βάση το οποίο το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο το 2009 είχε συντάξει την Πρόταση για το Σχεδιασμό και την Εισαγωγή του «Ηλεκτρονικού Βιβλίου» στην Εκπαίδευση. Στη συνέχεια, 28 Ιανουαρίου 2011, υπογράφηκε από το Υπουργείο Παιδείας Εγκύκλιος με την οποία περιορίστηκε στο ελάχιστο η δωρεάν διανομή συγγραμμάτων (1 βιβλίο ανά μάθημα) στους φοιτητές και σπουδαστές των ανώτατων σχολών της χώρας. 8 Μαρτίου 2011, σε ομιλία της για τα ακαδημαϊκά συγγράμματα και την ηλεκτρονική υπηρεσία «Εύδοξος», η Διαμαντοπούλου ξεκαθαρίζει ότι «στόχος είναι τα συγγράμματα και οι σημειώσεις να δίνονται ηλεκτρονικά» *(Υπουργείο Παιδείας - Σημεία από την ομιλία της Υπουργού Παιδείας, Άννας Διαμαντοπούλου 08/03/2011).* Λίγες μέρες νωρίτερα, 3 Μαρτίου 2011 ο Ειδικός Γραμματέας Ανώτατης Εκπαίδευσης Βασίλης Παπάζογλου, μιλώντας στους δημοσιογράφους επισημαίνει ότι *«το υπουργείο Παιδείας φιλοδοξεί σύντομα να λανσάρει ως καινοτομία της μεταρρύθμισης στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση την έννοια του ηλεκτρονικού συγγράμματος».* Σε ερώτηση *«σε ποιο στάδιο έχει εφαρμοστεί σήμερα το πρόγραμμα και πότε προβλέπεται να αντικαταστήσει πλήρως τα έντυπα συγγράμματα;»* απαντούσε τότε ότι *«στόχος της υπηρεσίας "Εύδοξος" είναι να εισάγει σταδιακά το ηλεκτρονικό σύγγραμμα ως εναλλακτική επιλογή στο έντυπο. Η εξοικείωση των νέων, το γνωστικό αντικείμενο και οι τεχνολογικές εξελίξεις θα καθορίσουν και το βαθμό επικράτησης των ηλεκτρονικών βιβλίων. Όπως και να έχει το Υπουργείο Παιδείας θα προσφέρει εντός των επόμενων δύο χρόνων πάνω από 2.000 ελληνικά ακαδημαϊκά συγγράμματα, προσβάσιμα από όλους στο διαδίκτυο».* Λί-

γα χρόνια αργότερα, σε συνέντευξή του στην «Εφημερίδα των Συντακτών» (12.01.2016) ο Πρόεδρος της Επιτροπής του εθνικού διαλόγου για την Παιδεία, Αντώνης Λιάκος, αφού επισήμανε ότι υπάρχει ανάγκη *«εξεύρεσης πρόσθετων πόρων, όσο επίσης και εξοικονόμησης πόρων»* αναφέρθηκε στην *«οικονομική αιμορραγία των συγγραμμάτων»*, θέτοντας ευθέως το ερώτημα *«γιατί να μη γίνουν ηλεκτρονικοί φάκελοι διαθέσιμοι στους φοιτητές; Μια ηλεκτρονική πλατφόρμα ελεύθερης πρόσβασης είναι απείρως οικονομικότερη από την εκτύπωση εκατοντάδων χιλιάδων τόμων»*. Η πρόφαση ήταν πως ο φοιτητής πρέπει να έχει πολλές πηγές, από πολλά βιβλία, να επιλέγει ο ίδιος στις βιβλιοθήκες και άλλα.

Όλα αυτά ακούγονται λογικά, εφόσον η βασική βιβλιογραφία διανέμεται δωρεάν. **Το δίλημμα «πολλαπλό» σύγγραμμα ή δωρεάν διανομή συγγραμμάτων είναι πλαστό.** Δεν χωράει αμφιβολία ότι **οι σπουδαστές χρειάζονται όχι μόνο όλα τα απαραίτητα βιβλία, αλλά και τα απαραίτητα ηλεκτρονικά συγγράμματα και τις καλά «εξοπλισμένες» βιβλιοθήκες για τις σπουδές τους.** Αν προβλέπονταν δωρεάν παροχή των συγγραμμάτων που κάλυπταν το γνωστικά αντικείμενα σε κάθε τμήμα και σχολή, εάν υπήρχαν Πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες ενημερωμένες, στις οποίες κάθε φοιτητής θα μπορούσε να βρει και να δανειστεί τα βιβλία που απαιτούνταν για το διάβασμα ή την εργασία του, τότε θα μπορούσε κανείς, συμπληρωματικά, να χρησιμοποιήσει τις δυνατότητες που δίνει το ηλεκτρονικό σύγγραμμα.

Η αντικατάσταση του βιβλίου με το ηλεκτρονικό σύγγραμμα είναι το λιγότερο αντιπαιδαγωγική. Το ηλεκτρονικό σύγγραμμα μπορεί να είναι μόνο ενισχυτικό. Οι σημειώσεις ενός μαθήματος (που ούτως ή άλλως δίνονται δωρεάν από τους διδάσκοντες) δεν μπορεί να αντικαταστήσουν το ίδιο το βιβλίο.

Για μια ακόμη φορά, μια νέα επιχείρηση βρίσκεται σε εξέλιξη, με την πιο μεγάλη μαεστρία, πατώντας στη βαβυλωνιακή σύγχυση των λέξεων και των εννοιών. Αν τραβήξουμε το παραβάν, θα ανακαλύψουμε ότι πίσω από την επίκληση στον εξορθολογισμό, στον ψηφιακό μετασχηματισμό της εκπαιδευτικής διαδικασίας και στην ανάπτυξη των ψηφιακών δεξιοτήτων των φοιτητών, στην αποτελεσματική διαχείριση, στην εξυγίανση, στον εκσυγχρονισμό, στο πολλαπλό σύγγραμμα και στις ηλεκτρονικές πλατφόρμες, δεν βρίσκεται τίποτε περισσότερο από **μια σημαία που στη ούγια της είναι τυπωμένος ο ΟΟΣΑ και οι οδηγίες του για περικοπές και ιδιωτικοποίηση!**

αντιτετράδια

γράφει η Ειρήνη Σωπιάδου

Επιμορφώσεις εκτός εργασιακού ωραρίου

Τα τελευταία δύο χρόνια με την καθιέρωση της τηλεκπαίδευσης και της τηλεργασίας λόγω covid-19, έχουν κάνει την εμφάνισή τους και οι λεγόμενες τηλε–επιμορφώσεις των εκπαιδευτικών, και γενικά όλων των εργαζομένων. Και φυσικά **εκτός εργασιακού ωραρίου!**

Παρατηρούμε ότι ο covid και η τηλεκπαίδευση έχουν γίνει εργαλεία όχι μόνο για να κατασταλούν οι καταλήψεις, να αντιμετωπιστούν οι κακοκαιρίες, για να συνεδριάζουν οι Σύλλογοι Διδασκόντων μετά τις 14.00, με πρόφαση να μην αναστατωθεί το σχολείο, αλλά και για να επιμορφώνονται πλέον οι εκπαιδευτικοί εύκολα, γρήγορα και ανέξοδα για την Διοίκηση, σε χρόνο πέραν του εργασιακού τους ωραρίου.

Όλες οι επιμορφώσεις των Συντονιστών Εκπαίδευσης, οι επιμορφώσεις των Υπευθύνων των διαφορών Γραφείων (Αγωγής Υγείας, Πολιτιστικών και Περιβαλλοντικών Προγραμμάτων), ακόμα και διάφορες επιμορφώσεις από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, πραγματοποιήθηκαν από τις 14.00 και μετά. Για παράδειγμα, υπάρχει σεμινάριο 28 ωρών το οποίο είχε πραγματοποιηθεί σε τρία συνεχόμενα εφτάωρα on line σεμινάρια από τις 15.00 το μεσημέρι έως τις 22.00 το βράδυ!

Επίσης, αν λάβουμε υπόψη το πλαίσιο μέσα στο οποίο αυτό γίνεται (δηλ. της αξιολόγησης του σχολείου, της μελλοντικής ατομικής αξιολόγησης του εκπαιδευτικού, και της γενικότερης επίθεσης που δέχεται το δημόσιο σχολείο), η πίεση που βιώνουν οι συνάδελφοι είναι αφόρητη.

Ας μην αναφερθούμε στο πλήθος των επι πληρωμή σεμιναρίων που γίνονται από ιδιωτικούς φορείς σε «συνεργασία» με δημόσια πανεπιστήμια, που θεωρητικά αναβαθμίζουν το επίπεδο των εκπαιδευτικών ή δίνουν μόρια για διορισμό. Εκεί η κατάσταση έχει πραγματικά ξεφύγει...

Η ευθύνη, λοιπόν, της επιμόρφωσης του εκπαιδευτικού μετατρέπεται και αυτή, όπως και πολλές άλλες, με αυτόν τον τρόπο, σε ατομική ευθύνη του ίδιου. Καταστρατηγούνται όχι μόνο εργασιακά δικαιώματα του εργαζομένου, αλλά και το δικαίωμά του στον ελεύθερο προσωπικό και οικογενειακό του χρόνο.

Γι' αυτούς τους λόγους, πάγιο και διαχρονικό αίτημα του εκπαιδευτικού κλάδου είναι **η δωρεάν περιοδική επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών, εντός του εργασιακού τους ωραρίου, από Δημόσιους φορείς, έγκυρους και αξιόπιστους.**

✓ Οι συγχωνεύσεις σχολών και τμημάτων δε θα περάσουν
✓ Όχι σε πτυχία χωρίς επιστημονικό πεδίο και επαγγελματικά δικαιώματα

Στη δημοσιότητα βγήκε η άκρως επικίνδυνη πρόταση για συγχώνευση Παιδαγωγικών Τμημάτων με Τμήματα Φυσικής Αγωγής, κινητοποιώντας φοιτητικούς συλλόγους και καθηγητές. Μετά την τελευταία απόπειρα για συγχώνευση αντίστοιχων τμημάτων Νηπιαγωγών με αυτά των βρεφονηπιοκόμων, η πρόταση Δημόπουλου από την Κοσμητεία των Παιδαγωγικών Αθήνας έρχεται ως «λαγός» του νέου νόμου Κεραμέως για τα ΑΕΙ, παρά τις τελευταίες αντιδράσεις Παιδαγωγικών Τμημάτων ενάντια στην κατάργηση της διακριτότητάς τους, ανά επιστημονικό πεδίο, περιεχόμενο, πρόγραμμα σπουδών, πτυχίων και επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Οι επιδιώξεις τους, που εκπορεύονται από τις οδηγίες ΕΕ και ΟΟΣΑ, θα επιφέρουν μια οπισθοδρόμηση στις κατακτήσεις για δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, σε συνδυασμό με τις αντιεκπαιδευτικές αλλαγές σε όλες της βαθμίδες της εκπαίδευσης (εμπορευματοποίηση πλευρών της λειτουργίας του σχολείου, με άμεση ή έμμεση εμπλοκή χορηγών στη δομή, το περιεχόμενο και τη λειτουργία του, , αξιολόγηση και κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών, αυτονομία σχολικής μονάδας, ρευστοποίηση και εντατικοποίηση εργασιακών σχέσεων, αλλαγές εκπαιδευτικών προγραμμάτων στην κατεύθυνση όχι της ενίσχυσης των γενικών γνώσεων αλλά στην απόκτηση δεξιοτήτων, εξετάσεις ελληνικής PISA σε δημοτικό και γυμνάσιο).

Η παραπάνω επικίνδυνη εξέλιξη βρίσκεται σε άμεση σύνδεση με το νέο νομοσχέδιο Κεραμέως, που είναι ένα ακόμα βήμα στη διάλυση του περιεχομένου και της ολοκληρωμένης γνώσης των επιστημονικών πεδίων και αντικειμένων, κατακερματίζοντας και διαμορφώνοντας πεδία «χυλό» με κοινές σπουδές τα 2 πρώτα έτη, επιλογή μαθημάτων ασύνδετων μεταξύ τους και θα δίνουν επιφανειακή γνώση με περιορισμένο χαρακτήρα και αξία.

Η προοπτική των συγχωνεύσεων των Παιδαγωγικών Τμημάτων και της ενοποίησής τους σε μια σχολή-σούπα σηματοδοτεί ένα αντιδραστικό, αντιεπιστημονικό πισωγύρισμα για την παιδαγωγική επιστήμη. Σηματοδοτεί μια πρωτοφανή υποβάθμιση της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης συνολικά και μια τεράστια επιστημονική απαξίωση των εκπαιδευτικών και των μελλοντικών αποφοίτων. Η κυβέρνηση της ΝΔ, σε συνέχεια των αναδιαρθρώσεων που επέβαλε και η προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, επιδιώκει τη δημιουργία ενός πανεπιστημιακού τοπίου με ρευστά πτυχία, με εμπορευματοποιημένη γνώση, με τη δια βίου αναζήτηση ακριβοπληρωμένων προσόντων για την διεκδίκηση μιας θέσης στη ζούγκλα της εργασιακής περιπλάνησης. Έτσι και η τωρινή προσπάθεια συγχωνεύσεων θα οδηγήσει σε αφαίρεση των επαγγελματικών δικαιωμάτων από το πτυχίο, καθώς θα αποτελεί ατομική ευθύνη του/της φοιτητή/τριας ο συνδυασμός μαθημάτων – γνώσεων, ο οποίος εξατομικευμένος συνδυασμός θα πρέπει να καθορίζεται από τις εφήμερες ανάγκες της αγοράς, ενώ οι εργαζόμενοι θα έχουν την ευθύνη για κατάρτιση και επανακατάρτιση με προσωπικό κόστος και με εργασιακά δικαιώματα που θα έχουν ημερομηνία λήξης.

Η κατεύθυνση αυτή επιδιώκεται να επιβληθεί και μέσα από την αξιολόγηση των ΑΕΙ και τον εκβιασμό της σύνδεσής της με την χρηματοδότηση των ιδρυμάτων. Αυτή τη πολιτική στις ίδιες κατευθύνσεις ακολουθούν και στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Από τη μια η ενίσχυση της κατακερματισμένης γνώσης και της πληροφορίας απέναντι στη βαθιά ολοκληρωμένη γνώση και κριτική σκέψη των παιδιών, με τα αναλυτικά προγράμματα και τα προγράμματα δεξιοτήτων με όλο και περισσότερο ελεγχόμενο περιεχόμενο από χορηγούς τύπου ΣΕΒ και Μποδοσάκη, εκδοτικούς οίκους, ακόμα και από την αστυνομία και την εκκλησία. Και από την άλλη η υποχρηματοδότηση και η αδιοριστία – τα χιλιάδες κενά που υπάρχουν στα σχολεία και η ομηρία των νέων συναδέλφων και αναπληρωτών. Οι τελευταίοι ελάχιστοι διορισμοί μετά από μια δεκαετία και πλέον μηδενικών διορισμών αποτελούν σταγόνα στον ωκεανό της αναπλήρωσης και της περιπλάνησης χιλιάδων που καλύπτουν κυριολεκτικά τον εαυτό τους! Ταυτόχρονα, οι αναπληρωτές/τριες με το προσοντολόγιο βρίσκονται σε ένα διαρκές κυνήγι κάθε λογής προσόντων, καθώς το πτυχίο αποτελεί απλώς το «εισιτήριο» εισόδου στους πίνακες, σε καμία περίπτωση το εισιτήριο για την εργασία τους στο δημόσιο σχολείο! Πρέπει να εξασφαλίσουν σεμινάρια, δεύτερα πτυχία, ξένες γλώσσες και μεταπτυχιακά για να μπουν σε ένα πίνακα-κινούμενη άμμο, μιας και τα κριτήρια μπορούν να αλλάζουν κατά το δοκούν της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΙΘ, με την ελπίδα να δουλέψουν ως αναπληρωτές/τριες με επισφάλεια.

Οι αλλαγές στην εκπαίδευση των εκπαιδευτικών συμβαδίζουν και ενισχύουν την αλλαγή των πυρηνικών χαρακτηριστικών του δημόσιου και δωρεάν σχολείου, όπως το γνωρίζουμε μέχρι σήμερα, το οποίο παρά τις ελλείψεις, τις διαφοροποιήσεις και τον ταξικό του προσανατολισμό, αποτελεί κατάκτηση και αποτέλεσμα κοινωνικών αγώνων των προηγούμενων χρόνων.

Το εκπαιδευτικό, φοιτητικό, γονεϊκό, αλλά και το οργανωμένο εργατικό κίνημα, σε κρίσιμες στιγμές, έβαλε στην προμετωπίδα του αιτήματα υπεράσπισης και ενίσχυσης του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα του και στάθηκε φάρος αντίστασης στις διαχρονικές προσπάθειες των κυβερνήσεων για άλωση των χαρακτηριστικών και του προσανατολισμού του, αναφορικά με την υπηρέτηση των μορφωτικών αναγκών των πλατιά πληττόμενων στρωμάτων των παιδιών της λαϊκής οικογένειας.

Οι επιχειρούμενες αλλαγές στον χάρτη της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών φέρνουν στο προσκήνιο τί σχολεία και τι εκπαιδευτικούς θέλει η κυβέρνηση όχι σήμερα μόνο, αλλά σε βάθος δεκαετιών. Όταν το μέλλον των μαθητών ως αυριανών εργαζόμενων είναι ο εργασιακός μεσαίωνας, κάθε αίτημα για καλύτερη μόρφωσή τους αποτελεί «άσκοπη επένδυση». Αυτό το μέλλον για την εργασία επιφυλάσσουν στη νεολαία.

Επιπλέον, οι εκπαιδευτικοί που θα διδάξουν αυτούς τους μαθητές πρέπει να έχουν τα αντίστοιχα προπτυχιακά προσόντα. Λίγα και φτηνά εφόδια για διδασκαλία, για τους αυριανούς σκλάβους της εργασίας. Πλήρης απαξίωση της παιδαγωγικής επιστήμης, αλλά και των βασικών σπουδών των αυριανών εκπαιδευτικών συνολικά. Αυτό το καθεστώς μάλιστα θέλουν να μεταφέρουν και σε όλους τους μόνιμους εκπαιδευτικούς μέσα από την αξιολόγηση και την μέτρηση της «συνεχούς βελτίωσης», που θα βαθμολογείται και θα αποτελεί βάση για τον ανταγωνισμό και την κατηγοριοποίηση χωρίς τέλος, καθώς σε όλο τον εργάσιμο βίο θα πρέπει να αποδεικνύει ο εκπαιδευτικός την αξία του.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΜΙΑ: ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ (...)

Το μαχόμενο εκπαιδευτικό κίνημα μαζί με τους φοιτητές θα μπλοκάρουν και αυτή την απόπειρα! (...)

Αγώνας για μορφωτικά δικαιώματα σε μαθητές και φοιτητές. Για δημόσια, δωρεάν, ελεύθερη πρόσβαση στην Παιδεία.

Απρίλιος 2022

Οι «διαταγές» Κόπτση – ΥΠΑΙΘ για να βγεί η ύλη (που δε βγαίνει) και η σιωπή των Συντονιστών

Αλλεπάλληλες «διαταγές» - εγκύκλιοι του γενικού γραμματέα του ΥΠΑΙΘ για την ολοκλήρωση της ύλης των Πανελλαδικών, παρά τις επανειλημμένες επισημάνσεις των εκπαιδευτικών ότι η ύλη δεν μπορεί «να βγει». Πεισματικά η ηγεσία του ΥΠΑΙΘ εδώ και μήνες κωφεύει στα αιτήματα εκπαιδευτικών, μαθητών και γονέων για μείωση και αναδιάρθρωση της ύλης. Μάλιστα, ο Κόπτσης μπερδεύοντας το σχολεία με τη στρατιωτική ιεραρχία, διατάζει και τους Συντονιστές Εκαπιδευτικού Έργου να ελέγχουν την πορεία της. Οι εγκύκλιοι Κόπτση αποτελούν μνημεία αυταρχισμού και στερούνται κάθε παιδαγωγικής αρχής με ... οσμή στρατοκρατική σε συνθήκες ... γύψου. Ασφαλώς και δεν είναι προσωπικό θέμα του Γ. Γραμματέα, αλλά αντανακλά γενικότερα την πολιτική της κυβέρνησης και της ηγεσίας του ΥΠΑΙΘ.

Η «διαταγή» Κόπτση και η ενοχοποίηση των εκπαιδευτικών!

Μια τέτοια εγκύκλιος με διατακτικό – στρατοκρατικό χαρακτήρα επιδιώκει να ενοχοποιήσει τους εκπαιδευτικούς για τις όποιες καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση της ύλης, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις αντικειμενικές συνθήκες. Για το ΥΠΑΙΘ και τον «ηγεμόνα» του ευθύνεται ο εκπαιδευτικός και όχι οι «σοφοί» του ΥΠΑΙΘ, που ευρισκόμενοι εκτός εκπαιδευτικής πραγματικότητας και σε γραφειοκρατικό περιβάλλον άγνοιας έχουν παραφορτώσει την ύλη, χωρίς να παίρνουν κάθε χρόνο υπόψη τους τις κοινωνικές και εκπαιδευτικές συνθήκες. Η ύλη γι΄ αυτούς είναι άθροισμα σελίδων και τίποτα παραπάνω. Είναι χαρακτηριστικό ότι δυο χρόνια τώρα δεν λαμβάνονται υπόψη οι κωμικοτραγικές συνθήκες τηλε-εκπαίδευσης και οι δραματικές μορφωτικές και ψυχολογικές επιπτώσεις στους μαθητές. Έτσι η ύλη των μαθημάτων, όχι μόνο δε μειώνεται, αλλά αυξάνεται.

Τι και αν αποδείχθηκε ότι η τηλεκπαίδευση δεν εξασφαλίζει την καθολική πρόσβαση των μαθητών στην εκπαίδευση... Η σχολική χρονιά που διανύουμε δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως φυσιολογική, μετά από δύο χρόνια τηλεκπαίδευσης. Η ψυχολογία των μαθητών μετά από τόση τηλεκπαίδευση δεν μπορεί να αντέξει τόση ύλη και είναι σε οριακό σημείο.

Από την άλλη οι ώρες που χάθηκαν είναι πολλές. Χιλιάδες τα κενά εκπαιδευτικών, όχι μόνο από την αρχή της σχολικής χρονιάς, αλλά ακόμα και μετά την επανέναρξη των σχολείων μετά τις γιορτές των Χριστουγέννων. Μόνο από την απουσία των νοσούντων εκπαιδευτικών έχουν χαθεί εκατοντάδες χιλιάδες ώρες, όπως και από τις καταλήψεις πολλών σχολείων ως μορφή αντίστασης στην αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης.

Η ύλη δεν μπορεί να διδαχτεί επαρκώς, όπως ζητά η «διαταγή» του ΥΠΑΙΘ. Δε βρισκόμαστε σε κανονικότητα. Για τους γραφειοκράτες του ΥΠΑΙΘ «μετράει να βγει η ύλη». Δεν τους ενδιαφέρει ποια ύλη και πώς; Δεν τους ενδιαφέρει αν μπορούν όλοι οι μαθητές να εμπεδώσουν την ύλη. Δεν τους ενδιαφέρει ο εκπαιδευτικός που επιμένει στην εμπέδωση της προηγούμενης γνώσης, αν γνωρίζει ότι κάποιοι –πολλοί ή λίγοι– δεν την έχουν εμπεδώσει. Δεν τους ενδιαφέρει ο εκπαιδευτικός που προσαρμόζει το ρυθμό μάθησης στις ανάγκες των μαθητών. Γιατί τις υψηλότερες παιδαγωγικές και ανθρωπιστικές αξίες τις αγνοούν και τις παραγνωρίζουν οι γραφειοκράτες του ΥΠΑΙΘ, γι΄ αυτό άλλωστε κατέχουν αυτές τις θέσεις.

Η ύλη, η Τράπεζα Θεμάτων, η Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής και οι πανελλαδικές εξετάσεις είναι τα βασικά κομμάτια των ταξικών φραγμών της εκπαίδευσης. Η εκπαίδευση είναι μηχανισμός ταξικής επιλογής και ο βασικός ιδεολογικός μηχανισμός στο πλαίσιο του οποίου η ύλη δεν είναι ουδέτερη, αλλά αποτελεί και πολιτικό – ιδεολογικό ζήτημα. Γενικότερα στο πλαίσιο του καπιταλιστικού συστήματος το εκπαιδευτικό σύστημα αποσκοπεί στην παροχή γνώσεων, ικανοτήτων, αλλά και πεποιθήσεων, νοοτροπιών και συμπεριφορών που λειτουργούν για την αναπαραγωγή του. Γι΄ αυτό διαχρονική αξία έχει η ρήση του Δ. Γληνού «η μόρφωση δεν είναι ζήτημα γνώσης, είναι ζήτημα ζωής.».

Οι Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου «σιωπούν»

Καθοριστικές οι ευθύνες των ΣΕΕ, που ανέχονται τις «διαταγές» του ΥΠΑΙΘ, αν και γίνονται αποδέκτες των επισημάνσεων και των αιτημάτων της εκπαιδευτικής κοινότητας. Και τι κάνουν; Στα λόγια η συντριπτική πλειονότητα απευθυνόμενη στους εκπαιδευτικούς επισημαίνει ότι «έχουν δίκιο», αλλά επί της ουσίας σκύβουν το κεφάλι υποτασσόμενοι στην ηγεσία του ΥΠΑΙΘ. Επιχείρησαν να βγάλουν την «ουρά τους απ΄ έξω», ενθαρρύνοντας τους εκπαιδευτικούς να εκδώσουν μέσα από τους Συλλόγους Διδασκόντων ανακοινώσεις και ψηφίσματα για την ύλη που δε βγαίνει. Κρύφτηκαν πίσω από αυτά, χωρίς να πάρουν θέση, ως όφειλαν για να πιέσουν την ηγεσία του ΥΠΑΙΘ. Προφανώς προτίμησαν να είναι οι «αφοσιωμένοι υπάλληλοι», οι «αρεστοί» του ΥΠΑΙΘ», ασκώντας τον γραφειοκρατικό – ελεγκτικό τους ρόλο. Μια στάση που δεν ταιριάζει σε αληθινούς παιδαγωγούς. Ούτως ή άλλως, από τη φύση του ρόλου των ΣΕΕ οι μάχιμοι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν να περιμένουν κάτι, από μέλη της διοικητικής ιεραρχίας της εκπαίδευσης, που υλοποιούν την κυβερνητική πολιτική για τον έλεγχο και τη συμμόρφωση των εκπαιδευτικών. αντιτετράδια

γράφει ο Γιώργος Καββαδίας

Η τηλεκπαίδευση είναι αντιπαιδαγωγική!

Να το πούμε δυνατά!

Επειδή μας τέθηκε και πάλι το ζήτημα της τηλεκπαίδευσης, αυτή τη φορά απλώς και μόνο για θερμοκρασίες άνω του μηδενός, θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάρξει επιτέλους σοβαρός διάλογος στην ελληνική κοινωνία και την επιστημονική κοινότητα αναφορικά με τις συνέπειές της. Έχοντας βιώσει την πλήρη αποτυχία της πρακτικής αυτής, έχοντας συζητήσει εκτενώς με συναδέλφους αλλά και γονείς, καταθέτουμε επιγραμματικά τα ακόλουθα:

1. Πρόκειται για μεταφορά πόρων από τους πολλούς στους λίγους, καθώς το κόστος του χώρου εργασίας όχι μόνο του εκπαιδευτικού αλλά και του κάθε μαθητή, μεταφέρεται στην κάθε οικογένεια. Το κόστος αυτό δεν μπορούν να το καλύψουν όλα τα νοικοκυριά. Πέρα από τα προφανή, δηλαδή μηχανήματα και συνδέσεις, δεν διαθέτουν όλα τα νοικοκυριά διαμορφωμένο γραφείο για το κάθε παιδί. Τηλεκπαίδευση σημαίνει μάθημα από την κουζίνα και από το κρεβάτι, με κρύο και με θόρυβο, παρουσία τρίτων. Με τον τρόπο αυτό, το μικρό σχετικά κόστος συντήρησης, διαμόρφωσης και θέρμανσης των σχολείων, μεταφέρεται πολλαπλάσιο στο κάθε σπίτι ξεχωριστά. Ακόμη χειρότερα, με πρόσχημα την τηλεκπαίδευση εγκαταλείπεται ο σχολικός χώρος. Για παράδειγμα: Δεν χρειάζεται να φτιάξουμε τα καλοριφέρ και τα παράθυρα, αφού αν κάνει πολύ κρύο θα κάνουμε τηλεκπαίδευση. Το αποτέλεσμα είναι εικόνες με παιδιά που αναγκάζονται να φέρνουν κουβερτάκια στο σχολείο!

2. Η τηλεκπαίδευση δεν διασφαλίζει χώρο ασφαλή και κατάλληλο για όλα τα παιδιά. Το σπίτι, σε αντίθεση με τις φαντασιώσεις μεσοαστών και μεγαλοαστών γραφειοκρατών, συνήθως ανδρών, δεν αποτελεί χώρο ασφαλή για όλα τα παιδιά. Για πολλά παιδιά, το σπίτι τους είναι χώρος καταπίεσης και βίας, χώρος άγχους και απειλών. Ασφαλής χώρος για όλα τα παιδιά είναι μόνο το σχολείο.

3. Η τηλεκπαίδευση δεν είναι προσαρμοσμένη, και πιθανότατα δεν γίνεται ποτέ να προσαρμοστεί, στο σύγχρονο συμπεριληπτικό σχολείο. Δεν λαμβάνει υπόψη της ότι έχουμε να κάνουμε με παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες διαφόρων ειδών. Για παράδειγμα, η βιβλιογραφία για την αδυνατότητα να παρακολουθήσουν την τηλεκπαίδευση παιδιά με ΔΕΠΙ είναι πολύ μεγάλη. Για τα παιδιά αυτά αδιαφορούμε κάθε φορά που προχωρούμε την ύλη εξ αποστάσεως. Η τηλεκπαίδευση δε λαμβάνει υπόψη επίσης ότι στο σχολείο φοιτούν επίσης παιδιά πρόσφυγες και παιδιά Ρομά που αποκλείονται εκ προοιμίου από τη διαδικασία.

4. Το σύγχρονο σχολείο δεν είναι μόνο διδασκαλία και σίγουρα όχι διδασκαλία κατά μέτωπο. Το σύγχρονο σχολείο έχει στόχο τη συμπεριληπτική κοινωνικοποίηση όλων των μαθητών, μέσα από απειράριθμες μικρές και μεγάλες καθημερινές δράσεις, καμία από τις οποίες δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί εξ αποστάσεως.

5. Οι απουσίες στην τηλεκπαίδευση έχουν καταρρεύσει στα δικαστήρια. Και σε αντίθεση με ενήλικες που παρακολουθούν μεταπτυχιακά από δική τους επιλογή, οι ανήλικοι μαθητές χρειάζονται επίβλεψη και διαρκή δραστηριοποίηση για να διδαχθούν. Είναι αδύνατον να διασφαλιστεί η προσοχή και η απόδοση της πλειοψηφίας των μαθητών χωρίς τη συνεχή ενεργητική παρουσία του δασκάλου. Με δυο λόγια, τα παιδιά δεν παρακολουθούν αυτή την κωμωδία μαθήματος μέσα από μια ψυχρή οθόνη.

6. Όλα τα παραπάνω γίνονται με μια δουλειά σε μικροεπίπεδο, δουλειά με τον κάθε μαθητή, με τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες του, με την κατάλληλη προσέγγιση και τα κατάλληλα ερεθίσματα. Αυτό δεν αντιστοιχεί στην κατά μέτωπο και κάθετη διδασκαλία που έχει υπόψη του το Υπουργείο όταν καλεί τους εκπαιδευτικούς να διδάξουν απλώς μιλώντας από μια οθόνη, ακόμη και κινητού.

7. Η τηλεκπαίδευση απαιτεί παραγωγή ξεχωριστού παιδαγωγικού υλικού, το οποίο δεν παρέχεται αυτή τη στιγμή στους εκπαιδευτικούς. Δηλαδή, οι εκπαιδευτικοί καλούνται κάθε φορά να δημιουργήσουν νέο εκπαιδευτικό υλικό, ψηφιοποιημένο και ανάλογα προσαρμοσμένο. Αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς έγκαιρη προειδοποίηση. Ούτε και γίνεται οι εκπαιδευτικοί να αντικαταστήσουν το ΙΕΠ. Αν το ΙΕΠ, που θεωρητικά απαρτίζεται από εξειδικευμένους επιστήμονες, δεν είναι σε θέση να καταρτίσει προγράμματα σπουδών προσαρμοσμένα στις ψηφιακές ανάγκες, είναι προφανές ότι είναι παράλογο να απαιτείται αυτό από τον κάθε εκπαιδευτικό εν μία νυχτί.

Συμπερασματικά, για όλους τους παραπάνω λόγους και για μερικούς ακόμη, **η τηλεκπαίδευση είναι παιδαγωγικά ακατάλληλη και ταξικά άδικη.** Είναι ένα από τα βασικά μέσα που μετέρχεται το Υπουργείο για να υποβαθμίσει τη δημόσια εκπαίδευση. Και τα αποτελέσματα τα είδαμε όταν επέστρεψαν τα παιδιά στις τάξεις, όχι μόνο σε μαθησιακό, αλλά και σε ψυχοκοινωνικό επίπεδο. Η απόφαση να κλείνουν τα σχολεία θα πρέπει να λαμβάνεται με φειδώ και σύνεση και τα μαθήματα να αναπληρώνονται διά ζώσης, χωρίς τη μεσολάβηση αυτής της καταστροφικής παιδαγωγικής πρακτικής. Η κοινωνία πρέπει να κατανοήσει ότι για τους εκπαιδευτικούς είναι θεωρητικά εύκολο από ατομική σκοπιά να βάλουμε τις πιτζαμούλες μας, να φτιάξουμε έναν ζεστό καφέ και να προσποιηθούμε ότι κάνουμε μάθημα. Μας είναι όμως αδύνατον από θέση παιδαγωγικής ευθύνης, από μια θέση αξιοπρέπειας και εντιμότητας απέναντι στο λειτούργημα που ασκούμε, να αποδεχτούμε αδιαμαρτύρητα τέτοιες εκπτώσεις στον ρόλο μας. Η τηλεκπαίδευση δεν είναι διδασκαλία και θα πρέπει να εγκαταλειφθεί δια παντός στην Α΄/θμια και Β΄/θμια εκπαίδευση. Ας το πούμε δυνατά!

Φεβρουάριος 2022

ΕΛΜΕ Εύβοιας

Ντράπηκε και η ντροπή με την (αυτό)διορισμένη Διοίκηση της ΟΛΜΕ

Ο διορισμός της Διοίκησης της ΟΛΜΕ από το πρωτοδικείο στις αρχές του χρόνου είναι το αποκορύφωμα του συνδικαλιστικού εκφυλισμού σε μια ιστορική και με αγώνες Ομοσπονδία. Την τελευταία διετία η πλειοψηφία των παρατάξεων του νυν και πρώην κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΔΑΚΕ - ΣΥΝΕΚ – ΠΕΚ), συνεπικουρούμενη σε κρίσιμα ζητήματα από το ΠΑΜΕ, έχουν επιβάλει συνδικαλιστικό lockdown, επιδιώκοντας την παραλυσία του συνδικαλιστικού κινήματος.

«Έργα και ημέραι» της πλειοψηφίας της ΟΛΜΕ

Η αφωνία ή καλύτερα η εκκωφαντική σιωπή της πλειοψηφίας της ΟΛΜΕ για τα μεγάλα προβλήματα εκπαίδευσης και την καθημερινότητα των εκπαιδευτικών χαρακτηρίζει τη «δράση» της ΟΛΜΕ εδώ και πολύ καιρό. Ενδεικτικά και συνοπτικά αναφέρουμε:

• **Σιωπή** για το αίτημα δεκάδων ΕΛΜΕ που απαιτούν από τον Φλεβάρη να πραγματοποιηθούν Γ.Σ. και Γ.Σ προέδρων, για την οργάνωση του αγώνα ενάντια στην αντιεκπαιδευτική – αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης.

• **Σιωπή** και καμιά προετοιμασία για να οργανωθεί από τώρα η αντίθεση στην PISA, την τράπεζα θεμάτων, στον εξεταστικό μινώταυρο και την Ε.Β.Ε.

• **Σιωπή** στο αίτημα του κλάδου να αποφασιστεί ξανά η απεργία – αποχή από την αυταξιολόγηση και να απαντηθούν αγωνιστικά οι αυθαιρεσίες και η συμαπαράσταση στους 114 διευθυντές/τριες που διώκονται από το Υπουργείο επειδή δεν ανάρτησαν στο ΙΕΠ τις φόρμες για την αυταξιολόγηση.

• **Σιωπή** απέναντι στις επιδιώξεις του ν. Χατζηδάκη στο φακέλωμα των σωματείων (ΓΕΜΗΣΟΕ), στις ηλεκτρονικές κάλπες και τηλεσυνελεύσεις και τελικά στην κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας.

• **Σιωπή** για την ακρίβεια και το τσάκισμα των μισθών και των συντάξεων, για τη ραγδαία φτωχοποίηση!

• **Σιωπή** για τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις ΗΠΑ – Ρωσίας στην Ουκρανία και την εμπλοκή της χώρας μας στα επιθετικά σχέδια των αμερικανοΝΑΤΟϊκών!

Το ποτήρι του συμβιβασμού, της υποταγής και της επιχείρησης διάλυσης κάθε αντίστασης της βάσης στην αντιεκπαιδευτική – αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης ξεχείλισε με την πολιτική απόφαση της πλειοψηφίας (ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΕΚ – ΠΑΜΕ) να προσφύγει στα δικαστήρια για να αυτοδιοριστεί. Και σαν να μην έφτανε η απόφασή τους αυτή ήδη από τον περασμένο Οκτώβρη, πριν ακόμα λήξει η παράταση της θητείας των ΔΣ, στα κρυφά και μέσα στη νύχτα σαν τους διαρρήκτες, αποφάσισαν να ζητήσουν αναβολή της εκδίκασης του διορισμού τους από τα δικαστήρια, που ήταν να πραγματοποιηθεί στις 7 Φλεβάρη, ως τις 30 Μαΐου. Φοβήθηκαν φαίνεται μήπως και ο δικαστής δεν ικανοποιήσει το αίτημά τους για αυτοδιορισμό ως τον Ιούλιο του 2022(!) και υποχρεωθούν να πραγματοποιήσουν τώρα το Συνέδριο ή ακόμα χειρότερα (γι΄ αυτούς) μην τυχόν και επιστρέψουν στα σχολεία τους.

Έτσι στις 8 Μάρτη που πραγματοποιήθηκε μόλις η 4η συνεδρίαση του ΔΣ από την αρχή της χρονιάς, τα δυο μέλη των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ που σταθερά εναντιώνονται στην προσφυγή της πλειοψηφίας στο Πρωτοδικείο για τον αυτοδιορισμό της, με δήλωσή τους ανακοίνωσαν ότι δεν νομιμοποιούν με την παρουσία τους τη διορισμένη διοίκηση της ΟΛΜΕ και δεν συμμετέχουν σ΄ αυτήν. Έναν ολόκληρο μήνα από τις 10 Φλεβάρη είχε να συνεδριάσει το ΔΣ και τότε απλά ασχολήθηκε με περιοδείες συνδικαλιστικού ... τουρισμού!

Οι εκπρόσωποι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ με τη δήλωσή τους αρνούνται να νομιμοποιήσουν τη δοτή – διορισμένη διοίκηση δίνοντας άλλοθι στον ολισθηρό κατήφορό της! Δηλώνουν ότι θα παρακολουθούν τις συνεδριάσεις του ΔΣ, αλλά «*από τα σχολεία μας και τις ΕΛΜΕ μας, μαζί τους συναδέλφους και τους μαθητές/τριές μας, δίνουμε τη μάχη για την υπεράσπιση του Δημόσιου Δωρεάν Σχολείου και την ανατροπή αυτής της πολιτικής! Με τους αγώνες μας υπερασπίζουμε τα συνδικαλιστικά και δημοκρατικά μας δικαιώματα, τα σωματεία μας, τις συλλογικές μας διαδικασίες απέναντι στους σύγχρονους «εφιάλτες» που παζαρεύουν την επιβολή του αντισυνδικαλιστικού ν. «Χατζηδάκη», για να ανατραπεί το αντεργατικό έκτρωμα!*»

Έγκαιρα και επανειλημμένα οι εκπρόσωποι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ είχαν προτείνει να γίνουν αρχαιρεσίες στις ΕΛΜΕ και να μην υιοθετηθεί η πρόταση της πλειοψηφίας της ΟΛΜΕ για δικαστική προσφυγή διορισμού διοίκησης. Η πραγματοποίηση εκλογών στη μεγάλη πλειοψηφία των ΕΛΜΕ της χώρας, παρά το αντιδημοκρατικό ολίσθημα της ΟΛΜΕ, αποτελεί μια πολύ σπουδαία παρακαταθήκη. Η Διορισμένη (πλέον) Διοίκηση της ΟΛΜΕ συμπεριφέρεται σαν τη στρουθοκάμηλο που βάζει το κεφάλι στην άμμο. Θεωρούν ότι έτσι θα αποδράσουν από τη μάχη ενάντια στην επίθεση στα συνδικάτα, που έχει ήδη εξαπολύσει η κυβέρνηση με το αντεργατικό – αντισυνδικαλιστικό έκτρωμα του ν. «Χατζηδάκη». Αποδεικνύονται όχι απλώς κατώτεροι των περιστάσεων, αλλά οι νέοι «εφιάλτες» του συνδικαλιστικού κινήματος, γιατί με την στάση τους ανοίγουν το δρόμο στην επιβολή του αντισυνδικαλιστικού – αντιδημοκρατικού τερατουργήματος. Με την πρακτική των δοτών – διορισμένων σχημάτων από το κράτος και τα δικαστήρια, που εγκαινίασαν για πρώτη φορά στον κλάδο μας, ναρκοθετούν κάθε προσπάθεια ανάπτυξης αγώνα ενάντια στην αντιδημοκρατική πολιτική της κυβέρνησης και γίνονται το μακρύ χέρι για την επιβολή της.

Μπροστά σε αυτή τη στάση αξιοπρέπειας των μελών των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ήταν ομόθυμη η στάση των άλλων παρατάξεων. Η προσπάθειά τους να λασπολογήσουν ενάντια στους δύο εκπροσώπους των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ πως η μη συμμετοχή τους στη διορισμένη διοίκηση αποτελεί «θεατρινισμό» που γίνεται για λόγους ψηφοθηρικούς, είναι αποκαλυπτική. Οι νυν και πρώην κυβερνητικοί συνδικαλιστές των ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΕΚ με τους ρεφορμιστές συνοδοιπόρους τους «βλέπουν» στα σωματεία μόνο το μοίρασμα των εδρών και την εκλογική καταγραφή των συσχετισμών. Αντίθετα με αυτούς, το ρεύμα των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ με την πολιτική αρχών, με τη συνέπεια λόγου και πράξης υπηρετεί εδώ και πάνω από τρεις δεκαετίες τη γραμμή της ταξικής ανασυγκρότησης των εκπαιδευτικών σωματείων, του αγωνιστικού προσανατολισμού τους, ενάντια στην κυβερνητική πολιτική.

Η αλήθεια είναι ότι αυτή η αντίθεση είναι η κορυφή του παγόβουνου. Στο εκπαιδευτικό κίνημα συγκρούονται δυο γραμμές. Από τη μια η γραμμή του συμβιβασμού, της υποταγής και στήριξης της κυβερνητικής πολιτικής, με βασικούς πυλώνες τις παρατάξεις του πρώην και νυν κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΕΚ) και κατά περίπτωση (στα δύσκολα, όπως στην απεργία – αποχή από την αξιολόγηση και όχι μόνο) με τη στήριξη του ΠΑΜΕ και από την άλλη η γραμμή του αγώνα και της αντίστασης στην κυβερνητική πολιτική με στόχο την ανατροπή της.

Η συμπαιγνία ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΑΜΕ – ΠΕΚ εγκαινίασε μια πολύ επικίνδυνη και αντιδημοκρατική οδό για τα εκπαιδευτικά σωματεία. Σε αυτό το ναρκοθετημένο τοπίο που διαμορφώνουν, η μη συμμετοχή σε διορισμένα – δοτά όργανα είναι στάση υπεράσπισης των σωματείων, απέναντι στην ωμή παρέμβαση του κράτους, που γίνεται με την ανοιχτή στήριξη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Ο Εκπαιδευτικός Όμιλος χαιρετίζει τη σταθερή και αταλάντευτη στάση του ταξικού ρεύματος των Παρεμβάσεων και τη μη συμμετοχή τους στη διορισμένη διοίκηση της ΟΛΜΕ. **Καλούμε τις ταξικές δυνάμεις σε όλα τα εκπαιδευτικά σωματεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να βαδίσουν στον ίδιο δρόμο. Να αποκαλύψουν και να καταγγείλουν αντίστοιχα εκφυλιστικά και αντιδημοκρατικά φαινόμενα, να μην συμμετάσχουν σε κανένα δοτό – διορισμένο σχήμα, απαιτώντας εδώ και τώρα αποκλειστικά ζωντανές δημοκρατικές διαδικασίες (εκλογές, συνέδρια).**

Ο λόγος πέφτει τώρα στον κλάδο, στα πρωτοβάθμια σωματεία και τις Γενικές Συνελεύσεις. Στις σημερινές σκληρές πολιτικές συνθήκες, του πολέμου, της ακρίβειας και της φτώχειας, του χτυπήματος των συνδικαλιστικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων, η ανασυγκρότηση των σωματείων σε ταξική και αγωνιστική κατεύθυνση είναι αναγκαία όσο ποτέ, σε σύγκρουση με τις δυνάμεις της νττοπάθειας, της συνθηκολόγησης και της υποταγής.

αντιτετράδια

Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συμπεριφόρεις Κινήσεις ΔΕ

Δήλωση
των Αγωνιστικών Παρεμβάσεων στη ΓΣ προέδρων στις 2/4

Καταγγέλλουμε τις συνεχείς αντιδημοκρατικές και αντικαταστατικές εκτροπές της πλειοψηφίας (ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ) του αυτοδιορισμένου ΔΣ της ΟΛΜΕ στη ΓΣ προέδρων στις 2/4. Αρχικά, αρνήθηκαν να συμπεριληφθεί στη θεματολογία της ΓΣ το κοινό αίτημα που κατέθεσαν δεκάδες ΕΛΜΕ, όταν ζήτησαν να συγκληθεί η ΓΣ των προέδρων, για να συνεχιστεί ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση με την απεργία – αποχή, αλλά και να οργανωθεί ο αγώνας ενάντια στα άλλα αντιεκπαιδευτικά μέτρα και εξεταστικούς φραγμούς (τράπεζα θεμάτων, Ε.Β.Ε., PISA) και τη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης.

Συνέχισαν, μετά το τέλος των τοποθετήσεων των εκπροσώπων των ΕΛΜΕ, απαγορεύοντας στον εκλεγμένο κι όχι αυτοδιορισμένο εκπρόσωπο των Παρεμβάσεων, της 3ης δύναμης στην ΟΛΜΕ, να τοποθετηθεί. Η φίμωση κι ο αποκλεισμός των Παρεμβάσεων από το προεδρείο για να μην ακουστεί ο λόγος τους, αποτελεί απαράδεκτη καταπάτηση της ισχυρής δημοκρατικής παράδοσης που έχει εμπεδωθεί στις ΓΣ προέδρων, ώστε να ακούγονται όλες οι απόψεις για τα προβλήματα και την αγωνιστική απάντηση και στάση του κλάδου.

Οι αυτοδιορισμένοι και αυτόκλητοι σωτήρες των ΔΑΚΕ-ΣΥΝΕΚ, που αναγνωρίζουν στον εαυτό τους το αυθαίρετο δικαίωμα να καταπατούν τις αποφάσεις των ΓΣ, προέβησαν σε μια ακόμη απαράδεκτη και πρωτοφανή προσπάθεια! Να μην ακουστεί η θέση των Παρεμβάσεων για το δοτό ΔΣ της ΟΛΜΕ, ώστε να μην καταγγελθεί η στάση της πλειοψηφίας που προσέφυγε στα δικαστήρια για το διορισμό της, αντί να οργανώσει, όπως θα έπρεπε, το 20ο Συνέδριο από τον Ιούνιο του 2021 και μετά! Μάλιστα, το προεδρείο έφτασε στο σημείο να αρνηθεί πρόταση που κατατέθηκε από προέδρους ΕΛΜΕ για να τεθεί το ζήτημα στο σώμα της ΓΣ και με ψηφοφορία να ξεκαθαριστεί αν θα δινόταν ο λόγος στις Αγωνιστικές Παρεμβάσεις ή όχι.

Αποκαλυπτικό αυτής της στάσης της πλειοψηφίας ήταν το γεγονός ότι, μετά τον αποκλεισμό των Παρεμβάσεων, στις τοποθετήσεις τους αφιέρωσαν το μεγαλύτερο μέρος τους για να στραφούν ενάντια στις Παρεμβάσεις, επιβεβαιώνοντας το μεγαλείο της "δημοκρατίας" τους.

Οι Αγωνιστικές Παρεμβάσεις μέσα από τις διαδικασίες του 19ο Συνεδρίου το 2019 εκλέχθηκαν 3η δύναμη και κανένα προεδρείο και καμιά παράταξη δεν έχει το δικαίωμα να τις αποκλείει από τις διαδικασίες της ΓΣ των προέδρων!

Όσες αντιδημοκρατικές εκτροπές κι αν κάνουν, δεν πρόκειται να σταματήσουν την πρωτοπόρα αγωνιστική και αξιακή στάση των Παρεμβάσεων και την καθοριστική τους συμβολή στον αγώνα του κλάδου ενάντια στην αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική κυβέρνησης – ΕΕ – κεφαλαίου.

2 Απριλίου 2022

Σσστ! Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΟΥ Δ.Σ ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΚΟΙΜΑΤΑΙ, ΑΛΛΑ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΚΑΙ ΟΛΙΣΘΗΡΟ ΔΡΟΜΟ!!

Δήλωση του Γιάννη Σαμοΐλη και Χρίστου Σόφη εκπροσώπων των Αγωνιστικών Παρεμβάσεων Κινήσεων ΔΕ στην ΟΛΜΕ

Σε πλήρη εκφυλισμό ακόμη και των διαδικασιών έχει οδηγήσει η πλειοψηφία του διορισμένου από τα δικαστήρια ΔΣ της ΟΛΜΕ, μιας από τις μεγαλύτερες Ομοσπονδίες του δημοσίου τομέα. Το διορισμένο ΔΣ έχει να συνεδριάσει από τις 03/02/2022. Η τελευταία δε «συνεδρίαση» που έγινε στις 10/02/2022 ασχολήθηκε μόνο με το μοίρασμα των περιοδειών ακίνδυνου συνδικαλιστικού τουρισμού με την ΑΔΕΔΥ, ροκανίζοντας ολόκληρο το Φεβρουάριο! Έπειτα από έναν ολόκληρο μήνα απουσίας και αφωνίας το διορισμένο ΔΣ αποφάσισε να συνεδριάσει στις 8 Μαρτίου(!) την Ημέρα της Γυναίκας. Δεν αποτελεί σύμπτωση μάλιστα ότι η ΑΔΕΔΥ καλεί την ίδια ημέρα και ώρα σε απεργιακή κινητοποίηση για να τιμήσει και να υπερασπίσει τους κοινωνικούς αγώνες για τα δικαιώματα της Γυναίκας.

Κωφεύουν και δεν απαντάνε καν στις εκκλήσεις δεκάδων ΕΛΜΕ που απαιτούν από τον Φλεβάρη να πραγματοποιηθούν Γ.Σ στις ΕΛΜΕ καθώς και Γ.Σ προέδρων, ώστε το εκπαιδευτικό κίνημα να ορθώσει ανάστημα, αντίστοιχο της επίθεσης που δεχόμαστε. **Απαξιώνουν τις δημοκρατικές διαδικασίες** στα αιτήματα των ΕΛΜΕ να οργανωθούν συζητήσεις, Γ.Σ, και δράσεις με απεργίες και διαδηλώσεις για αυξήσεις των μισθών ενάντια στην ακρίβεια και την ένταση της εκμετάλλευσης. Να οργανωθεί από τώρα η αντίθεση στην PISA, την τράπεζα θεμάτων, στον εξεταστικό μινώταυρο και την Ε.Β.Ε, την αγωνία των εκπαιδευτικών του ότι δεν βγαίνει η ύλη, σε όλα τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα που δημιουργούν εκρηκτικές καταστάσεις, εντείνοντας **ταξικούς φραγμούς** και αποκλεισμούς. Να αποφασιστεί ξανά η απεργία – αποχή από την αυταξιολογηση και να απαντηθούν αγωνιστικά και όχι με υπομνήματα και συνδιαλλαγή οι αυθαιρεσίες, η καταστρατήγηση του ωραρίου και των εργασιακών σχέσεων, η αδιαφάνεια στις τοποθετήσεις, που αποτελούν πλέον την καθημερινότητα για τους εκπαιδευτικούς.

Χωρίς ίχνος ντροπής μένουν αμίλητοι την ώρα που 114 διευθυντές/τριες **διώκονται παρανόμως** από το Υπουργείο, επειδή δεν ανάρτησαν στο ΙΕΠ τις φόρμες για την αυταξιολόγηση, όταν ποινικοποιείται παρανόμως το δικαίωμα στην απεργία.

Ο κατήφορός τους δεν έχει σταματημό! Αποτελεί πάγια τακτική τα ΔΣ που είναι προγραμματισμένα να αρχίζουν στις 12μμ να ξεκινούν τουλάχιστον με 2 ώρες καθυστέρηση με την ευθύνη του προεδρείου ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ. Όπως επίσης πάγια τακτική όλο το τελευταίο διάστημα μετά το σαμποτάρισμα της απεργίας – αποχής, οι ίδιες δυνάμεις να εμφανίζονται σε σημαντικά θέματα με προειλημμένες μεταξύ τους αποφάσεις.

«Διδάσκουν» νέα ήθη για το συνδικαλιστικό κίνημα με την επιλογή τους να καταφύγουν στα δικαστήρια για να αυτοδιοριστούν, ανοίγοντας τον δρόμο και σε ορισμένες ΕΛΜΕ. Αλλά δεν τους φτάνει μόνο αυτό. **Εν κρυπτώ χωρίς καμία συνεδρίαση** αποφάσισαν να ζητήσουν αναβολή της εκδίκασης του διορισμού τους από τα δικαστήρια, που ήταν να πραγματοποιηθεί στις 7 Φλεβάρη, για τις 30 Μαΐου ώστε να διασφαλίσουν ότι θα παραμείνουν στις θέσεις τους μέχρι τέλος Ιουνίου και πως το Συνέδριο, που έπρεπε να έχει πραγματοποιηθεί τον Ιούνιο του 2021, θα υλοποιηθεί τελικά τον Ιούνιο του 2022. Άραγε ποια αγωνία τους ώθησε να ζητήσουν από το Πρωτοδικείο αναβολή της εκδίκασης ως τον Μάιο; Φοβήθηκαν μήπως η απόφαση του δικαστηρίου απορρίψει το αίτημά τους και υποχρεωθούν να πραγματοποιήσουν το Συνέδριο τώρα, ως όφειλαν;

Σιωπή ακόμη και στην αγριότητα του **ιμπεριαλιστικού πολέμου που μαίνεται στην Ουκρανία και φέρνει δεινά για όλους τους λαούς!**

Έχουν αποκτήσει μια μόνιμη δυσανεξία απέναντι στην ΑΠΕΡΓΙΑ! Καλλιεργούν συστηματικά την άποψη της αναποτελεσματικότητας των αγώνων, επενδύουν στον φόβο (βλ. απεργία – αποχή). **Μετατρέπουν τελικά την Ομοσπονδία σε θεατή των εξελίξεων, επιτρέποντας** να καλλιεργούνται τα αδιέξοδα και οι αυταπάτες του κοινοβουλευτικού δρόμου αντί του μαζικού αγώνα!

Αρνούνται πεισματικά, παρά τις συνεχιζόμενες προτάσεις των Παρεμβάσεων ΔΕ, να τοποθετηθούν και να δράσουν απέναντι στις επιδιώξεις του ν. Χατζηδάκη **στο φακέλωμα των σωματείων** (ΓΕΜΗΣΟΕ), **στις ηλεκτρονικές κάλπες** και **τηλεσυνελεύσεις** και τελικά **στην κατάργηση του δικαιώματος της απεργίας**.

Όταν λοιπόν το Υπουργείο υλοποιεί με γοργά βήματα **ό,τι πιο αποκρουστικό** έχουμε δει μέχρι τώρα, με σχέδιο και πρόγραμμα, με όπλο την καταστολή και την τρομοκρατία, **με στόχο την διάλυση σε ό,τι έχει απομείνει από τη Δημόσια –Δωρεάν εκπαίδευση,**

Όταν τα γεγονότα στην κοινωνία και την εκπαίδευση τρέχουν με ταχύτητα φωτός,

Όταν η εποχή της αγριότητας **της κοινωνικής κόλασης, των Ιμπεριαλιστικών πόλεμων, της πανδημίας, της ακρίβειας και της φτώχειας σημαδεύουν τη ζωή του καθενός μας,**

Όταν ο μισθός δεν φτάνει, οι συντάξεις και η κοινωνική ασφάλιση καταργούνται, τα κοινωνικά αγαθά και οι κοινωνικές δομές όπως του ΕΣΥ ιδιωτικοποιούνται και διαλύονται,

Όταν τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα που περνά η κυβέρνηση καθ' υπόδειξη του κεφαλαίου της ΕΕ και του ΟΟΣΑ (αξιολόγηση, Pisa, τράπεζα θεμάτων, Ε.Β.Ε, νόμοι για την τεχνική εκπαίδευση κλπ) οδηγούν σε νέους ταξικούς αποκλεισμούς και μορφωτική λιμοκτονία,

Όταν το ημερολόγιο του δράματος για την καθημερινότητα, αλλά και για το μέλλον των εκπαιδευτικών, των μαθητών /τριών και των οικογενειών τους είναι μακρύ, και πολλές σελίδες θα μπορούσαν να γραφτούν για να αποτυπώσουν τη δυσβάστακτη πραγματικότητα,

Το **διορισμένο Δ.Σ της ΟΛΜΕ** όχι μόνο **αδρανεί** και **σωπαίνει** αλλά **ακολουθεί και ένα ολισθηρό δρόμο που οδηγεί στον εκμαυλισμό και την απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος, εγκαταλείπει στην πράξη τους εκπαιδευτικούς απέναντι στην κυβερνητική πολιτική. Στις κρίσιμες αυτές στιγμές η στάση τους προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες στην κυβέρνηση η οποία τρίβει τα χέρια της!**

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση οι **Αγωνιστικές Παρεμβάσεις και οι εκπρόσωποί τους στην ΟΛΜΕ δηλώνουν ότι**

• Ο λόγος πέφτει τώρα στα πρωτοβάθμια σωματεία που με τη δράση τους πρέπει να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και να προασπίσουν τον ρόλο ύπαρξης του συνδικάτου!

• Δεν νομιμοποιούμε πλέον με την παρουσία μας το δοτό – διορισμένο ΔΣ και τον ολισθηρό κατήφορό του!

• Από τα σχολεία μας και τις ΕΛΜΕ μας, μαζί με τους συναδέλφους και τους μαθητές/τριες μας, δίνουμε την μάχη για την υπεράσπιση του Δημόσιου Δωρεάν Σχολείου και την ανατροπή αυτής της πολιτικής!

• Με τους αγώνες μας υπερασπίζουμε τα συνδικαλιστικά και δημοκρατικά μας δικαιώματα, τα σωματεία μας, τις συλλογικές μας διαδικασίες απέναντι στους σύγχρονους «εφιάλτες» που παζαρεύουν την επιβολή του αντισυνδικαλιστικού ν. «Χατζηδάκη», για να ανατραπεί το αντεργατικό έκτρωμα!

Μάρτιος 2022

Ο Χατζηδάκης επελαύνει ενάντια στα συνδικάτα!

Καμία Διορισμένη Διοίκηση – Να γίνει τώρα Συνέδριο της ΟΛΜΕ! Ο λόγος στον κλάδο! Αγώνας για την ανατροπή του αντεργατικού – αντισυνδικαλιστικού εκτρώματος!

Στη σημερινή συγκυρία που η ακρίβεια, η φτώχεια και η ανεργία καλπάζουν και ο εργαζόμενος λαός παλεύει για την επιβίωσή του, η κυβέρνηση βρίσκει το έδαφος για να εξαπολύσει την ολομέτωπη επίθεσή της στο συνδικαλιστικό κίνημα. Με δύο απανωτές ανακοινώσεις του Γραφείου Τύπου μέσα στο Φλεβάρη, το Υπουργείο Εργασίας ενημερώνει τα συνδικάτα όλης της χώρας ότι μπαίνει σε εφαρμογή ο άθλιος αντισυνδικαλιστικός νόμος «Χατζηδάκη», το **ΓΕ.ΜΗ.ΣΟ.Ε** (Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων) και οι **ηλεκτρονικές ψηφοφορίες**. Η κυβέρνηση της ΝΔ εξαπολύει γενικευμένη επίθεση, θέτοντας σε ευθεία αμφισβήτηση την υπόσταση των σωματείων, το δικαίωμά τους να κηρύσσουν απεργία, ακόμα και την καθημερινή τους λειτουργία(!) για όσο διάστημα δεν συμμορφώνονται στο νέο αντιδραστικό καθεστώς του ν. «Χατζηδάκη». Με τις δύο αυτές ανακοινώσεις ανάβει το πράσινο φως στο κράτος και την εργοδοσία για να εξαπολύσουν επίθεση στα συνδικάτα, να αμφισβητήσουν ευθέως το δημοκρατικό δικαίωμα των εργαζομένων στην απεργία, ακόμα και την ίδια την ύπαρξη και υπόσταση των σωματείων!

Η κυβέρνηση που ποτέ δεν έκρυψε την επιδίωξή της να χτυπήσει τα συνδικάτα, την ελεύθερη και ανεμπόδιστη δράση των σωματείων θυμίζουμε ότι έχει ήδη εφαρμόσει δυο φορές το ν. «Χατζηδακη» σε απεργιακές κινητοποιήσεις της ΟΛΜΕ, ώστε να στερήσει το δικαίωμα των εκπαιδευτικών να αγωνίζονται, να διεκδικούν, να διαδηλώνουν και να απεργούν. Αυτή είναι η πραγματικότητα για όλα τα σωματεία, καθώς και το ζοφερό μέλλον που περιμένει όλους τους εργαζόμενους.

Ενώ θα περίμενε κάποιος/α να δει την ΟΛΜΕ, ένα από τα μεγαλύτερα συνδικάτα του δημόσιου τομέα, να υπερασπίζει τον ρόλο και την ύπαρξη των σωματείων, να κινητοποιείται αποφασιστικά, να συγκρούεται με το αντισυνδικαλιστικό έκτρωμα Χατζηδάκη, να μην τον εφαρμόζει και μαζί με τα άλλα συνδικάτα να βάζει στόχο την ανατροπή του, **συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο!** Αντί η Ομοσπονδία με την ιστορία των εκπαιδευτικών αγώνων δεκαετιών, να συσπειρώνει μαχητικά **τους εκπαιδευτικούς ώστε να αντιπαλέψουν τα αντιεκπαιδευτικά νομοσχέδια, τις αλλαγές στις εργασιακές μας σχέσεις, την ακρίβεια, την αξιολόγηση με Απεργία – Αποχή, την ένταση των ταξικών φραγμών, την ΕΒΕ, την τράπεζα θεμάτων, την Pisa κλπ, επιβάλλει στάση αναμονής και αδράνειας. Σιωπά μπροστά στην ποινικοποίηση της απεργίας – αποχής των ΕΛΜΕ – ΣΕΠΕ και την επιχείρηση διώξεων** συναδέλφων που στήνει το ΥΠΑΙΘ με το νέο κατάπτυστο έγγραφο «Κόπτση».

Ενώ θα περίμενε κάποιος/α η ΟΛΜΕ να αναπτύσσει και να περιφρουρεί τις ζωντανές δημοκρατικές διαδικασίες με Γενικές Συνελεύσεις, και αρχαιρεσίες δίνοντας **εδώ και τώρα τον λόγο στον κλάδο**, να κινητοποιείται σε πανελλαδική κλίμακα, να συσπειρώνει αγωνιστικά τις ΕΛΜΕ για να μπλοκάρει στην πράξη την εφαρμογή του αντισυνδικαλιστικού ν. «Χατζηδάκη», περιφρουρώντας τα συνδικαλιστικά και δημοκρατικά δικαιώματα, **βλέπει το αντίθετο! Καμία αποδοχή για διενέργεια ΓΣ, υποταγή στο αντιδραστικό πλαίσιο που** θέτουν ο ν. «Χατζηδάκη» και η κυβέρνηση. Τα ζήσαμε άλλωστε περίτρανα με την στάση της πλειοψηφίας ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΕΚ στο πρόσφατο παράδειγμα της Απεργίας – Αποχής από την αξιολόγηση.

Και σαν να μην έφτανε αυτό η πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΛΜΕ ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ, μαζί με το ΠΑΜΕ και την ΠΕΚ, συνεχίζει με εμμονή από τον περασμένο Οκτώβρη να ζητά από τα Δικαστήρια (πρωτοδικείο) να τους διορίσει ως διοίκηση, αντί να πραγματοποιήσει ζωντανό Συνέδριο μάχης, το οποίο θα έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί από τον Ιούνιο του 2021. Πόσο κραυγαλέα αντίφαση αποτελεί το επίμονο φρένο των ΣΥΝΕΚ στην άμεση πραγματοποίηση του Συνεδρίου και των αρχαιρεσιών στις ΕΛΜΕ, με πρόσχημα τάχα την πανδημία, όταν ο πολιτικός τους φορέας, ο ΣΥΡΙΖΑ, ζητά «εκλογές εδώ και τώρα», ενώ κάνει συνέδριο τον Απρίλιο! Τι έχει να απαντήσει άραγε η ΠΕΚ, όταν ο δικός τους πολιτικός φορέας, το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ, πραγματοποιούσε αποκλειστικά ζωντανές εκλογές ενώ φούντωνε η πανδημία; Δεν αποτελεί διγλωσσία η στάση του ΠΑΜΕ που σε άλλα σωματεία και Ομοσπονδίες καταγγέλλει όσους καταφεύγουν στα Πρωτοδικεία για να αυτοδιοριστούν (πχ ΠΕΓΔΥ 19/10), ενώ στην ΟΛΜΕ συναινεί σε αυτή την απαράδεκτη απόφαση;

Η απόφαση τους για αυτοδιορισμό αποτελεί δυσφήμιση για τον συνδικαλισμό, οδηγεί σε απαξίωση και εκφυλισμό το συνδικαλιστικό κίνημα. Η απόφαση της πλειοψηφίας του Δ.Σ της ΟΛΜΕ να μείνουν στις θέσεις τους μέχρι τον Ιούνιο του 2022 χωρίς εκλογές, αλλά με διορισμό από τα δικαστήρια, αποτελεί όχι μόνο **αντιδημοκρατικό ατόπημα,** αλλά **στρώνει το δρόμο στην κυβέρνηση για να εξαπολύσει την επίθεσή της στα συνδικαλιστικά και δημοκρατικά μας δικαιώματα και να εφαρμοστεί ο ν. «Χατζηδάκη»**. **(...)**

Η μάχη για τα δικαιώματα μας, η ανατροπή του ν Χατζηδάκη δεν γίνεται με αναμονή και με δικαστικές αποφάσεις για δοτές – διορισμένες διοικήσεις. **Είμαστε εκλεγμένοι και όχι διορισμένοι! Οι Αγωνιστικές Παρεμβάσεις ΔΕ και οι δύο εκπρόσωποί τους στο 11μελές ΔΣ, όπως δεν συναίνεσαν με την υπογραφή τους στον αυτοδιορισμό τους από τα δικαστήρια, καταγγέλλοντας την αντιδημοκρατική προσφυγή, έτσι και τώρα δεν θα νομιμοποιήσουν με την παρουσία τους το διορισμένο ΔΣ της ΟΛΜΕ.**

Οι Αγωνιστικές Παρεμβάσεις ΔΕ καλούν το ΔΣ της ΟΛΜΕ να συνεδριάσει αμέσως και να αποφασίσει: ✓ Την ακύρωση της προσφυγής στο Πρωτοδικείο για το διορισμό διοίκησης ✓Τον ορισμό άμεσης ημερομηνίας (Μάρτης – Απρίλης) για την πραγματοποίηση του Συνεδρίου μάχης και αγώνα ✓ Καμιά «ηλεκτρονική κάλπη» και «τηλέ»-Γενικές Συνελεύσεις, **αποκλειστικά ζωντανές διαδικασίες**, καμιά **καταγραφή στο ΓΕΜΗΣΟΕ. Όλες οι διαδικασίες (Γενικές Συνελεύσεις, αρχαιρεσίες, Συνέδριο) αποκλειστικά με βάση το καταστατικό κόντρα στο αντισυνδικαλιστικό έκτρωμα «Χατζηδάκη»!**

Η περίοδος αναμονής τελείωσε!
Ο λόγος στους αγώνες
και στα πρωτοβάθμια σωματεία!

Φεβρουάριος 2022

Σπεύδε βραδέως: Στοιχεία για την εκπαιδευτική πολιτική του ΥΠΑΙΘ σχετικά με την έγκαιρη στελέχωση του θεσμού της Παράλληλης Στήριξης

γράφει ο Βασίλης Παπαδημητρίου

Επειτα από την ψήφιση του Νόμου 2817/2000 και της επακόλουθης Υπουργικής Απόφασης Γ6\102357\1-10-2002 έχει σταδιακά δημιουργηθεί στην Ελλάδα νομοθετικό πλαίσιο για την υποστήριξη της φοίτησης των μαθητών με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες (ΕΕΑ)[1] στη γενική τάξη μέσω του θεσμού της Παράλληλης Στήριξης (ΠΣ). Βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας (Νόμος 3699, 2008), η ΠΣ παρέχεται α) σε μαθητές που μέσα από εξατομικευμένα προγράμματα μπορούν να παρακολουθήσουν το αναλυτικό πρόγραμμα του γενικού σχολείου, β) σε μαθητές που βρίσκονται σε περιοχές που δεν υπάρχει άλλη υποστηρικτική δομή ανεξάρτητα από τη σοβαρότητα των εκπαιδευτικών τους αναγκών, και γ) όταν αυτό είναι απαραίτητο, σύμφωνα με τη γνώμη των Κέντρων Διεπιστημονικής Αξιολόγησης, Συμβουλευτικής και Υποστήριξης (ΚΕΔΑΣΥ) (Νόμος 4823/2021).

Αυτοί που καλούνται να εφαρμόσουν την εξατομικευμένη υποστήριξη στους μαθητές με αναπηρία ή/και ΕΕΑ στη γενική τάξη είναι οι εκπαιδευτικοί παράλληλης στήριξης (εφεξής ΕΠΣ). Οι ΕΠΣ προσλαμβάνονται ως αναπληρωτές με συμβάσεις ορισμένου χρόνου αποκλειστικά μέσω συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς (ΕΣΠΑ) και όχι από τον τακτικό προϋπολογισμό, μολονότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες (Συνήγορος του Πολίτη, 2015). Η πρόσληψη με συμβάσεις ορισμένου χρόνου δημιουργεί μεταξύ άλλων σημαντικά προβλήματα στην παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης στους μαθητές με αναπηρία ή/και ΕΕΑ, αφού σπάνια συνεργάζονται για δύο ή περισσότερα διαδοχικά χρόνια ο ίδιος μαθητής με αναπηρία ή/και ΕΕΑ με τον ίδιο ΕΠΣ. Ένα άλλο σοβαρό πρόβλημα που αποδίδεται στον κακό προγραμματισμό της διοίκησης αλλά και στις αναπόφευκτες χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες των προγραμμάτων ΕΣΠΑ αφορά τη μη έγκαιρη τοποθέτηση του συνόλου των αναπληρωτών στα σχολεία από την αρχή του σχολικού έτους, με συνέπεια οι μαθητές να στερούνται της αναγκαίας εκπαιδευτικής υποστήριξης είτε για κάποιες ημέρες είτε για αρκετούς μήνες (Συνήγορος του Πολίτη, 2015). Ακόμα κι όταν τοποθετηθούν, όμως, οι πιστώσεις δεν επαρκούν για την κάλυψη όλων των εγκεκριμένων αιτημάτων, με αποτέλεσμα τη μερική αντί για την πλήρη υποστήριξη των μαθητών.

Οι παρακάτω πίνακες δείχνουν τον αριθμό προσλήψεων ΕΠΣ και στις δύο βαθμίδες και πρωτοπαρουσιάστηκαν σε δύο προηγηθείσες δημοσιεύσεις του γράφοντος (Papadimitriou & Koutsoklenis, 2021· Παπαδημητρίου & Κουτσοκλένης, 2020), όπου μπορούν οι αναγνώστες να βρουν περισσότερες πληροφορίες.

Στον Πίνακα 1 παρουσιάζεται ο αριθμός των αναπληρωτών ΕΠΣ πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που επελέγησαν στην πρώτη αλλά και στις επόμενες φάσεις προσλήψεων (2014-2020). Επίσης, στην τελευταία στήλη παρουσιάζεται η ημερομηνία που ανακοινώθηκε η πρώτη φάση προσλήψεων.

Πίνακας 1. Αριθμός αναπληρωτών ΕΠΣ πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που επελέγησαν στην πρώτη αλλά και στις επόμενες φάσεις προσλήψεων και ημερομηνία πρώτης φάσης προσλήψεων κατ' έτος.

Σχολικό Έτος	Α' φάση	Επόμενη φάση	Σύνολο	Ημερομηνία Α' φάσης
2014-2015	729	1.152	1.881	24/10/2014
2015-2016	1.368	859	2.227	9/10/2015
2016-2017	1.140	978	2.118	23/09/2016
2017-2018	1.377	1.371	2.748	06/09/2017
2018-2019	1.361	4.596	5.957	05/09/2018
2019-2020	4.083	3.083	7.166	05/09/2019

Στον Πίνακα 2 παρουσιάζεται ο αριθμός των αναπληρωτών ΕΠΣ δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που εκλήθησαν στην πρώτη αλλά και στις επόμενες φάσεις προσλήψεων. (2014-2020) Επίσης, στην τελευταία στήλη παρουσιάζεται η ημερομηνία που ανακοινώθηκε η πρώτη φάση προσλήψεων.

Πίνακας 2. Αριθμός των αναπληρωτών ΕΠΣ δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που επελέγησαν στην πρώτη και στις επόμενες φάσεις προσλήψεων και ημερομηνία πρώτης φάσης προσλήψεων κατ' έτος.

Σχολικό Έτος	Α' φάση	Επόμενη φάση	Σύνολο	Ημερομηνία Α' φάσης
2014-2015	242	185	427	9/10/2014
2015-2016	385	169	554	23/10/2015
2016-2017	241	286	527	23/09/2016
2017-2018	277	371	648	06/09/2017
2018-2019	295	914	1.209	05/09/2018
2019-2020	866	601	1.467	05/09/2019

1 Παρά τις θεωρητικές αντιρρήσεις του γράφοντος, υιοθετείται ο αποδεκτός από την Πολιτεία όρος 'μαθητές με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες'.

Τα αποτελέσματα έδειξαν πως η στελέχωση και στις δυο βαθμίδες γινόταν σταδιακά. Αναλυτικότερα, στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση τα σχολικά έτη 2015-2018 στην πρώτη φάση προσλήφθηκαν λίγοι περισσότεροι από τους μισούς αναπληρωτές που προσλήφθηκαν συνολικά κάθε έτος, ενώ τα σχολικά έτη 2014-2015 και 2018-2019 τα ποσοστά προσλήψεων κατά την πρώτη φάση ήταν αξιοσημείωτα χαμηλά. Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η διακύμανση ήταν διαφορετική, αφού το 2014-2015 προσλήφθηκαν κατά τι περισσότεροι από τους μισούς ΕΠΣ στην πρώτη φάση, ενώ την επόμενη χρονιά το ποσοστό αυτό αυξήθηκε σημαντικά και έφτασε σχεδόν το 70%. Από το 2016-2017 και μετά παρατηρείται μια διαρκής πτώση στο ποσοστό που αναλογεί στην πρώτη φάση προσλήψεων ΕΠΣ αυτά τα τρία έτη σε σύγκριση με το ποσοστό προσλήψεων στις επόμενες φάσεις, με την ελάχιστη τιμή των ποσοστών αυτών να παρατηρείται το 2018-2019. Όσον αφορά την ημερομηνία ανακοίνωσης της πρώτης φάσης προσλήψεων, διαπιστώθηκε και για τις δυο βαθμίδες πως τα έτη 2014-2015 και 2015-2016 οι πρώτοι ΕΠΣ κλήθηκαν τουλάχιστον ένα μήνα αργότερα από την επίσημη έναρξη του σχολικού έτους, ενώ και το 2016-2017 η πρώτη φάση προσλήψεων ανακοινώθηκε προς τα τέλη Σεπτεμβρίου. Αντιθέτως, τα έτη 2017-2018 και 2018-2019 οι πρώτοι αναπληρωτές ΕΠΣ κλήθηκαν πριν από την έναρξη φοίτησης των μαθητών, αλλά λίγο μετά την επίσημη έναρξη του σχολικού έτους την πρώτη Σεπτεμβρίου. Το 2019–2020 η πρώτη φάση προσλήψεων έγινε ακριβώς την ίδια ημερομηνία (5/9), αλλά προσλήφθηκαν υπερδιπλάσιοι αναπληρωτές ΕΠΣ και στις δύο βαθμίδες σε σύγκριση με την πρώτη φάση του προηγούμενου σχολικού έτος.

Παρά το γεγονός ότι υπήρξε αλλαγή στα πολιτικά κόμματα που ήταν στην εξουσία μετά τις εκλογές του Ιουλίου 2019, από τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/Ανεξάρτητων Ελλήνων το 2018-2019 στη Νέα Δημοκρατία το 2019-2020, το ΥΠΑΙΘ, ανεξαρτήτως ιδεολογίας και ατζέντας της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας, εφάρμοσε παρόμοιες πολιτικές, που οδήγησαν σε υψηλά ποσοστά καθυστερημένων προσλήψεων σε ΠΣ, τόσο για την πρωτοβάθμια όσο και για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Όλα αυτά τα στοιχεία γεννούν προβληματισμό για την ετοιμότητα της διοίκησης να υλοποιήσει έγκαιρα σε μια μαζική φάση τις αναγκαίες προσλήψεις. Αυτή η κωλυσιεργία δημιουργεί *δομικά εμπόδια* στην εκπαιδευτική ένταξη των μαθητών με αναπηρία ή/και ΕΕΑ στο γενικό σχολείο (Nteropoulou & Slee, 2019), αφού τους διαχωρίζει σε προνομιούχους (όσοι έχουν υποστήριξη από την πρώτη φάση) και μη προνομιούχους (όσοι έχουν υποστήριξη σε επόμενη φάση), εξωθώντας κάποιες από τις οικογένειες στην αναζήτηση ιδιωτικής ΠΣ (Papadimitriou & Koutsoklenis, 2021).

Επιπρόσθετα, η διαχρονική προσφυγή των κυβερνήσεων σε προγράμματα ΕΣΠΑ για την εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων για την ΠΣ ελάφρυνε τον κρατικό προϋπολογισμό σε μια μακρόχρονη περίοδο οικονομικής κρίσης, συμβάλλοντας ταυτόχρονα στην ανάπτυξη του θεσμού του ΕΠΣ στην Ελλάδα. Ωστόσο, αυτή η επιλογή κατέδειξε την ετοιμότητα του κράτους να απαλλαγεί από την υποχρέωση να χρηματοδοτεί την ΠΣ από τον κρατικό προϋπολογισμό, στο πλαίσιο της εφαρμογής πολιτικών λιτότητας και συνακόλουθης μείωσης των κρατικών δαπανών, θέτοντας με αυτό τον τρόπο σε κίνδυνο τη συνέχιση και εντέλει την ίδια την ύπαρξη του θεσμού μελλοντικά, αφού τα προγράμματα ΕΣΠΑ έχουν ημερομηνία λήξης (Παπαδημητρίου & Κουτσοκλένης, 2020). Η λύση είναι προφανώς η παύση των προγραμμάτων ΕΣΠΑ και η ενσωμάτωση του κονδυλίου για την ΠΣ στον κρατικό προϋπολογισμό, με σκοπό την ενδυνάμωση του θεσμού μέσω μόνιμων διορισμών που θα διασφαλίσουν την απρόσκοπτη υποστηριζόμενη φοίτηση των μαθητών με αναπηρία ή/και ΕΕΑ στα γενικά σχολεία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Νόμος 2817 (2000) *Εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και άλλες διατάξεις.*

Νόμος 3699 (2008) *Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση Ατόμων με Αναπηρία και Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες.*

Νόμος 4823 (2021) *Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών και άλλες διατάξεις.*

Nteropoulou-Nterou, E. & Slee, R. (2019) A critical consideration of the changing conditions of schooling for students with disabilities in Greece and the fragility of international in local contexts. *International Journal of Inclusive Education, 23* (7-8), 891-907.

Παπαδημητρίου, Β. & Κουτσοκλένης, Α. (2020). Αποτίμηση της εξέλιξης της παράλληλης στήριξης την πενταετία 2014-2019 μέσω συγκεντρωτικών δεδομένων. *Επιστήμες της Αγωγής, 2*, 98-117.

Papadimitriou, V. & Koutsoklenis, A. (2021). The extent of Late Hiring in Special Education: A report on the Greek Institution of Parallel Support. *International Journal of Disability, Development and Education*, 1-11. https://doi.org/10.1080/1034912X.2021.2010670

Συνήγορος του Πολίτη (Νοέμβριος, 2015) *Προβλήματα στην υλοποίηση του δικαιώματος στην εκπαίδευση των παιδιών με αναπηρία ή/και με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες: Ν.3094/2003.* Αθήνα. Διαθέσιμο από: https://www.synigoros.gr/resources/porisma-eidikh-agwgh.pdf [Ανακτήθηκε 20/09/2019]

Υπουργική Απόφαση (υπ. αριθ. Γ6\102357\1-10-2002, ΦΕΚ 1319\Β\10-10-2002) «*Υπουργική Απόφαση: Ένταξη, φοίτηση και αποφοίτηση των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες σε όλους τους τύπους των σχολείων Ειδικής Αγωγής και τα Τμήματα Ένταξης*». αντιτετράδια

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΓΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΕΛΜΕ (2/4/22)

Δεν εφαρμόζουμε το νόμο Κατζηδάκη στις αρχαιρεσίες του κλάδου

Η ΓΣ των Προέδρων των ΕΛΜΕ της χώρας, αποφάσισε επικυρώνοντας τις έως τώρα εκφρασμένες θέσεις του ΔΣ της ΟΛΜΕ, οι επερχόμενες αρχαιρεσίες, τόσο για την εκλογή νέων ΔΣ των ΕΛΜΕ, όσο και για την εκλογή αντιπροσώπων για το επερχόμενο 20ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας, να διεξαχθούν σύμφωνα με τα όσα ορίζονται από το Καταστατικό της ΟΛΜΕ και απορρίπτει τα όσα προβλέπονται από τον αντιδημοκρατικό – αντισυνδικαλιστικό νόμο Χατζηδάκη (ΓΕΜΗΣΟΕ, ηλεκτρονικές κάλπες, αλλαγή Καταστατικών, κ.λπ.).

Μετά το νεοϊδρυθέν σώμα της Πανεπιστημιακής, έχουμε και τη σχολική αστυνομία;

Μετά την κατάργηση του Πανεπιστημιακού, καθώς φαίνεται, έχουμε και την κατάργηση του σχολικού ασύλου. Μετά το νεοϊδρυθέν σώμα της Πανεπιστημιακής έχουμε και τη σχολική αστυνομία; Τι έχει σειρά; Μήπως η προσχολική αστυνομία, που θα ελέγχει και θα συλλαμβάνει πεντάχρονα και νηπιαγωγούς;

Από την Ένωση Γονέων και Κηδεμόνων Σχολείων Ικαρίας και από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών ΠΕ Ικαρίας – Φούρνων λάβαμε μια καταγγελία για εισβολή αστυνομικών (Τρίτη 22/2) στο Δημοτικό Σχολείο Ευδήλου Ικαρίας, προσήλθαν δύο αστυνομικοί με πολιτικά την ώρα που το σχολείο λειτουργούσε και οι μαθητές έκαναν μάθημα. Ενημέρωσαν τη διευθύντρια, και τους εκπαιδευτικούς που βρίσκονταν εκείνη την ώρα στο γραφείο ότι είχαν λάβει ανώνυμη καταγγελία για τη μη τήρηση των μέτρων ασφαλείας κατά του covid19. Ζήτησαν επιτακτικά από τους εκπαιδευτικούς να επιδείξουν τα πιστοποιητικά εμβολιασμού ή νόσησης. Έπειτα ζήτησαν από τη διευθύντρια να τους επιδείξει την κατάσταση στην οποία φαίνονται τα αποτελέσματα από τα rapid ή τα self test των εκπαιδευτικών!

Αν δεν ήταν αληθινό το περιστατικό της εισβολής αστυνομικών και μάλιστα χωρίς καν επίδειξη αστυνομικής ταυτότητας στο Δημοτικό Σχολείο μόνο ως ανέκδοτο θα μπορούσε να ειπωθεί.

Ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών ΠΕ Ικαρίας – Φούρνων σημειώνει: ***«θεωρούμε απαράδεκτο το γεγονός, να διακόπτεται η εκπαιδευτική διαδικασία,*** *για να ελεγχθούν,* ***βάση μιας ανώνυμης καταγγελίας,*** *οι εκπαιδευτικοί του σχολείου. Η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας έχουν τεράστιες ευθύνες γι΄ αυτήν την κατάσταση. Δεν φτάνει που έχουν αφήσει τα σχολεία μας χωρίς καμία στήριξη, χωρίς κανένα ουσιαστικό μέτρο προστασίας, έχουν δώσει και το δικαίωμα στον οποιοδήποτε να συκοφαντεί και να στοχοποιεί τους εκπαιδευτικούς. Τεράστια ευθύνη για το απαράδεκτο περιστατικό έχει και η τοπική αστυνομική διεύθυνση, όπου στη βάση ανώνυμων καταγγελιών διατάραξε την εκπαιδευτική διαδικασία».*

Υπεύθυνοι για τον έλεγχο των πιστοποιητικών όσων προσέρχονται στις σχολικές μονάδες (μαθητές , εκπαιδευτικοί, επισκέπτες), σύμφωνα και με το ΥΠΑΙΘ είναι οι διευθυντές και οι προϊστάμενοι των σχολείων. **Η αστυνομία δεν έχει καμιά δουλειά στα σχολεία είτε ένστολοι, είτε με πολιτικά.**

Από τη μεριά της η Ένωση Γονέων και Κηδεμόνων Σχολείων Ικαρίας τονίζει: *«Θα συμβουλεύαμε το προσφιλέστατο σώμα της Ελληνικής αστυνομίας να επικεντρωθεί στα καθήκοντα της προστασίας των πολιτών και* ***να αφήσει τα σχολεία να κανονίζουν τα του οίκου τους.*** *Εκτός εάν τα όργανα της τάξης και της ευνομίας, καθώς και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι επιθυμούν να αναλάβουν και τις διευθύνσεις των σχολείων και να ασκούν τα καθήκοντα των εκπαιδευτικών».*

Δύο χρόνια τώρα, με την κυβερνητική καραμέλα περί ατομικής ευθύνης και την αποποίηση οποιασδήποτε πολιτικής, **η πανδημία εξακολουθεί να ξεκληρίζει οικογένειες**, συνάνθρωποί μας χάνονται καθημερινά εξαιτίας πάσης φύσεως ασθενειών και παθήσεων, λόγω της πλήρους αποδυνάμωσης του δημόσιου συστήματος υγείας, η ακρίβεια και η φτώχεια οδηγούν την κοινωνία σε απόγνωση, η καταστολή αποτελεί το φάρμακο ¨διά πάσαν νόσον¨, με περιστατικά καθόλου τυχαία και μεμονωμένα.

Στο εδώλιο μαθητές σχολείων Φιλιππιάδας και Ιωαννίνων για τις καταλήψεις

Μαθητές της Φιλιππιάδας και των Ιωαννίνων δικάζονται στις 23 και 25 Φεβρουαρίου γιατί συμμετείχαν σε μαθητικές κινητοποιήσεις στα σχολεία τους, την περίοδο 2019-2020. «Το «έγκλημά» τους είναι ότι, υλοποιώντας τις αγωνιστικές αποφάσεις των Μαθητικών Συμβουλίων, προχώρησαν σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις στα σχολεία τους το 2019 και 2020, προβάλλοντας υπαρκτά προβλήματα.

Συγκεκριμένα δικάζονται οκτώ μαθητές του Γυμνασίου της Φιλιππιάδας γιατί... συμμετείχαν στην κατάληψη του σχολείου τους. Πρόκειται για μαθητές του 1ου Γυμνασίου Φιλιππιάδας, οι οποίοι κατηγορούνται για «παράνομη κατάληψη» και «διακοπή της ομαλής διεξαγωγής της εκπαιδευτικής δραστηριότητας του εν λόγω εκπαιδευτικού ιδρύματος», μετά από μήνυση που κατέθεσε εις βάρος τους κάτοικος της περιοχής.

Η ΕΛΜΕ Πρέβεζας καταδίκασε με κατηγορηματικό τρόπο την ποινικοποίηση των αγώνων των μαθητών.

«Αστυνομία και Εισαγγελείς δεν έχουν καμία θέση στα σχολεία. Τα προβλήματα του σχολείου πρέπει να λύνονται στο πλαίσιο του σχολείου με όρους παιδαγωγικούς και όχι σωφρονιστικούς. Αν χρειαστεί, υπάρχει θεσμικό πλαίσιο και για την αναπλήρωση των μαθημάτων».

Σε ανακοίνωσή τους με τίτλο «Μαθητοδικεία στην Ήπειρο... ελέω υπουργείου Παιδείας» **ο Εκπαιδευτικός Όμιλος Ιωαννίνων και τα Αντιτετράδια της Εκπαίδευσης** *«καταδικάζουν τις απόπειρες ποινικοποίησης των μαθητικών αγώνων και δηλώνουν την αμέριστη αλληλεγγύη και τη συμπαράστασή τους στους μαθητές της Φιλιππιάδας και των Ιωαννίνων, ενώ παράλληλα ζητούν τον τερματισμό κάθε δίωξης».*

ΑΣΓΜΕ: Στο πλευρό των μαθητών

«Είναι ξεκάθαρο ότι στο πρόσωπο των μαθητών δικάζεται ο οργανωμένος αγώνας για ένα καλύτερο σχολείο. Αυτός είναι που ενοχλεί όλους εκείνους τους – αυτόκλητους και ετερόκλητους – διώκτες των μαθητών (...) Ως ΑΣΓΜΕ εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους διωκόμενους μαθητές της Φιλιππιάδας και των Ιωαννίνων που δικάζονται στις 23 και 25 Φεβρουαρίου γιατί συμμετείχαν σε μαθητικές κινητοποιήσεις στα σχολεία τους, την περίοδο 2019-2020».

Στην περίπτωση της Φιλιππιάδας αφορμή για τη δίωξη των μαθητών, ήταν μήνυση δήθεν «αγανακτισμένου» γονέα, για «παράνομη κατάληψη» και «διακοπή της ομαλής διεξαγωγής της εκπαιδευτικής δραστηριότητας του εν λόγω εκπαιδευτικού ιδρύματος». Στα Γιάννενα η δίωξη των μαθητών προκλήθηκε από μήνυση της διευθύντριας του σχολείου με πανομοιότυπο αιτιολογικό.

Είναι ξεκάθαρο ότι στο πρόσωπο των μαθητών δικάζεται ο οργανωμένος αγώνας για ένα καλύτερο σχολείο. Αυτός είναι που ενοχλεί. Τα γεγονότα αυτά δεν είναι ούτε μεμονωμένα ούτε αφορούν μια συγκεκριμένη περιοχή. Εντάσσονται σε μια συνολική προσπάθεια τρομοκράτησης των μαθητών και ποινικοποίησης των αγώνων τους, σε μια περίοδο που οξύνεται από την κυβέρνηση η επίθεση στα μορφωτικά δικαιώματα (σχολεία υγειονομικές βόμβες, τράπεζα θεμάτων, εξετάσεις Pisa κλπ). Υπάρχει μεγάλος φόβος για μαθητικά – αγωνιστικά ξεσπάσματα και γι΄ αυτό η κυβέρνηση θεσμοθέτησε ήδη από πέρυσι την καταστολή των μαθητικών κινητοποιήσεων, δίνοντας εντολή να γίνεται τηλεκπαίδευση μέσω Webex στα υπό κατάληψη σχολεία, πιέζοντας ως και απειλώντας εκπαιδευτικούς να βάζουν απουσία στους μαθητές που συμμετέχουν στην κατάληψη.

Η ΑΣΓΜΕ, επίσης, καλεί «τους μαθητές, τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς να καταδικάσουν τα μαθητοδικεία και την ποινικοποίηση των μαθητικών αγώνων. Η καλύτερη απάντηση στον αυταρχισμό αποτελεί ο κοινός αγώνας μαθητών, γονιών εκπαιδευτικών ενάντια στις πολιτικές που τσακίζουν τα δικαιώματα στη μόρφωση και τη ζωή».

22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022

Μονόδρομος η απεργία - αποχή!

Ο Γ.Γ. ΥΠΑΙΘ «αποφασίζει και διατάσσει» πώς και τι θα αναρτούν οι εκπαιδευτικοί για την αξιολόγηση

γράφει ο Γιώργος Καββαδίας

Απειλές και νέο κρεσέντο αυταρχισμού του Γ.Γ. του ΥΠΑΙΘ αναφορικά με την αξιολόγηση. Ο «ηγεμών» του ΥΠΑΙΘ «αποφασίζει και διατάσσει» πώς και τι θα αναρτούν οι εκπαιδευτικοί στις πλατφόρμες για την αξιολόγηση. «Αποφασίζει και διατάσσει» να αλλάξουν τα κείμενα γιατί είναι παράνομα και εκτός «κανονιστικού πλαισίου».

Μετά την προσπάθεια επιβολής παράνομων ποινών σε 114 διευθυντές και προϊσταμένους σχολικών μονάδων που συμμετείχαν στην απεργία – αποχή που είχαν κηρύξει τα πρωτοβάθμια σωματεία ο Γ. Γ. του ΥΠΑΙΘ ξαναχτυπά, βάζοντας στο στόχαστρο τον «ρεαλιστικό συμβιβασμό» της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, δηλαδή τα «ενιαία κείμενα» που εκπαιδευτικοί ανάρτησαν στις πλατφόρμες του ΥΠΑΙΘ.

Ο Γ.Γ. του ΥΠΑΙΘ στη συνάντηση που πραγματοποίησε με τους Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου, έστειλε τελεσίγραφο πως πρέπει να μπουν στις πλατφόρμες και να αλλάξουν τα κείμενα, γιατί είναι παράνομα και εκτός «κανονιστικού πλαισίου». Μάλιστα, διευκρίνισε πως για το λόγο αυτό, θα δοθεί και παράταση μιας εβδομάδας ώστε να υπάρξει η απαραίτητη «συμμόρφωση».

Μονόδρομος η απεργία – αποχή!

Μετά το πραξικόπημα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας σε ΔΕΟ – ΟΛΜΕ τον Οκτώβρη και το σπάσιμο της απεργίας – αποχής έχουμε μπει σε νέα φάση του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση. Ο πρώτος κύκλος έκλεισε με το Υπουργείο να έχει καταφέρει μια πύρρειο νίκη με την επέλαση του αυταρχισμού, των αυθαιρεσιών και των παρατυπιών του ΥΠΑΙΘ.

Ο δεύτερος κύκλος της μάχης ξεκίνησε με την απεργία αποχή και το συντονισμό των 22 πρωτοβάθμιων σωματείων, με αποτέλεσμα τα αντιεκπαιδευτικά σχέδια κυβέρνησης – ΥΠΑΙΘ μα μην προχωρούν ανεμπόδιστα! Αλλεπάλληλες παρατάσεις όσον αφορά στο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης της αξιολόγησης δείχνουν ότι ο «άταφος νεκρός» της εκπαίδευσης, δηλαδή η αξιολόγηση, μπορεί να ενταφιαστεί οριστικά.

Οι εκπαιδευτικοί έχουν κάθε δικαίωμα και υποχρέωση να μην επιτρέψουν να μετατραπούν σε φοβισμένους υπαλλήλους, απλούς διεκπεραιωτές της εκάστοτε εκπαιδευτικής πολιτικής. Να μην αποδεχτούν να γίνουν οι αποδιοπομπαίοι τράγοι της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής της εκάστοτε κυβέρνησης. Να μη συναινέσουν στη διάλυση του δημόσιου δωρεάν σχολείου, να υπερασπίσουν το δημόσιο χαρακτήρα, τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και τα εργασιακά δικαιώματα των ίδιων.

Όρος: να συνεχίσουν αποφασιστικά την απεργία αποχή και να απέχουν από κάθε διαδικασία υλοποίησης της αξιολόγησης. Έχουν χρέος ΔΟΕ και ΟΛΜΕ να ξεκολλήσουν από το τέλμα του συμβιβασμού και της υποταγής και **να κηρύξουν νέα απεργία αποχή, σύμφωνα με τη βούληση της συντριπτικής πλειονότητας των εκπαιδευτικών.**

Ο πόλεμος στα σωματεία και στα συνδικάτα συνεχίζεται, με το αντεργατικό «έκτρωμα» Χατζηδάκη (καταργεί συνδικαλιστικά δικαιώματα, χτυπά την απεργία, ποινικοποιεί τους αγώνες, κ.ά.). Από αυτήν την άποψη η απεργία – αποχή συνδέεται άρρηκτα με τον αγώνα ενάντια στην αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης και με τον αγώνα για την υπεράσπιση της εργασίας, τα δικαιώματα και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες που προϋποθέτει την κατάργηση του ν. 4808 (ν. Χατζηδάκη).

Οι εκπαιδευτικοί να πάρουμε την υπόθεση του αγώνα στα χέρια μας! Γιατί όποιος δε μοιραστεί τον αγώνα, θα μοιραστεί την ήττα!

Επίσκεψη στη Μακρόνησο

Κυριακή 29 Μαΐου 2022

Ο Εκπαιδευτικός Όμιλος και το περιοδικό αντιτετράδια της εκπαίδευσης συνδιοργανώνουν την Κυριακή 29 Μάη επίσκεψη στο μαρτυρικό νησί της Μακρονήσου, για να αποτίσουν φόρο τιμής στους κομμουνιστές, στους λαϊκούς αγωνιστές που πάλεψαν για τα μεγάλα ιδανικά, σε μια προσπάθεια να διατηρηθεί άσβεστη η ιστορική μνήμη, αλλά και να εκφράσουμε την ανάγκη συνέχισης του ανειρήνευτου αγώνα του λαού μας, σήμερα και στο μέλλον, για Ειρήνη – Δημοκρατία – Εθνική Ανεξαρτησία και Σοσιαλισμό, για τη δικαίωση του αγώνα των Μακρονησιωτών, των κομμουνιστών, όλων των λαϊκών αγωνιστών. Οι νεότερες γενιές, οι προοδευτικοί άνθρωποι της πατρίδας μας τιμούσαν και θαύμαζαν πάντα την κορυφαία στιγμή Αντίστασης στο ελληνικό «Νταχάου», όπως ονομάστηκε το Μακρονήσι. Το μήνυμά τους «Όχι υποταγή, αλλά Αντίσταση», είναι σήμερα πιο επίκαιρο από ποτέ και αγγίζει τις καρδιές όλων των προοδευτικών ανθρώπων.

(Πληροφορίες στο e-prologos.gr)

Κυκλοφορεί

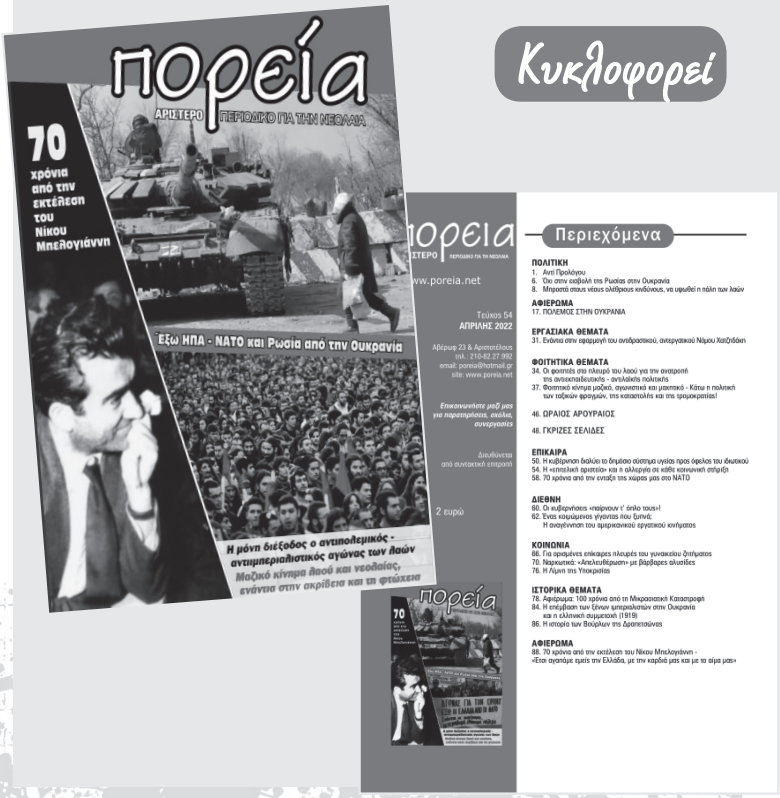

Βαρύ το τίμημα της μετακίνησης χιλιάδων εκπαιδευτικών

✓ Αυξήστε τους μισθούς ✓ Διορίστε μόνιμους εκπαιδευτικούς

Σε τραγική κατάσταση έχουν περιέλθει χιλιάδες εκπαιδευτικοί που εξαναγκάζονται καθημερινά να μετακινούνται στα σχολεία εξαιτίας της μεγάλης αύξησης στην τιμή των καυσίμων. Στα ύψη έχει εκτοξευτεί το κόστος ζωής. Χιλιάδες εκπαιδευτικοί είναι αναγκασμένοι να διανύουν δεκάδες ή και εκατοντάδες χιλιόμετρα. Βαρύ το τίμημα για όσους μετακινούνται από το τόπο διαμονής στον τόπο διορισμού ή τοποθέτησης σε παραπλήσιες περιοχές, που μπορεί να απέχουν ακόμα και εκατοντάδες χιλιόμετρα. Βλέπουν ξαφνικά το κόστος μετακίνησης να εκτοξεύεται σε βάρος της ποιότητας ζωής τους και πολλοί δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν. Όπως είναι γνωστό οι εκπαιδευτικοί δικαιούνται αποζημίωση οδοιπορικών εξόδων και εξόδων εκτός έδρας μόνο για «εντεταλμένη υπηρεσία»· εντεταλμένη υπηρεσία δε θεωρείται η μετακίνηση σε σχολεία της περιοχής της οργανικής τους θέσης ή της αρχικής τους τοποθέτησης.

Εκπαιδευτικοί - λάστιχο

Χιλιάδες εκπαιδευτικοί, οι περισσότεροι αναπληρωτές διορισμένοιακόμα και στον τόπο διαμονής τους είναι αναγκασμένοι να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη, καθώς είναι υποχρεωμένοι να μετακινούνται σε 3–4 ή ακόμα και σε 5–6 σχολεία, ακόμα και στην επαρχία, εντός περιφερειακής ενότητας, διανύοντας εβδομαδιαίως εκατοντάδες χιλιόμετρα. Διαμορφώνεται μια ζοφερή κατάσταση, που σίγουρα αποτρέπει πολλούς από το να αποδεχτούν την τοποθέτησή τους ως αναπληρωτές.

Το πιο μεγάλο θύμα των μνημονιακών περικοπών είναι ο κόσμος της ελαστικής εργασίας. Η αδιοριστία και η ελαστική απασχόληση όμως δεν αφορά μόνο τους αναπληρωτές συναδέλφους, γιατί η συνέχιση της αδιοριστίας και των ελαστικών μορφών εργασίας οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην υπονόμευση των εργασιακών δικαιωμάτων και των μόνιμων εκπαιδευτικών.

Μισθοί φτώχειας

Εκτός από το τεράστιο οικονομικό κόστος, οι εκπαιδευτικοί που μετακινούνται από σχολείο σε σχολείο είναι υποχρεωμένοι να αφιερώνουν και πολύτιμο χρόνο, που επιβαρύνει σημαντικά την προσωπική, οικογενειακή και εν τέλει την ποιότητα ζωής τους! Στην Ελλάδα του 2022 υπάρχουν εκπαιδευτικοί που διδάσκουν και μετακινούνται ακόμα και σε 6 – 7 σχολεία, από το ένα χωριό στο άλλο, διανύοντας ατέλειωτα χιλιόμετρα! Για ένα γλίσχρο μισθό που ισοδυναμεί μόλις με το 19% του συναδέλφου του στο Λουξεμβούργο ή το 53% στην Κύπρο και το 58% του μέσου όρου των χωρών της Ευρώπης.

Τον «οβολόν τους για να ξεπεραστεί η κρίση» τον έχουν καταθέσει και με το παραπάνω οι εκπαιδευτικοί, που, όπως και άλλλοι κλάδοι εργαζομένων, εδώ και 12 χρόνια ζουν με πετσοκομένους κατά 40% μισθούς, έχουν υποστεί περικοπές επιδομάτων, δώρων και ο μισθός των νεοδιόριστων καταβυθίστηκε στα 750 ευρώ! Με συντάξεις στα τάρταρα, με τον εφιάλτη συνταξιοδότησης ύστερα από 40 χρόνια εργασίας στα 67. Έχουν χάσει πάνω από το 20% της αγοραστικής δύναμης τους μόνο τους τελευταίους μήνες από τις αυξήσεις στα βασικά είδη ευρείας κατανάλωσης, τη θέρμανση και το ρεύμα, πληρώνοντας βαρύ τίμημα στην «πράσινη» ενέργεια και στις ιδιωτικοποιήσεις! Πρόσφατα ο πρωθυπουργός μίλησε για «ποιότητα ζωής στην Ελλάδα» μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης, που αναδεικνύεται ως η νέα «Μεγάλη Ιδέα»! Η συμφωνία με την Ε.Ε. που ψηφίστηκε στη Βουλή προβλέπει να δοθούν 30,5 δισ. με αποδέκτες κυρίως τις μεγάλες επιχειρήσεις, πλάι στο 40,2 δις που δόθηκαν τη διετία 2020-21 ως έκτακτα μέτρα ενίσχυσης στις ίδιες (βλ. παρόχους διοδίων, aegean κλπ).

Από την πλευρά τους ΥΠΑΙΘ και κυβέρνηση σφυρίζουν αδιάφορα ή μάλλον αντιμετωπίζουν τους εκπαιδευτικούς ως πιόνια σε σκακιέρα που μπορούν να μετακινούνται διαρκώς. Μόνο που για τους εκπαιδευτικούς το κόστος μετακίνησης είναι αβάσταχτο και η επιβάρυνση στην ποιότητα ζωής τους μεγάλη. Στην Ελλάδα ο εκπαιδευτικός δεν αντιμετωπίζεται ως επιστήμονας με πολυσύνθετο έργο και ως παιδαγωγός που διαμορφώνει ελεύθερους και κριτικά σκεπτόμενους πολίτες, αλλά ως φτωχός και άβουλος δημόσιος υπάλληλος – ιμάντας μεταβίβασης της κυρίαρχης γνώσης και ιδεολογίας.

Άγρια κοροϊδία: Δε ρίχνουν τους φόρους στα καύσιμα επειδή... διορίζουν δασκάλους!

Με τη βενζίνη να βρίσκεται στα ύψη, το πετρέλαιο κίνησης να πλησιάζει τα 2 ευρώ το λίτρο και το πετρέλαιο θέρμανσης να σπάει κάθε ρεκόρ, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος μας είπε ότι «από τα έσοδα αυτά στηρίζεται το κοινωνικό κράτος, η πρόσληψη καθηγητών και δασκάλων, οι παροχές στην υγεία» κοροϊδεύοντας άγρια τον λαό.

«Αυτοί που λένε εύκολες κουβέντες «μειώστε το ένα, ρίξτε το άλλο», δεν λένε ότι από τα έσοδα αυτά στηρίζεται το κοινωνικό κράτος, η πρόσληψη καθηγητών και δασκάλων, οι παροχές στην υγεία. Αν όλα αυτά τα έσοδα τα μηδενίζαμε ξαφνικά, από πού θα στηριζόταν το κοινωνικό κράτος; Θα έρχονταν και θα έβαζαν καινούργιους φόρους ή θα δανείζονταν για να πάει ξανά το χρέος στα ύψη και να το επιβαρυνθεί ο Έλληνας φορολογούμενος;»!

Χιλιάδες κενά στα σχολεία – 45.000 αναπληρωτές!

Την ίδια ώρα που «κόπτονται» και μιλάνε για διορισμούς, η πραγματικότητα γελά μαζί τους! Με 9.000 κενά άνοιξαν τα σχολεία μετά τις γιορτές των Χριστουγέννων, χωρίς να υπολογίζονται τα χιλιάδες κενά που προέκυψαν λόγω της πανδημίας και της μεγάλης μεταδοτικότητας της «Ο». Και τί βλέπουμε καθημερινά στα σχολεία μας; Να αναστέλλονται τμήματα ένταξης και Γενικής Παιδείας, να χάνονται δεκάδες διδακτικές ώρες μαθημάτων και παράλληλης στήριξης –που ήδη ήταν «πετσοκομμένες»– και τους εκπαιδευτικούς τριμηνίτες να τρέχουν από τμήμα σε τμήμα και από σχολείο σε σχολείο, κλείνοντας τις «τρύπες» που έχει δημιουργήσει η ίδια η πολιτική του Υπουργείου και της Κυβέρνησης.

γράφουν οι Γ. Καββαδίας – Φ. Παναγιώτου

Την ίδια ώρα που η Κεραμέως, το ΥΠΑΙΘ και η κυβέρνηση υπόσχονται 6.000 διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών και το «τέλος του καθεστώτος των αναπληρωτών», ο αριθμός των αναπληρωτών που αναμένεται να προσληφθούν μέχρι το τέλος της τρέχουσας σχολικής χρονιάς θα ξεπεράσει τις 45.000, με αποτέλεσμα τη σχολική χρονιά που έρχεται (2022/23) να παρουσιαστεί ο μεγαλύτερος αριθμός κενών θέσεων από τη μεταπολίτευση και μετά, καθώς θα κυμαίνεται περίπου στις 50.000 (μαζί με τα κενά που θα αφήσουν οι εκπαιδευτικοί που έχουν ήδη δηλώσει παραίτηση λόγω συνταξιοδότησης)! Αλλά ακόμα και οι 6.000 μόνιμοι διορισμοί δε επαρκούν να καλύψουν 15.665 συνολικά τα οργανικά κενά (9.945 στην πρωτοβάθμια + 5.710 στη δευτεροβάθμια), χωρίς να υπολογίζουμε τον αριθμό των εκπαιδευτικών που θα συνταξιοδοτηθούν.

Φτώχεια για τους εκπαιδευτικούς και τα σχολεία!

Την ίδια ώρα η Δημόσια Εκπαίδευση βρίσκεται σε καθεστώς παρατεταμένης υποχρηματοδότησης, πάνω από μια δεκαετία, στερώντας από τα Δημόσια Σχολεία ζωτικούς πόρους για τη λειτουργία τους και τον εξοπλισμό τους με σύγχρονα μέσα. Το «όραμα» του Μητσοτάκη και της κυβέρνησής του είναι να μετατρέψει τους εκπαιδευτικούς σε ζητιάνους που θα επαιτούν για χορηγίες!

Όσο για τη Δημόσια Υγεία; Την περίοδο 2020 – 2022, εν μέσω πανδημίας και με εκατόμβες θυμάτων, η κυβέρνηση της ΝΔ περιέκοψε σχεδόν 1,4 δις ευρώ(!) από τις κρατικές δαπάνες, τη στιγμή που χάρισε αμύθητα κέρδη στα καλοθρεμμένα και κρατικοδίαιτα ΜΜΕ και στους κλινικάρχες, αφήνοντας το ΕΣΥ στη μοίρα του!

Το βιβλίο δεν αποτελεί μόνο μια περιγραφή του τρόπου με τον οποίο συνηθισμένοι άνθρωποι μετατρέπονται σε διαχειριστές της βίας, αλλά και μια ανάλυση των μηχανισμών μέσω των οποίων η βία αυτή δικαιολογείται, γίνεται δεκτή ή συσκοτίζεται.

Σε μία εποχή που το έγκλημα θεωρείται όλο και συχνότερα μια ατομική λύση και που τα εγκλήματα του κράτους αποτελούν δυστυχώς κοινοτοπία, το κλασικό αυτό έργο έρχεται να φέρει ξανά στο επίκεντρο το θέμα της ευθύνης εκείνων, που εκ του νόμου έχουν υποχρέωση να προστατεύουν δικαιώματα. Κυρίως όμως θέτει το ζήτημα της πρόληψης αυτών των καταστάσεων.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΠΟΣ

www.toposbooks.gr

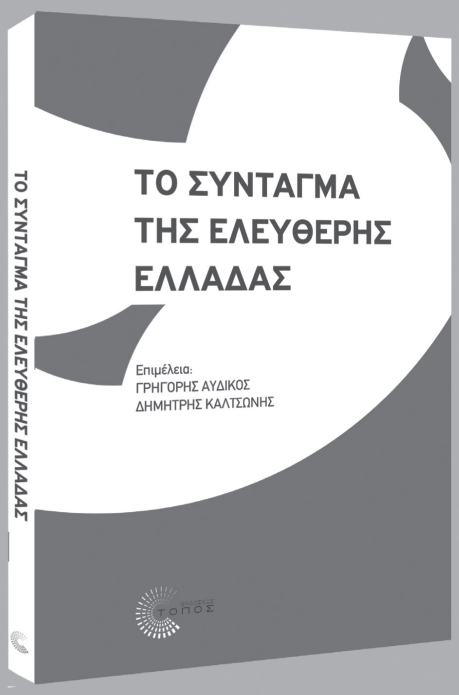

Το Σύνταγμα της Ελεύθερης Ελλάδας είναι ένα σχέδιο ριζοσπαστικής αναθεώρησης. Αποτελεί το ελάχιστο αναγκαίο για να ανοίξει ο δρόμος για μια άλλου τύπου δημοκρατία και μια άλλου τύπου κοινωνικο-οικονομική ανάπτυξη που έχει ανάγκη ο ελληνικός λαός.

Εμπνέεται από συνταγματικά κείμενα όπως αυτά της Πορτογαλίας του 1976, της Βενεζουέλας, της Βολιβίας, το προοίμιο του Γαλλικού Συντάγματος του 1946, το Ιταλικό Σύνταγμα του 1948, το σχέδιο αναθεώρησης του Συντάγματος της κυβέρνησης Αλλιέντε στη Χιλή, το σχέδιο Συντάγματος του Ρήγα Φεραίου, τις νομοθετικές εμπειρίες της εθνικής μας Αντίστασης, τις προτάσεις της αντιπολίτευσης κατά την αναθεωρητική διαδικασία του 1975. Απευθύνεται στο ευρύτερο κοινό και όχι μόνο σε νομικούς ή πολιτικούς επιστήμονες.

Ο «e-πίνακας» μιας υποβαθμισμένης εκπαίδευσης!

Οι επιτελείς του υπουργείου Παιδείας πιστεύουν ότι το σχολείο και ο δάσκαλος όπως τον γνωρίσαμε πεθαίνει, μέσα σ' ένα βουητό από τις σάλπιγγες της Ιεριχούς και κανένας δεν μπορεί να εμποδίσει την προέλαση του «τηλε» *(αρχαία ελληνικά: μακριά, πχ Τηλέμαχος = αυτός που αγωνίζεται από μακριά).*

Στον "Ψηφιακό Μετασχηματισμό των τομέων της Ελληνικής Οικονομίας" (Ψηφιακή Βίβλος 2020 - 2025) στο κεφάλαιο "Παιδεία - Στρατηγικές Κατευθύνσεις και Στόχοι" σημειώνεται ότι *«η ανάπτυξη ψηφιακής κουλτούρας, η ένταξη νέων μαθησιακών αντικειμένων, η διαδραστική μάθηση και η εξατομικευμένη εκπαίδευση είναι οι σύγχρονες τάσεις που η εκπαιδευτική πολιτική πρέπει να λάβει υπόψη της».* Η υπουργός Παιδείας εξήγγειλε τη σταδιακή εγκατάσταση στα σχολεία πάνω από 36.000 διαδραστικών συστημάτων μάθησης στα σχολεία, συνολικής αξίας 148 εκ. ευρώ. *«Πάμε σε νέα εποχή της εκπαίδευσης ύψους 148 εκατομμυρίων ευρώ [...] οι διαγωνισμοί τρέχουν αυτή τη στιγμή και από την επόμενη σχολική χρονιά θα φτάσουν οι πρώτοι διαδραστικοί πίνακες στις τάξεις. Σκοπός είναι να μπουν σε Λύκεια και Γυμνάσια και σε κάποιες τάξεις του Δημοτικού [...] Οι διαδραστικοί πίνακες, τα ψηφιακά αυτά εργαλεία υποστήριξης της εκπαιδευτικής διαδικασίας, στοχεύουν στην περαιτέρω ανάπτυξη ενός οικοσυστήματος ψηφιακής εκπαίδευσης υψηλών προδιαγραφών, που ανταποκρίνεται στις σύγχρονες εκπαιδευτικές προκλήσεις. Η Παιδεία αλλάζει στην πράξη».* Η "καμπάνια" ήταν προσεγμένη και απευθύνονταν σε μαθητές και εκπαιδευτικούς με φιλοφρονήσεις, *«όνειρα που επιτέλους θα βρουν δικαίωση»* και ιδεολογήματα για τη *«νέα απαιτητική εποχή».*

Το έργο χρηματοδοτείται από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας και περιλαμβάνει: • Διαδραστικά συστήματα μάθησης – διαδραστικοί πίνακες • Κατάλληλο λογισμικό δημιουργίας και προβολής ψηφιακών διαδραστικών μαθημάτων, καθώς και εμπλουτισμένα ψηφιακά πρότυπα μαθήματος, ώστε οι εκπαιδευτικοί να έχουν τη δυνατότητα να προετοιμάσουν το δικό τους πολυμεσικό υλικό για τα επόμενα μαθήματα. • Εκπαιδευτικό υλικό για τη χρήση του προσφερόμενου λογισμικού, αναρτημένο στο διαδίκτυο (σε χώρο προσβάσιμο από τους εκπαιδευτικούς) για όλη την περίοδο εγγύησης και υπηρεσίες εγκατάστασης και δικτύωσης.

Ψηφιοποίηση, Τηλεκπαίδευση, Διαδραστικοί πίνακες: Η νέα θεολογία των αλλαγών

Στην Ελλάδα η όποια εισαγωγή στα σχολεία των υπολογιστών και των διαδραστικών πινάκων έχει γράψει τη δική της ιστορία (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα – Πράξη «Ανάπτυξη Ψηφιακού Εκπαιδευτικού Υλικού – Ψηφιακή Βάση Γνώσεων – Υποδομές για ένα Ψηφιακό Σχολείο – Ψηφιακό Υλικό για τα Σχολεία»). Να επισημάνουμε ότι το "νέο" εγχείρημα που παρουσιάστηκε με αναγεννητικό λόγο από την Κεραμέως ξαναφέρνει στην επιφάνεια το *«Σχολείο χωρίς τοίχους!»*, που εξήγγειλε το 2010 η τότε Υπουργός Παιδείας Διαμαντοπούλου, στο οποίο θα υπήρχαν: πρόσβαση όλων στο διαδίκτυο, αναβαθμισμένες σχολικές υποδομές, δίκτυα υπολογιστών, διαδραστικοί πίνακες κ.α. Είναι χαρακτηριστικό ότι συνδέθηκε σε κάθε περίπτωση με τις «πληρωμένες οδηγίες» των λεγόμενων Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης (ΚΠΣ), με το ΕΠΕΑΕΚ και το ΕΣΠΑ, με έναν σχεδιασμό που πριμοδοτούνταν από την ανάγκη να απορροφηθούν κονδύλια τα οποία, με τη μαζική αγορά υπολογιστών και διαδραστικών πινάκων, επέστρεφαν κανονικότατα σε συγκεκριμένες εταιρείες νέων τεχνολογιών.

Η εισαγωγή των νέων τεχνολογιών προβάλλεται από το υπουργείο Παιδείας ως φάρμακο που θα γιατρέψει τις ασθένειες του εκπαιδευτικού συστήματος. Και ενώ παρατηρείται, σε επίπεδο διακηρύξεων κυρίως, πρόοδος και σπουδή για την εισαγωγή των νέων τεχνολογιών στα σχολεία, σοβαρά χρονίζοντα προβλήματα της εκπαίδευσης παραμένουν άλυτα.

Για να αποφύγουμε κάθε αχρείαστη παρεξήγηση, επισημαίνουμε ότι η χρήση των νέων τεχνολογιών και οι διαδραστικοί πίνακες δεν είναι μια διαδικασία έξω από τη λογική της παιδαγωγικής. Προβληματικός γίνεται ο υπερτονισμός της μεθόδου από την κυρίαρχη πολιτική, καθώς αποσπάται από τα περιεχόμενα της διδασκαλίας-μάθησης και κυρίως από το σκοπό της όλης μορφωτικής διαδικασίας. Δεν υποτιμούμε τη δυνατότητα διάδρασης με ψηφιακό υλικό και πολυμέσα σε ένα περιβάλλον εκπαίδευσης με πολλά άτομα, καθώς και τη δυνατότητα ανάπτυξης των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων στο διαδραστικό πίνακα, δραστηριοτήτων που περιλαμβάνουν διαμόρφωση κειμένου και εικόνων, δημιουργία, εκτύπωση και αποθήκευση σημειώσεων για διαμοιρασμό στους μαθητές, έντυπα ή ηλεκτρονικά σε κοινό αποθηκευτικό χώρο στον υπολογιστή ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Ωστόσο, γνωρίζουμε καλά πως **ο διαδραστικός πίνακας και ο υπολογιστής δεν έχουν τη μαγική ιδιότητα να εξαφανίσουν, προς όφελος εκπαιδευτικών και εκπαιδευομένων, τα υπαρκτά προβλήματα της σχολικής εκπαίδευσης, δεν μπορούν από μόνοι τους να γεφυρώσουν τα «χάσματα» στην εκπαιδευτική διαδικασία.** Είναι φανερό ότι για μια ακόμη φορά προβάλλεται μονοδιάστατα η χρήση των νέων τεχνολογιών, προκειμένου να εγκατασταθεί στις συνειδήσεις γονιών και μαθητών ότι η χρήση της τεχνολογίας είναι ούτε λίγο ούτε πολύ... συνώνυμο της μόρφωσης. Με δεδομένη την προσήλωση στην πολιτική που θέλει το σχολείο να παρέχει δεξιότητες, αντί να εξασφαλιστεί πρώτα και κύρια η λαϊκή ανάγκη για ένα σχολείο που θα μορφώνει ολόπλευρα όλα τα παιδιά μέχρι τα 18 τους χρόνια, οι Διαδραστικοί Πίνακες δε θα είναι υποστηρικτικό μέσο για την κατανόηση της γνώσης, αλλά μέσο για «εύκολη» μετάδοση των απαραίτητων δεξιοτήτων. Πέρα από το γεγονός ότι μόνο συμπληρωματικά μπορούν να βοηθήσουν, είναι φανερό ότι στο σημερινό πλαίσιο των περικοπών οι διακηρύξεις για το νέο ψηφιακό σχολείο, με τους διαδραστικούς πίνακες και τους υπολογιστές σε κάθε θρανίο, **μοιάζουν σαν το παντεσπάνι μιας πεινασμένης σχολικής εκπαίδευσης.**

γράφει ο Χρήστος Κάτσικας

Ε.Λ.Μ.Ε. Β΄ ΑΧΑΪΑΣ

Η 8η ΜΑΡΤΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ... Ο ΜΗΝΑΣ ΕΧΕΙ 9 ΤΗΣ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

8 Μαρτίου 1857: οι εργάτριες στα υφαντουργεία και στα εργοστάσια ιματισμού της Νέας Υόρκης κατεβαίνουν σε απεργία και διαδηλώσεις. Τα αιτήματά τους, η μείωση των ημερήσιων ωρών εργασίας στις 10 από 16, αλλά και η εξίσωση των μισθών ανδρών και γυναικών. Μετά 51 χρόνια 15.000 εργάτριες βγήκαν στους δρόμους της Νέας Υόρκης για να διεκδικήσουν ίσα οικονομικά και πολιτικά δικαιώματα, αλλά και την κατάργηση της παιδικής εργασίας.

Η 8η Μάρτη θεσμοθετείται ως επίσημη αργία στη Σοβ. Ένωση από την Αλεξάνδρα Κολοντάι, κομισάρια Κοινωνικής Πρόνοιας, ενώ στη Δύση, η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας καθιερώθηκε από τον ΟΗΕ το 1977, έπειτα από τις μεγάλες φεμινιστικές κινητοποιήσεις των δεκαετιών του 1960 και 1970. Και παρ΄ όλη την προσπάθεια αποδυνάμωσης του νοήματος της Ημέρας της Γυναίκας που προωθήθηκε τις τελευταίες δεκαετίες, με την εμπορευματοποίηση της ημέρας ή με μια πολιτική αντιμετώπιση των γυναικείων διεκδικήσεων στο πλαίσιο των ακίνδυνων διακηρύξεων και των διορθωτικών μέτρων (π.χ. πολιτική ποσοστώσεων, που δεν αμφισβητούν τις ίδιες τις γενεσιουργές αιτίες των έμφυλων διακρίσεων), η 8η Μάρτη δεν είναι ακόμη μία "διεθνής ημέρα"- επετειακή γιορτή.

Σήμερα, 165 χρόνια μετά την πρώτη αιματοβαμμένη απεργία, τα ιστορικά αιτήματα του γυναικείου κινήματος παραμένουν, ενώ οι συνθήκες προσθέτουν καινούργια. **165 χρόνια οι γυναίκες εξακολουθούν να υφίστανται διακρίσεις στην εργασία, την εκπαίδευση, την υγεία, την πολιτική ζωή. Συνεχίζουν να είναι πιο ευάλωτες στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό και να ζουν εκτεθειμένες σε όλες τις μορφές βίας.** Τα πρώτα θύματα της κρίσης είναι οι γυναίκες: είναι οι πρώτες που απολύονται, ακόμα και οι έγκυες γυναίκες, κι οι τελευταίες που προσλαμβάνονται, οι πρώτες που νιώθουν τα πρόσθετα οικονομικά οικογενειακά βάρη, τα συνήθη θύματα της βίας στο σπίτι, στην εργασία, στον δρόμο. Η διάλυση του κράτους πρόνοιας και οι ιδιωτικοποιήσεις σχεδόν στο σύνολο των δημόσιων υπηρεσιών (δημόσιοι βρεφικοί και παιδικοί σταθμοί, φύλαξη παιδιών, φροντίδα στο σπίτι για ηλικιωμένους και άτομα με αναπηρία, κλπ) έχουν τραγικές συνέπειες για τις γυναίκες και τις δυνατότητες που έχουν να βρούν δουλειά ή και να παραμείνουν σ΄ αυτήν που έχουν, έτσι ώστε να είναι ενεργά ανεξάρτητα οικονομικά άτομα.

Τα αιτήματα παραμένουν ενεργά στο προσκήνιο της πολιτικής και κοινωνικής ζωής:

• το αίτημα για την πλήρη νομική, πολιτική, οικονομική και κοινωνική ισότητα, καθώς τα **πιο θλιβερά ρεκόρ του πλανήτη είναι γένους θηλυκού:** φτώχεια, πείνα, εκμετάλλευση, ανεργία, ελαστική εργασία, άνισες αμοιβές, απόλυση, αμορφωσιά, προσφυγιά, καταπίεση, βία, κακοποίηση

• το αίτημα για εργασιακή εξασφάλιση και την ενδυνάμωση και αυτοπραγμάτωση μέσω της εργασίας, καθώς περισσεύει η ανεργία και η εργασιακή επισφάλεια, η εργοδοτική αυθαιρεσία και ένταση της εκμετάλλευσης, οι πιέσεις, οι καταναγκασμοί, οι απολύσεις, η παντελής έλλειψη μέτρων προστασίας στη δουλειά, φροντίδας για τη μητρότητα και την υγεία, η έμφυλη βία και η κακοποίηση

• το αίτημα για ασφάλεια, την ώρα που η **ενδοοικογενειακή βία** έχει εκτιναχθεί σε συνθήκες εγκλεισμού και **η χιονοστιβάδα των καταγγελιών σεξουαλικής παρενόχλησης και βιασμών από δημόσια και μη πρόσωπα.**

Παγκόσμια ημέρα γυναίκας 2022, με τις γυναίκες – εκπαιδευτικούς να γνωρίζουν καλά πως η αριθμητική τους υπεροχή στον εκπαιδευτικό κλάδο επιβεβαιώνει την κυριαρχία των στερεοτύπων και δεν σημαίνει κατ΄ ανάγκη εξάλειψη των ανισοτήτων και των διακρίσεων, ενώ επωμίζονται μεγαλύτερα βάρη εξαιτίας της επιδείνωσης των συνθηκών εργασίας στα πλαίσια των αντιεκπαιδευτικών πολιτικών. Όλο και περισσότερες εργάζονται σε καθεστώς ελαστικής εργασίας.

Σ΄ αυτή τη συνθήκη, κοινή για την πλειοψηφία των γυναικών, έρχεται την 9η Μάρτη 2022 η κα Κεραμέως στην Πάτρα καλεσμένη του Τομέα Γυναικών της ΝΔ να μιλήσει για τις γυναίκες. Μάλιστα, η κα Κεραμέως που κωφεύει συστηματικά στα αιτήματα του κλάδου, η κα Κεραμέως της κυβέρνησης του συνεδρίου γονιμότητας που χρεώνει στις γυναίκες μόνο την υπογεννητικότητα, η κα Κεραμέως της αντεπιστημονικής «Προγεννητικής Αγωγής» που θέλει τεχνηέντως να περάσει στα σχολεία μέσω των Εργαστηρίων Δεξιοτήτων, η κα Κεραμέως που απολύει τις τριμηνίτισσες συναδέλφισσες (αφού η πολιτική που υπηρετεί επιβάλλει την ελαστική εργασία) μιας και τις αντιλαμβάνεται ως εργαζόμενες με ημερομηνία λήξης. Ναι, πρόκειται για την ίδια την κα Κεραμέως που η πολιτική της δεν αναγνωρίζει τα ίδια δικαιώματα σε αναπληρώτριες και μόνιμες (άδεια ασθένειας τέκνου, επαπειλούμενης κύησης και ανατροφής τέκνου), που δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα στις πρωτοδιόριστες να διεκδικήσουν άδεια ανατροφής, παρά την υπέρ τους απόφαση του ΣΤΕ κτλ κτλ κτλ.

Ό,τι θέλει μπορεί να πει η κα Κεραμέως. Έτσι κι αλλιώς τρία χρόνια τώρα η πολιτική της διαχείριση συνίσταται στο «νεοφιλελευθερισμός κι όποιος αντέξει», όσο για την επαφή της με τον κλάδο ισχύει το «στου κουφού την πόρτα, όσο θέλεις βρόντα». Αυτό, όμως, που **δεν πρόκειται να ανεχτούμε είναι να μιλάει εξ ονόματός μας.** Η υπουργός που μετακινείται με σωφέρ από το Ψυχικό στο Μαρούσι δεν καταλαβαίνει τον αγώνα της γυναίκας εκπαιδευτικού που χρειάζεται δύο ώρες για να φτάσει από την Πάτρα ή το Αίγιο στη Δάφνη Καλαβρύτων στις 8.15, έχοντας κάνει αγώνα δρόμου πριν για να δει ποιος θα πάει τα παιδιά της στο σχολείο. Για το αν της λέει κάτι ότι το ένα τέταρτο του μισθού κατατίθεται στα βενζινάδικα, δε θα το κάνουμε καν θέμα. Αρνούμαστε να μιλήσει για λογαριασμό όλων εμάς που κατακτήσαμε το δικαίωμα στην εργασία με κόπο και θυσίες οικογενειακές και οικονομικές, η υπουργός που έχει τον δρόμο στρωμένο χάρη στα προνόμια που της επιφυλάσσει η κοινωνική της τάξη και που θυμάται τους διορισμούς κάθε που πλησιάζουν εκλογές. Επομένως το απόγευμα της Τετάρτης στις 6.00μμ θα μας βρει έξω από τον «ΑΣΤΕΡΑ» της Πάτρας, να διεκδικούμε να ακουστεί η δική μας φωνή, τα δικά μας προβλήματα, η δική μας τραχιά πραγματικότητα. Καλούμε τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους να είναι εκεί!

Κυκλάδες: Η εκπαίδευση στον "γύψο"

• Κοντά στα 100 κενά σε γενική και ειδική αγωγή, καμία πρόσληψη σε παράλληλη στήριξη και τμήματα ένταξης, καμία πρόσληψη σε τμήματα υποδοχής
• Ακρίβεια και υπερτουρισμός εξοντώνουν τους εκπαιδευτικούς

*γράφει ο Δημήτρης Παπαδημητρίου**

Ένα μήνα πριν το τέλος της σχολικής χρονιάς και τα σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στις Κυκλάδες παρουσιάζουν περισσότερα από 100 κενά σε όλες τις ειδικότητες, σε γενική και ειδική αγωγή, τμήματα ένταξης, παράλληλη στήριξη και τμήματα υποδοχής. Παρά τα γνωστά και επαναλαμβανόμενα προβλήματα όλων των τελευταίων ετών στα Δημόσια σχολεία των Κυκλάδων, προβλήματα τα οποία οξύνει και εντείνει η νησιωτικότητα και οι ιδιαίτερες συνθήκες που αυτή δημιουργεί, είναι η πρώτη φορά τα τελευταία 15 χρόνια που παρατηρείται τέτοιου μεγέθους «εγκατάλειψη» απέναντι στους μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες, δυσλεξία και ειδικές ανάγκες. Είναι η πρώτη φορά που δεκατέσσερις (14) μαθητές στις Κυκλάδες, που χρήζουν παράλληλης στήριξης βάσει επίσημων γνωματεύσεων από το ΚΕΔΑΣΥ (παιδιά με αυτισμό, asperger, σοβαρά κινητικά, πνευματικά και ψυχοσυναισθηματικά προβλήματα και διαταραχές) γνωρίζουν την πλήρη απαξίωση και εγκατάλειψη από το κράτος και το Υπουργείο Παιδείας, αυτά και οι οικογένειές τους, καθώς καλούνται να φοιτήσουν στα σχολεία της περιοχής τους χωρίς να έχουν προσληφθεί καθηγητές παράλληλης στήριξης και επομένως χωρίς καμία βοήθεια. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί πρωτοφανώς επικίνδυνα δεδομένα για την ασφάλεια, την εκπαίδευση και την ένταξη των μαθητών αυτών.

Πέρα από το παραπάνω γεγονός, που μαρτυρά ξεκάθαρα την επίσημη εκπαιδευτική πολιτική του Υπουργείου απέναντι στους μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες και ειδικές ανάγκες, δεκάδες τμήματα ένταξης παραμένουν κενά τη φετινή χρονιά, καθώς είναι επίσης η πρώτη φορά τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια που δεν έχει γίνει **ούτε μία πρόσληψη αναπληρωτή ειδικής αγωγής για να καλυφθούν οι ανάγκες στα τμήματα ένταξης!**

Ανάλογη είναι η πολιτική του Υπουργείου απέναντι στους μετανάστες και πρόσφυγες μαθητές που δεν γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα. Στις Κυκλάδες, όπου τα ποσοστά των μεταναστών μαθητών αγγίζουν σε κάποιες περιπτώσεις και το 40-50% του μαθητικού πληθυσμού, δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την ένταξη και την εκπαίδευση των μεταναστών μαθητών, καθώς δεν έχει γίνει επίσης **καμία πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών για τα τμήματα υποδοχής.** Παιδιά που δεν γνωρίζουν καθόλου την ελληνική γλώσσα είναι υποχρεωμένα να παραμένουν μέσα στις τάξεις γενικής εκπαίδευσης χωρίς υποστήριξη, χωρίς πρόβλεψη για φοίτηση στα τμήματα υποδοχής και συνεπώς να παραμένουν αβοήθητα και περιθωριοποιημένα από τη μαθησιακή και εκπαιδευτική διαδικασία, να καταδικάζονται στην αμάθεια και συνεπώς στην περιθωριοποίηση.

Την ίδια στιγμή εκατοντάδες μαθητές και μαθήτριες στα μικρότερα νησιά των Κυκλάδων (Σέριφος, Κίμωλος, Κουφονήσια, Ηρακλειά, Σχοινούσα, Δονούσα, Αμοργός κ.α) δεν έχουν διδαχθεί εδώ και πολλά χρόνια μαθήματα αισθητικής αγωγής (καλλιτεχνικά και μουσική), ξένες γλώσσες , γυμναστική κ.α. Η απολύτως «εργαλειακή» λογική του Υπουργείου και των Διευθύνσεων Εκπαίδευσης να δίνονται τα εκπαιδευτικά κενά που «μετράνε» μόνο από 11 ώρες και πάνω, έχει ως αποτέλεσμα πολλοί από τους μαθητές μας στα μικρά νησιά των Κυκλάδων να στερούνται τη διδασκαλία των παραπάνω μαθημάτων εδώ και πολλά χρόνια και να μη διδάσκονται βέβαια, σε κάποιες περιπτώσεις, ακόμα και πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα.

Αν σε όλα τα παραπάνω προστεθούν τα εκατοντάδες οργανικά κενά που έχουν προκύψει από την αδιοριστία όλων των τελευταίων ετών, τα τεράστια προβλήματα που δημιουργούν στις Κυκλάδες η ακρίβεια, ο «υπερτουρισμός» και η αισχροκέρδεια, οι πετσοκομμένοι μισθοί των εκπαιδευτικών (740-800 οι μισθοί των νεοδιόριστων), τότε μπορούμε όλοι να αντιληφθούμε ότι δημιουργείται ένα «εκρηκτικό» τοπίο για τη δημόσια εκπαίδευση, τη λειτουργία των δημόσιων σχολείων και βέβαια τη ζωή και την «επιβίωση» των εκπαιδευτικών. Μέσα σε ένα τοπίο «τερατώδους» οικονομικής και τουριστικής ανάπτυξης (για ποιους άραγε;), σε μια περιοχή που οι ξενοδοχειακές μονάδες φαραωνικού τύπου ξεφυτρώνουν σαν «μανιτάρια», σε έναν τόπο που η τουριστική ανάπτυξη μετράει κάποια εκατομμύρια διερχόμενων τουριστών κάθε χρόνο και κάποια δισεκατομμύρια ευρώ κέρδη για τους λίγους, θα μπορούσε κανείς να καταλήξει σε ακόμα έναν κυνικό ορισμό του σύγχρονου «νεοκαπιταλισμού»: ***Καπιταλισμός σημαίνει, σε ένα νησί με 200.000 κλίνες, να αγωνιούν για την διαμονή τους 150 εκπαιδευτικοί...***

**** Ο Δ. Παπαδημητρίου είναι Πρόεδρος της Α΄ ΕΛΜΕ Κυκλάδων***

Καπιταλισμός σημαίνει, σε ένα νησί με 200.000 κλίνες να αγωνιούν για τη διαμονή τους 150 εκπαιδευτικοί!

Παρωδία οι προσλήψεις ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών στα σχολεία

γράφει ο Βαγγέλης Σαλαπάτας*

Μετά από 4 ολόκληρους μήνες αναμονής και ανασφάλειας, οι προσλήψεις για τη φετινή σχολική χρονιά ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έγιναν στις 10 Ιανουαρίου! Πρόκειται για τη «στελέχωση» των σχολείων με μόλις 300 Ψυχολόγους και 17 κοινωνικούς λειτουργούς. Για να γίνει κατανοητό το μέγεθος της κοροϊδίας και του εμπαιγμού από τη μεριά του υπουργείου παιδείας ας θυμίσουμε ορισμένα πράγματα.

Το πρόγραμμα *«Υποστήριξη σχολικών μονάδων από ψυχολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς»* εξαγγέλθηκε για πρώτη φορά την άνοιξη του 2020, μετά από πάγιο αίτημα όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας, αλλά ακόμα περισσότερο μετά από σχεδόν 12 χρόνια κρίσης, όπου οι ανάγκες στα σχολεία πλήθαιναν χρόνο το χρόνο. Η αρχική εξαγγελία του προγράμματος αφορούσε χρηματοδότηση μέσω ΕΣΠΑ για πρόσληψη 3.200 ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών. Λίγους μήνες μετά, ο αριθμός αυτός έπεσε στους 2.400, για να προσλάβουν τελικά ακριβώς τους μισούς, δηλαδή 1.200 αναπληρωτές για τη χρονιά 2020-2021. Επίσης, ενώ το διάστημα που οριζόταν αφορούσε ολόκληρη τη σχολική χρονιά, οι προσλήψεις ξεκίνησαν το Δεκέμβριο. Παρ΄ όλ αυτά, σε πολύ δύσκολες συνθήκες, στη μέση της προηγούμενης χρονιάς εκατοντάδες θεραπευτές προσπάθησαν να στηρίξουν οικογένειες, μαθητές και εκπαιδευτικούς, σε μια πολύ ιδιαίτερη περίοδο με τους μισούς μήνες σε τηλεκπαίδευση, σε 5 σχολεία ο καθένας, χωρίς την παραμικρή καθοδήγηση, εποπτεία και εκπαίδευση από το υπουργείο [παρά τα ψέματα της Κεραμέως περί «εκπαίδευσης και ειδικής-επιμόρφωσης»].

Ωστόσο, δεν περιμένανε πολλοί ότι φέτος η υποκρισία και η αδιαφορία του υπουργείου θα έφτανε σε τέτοιο βαθμό. Επί 5 μήνες το υπουργείο δεν έδινε καμία απάντηση για το πότε θα προχωρήσει στην υλοποίηση τού προγράμματος και τελικά μόνο μετά από πιέσεις αναπληρωτών και του δευτεροβάθμιου οργάνου του Ειδικού Εκπαιδευτικού και Βοηθητικού προσωπικού, της ΠΟΣΕΕΠΕΑ, προχώρησε σε προσλήψεις στις 10 Γενάρη, στα μισά δηλαδή της χρονιάς, και συγκεκριμένα σε **317 συνολικά άτομα.** Οι 3.200 θεραπευτές, που διαφήμιζε στα κανάλια και στις συνεντεύξεις η Κεραμέως πριν ενάμιση χρόνο, μετατράπηκαν σε 317 πενταμηνίτες!

Είναι δεδομένη η αγανάκτηση και η απογοήτευση χιλιάδων συναδέλφων αναπληρωτών, που νιώθουν εξαπατημένοι από τις υποσχέσεις Κεραμέως, με πολλούς από αυτούς να μένουν απ΄έξω τη φετινή χρονιά.

Ήταν ένα πολύ αισιόδοξο βήμα η συζήτηση μεταξύ των συναδέλφων, η συγγραφή κειμένου και η συλλογή υπογραφών για να προωθηθούν τα αιτήματά μας στην ΠΟΣΕΕΠΕΑ και από εκεί στο υπουργείο Παιδείας, ώστε να ασκηθεί πίεση. Γίνεται φανερό σε όλους, όμως, ότι δεν αρκούν για την Κεραμέως οι επιστολές διαμαρτυρίας. Δεν φταίει γι΄ αυτά που ζούμε, ότι έχουν άγνοια ή ότι αμέλησαν το θέμα, αλλά ότι οι στόχοι τους είναι άλλοι. Στόχος τους είναι, ακόμα και σε αυτή την τραγική συγκυρία, **η πλήρης υποχρηματοδότηση του δημόσιου σχολείου.** Στο βωμό αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής μόνο να υπόσχονται και να εξαπατούν μπορούν.

Αν κάτι μπορεί να τους σταματήσει είναι **ο ενιαίος παρατεταμένος αγώνας όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας.**

Τα ίδια και μεγαλύτερα είναι κάθε χρόνο τα προβλήματα σε όλες τις ειδικότητες και γι΄ αυτό από κοινού πρέπει να δράσουμε. Τα δίκαια αιτήματα που τέθηκαν το προηγούμενο διάστημα για έναν ψυχολόγο και κοινωνικό λειτουργό ανά σχολείο, σε κάθε σχολείο της χώρας, από την αρχή της σχολικής χρονιάς και η παροχή πραγματικής επιμόρφωσης και εποπτείας, παραμένουν επίκαιρα, και είναι αναγκαία η συνέχιση της διεκδίκησής τους, σε συνεννόηση με τους υπόλοιπους κλάδους και ειδικότητες.

** Ο Β. Σαλαπάτας είναι Ψυχολόγος, ΠΕ23, μέλος της ΕΡΓΑΣ*

Η Μουσική Εκπαίδευση στην Ελλάδα

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΑ "α"

Συνέντευξη με τον Δημήτρη Καλαντζή

Πώς κρίνετε το επίπεδο της μουσικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα?

Όχι το χειρότερο στον κόσμο, αλλά πολύ μέτριο σε σχέση με τις ευρωπαϊκές χώρες και δη τις ανατολικές, για μια εκ των οποίων έτυχε να έχω προσωπική εμπειρία.

Ποια γνώμη έχετε για τα Μουσικά Σχολεία; Τι θα μπορούσε να βελτιωθεί; Θα έπρεπε να είναι περισσότερα, να έχουν άλλο αναλυτικό πρόγραμμα, να είναι μικτά με τα Καλλιτεχνικά;

Τα Μουσικά Γυμνάσια - Λύκεια, είναι ό,τι καλύτερο έχει γίνει στη μουσική εκπαίδευση. Παρά τις μεγάλες ελλείψεις τους, έχουν αλλάξει το σκηνικό της μουσικής, αρχικά σε έμψυχο δυναμικό, με καταρτισμένα και κυρίως με ποικίλες μουσικές εμπειρίες παιδιά, τα οποία έγιναν με τη σειρά τους ανάλογοι δημιουργοί, αλλά και κοινό. Οι ελλείψεις τους εύκολα θα μπορούσαν να καλυφθούν, πχ με την έγκαιρη πρόσληψη αναπληρωτών. Στα θετικά η πρόσφατη πρόσληψη πρωτοφανούς αριθμού μόνιμων μουσικών καθηγητών. Όσο για τη συστέγαση με τα καλλιτεχνικά, κατ αρχάς ακούγεται καλό για ακόμα πιο πολύπλευρη καλλιτεχνική εμπειρία των μαθητών. Δεν ξέρω αν ο μεγάλος όγκος ενός τέτοιου σχολείου διευκολύνει τα πράγματα.

Γιατί δεν υπάρχει Μουσική Ακαδημία στην Ελλάδα;

Η κραυγαλέα απουσία μιας Μουσικής Ακαδημίας (ίσως η μοναδική σε αυτόν που λέμε πολιτισμένο κόσμο), είναι το μελανότερο σημείο στη μουσική μας εκπαίδευση, κι αυτό γιατί απουσιάζει ο τελικός στόχος της. Αυτό λέει η κοινή λογική, δεν χρειάζεται να είσαι ο Αϊνστάιν, ούτε υπουργός για να το καταλάβεις. Βεβαίως είναι από τις σπάνιες, κατά τη γνώμη μου, περιπτώσεις, που οι δυσλειτουργίες της πανεπιστημιακής κοινότητας υπερβαίνουν την (συνήθως δεδομένη) αβουλία και ανικανότητα της πολιτικής.

Πώς οραματίζεστε την Ανώτατη Μουσική εκπαίδευση;

Μουσικολογικές σχολές στα Πανεπιστήμια υπάρχουν. Η Ακαδημία που λέγαμε είναι αυτό που ακριβώς χρειάζεται.

Πώς νομίζετε ότι μπορεί να δημιουργηθεί ένα εκπαιδευτικό μουσικό δίκτυο που θα καλύπτει όλα τα παιδιά;

Είναι απλό. Το Μουσικό Δημοτικό. Και εδώ θα ήθελα να πω το εξής. Μπορεί οι εξετάσεις εισαγωγής των μαθητών σε όποια βαθμίδα της υποχρεωτικής εκπαίδευσης να ακούγεται κάπως ελιτίστικη, είναι όμως αναγκαία και δημιουργεί επίπεδο σχολείων (ξεκινώντας από τους μαθητές), που ΔΕΝ υπάρχει στην υπόλοιπη υποχρεωτική εκπαίδευση. Η ύπαρξη, βεβαίως, ενός Μουσικού Δημοτικού, θα εξανέμιζε και οποιαδήποτε υποψία περί ελιτισμού.

Τι άλλο θα θέλατε να επισημάνετε;

Θα ήθελα να προσθέσω, ότι στη χώρα μας συντελείται από πάντα ένα χονδροειδές λάθος στρατηγικής- πολιτικής. Αυτό είναι αλήθεια, ακόμα και με τους πιο ψυχρούς καπιταλιστικούς τρόπους σκέψης και στρατηγικής. Εξηγούμαι. Η χώρα μας από την αρχαιότητα έχει μια κληρονομιά, ένα trademark ας πούμε, κι αυτό είναι ο πολιτισμός. Την ίδια στιγμή ο βιομηχανικός και εν γένει παραγωγικός ιστός είναι εντελώς αναιμικός. Για παράδειγμα μεσαία επιχείρηση στη Γερμανία θεωρείται αυτή με 5.000 υπαλλήλους, και εδώ τόσους δεν έχει ούτε η ΔΕΗ. Συμπληρωματικά, η πιο φτηνή και ταυτόχρονα πιο άμεσα αποδοτική επένδυση είναι αυτή στον πολιτισμό και ιδιαίτερα στην εκπαίδευση. Άμεσα αποτελέσματα θα δεις σε 6 μόλις χρόνια, ας πούμε. Αυτό βεβαίως συμβαίνει γιατί όλα τα χρόνια του απελεύθερου δημόσιου βίου μας, το πολιτικό προσωπικό εκπροσωπεί άλλες παραγωγικές δυνάμεις, συμφέροντα ή και πολίτες απλά, που ουδεμία σχέση με τον πολιτισμό έχουν βεβαίως. Και λογικό είναι. Χρειαζόταν μάλλον, μια θαρραλέα πλην προνοητική άνωθεν βούληση, που ποτέ δεν υπήρξε. Και αντί να ζούμε ως το παγκόσμιο πολιτιστικό κέντρο, φυτοζωούμε ως ο φτωχός, κακός, και απαιτητικός ταυτόχρονα, ως και διεφθαρμένος συγγενής ενός παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος.

**** Ο Δ. Καλαντζής είναι πιανίστας και συνθέτης της jazz, καθηγητής στο Ωδείο Αθηνών***

γράφει ο Θανάσης Τσιριγώτης

Σελίδες από την ιστορία

100 χρόνια πριν

Μικρασιατική εκστρατεία

✓ Από τον θρίαμβο στην ταπείνωση

Στις 18 Γενάρη 1919 στο Παρίσι διεξάγονταν η λεγόμενη Συνθήκη της Ειρήνης, με πρωταγωνιστές τους πρωθυπουργούς της Αγγλίας Λόυντ Τζώρτζ, της Γαλλίας Κλεμανσώ και της Ιταλίας Ορλάντο. Επρόκειτο στην πραγματικότητα για την προσπάθεια των Αγγλογάλλων να μοιράσουν τον κόσμο ύστερα από τη νίκη τους επί της Γερμανίας και των Ιταλών να αλλάξουν στρατόπεδο σαν καθαροί οπορτουνιστες.

Είχαν προηγηθεί τα περίφημα "14 σημεία" του προέδρου των ΗΠΑ Γούντροου Ουίλσον, τα οποία απεικόνιζαν το πλασάρισμα των ΗΠΑ στη διεθνή κονίστρα, που αναγνώριζαν το δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεση, πριονίζοντας τα αυτοκρατορικά φτερά της Αγγλίας.

Είχε προηγηθεί βεβαίως η τιτάνια μπολσεβίκικη επανάσταση στη Ρωσία, που έβγαλε την τελευταία από τον φρικτό πόλεμο και εγκαθίδρυσε το σοσιαλισμό στο 1/6 της γης.

Οι μεγάλες δυνάμεις είχαν αποφασίσει τη διαλυση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, παίρνοντας και τη ρεβάνς ύστερα από τη μεγάλη ήττα τους στα Δαρδανέλια από τους Τούρκους με την καθοδήγηση των Γερμανών.

Ο Ε. Βενιζέλος (πρωθυπουργός της Ελλάδας) είχε ταχθεί με τη "σωστή πλευρά της ιστορίας", αφού βρέθηκε στο πλάι των Αγγλογάλλων, διαφωνώντας με τον γερμανόφιλο βασιλιά Αλέξανδρο.

Στις 2 Μαη 1919 στη Σμύρνη αποβιβάζονταν Έλληνες στρατιώτες, σε μια περιοχή που κατοικούσαν 170.000 Έλληνες και 80.000 Οθωμανοί. Ο Βενιζέλος διορίζει αρμοστή με μεγάλα καθήκοντα στη Σμύρνη τον Αριστείδη Στεργιάδη, σκοτεινό και εγωπαθές πρόσωπο και -απ΄ ότι γράφτηκε- πράκτορα των Άγγλων.

Στις 27 Νοέμβρη 1919 υπογράφεται στο προάστιο Νεϊγύ του Παρισιού η ομώνυμη συνθήκη και στις 20 Αυγούστου 1920 η συνθήκη των Σεβρών[1]. Η τελευταία δημιουργεί την ψευδαίσθηση ότι προχωρά η «Μεγάλη Ιδέα» της Ελλάδας των δύο ηπείρων (Ασία-Ευρώπη) και των πέντε θαλασσών (Μεσόγειος, Αδριατική, Εύξεινος, Αιγαίο, Ιόνιο), τα σύνορα της Ελλάδας φτάνουν 40χλμ έξω από την Κων/πολη και τα νησιά του Αιγαίου γίνονται ελληνικά.

Ωστόσο, στις εκλογές που γίνονται τον Νοέμβριο του 1921, ο λαός καταψηφίζει το Βενιζέλο και ο Κωνσταντίνος επανέρχεται στο βασιλικό θρόνο. Ο λαός έχει κουραστεί από τους μακροχρόνιους πολέμους (Βαλκανικοί, Παγκόσμιος, εκστρατεία Μικράς Ασιας) και οσμιζεται ότι η Μεγάλη Ιδέα θα επιφέρει νέα δεινά.

Με αυτήν την άποψη, καταγγέλοντας την απόβαση στη Σμύρνη ως τυχοδιωκτική, συντάσσεται το μόλις δημιουργημένο ΚΚΕ (γραμματέας Κ. Κορδάτος).

Ταυτόχρονα οι "σύμμαχοι" απογοητευμένοι και από την παλινόρθωση του γερμανοφιλου βασιλιά αποσύρουν την εμπιστοσύνη τους από την κυβέρνηση Γούναρη και αφήνουν το στρατό στο έλεος της αναδημιουργημένης Τουρκίας. Η κυβέρνηση Γούναρη διατάζει τον αρχιστράτηγο Λεωνίδα Παρασκευόπουλο να προχωρήσει προς την Άγκυρα, καταλαμβάνοντας το σιδηροδρομικό σταθμό του Εσκί-Σεχίρ. Σημειώνουμε ότι πρωτεύουσα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας είναι η δυτικοτροπη Κων/πόλη, ενώ το νεοδημιουργημενο εθνικό κίνημα του Κεμάλ Ατατούρκ που στρέφεται ενάντια σε πασάδες -ξενους και Έλληνες, χρησιμοποιεί ως κέντρο του την Άγκυρα.

Η αποτυχία του ελληνικού στρατού στο Εσκί-Σεχίρ δεν πτοεί την κυβέρνηση Γούναρη, που αποφασίζει γενική εκστρατεία στη Μικρά Ασία (Ιούλιος 1921), που φτάνει στην γραμμή Εσκί Σεχίρ - Αφιόν Καραχισάρ, με το στρατό του Κεμάλ να υποχωρεί. Λίγο αργότερα στην Κιουτάχεια το πολεμικό συμβούλιο συνεχίζει το στρατιωτικό τυχοδιωκτισμό, θέλοντας να καταλάβει εδάφη που κατοικούνται μόνο από Οθωμανούς, επιδιώκοντας να φτάσει στην Άγκυρα.

Επρόκειτο από στρατιωτική άποψη για έναν τυχοδιωκτισμό και από πολιτική για τη μεγαλομανία στρατηγών και ανόητων πολιτικών που εμφορούνταν από το δόγμα της Μεγάλης Ιδέας. Χωρίς τρόφιμα, χωρίς επιμελητεία, χωρίς στρατιωτικά εφόδια, σ΄ ένα εχθρικό έδαφος, η μάχη στον ποταμό Σαγγάριο αποδεικνύεται τραγωδία. Μπορεί τακτικά να υποχώρησαν οι Τούρκοι, όμως η αρχή του τέλους είχε διαγραφεί. Οι λεγόμενοι σύμμαχοι μάς έχουν εγκαταλείψει, αγκαλιάζοντας το ισχυρό κίνημα του Κεμάλ, ο οποίος αναδιοργανώνει τον στρατό του χρησιμοποιώντας όμως και τμήματα πολιτοφυλακής (Τσέτες).

Στις πρώτες μέρες του Αυγούστου 1922 φαίνεται ότι επίκειται η τελική επίθεση. Το πρωί της 13ης Σεπτέμβρη 1922 ο τουρκικός στρατός συντρίβει τον ελληνικό και εισέρχεται στη Σμύρνη, σαράντα μήνες ύστερα από την έναρξη των εχθροπραξιών: συμμορίες Τούρκων (οι Τσέτες), Ζεϊμπέκηδες και οργανωμένος στρατός μπαίνουν στην ιστορική πόλη, καίγοντας τα πάντα στο πέρασμά τους μ΄ επικεφαλής τον Νουρεντίν Πασά. Στο στόχο τους Έλληνες, Αρμένηδες, Εβραίοι, πλούσιες συνοικιες. Σφαγές, εμπρησμοί, κλοπές, βιασμοί. Η Σμύρνη καίγεται και εγκαταλείπεται.

Ο απολογισμός του μεγαλοϊδεατισμού είναι δεκάδες χιλιάδες νεκροί και 1.500.000 πρόσφυγες. Η υγιής τάση του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του 1821 αντικαταστάθηκε από την πρόσδεση στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, με το σα-

θρό όραμα της Μεγάλης Ιδέας και τον στρατιωτικό τυχοδιωκτισμο στα ξένα εδάφη της Μικράς Ασίας, μακριά από την εθνική βάση της Σμύρνης. Στην αρχή κάτω από την ασφάλεια του "βρετανικού λέοντα". Έπειτα μόνοι κι αβοήθητοι, απέναντι σε μια ισχυρή αντιαποικιακη εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση υπό τον Κεμάλ Ατατούρκ.

Η άρχουσα τάξη της Ελλάδας μεταβλήθηκε σε υπηρέτη του δυτικοευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού. Το φιλελεύθερο τμήμα της με το Βενιζέλο βρέθηκε στο πλευρό της Αντάντ (Αγγλία, Γαλλία, κλπ), οι παλαιοκομματικοι συνασπίστηκαν γύρω απ' το βασιλιά και την "τετραπλή συμμαχία" (Γερμανία, Αυστροουγγαρια, Βουλγαρία, Τουρκία).

Οι Αγγλογάλλοι φούσκωσαν τα μυαλά και τα πανιά της φιλελεύθερης αστικής τάξης και της άνοιξαν το δρόμο για μια τυχοδιωκτική εκστρατεία. Το αποτέλεσμα ήταν ο ξεριζωμός των ελληνικών πληθυσμών, χιλιάδες νεκροί και ανείπωτη οικονομική αφαίμαξη.

Σημειώνουμε, επειδή πολλά γράφονται, ότι η νεαρή κυβέρνηση των μπολσεβίκων, στο πλαίσιο της αυτοδιάθεσης των λαών, της ειρηνικής συνύπαρξης και της διάθεσης για διακανονισμό κατήγγειλε τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, παραιτήθηκε από τη ρωσική συμμετοχή στο Διεθνή Οργανισμό Ελέγχου στην Ελλαδα, δεν προσπάθησε να επωφεληθεί από τις συγκρούσεις στην περιοχή.[2]

Το κεμαλικό κίνημα πέρασε δια πυρός όχι μόνο τους Έλληνες, τους Αρμένιους, τους Πόντιους, αλλά και τους πραγματικούς επαναστάτες στην Τουρκία, στο όνομα της εθνικής αναγέννησης. Η αδυναμία της εργατικής τάξης στην Τουρκία να μπει επικεφαλής της αντιαποικιακής επανάστασης (ούσα αριθμητικά αδύναμη) άφησε στην Τουρκία μια ρωγμή. Αυτήν εκμεταλλεύτηκαν μερίδες της αστικής τάξης, φιλογερμανικής στάσης, καθώς και εκπρόσωποι της διανόησης και τμήματα του στρατού που μπηκαν επικεφαλής του κεμαλικού κινήματος. Αντικομμουνιστές, στρέφονταν ενάντια στη διαφθορά των πασάδων του Χαλιφάτου και για να αποκρούσουν τους ιμπεριαλιστές στηρίχτηκαν στη βοήθεια του Σοβιετικού κράτους, που δέχονταν την στρατιωτική επέμβαση 14 χωρών για να πνίξουν το πρώτο εργατοαγροτικό κράτος.

Όπως και να το δει κανείς, η εκστρατεία του 1919-1922 ήταν ένας πόλεμος των ιμπεριαλιστών για να κατακτήσουν τους δρόμους του πετρελαίου προς τη Μέση Ανατολή, το δρόμο του μεταξιού προς Ινδία-Κίνα και για την περικύκλωση της νεαρής Σοβιετικής Ένωσης.

Η αντιβενιζελική πτέρυγα της αστικής τάξης, ενώ βρέθηκε στην κυβέρνηση με το σύνθημα της παύσης του πολέμου (οίκαδε: οι φαντάροι στα σπίτια τους) γρήγορα μέθυσε από τις πρώτες νίκες του στρατού και διόλου δεν κατάλαβε τη στροφή της αγγλικής αλεπούς, ακόμα και όταν η Γαλλία και η Ιταλία αναγνώριζαν την κυβέρνηση του Κεμάλ (1921).

Επίλογος

Εκατό χρόνια μετά τη Μικρασιατική Εκστρατεία και θ' αναβιώσουν πάλι μυθεύματα, παραποιήσεις κι αποσιωπήσεις. Στα τραχειά εδάφη της Μικράς Ασίας ηττήθηκε στρατιωτικά ο τυχοδιωκτισμός της ελληνικής άρχουσας τάξης, που δεν κατάλαβε καν πως είχε αλλάξει ο αέρας με την έλευση του γερμανόφιλου βασιλιά, την αποχώρηση του Βενιζέλου και τον εναγκαλισμό του Κεμάλ από τους δυτικούς.

Εκατό χρόνια μετά το 1922 μέχρι τις μέρες μας είχαμε ως σημαντικά γεγονότα με τους γείτονες: τη συνθήκη της Λωζάνης (1923), την ανταλλαγή των πληθυσμών, τα πραξικοπήματα στην Τουρκία, την εφτάχρονη δικτατορία στην Ελλάδα, την επέμβαση και καταστροφή της Κύπρου, την κούρσα των εξοπλισμών και την πασαρέλα των δύο αρχουσων τάξεων για το ποια θα γίνει στην Ανατολική Μεσόγειο και στο Αιγαίο πιο χρήσιμη στους ιμπεριαλιστές.

Είναι μακριά το όραμα για ειρήνη και φιλία των λαών; Είναι τόσο μακριά όσο και η δύναμη ή αδυναμία των απλών ανθρώπων ένθεν και κειθεν του Αιγαίου να την εφαρμόσουν. Μέχρι τότε το μακρινό 1922 θα γράφεται και θα διαβάζεται κάτω από τα παραμορφωτικά πρίσματα των ιθυνουσών τάξεων και τα παιδιά στα σχολεία θα δηλητηριάζονται από τον εθνικισμό και το σωβινισμό.

Είναι στο χέρι μας, κυρίως των εκπαιδευτικών, να σκάψουν βαθειά με την αξίνα του ιστορικού υλισμού και να διδάξουν τα γεγονότα, τις αιτίες και τ' αποτελέσματα, με την ψυχρότητα της μεθόδου και τη θερμή προς τους ανθρώπους, ώστε η νέα γενιά να ξέρει ποιούς να μισεί και ποιούς ν' αγαπάει.

Είπαμε πως η ιστορία είναι σαν βράχος. Ή ανεβαίνεις πάνω και βλέπεις μακρύτερα ή τον κουβαλάς και λυγας από το βάρος του...

Αν θα προσπαθούσε να βρει κάποιος θετικά στοιχεία από την καταστροφή, το προσφυγικό ρεύμα και την ανταλλαγή των πληθυσμών, αυτό είναι η έλευση 1.500.000 προσφύγων, βασικά στη βόρειο Ελλάδα και στην Αθήνα, που πύκνωσαν το εθνικό πληθυσμιακό στοιχείο. Μετέφεραν στη χώρα μας ένα έμπειρο εργατολαϊκο δυναμικό, με γνώσεις ισχυρές, που ανέπτυξε γοργά τις παραγωγικές δυνάμεις. Μετέφερε έναν ολόκληρο πολιτισμό (ήθη-έθιμα) που αναζωογόνησε το γερασμένο πολιτιστικό κορμό και έδωσε ισχυρή ανάσα ανάτασης και προοπτικής. Δυνάμωσε το προοδευτικό και αριστερό κίνημα, τροφοδοτώντας το με ιδέες και ανθρώπους ευρείας δράσης, με προοδευτικές, ριζοσπαστικές ιδέες. Αυτό ήταν το τίμημα τής καταστροφής, που σημάδεψε τη χώρα μας για πολλά χρόνια και αποτέλεσε τη μήτρα ζυμώσεων, αναζητήσεων και εξελίξεων.

Σημειώσεις

1. Στις 10-8-1920 υπογράφηκε στις Σέβρες (προάστιο του Παρισιού) συνθήκη ανάμεσα στη Μ.Βρετανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Ιαπωνία, την Ελλάδα, την Αρμενία, το Βέλγιο, την Πορτογαλία, την Τσεχοσλοβακία και την Πολωνία από τη μια πλευρά και την Οθωμανική κυβέρνηση από την άλλη. Η Οθωμανική αυτοκρατορία μειώνονταν στο 1/5. Οι Μεγάλες Δυνάμεις έπαιρναν Συρία, Παλαιστίνη και Αραβία. Η Αίγυπτος γίνονταν προτεκτοράτο της Αγγλίας, όπως το Σουδάν και η Κύπρος. Η Γαλλία έπαιρνε το Μαρόκο και την Τυνησία και η Ιταλία τη Λιβύη και τα Δωδεκάνησα. Επρόκειτο για μια σφαγιαστική συμφωνία, όχι μόνο ενάντια στην Τουρκία, αλλά ενάντια σ' όλους τους λαούς της ευρύτερης περιοχής.

2. «Η Ρωσική κυβέρνηση δεν είναι καθόλου διατεθειμένη να καταδικάσει την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό, γιατί ανέλαβε το βάρος του πολέμου που επιβλήθηκε στους ασθενείς ώμους της από μέρους της Ευρώπης. Οι συναλλακτικές προσπάθειες της Ρωσίας (σ.σ. ανάμεσα σε Ελλάδα και Τουρκία) αποδείχτηκαν άκαρπες και ο ελληνοτουρκικός πόλεμος αφέθηκε να ακολουθήσει την πορεία του (...) Δυστυχώς η πολιτική των Ατλαντικών δυνάμεων δεν παρείχε τις εγγυήσεις ότι αυτές σκέπτονται σοβαρά να διακανονίσουν ειρηνικά τις συρράξεις στην Εγγύς Ανατολή και να βάλουν τέρμα στην τελευταία φάση του παγκοσμίου πολέμου που εξαντλεί Ελλάδα και Τουρκία.»

Επιμέλεια – παρουσίαση:
Αναστασία Λεοντή

Σελίδες από την ιστορία

Η συκοφαντική εκστρατεία για τα «εγκλήματα του ΕΑΜ»

✓ Η πτωματολογία, μετά την Αγγλική επέμβαση τον Δεκέμβρη του 1944
✓ Η αποστολή της επιτροπής Σίτριν στην Ελλάδα και η απάντηση του ΕΑΜ

Μετά την ήττα των λαϊκών δυνάμεων, μετά 33 ημέρες άφθαστου ηρωισμού, επιστρατεύθηκαν τα πιο ανέντιμα μέσα για να συκοφαντηθεί ο αγώνας τους. Χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος του Γκέμπελς, της διάδοσης της αντιστροφής της ιστορικής αλήθειας, χρησιμοποιήθηκαν συκοφαντικές τερατολογίες σε βάρος του ΕΑΜ, του ΕΛΑΣ, της ΟΠΛΑ και του ΚΚΕ.
Η εκστρατεία αυτή, που έχει τη σφραγίδα της ύπουλης αγγλικής ιμπεριαλιστικής πολιτικής, συμπληρωμένη με την αφάνταστη τρομοκρατία και βία εναντίον των αγωνιστών της Αριστεράς, ήταν απόλυτα σύμφωνη με την πλούσια εμπειρία καταστολής που είχε ενσωματώσει η αποικιοκρατική Αγγλία, άσχετα αν μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο η απέραντη αυτή αυτοκρατορία κατέρρευσε, για διάφορους λόγους, που δεν είναι του παρόντος.

Ο Sir Walter Sitrin

Στο πλαίσιο της «προσπάθειας ομαλοποίησης» της δημόσιας ζωής στην Ελλάδα, που ήταν ο διακηρυγμένος στόχος της Αγγλικής πολιτικής, έφθασε στην Αθήνα ο Sir(!) Walter Citrine, του Εργατικού Κόμματος και επικεφαλής επιτροπής του Συνεδρίου των Αγγλικών Συνδικάτων, για να εκτιμήσει την κατάσταση του συνδικαλισμού στην Ελλάδα. Η επιτροπή των Αγγλικών Εργατικών Συνδικάτων (TU) έμεινε στην Ελλάδα από τις 22 Ιανουαρίου 1945 μέχρι τις 3 Φεβρουαρίου 1945. Στόχος της ήταν η εκτίμηση της κατάστασης του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα και η οργάνωση εκλογών για την ανάδειξη συνδικαλιστικής ηγεσίας. Η επιτροπή θα υπέβαλε έκθεση των πεπραγμένων της στα αγγλικά συνδικάτα και στις ελληνικές αρχές. Στην επιτροπή εποπτείας για τη νόμιμη διεξαγωγή των εκλογών θα συμμετείχε και εκπρόσωπος του Συνεδρίου των Αγγλικών Συνδικάτων.

Η παρουσία και η αποστολή της επιτροπής ερμηνεύεται από το ιδιόρρυθμο καθεστώς «αρμοστείας», κατά τα πρότυπα των Αγγλικών αποικιών, το οποίο ολοκληρώθηκε τυπικά και άτυπα με τη Συμφωνία της Βάρκιζας, λίγες μέρες μετά την αποχώρηση της επιτροπής, και με το υπόλοιπο νομοθετικό πλέγμα τού μετα-Βαρκιζιανού και αργότερα του μετεμφυλιακού καθεστώτος.

Η επιτροπή υπό τον Σίτριν, ήρθε σε επαφή με τους υπουργούς της κυβέρνησης Βούλγαρη, Εργασίας Γρ. Κασιμάτη (διετέλεσε υπουργός της ΕΡΕ) και Δικαιοσύνης Κων. Τσάτσο (Πρόεδρο Δημοκρατίας μετά την πτώση της Χούντας), τον αντιβασιλέα Αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό, κεντρικό πρόσωπο των κάθε είδους παρασκηνίων σε όλη τη διάρκεια της κατοχής και στην Απελευθέρωση (όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο ιστορικός Γιώργος Μαργαρίτης), και συνδικαλιστικά στελέχη της προπολεμικής συνδικαλιστικής ηγεσίας (ορισμένοι διορισμένοι από τον Μεταξά), καθώς και συνδικαλιστές ηγέτες του ΚΚΕ και του ΕΑΜ, πού είχαν διοριστεί μετά την Απελευθέρωση από τον υπουργό Πορφυρογένη του ΕΑΜ (Θέος, Καλομοίρης, Στρατής, Μαργιόλης), οι οποίοι εκπροσωπούσαν το Εθνικό Εργατικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΕΑΜ). Η έκθεση αναφέρει ότι το ΕΕΑΜ ουσιαστικά λειτουργούσε σαν ΓΣΕΕ. Από την πλευρά των κυβερνητικών συνδικαλιστών συναντήθηκε με τον επικεφαλής Χατζηδημητρίου και άλλους, διορισμένους από τον υπουργό εργασίας της κυβέρνησης Βούλγαρη, και για τους οποίους υπήρχαν καταγγελίες ότι υπήρξαν συνεργάτες της κυβέρνησης Μεταξά, του διαβόητου υπουργού εργασίας Δημητράτου, καθώς και των γερμανικών αρχών κατοχής.

Τελικά η επιτροπή σύνταξε μια πολυσέλιδη έκθεση που ιστορικά αναφέρεται σαν **«Έκθεση Σίτριν».** *(Το αγγλικό κείμενο και η ελληνική μετάφραση από την ιστοσελίδα «Θέματα Στρατιωτικής Ιστορίας»).*

Εκεί περιγράφονται οι επαφές της και οι όροι διεξαγωγής των εκλογών. Για τους υποψηφίους αναφέρεται ρητά ότι, σε συμφωνία με την Ελληνική κυβέρνηση, κανένα μέλος της επιτροπής για τη νομιμότητα των εκλογών δεν έπρεπε να έχει επαφή ή σχέση με το ΕΑΜ πριν αποφανθεί η Δικαιοσύνη για πιθανές αξιόποινες πράξεις των ΕΑΜιτών (θυμίζει τη Συμφωνία της Βάρκιζας). Οι

συνδικαλιστές του ΚΚΕ υποστήριξαν τη νομιμότητα της εκπροσώπησής τους και επέμειναν στη διεξαγωγή των εκλογών σε χρόνο που θα είχε «ομαλοποιηθεί» η κατάσταση δεδομένου ότι πολλοί εργάτες, μετά την ήττα του Δεκέμβρη, ήταν στο βουνό ή στις φυλακές και δεν θα μπορούσαν να ψηφίσουν. Μετά από διαπραγματεύσεις με τις δύο ομάδες αποφασίστηκε οι εκλογές να γίνουν μετά τις 15 Φεβρουαρίου.

Στο πλαίσιο της έρευνάς της, η επιτροπή δέχτηκε καταγγελίες ότι συνδικαλιστές είχαν δολοφονηθεί από το ΕΑΜ και οι χήρες είχαν αναγνωρίσει τα πτώματα. Έτσι ξεκινάει μία διαδικασία διερεύνησης των... εγκλημάτων του ΕΑΜ. Αυτό συνδέεται με την ημερομηνία των εκλογών για τη συνδικαλιστική ηγεσία της χώρας, σαν απάντηση της επιτροπής στο αίτημα των συνδικαλιστών της Αριστεράς να γίνουν εκλογές μετά την ομαλοποίηση της κατάστασης και με το ενδεχόμενο να δοθεί αμνηστία. Η γνώμη της επιτροπής, όμως, είναι ότι αποκλείεται να δοθεί αμνηστία σε όσους είχαν λάβει μέρος στην «εξέγερση» και βαρύνονται με αξιόποινες πράξεις. Εξάλλου αυτές ήταν και οι κατευθύνσεις του Άγγλου υπουργού Εξωτερικών, με δήλωσή του.

Επίσης διοργάνωσε «ιδιωτικές» συνεντεύξεις, καθώς και συζήτηση σε αίθουσα κινηματογράφου της Αθήνας με 500 Άγγλους αλεξιπτωτιστές, όπου οι τελευταίοι ρωτήθηκαν για τη συμπεριφορά των ΕΛΑΣιτών στη διάρκεια της μάχης του Δεκέμβρη. Με δυσφορία η επιτροπή ανακάλυψε ότι στο ακροατήριο υπήρξε παρουσία απρόσκλητων δημοσιογράφων! Η συγκέντρωση οργανώθηκε από την επιτροπή, η οποία δεν είχε καμιά αρμοδιότητα να ασχολείται με τέτοια θέματα, αλλά με την ευκαιρία και για χάρη της ιστορικής αλήθειας, «υπέκυψε στον πειρασμό» και έτσι αποκαλύφθηκε και η πραγματική αποστολή της, γιατί, όπως αναφέρει στην έκθεσή της, διαπιστώθηκε *«έλλειψη κατανόησης στην Αγγλική κοινή γνώμη για το έργο των Αγγλικών δυνάμεων στην Ελλάδα, και δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι τα Αγγλικά στρατεύματα εμάχοντο εναντίον του Ελληνικού λαού, ο οποίος ανησυχούσε για την αποκατάσταση των δημοκρατικών θεσμών»*.

Την εντύπωση αυτή της αγγλικής κοινής γνώμης έκανε γνωστή στην Ελλάδα το ΕΑΜ όταν δημοσιοποίησε μεταφρασμένα αποσπάσματα από άρθρο της *Manchester Guardian (12 Δεκεμβρίου 1944)*: «**Βρετανοί αξιωματικοί και στρατιώται!** Κοιτάξτε πώς ο λαός σας αισθάνεται δια την αθλιότητα και τας θανατώσεις του Ελληνικού λαού, τας οποίας προκάλεσαν τα όπλα του Σκόμπι. **Βρετανοί αξιωματικοί και στρατιώται**, σταματήσατε έναν πόλεμο ο οποίος ντροπιάζει την χώραν σας».

Και αυτό δεν είναι το μοναδικό δείγμα της αντίθεσης του σύμμαχου Αγγλικού λαού για την επέμβαση των Άγγλων. Βουλευτές και ναυτεργατικά σωματεία του Κάρντιφ διαμαρτυρήθηκαν έντονα. Η επιτροπή δήλωσε πως ...η μετάφραση του αγγλικού κειμένου ήταν αποσπασματική και κακόγουστη!

Επίσης στην *Daily Worker του Λονδίνου (της 23 Δεκέμβρη 1944)*, εφημερίδα του ΚΚ της Μ. Βρετανίας, δημοσιεύθηκε το συγκλονιστικό γράμμα ενός Άγγλου στρατιώτη προς τους γονείς του, ο οποίος καταγγέλλει την Αγγλική επέμβαση με τον τίτλο « **I am ashamed (Ντρέπομαι):** *«(...) Η δημοκρατία μας –λέξη ελληνική– πέφτει σαν καυτό μολύβι στα κορμιά του ελληνικού λαού. Τι μας χωρίζει εμένα από τα παιδιά; Για ποιο λόγο μάτωσε αυτή η χώρα, βομβαρδίστηκε, και ο θεός ξέρει τι άλλο;(...) Ειλικρινά είμαι σοκαρισμένος με την τροπή που έχουν πάρει τα πράγματα - και δεν είμαι ο μόνος(...) Έχω έντονα αρνητικά συναισθήματα –ναι– αλλά επίσης σας διαβεβαιώνω ότι τα αντικειμενικά γεγονότα είναι ότι η κυβέρνησή μας σκόπιμα και ανελέπτα επιβάλλει μια αντισυνταγματική κυβέρνηση στις πλάτες ενός συμμάχου, που επέδειξε ανυπέρβλητη ανδρεία(...) Η ελευθερία του ελληνικού λαού εξαφανίζεται, και μαζί της θα εξαφανιστεί η δική μας, εάν δεν προσέξουμε. Εν κατακλείδι, άλλη μια φορά σας λέω, ντρέπομαι γι αυτό που συμβαίνει, είναι ζωώδες και απδιαστικό. Χαίρομαι που «άνοιξα τα χαρτιά μου» στον επικεφαλής αξιωματικό μου. Αυτή μου η πράξη με έκανε να νιώσω λιγάκι πιο καθαρός, όχι όμως πολύ. Τα τεκταινόμενα σήμερα στην Ελλάδα είναι ευθύνη δική μου, δική σας, των γειτόνων, του χωριού, της πόλης, της χώρας. Μας στιγματίζουν όλους.»* Οι γονείς του στρατιώτη έδωσαν το γράμμα του στην εφημερίδα για να δημοσιευτεί. (Το γράμμα αυτό που βρέθηκε στα αρχεία της *Daily Worker* από δύο μέλη του ΚΚ Αγγλίας, στάλθηκε στον *Ριζοσπάστη* και δημοσιεύτηκε, 73 χρόνια αφού είχε γραφτεί, στο φύλλο της *23ης-24ης Δεκέμβρη 2017*).

Στη συγκέντρωση και σε κατ΄ ιδίαν συζητήσεις, όπου οι παρευρισκόμενοι Άγγλοι αλεξιπτωτιστές ανακρίθηκαν για δύο ώρες, αφού χωρίστηκαν σε πέντε ομάδες, από τα μέλη της επιτροπής, αναφέρονται τα εξής ενδιαφέροντα: Στις μάχες του Δεκέμβρη ήταν πολύ δύσκολο να ξεχωρίσουν τους ένοπλους ΕΛΑΣίτες γιατί φορούσαν τα πολιτικά τους ρούχα. Πολλοί άνθρωποι έφεραν όπλα, ακόμη και αδελφές νοσοκόμες και πολεμούσαν όπως μπορούσαν. (Αυτό μπορεί να δικαιολογήσει, κατά την άποψή τους, ότι χτυπούσαν όποιον έβλεπαν για τον φόβο ότι ήταν ένοπλος ΕΛΑΣίτης. Τα στοιχεία της εποχής πράγματι αποκάλυψαν ότι τα θύματα της Αγγλικής επέμβασης μεταξύ των αμάχων ήταν πάρα πολλά. Στις 1326 αεροπορικές επιθέσεις του Σκόμπι σκοτώθηκαν 3.000 άμαχοι

Ο στρατηγός της αγγλικής αεροπορίας επισκέφθηκε την Αθήνα. Ο αξιωματικός με το σορτς είναι ο αρχηγός της Βρετανικής Αεροπορίας στην Ελλάδα, υποστράτηγος Τατλ. Υπό τις διαταγές του βομβαρδίστηκαν στη Μάχη του Δεκέμβρη οι συνοικίες της Αθήνας

και 2.000 μαχητές του ΕΛΑΣ και των άλλων οργανώσεων του ΕΑΜ- *Ριζοσπάστης,23-24 Δεκεμβρίου 2017.*) Διαβάστηκε επίσης ο όρκος του ΕΛΑΣίτη, ο οποίος τους προκάλεσε γέλια. Έγινε φανερό ότι αντιμετώπιζαν τον μαχόμενο λαό της Αθήνας σαν αποβράσματα. «Ήταν οι πιο βρωμεροί πολεμιστές που είχαν συναντήσει ποτέ τα Αγγλικά στρατεύματα!».

Το συμπέρασμα που έβγαλαν ήταν ότι οι αγγλικές δυνάμεις έδρασαν εναντίον του ΕΛΑΣ για να αποφευχθεί καθολική σφαγή από τον ΕΛΑΣ, ο οποίος κατέβαινε απειλητικά εναντίον της Αθήνας για να επιβάλει τη δική του πολιτική κατάσταση (!).

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η επιρροή του ΕΑΜ και του ΚΚΕ ήταν πολύ μεγάλη στις εργατικές μάζες, πράγμα που προφανώς ήταν σε γνώση της επιτροπής. Αυτό της τόνιζε την αποστολή της, δηλ. να γίνουν εκλογές σε ανώμαλες πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες, να μην μπορεί να εκφραστεί η Αριστερή πλειοψηφία και έτσι να εκπροσωπηθεί το συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας από πειθήνιους στην Αγγλική επικυριαρχία. Πριν τις 15 Φλεβάρη έγιναν εκλογές σε πολλά πρωτοβάθμια σωματεία στην Αθήνα και στον Πειραιά. Τα ψηφοδέλτια των αριστερών δυνάμεων προηγούνταν με μεγάλες πλειοψηφίες.

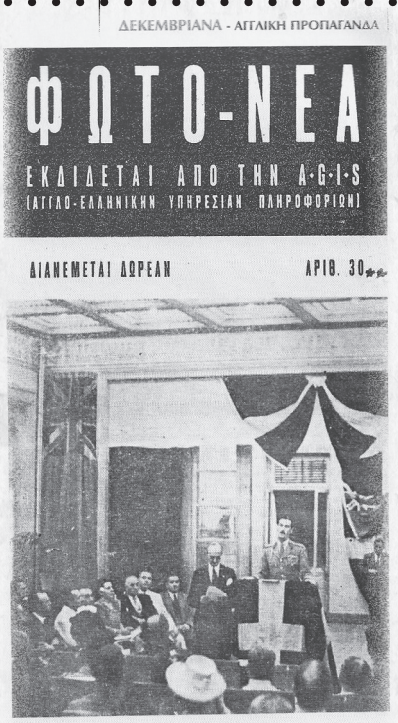
ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ - ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΦΩΤΟ-ΝΕΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ A·G·I·S
(ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ)

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΑΡΙΘ. 30

ΤΙΜΗ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΣΚΟΜΠΥ Ὁ Στρατηγὸς Σκόμπυ, διοικητὴς τῶν Βρεταννικῶν Στρατευμάτων στὴν Ἑλλάδα, ἀνακηρύχθηκε ἐπίτιμος δημότης Ἀθηναίων σὲ μιὰ τελετὴ ποὺ ἔγινε στὴ Δημαρχία. Στὴ φωτογραφία ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σκληρὸς μιλᾶ πρὶν ἀπὸ τὴν παρουσίαση. Στὸ λόγο του ἀνάφερε πὼς τὰ Βρεταννικὰ Στρατεύματα ἐλευθέρωσαν τὴν Ἑλλάδα σὲ μιὰ σταγμὴ κρίσιμη γιὰ τὰ συνολικὰ ζητήματα. Ἡ εἴσοδός τους στὴν Ἀθήνα ἐπάθηκε ἔνα

Ο στρατηγός Σκόμπι ανακηρύσσεται επίτιμος δημότης της Αθήνας σε τιμητική τελετή στο Δημαρχείο της Αθήνας από τον δήμαρχο Σκληρό

Σημειώνουμε, επίσης, ότι και μετά τη Συμφωνία της Βάρκιζας στις εκλογές των σωματείων, παρά τις πιέσεις και τις διώξεις, ακόμη και δολοφονίες, τα ψηφοδέλτια του ΕΡΓΑΣ (συνδικαλιστική παράταξη της Αριστεράς) υπερψηφίζονταν. Ο ιστορικός Γιώργος Μαργαρίτης αναφέρει στο βιβλίο του «*Ιστορία του Ελληνικού Εμφυλίου Πολέμου, 1946-1949*»:

«Η υπόθεση των εργατικών σωματείων και του συνδικαλιστικού κινήματος αποδείχθηκε πολύ γρήγορα μείζον πρόβλημα για την κυβέρνηση Βούλγαρη και τους Βρετανούς. Σχεδόν σε κάθε εκλογική αναμέτρηση στον εργασιακό χώρο οι δυνάμεις της Αριστεράς, η συνδικαλιστική παράταξη ΕΡΓΑΣ κυρίως, κυριάρχησαν με χαρακτηριστική άνεση παρά τις πολύμορφες πιέσεις και τις απροκάλυπτες επεμβάσεις των αρχών. Δεν υπήρξε μέθοδος επέμβασης και πίεσης που να μην δοκιμάστηκε στην πολύμηνη σύγκρουση γύρω από τα σωματεία. Διαδοχικές νομοθετικές ρυθμίσεις, διοικητικές, αστυνομικές, τρομοκρατικές και δικαστικές παρεμβάσεις κατάφερναν για πολλούς μήνες να εμποδίζουν τη λειτουργία των πρωτοβάθμιων σωματείων και των δευτεροβάθμιων ενώσεων, παρά την εντυπωσιακή πλειοψηφία που συγκέντρωναν στις εκλογικές αναμετρήσεις τα ψηφοδέλτια του ΕΡΓΑΣ. Το αποτέλεσμα όχι μόνο παρέμενε το ίδιο αλλά η Αριστερά έδειχνε να ενισχύει τις θέσεις της. Γινόταν προφανές ότι το σύστημα ασφυκτικού ελέγχου που προσπαθούσαν να εφαρμόσουν Βρετανοί και κυβέρνηση, σύστημα που εμπεριείχε τον αποκλεισμό των δυνάμεων που αντιστρατεύονταν την πολιτική τους, οδηγούσε σε αντίθετα των επιδιωκομένων αποτελέσματα. Το μέγεθος του αντίπαλου χώρου δεν είχε προφανώς εκτιμηθεί σωστά. Ο χώρος αυτός δεν περιλάμβανε απλώς και μόνο τα στελέχη των μηχανισμών της Αριστεράς, μερικούς φανατικούς, αμετανόητους και αποφασισμένους που θα μπορούσαν εύκολα να τεθούν στο περιθώριο. Η αντοχή στις πιέσεις αποκάλυπτε τις ισχυρές προσβάσεις που η παράταξη αυτή είχε σε ευρύτατα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας. Ο αποκλεισμός δεν στρεφόταν εναντίον ατόμων και ομάδων αλλά από τα πράγματα περιλάμβανε σημαντικά τμήματα της κοινωνίας. Όσο δε η πίεση πάνω σε αυτά αυξανόταν, τόσο ενισχυόταν η προδιάθεσή τους για οργανωτική συσπείρωση και αντιπαράθεση στο καθεστώς που πήγαινε να δημιουργηθεί».

Με προσχηματική αφορμή τις καταγγελίες για δολοφονημένους συνδικαλιστές από το ΕΑΜ και το αίτημα καθυστέρησης της ημερομηνίας των εκλογών για το ενδεχόμενο αμνηστίας, η επίσκεψη της επιτροπής υπό τον Sitrin εξελίχθηκε στην τερατολόγο συκοφαντική εκστρατεία που έμεινε με τον όρο **«πτωματολογία»**, και η οποία αναπτύσσεται στην έκθεση με τη γνωστή αγγλική εμμονή στην... αντικειμενικότητα και στα στοιχεία. Η έκθεση παραθέτει τα στοιχεία, σύμφωνα με τα οποία στο ΕΑΜ και στο ΚΚΕ συμμετέχουν πολλοί κοινοί εγκληματίες με πολιτική κάλυψη των πράξεών τους από το ΕΑΜ και το ΚΚΕ. Δεν παραλείπεται η εκτίμηση ότι η ΟΠΛΑ είναι τρομοκρατική οργάνωση...χωρίς καμμιά αμφιβολία!

Όχι, λοιπόν, στην αναβολή των εκλογών, δεν υπάρχει περίπτωση αμνηστίας *«...διότι είχαν δει εκατοντάδες πτωμάτων ανδρών και γυναικών που είχαν εκταφεί στο Περιστέρι από γεμάτους ομαδικούς τάφους. Όλοι αυτοί είχαν, χωρίς αμφιβολία, εκτελεστεί εκεί πλησίον. Δεν είχαμε λόγους να διατηρούμε την παραμικρή αμφιβολία ότι επρόκειτο δια οργανωμένας και κτηνώδεις ανθρωποκτονίας(...) Αρχικά εκτέθηκαν 256 πτώματα προς αναγνώρισιν, απέμεναν πολλοί λάκκοι να ανοιχθούν. Τα πτώματα είχαν ανακαλυφθεί λίγες μέρες προ της αφίξεώς μας. Γνωματεύσεις Βρετανών και Ελλήνων στρατιωτικών ιατρών αποδεικνύουν ότι ο θάνατος είχε επέλθει κατά την διάρκεια ενός μηνός προ της 21ης Ιανουαρίου (1945).»* (Δηλαδή μέσα στον Δεκέμβρη του 1944).

Όσο περνούν οι ημέρες ο αριθμός των πτωμάτων ανεβαίνει, ενώ ξεσηκώνεται και το ουρλιαχτό των «εθνικοφρόνων» εντύπων για τα φοβερά εγκλήματα του ΕΑΜ, τα οποία αποκαλύπτονται... Πρωτοστατεί η εφημερίδα *Ελλάς*. Η εφημερίδα αναφέρει στην προμετωπίδα της ότι διευθύνεται από επιτροπή. Το ΕΑΜ καταγγέλλει ότι είναι

ΠΕΜΠΤΗ 21/12/1944
Η ΕΛΛΑΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ—ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΔΡΙΜΥΤΑΤΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ

«Δριμυτάτη επίθεσις της Αμερικανικής Εργατικής Ομοσπονδίας κατά των στασιαστών». Συμπεριφορά ανάλογη με την αποστολή της επιτροπής Σίτριν.

ΣΑΒΒΑΤΟ 30/12/1944
Η ΕΛΛΑΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ—ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΤΙ ΘΕΛΕΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ
ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΕΝΑ ΠΗΓΑΔΙ ΠΟΛΛΑ ΠΤΩΜΑΤΑ ΣΦΑΓΕΝΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΛΑΣ

« Ανεκαλύφθησαν εις ένα πηγάδι πολλά πτώματα σφαγιασθέντων υπό του ΕΛΑΣ»

ΤΡΙΤΗ 2/1/1945
Η ΕΛΛΑΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ—ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΟΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΑΜΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

«Τα εγκλήματα των ΕΑΜοκομμουνιστών...»

εφημερίδα του Παπανδρέου. Παρακάτω, στην ίδια έκθεση, αναφέρεται εκταφή από ομαδικούς τάφους 1050 ανδρών και 168 γυναικών. Διευκρινίζεται ότι δεν είναι νεκροί από τις μάχες του Δεκέμβρη, ούτε νεκροί που κηδεύτηκαν στο Νεκροταφείο στο Περιστέρι. Ο Αντιβασιλεύς Δαμασκηνός δηλώνει, συντετριμμένος, στην επιτροπή ότι οι δολοφονημένοι είναι 10.000. Αφήνεται να εννοηθεί, εμμέσως πλην σαφώς όπως λέγεται, ότι οι άνθρωποι αυτοί ήσαν άμαχοι πολίτες, όμηροι, αντιφρονούντες του ΕΑΜ, ή τυχαίοι, που έπεσαν θύματα σαδιστών βασανιστών και δολοφόνων που επάνδρωναν τις γραμμές του ΕΑΜ, για να λησταίψουν, βιάσουν κλπ. Φρικιαστικές περιγραφές ακρωτηριασμένων και τυφλωμένων πτωμάτων με δεμένα χέρια και πόδια, συμπληρώνουν την εικόνα με τη συμβολή της Ιατροδικαστικής επιστήμης. (Η Ιατροδικαστική μπορεί να διαπιστώσει με βεβαιότητα εάν τα τραύματα σε ένα πτώμα έγιναν πριν ή μετά τον θάνατο.) Η επιτροπή συμπεραίνει ότι τα πτώματα είναι θύματα της ΟΠΛΑ, δολοφονίες χωρίς δίκη στη διάρκεια του Δεκέμβρη αλλά και « πριν την έναρξη των μαχών.»

Η πτωματολογία αξιοποιήθηκε στο έπακρο μετά τη Συμφωνία της Βάρκιζας και από τα στρατοδικεία του Γ' Ψηφίσματος, όπου μαυροντυμένες « συγγενείς θυμάτων», στρατολογημένες από τον υπόκοσμο, θρηνούσαν και ούρλιαζαν «Σε θάνατο!» έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων, όπου δικάζονταν και καταδικάζονταν με συνοπτικές διαδικασίες σε θάνατο οι αγωνιστές, φορτωμένοι με βαριά ποινικά αδικήματα, που δήθεν διέπραξαν μέσα από τις γραμμές της Εθνικής Αντίστασης και του ΔΣΕ.

Έτσι βοήθησε ο Sir Sitrin και η επιτροπή του στην απίστευτης έκτασης και διάρκειας εκστρατεία της φυσικής και ηθικής εξόντωσης της Αριστεράς μετά την ήττα της. Στην απάντηση του ΕΑΜ ξεχωρίζει ο καθαρός λόγος του Αγώνα του Λαού μας που στις πιο δύσκολες στιγμές του Τόπου μας ύψωσε με περηφάνεια και αξιοπρέπεια το ανάστημά του.

Παραθέτουμε την απάντηση του ΕΑΜ, στην οποία, εκτός από την πολιτική και ιδεολογική επιχειρηματολογία, υπάρχουν συγκεκριμένα στοιχεία για τις συνθήκες θανάτου των νεκρών που ξεθάφτηκαν και χαρακτηρίστηκαν σαν θύματα του ΕΑΜ, αφού παραμορφώθηκαν με πρωτοφανείς (;) πράξεις, γνωστές όμως και από τα βασανιστήρια των Ναζί και του υποκόσμου που στελέχωσε τα Τάγματα Ασφαλείας του Ράλλη. Τέτοια στοιχεία κυκλοφόρησαν και σε έντυπα οργανώσεων του ΚΚΕ, όπως η πρώτη 6η Αχτίδα των Ανατολικών Συνοικιών του ΚΚΕ *(έκδοση της 6ης Αχτίδας της ΚΟΑ, Αθήνα 1945, Επανέκδοση Σ.Ε.*, 2014). Εκεί αναφέρονται και στοιχεία για τις «εκτελέσεις εθνικοφρόνων», από τον ΕΛΑΣ και την Εθνική Πολιτοφυλακή στις Ανατολικές Συνοικίες. Τα άτομα αυτά ήταν καταδότες των Γερμανών, συνεργάτες της Γκεστάπο, προβοκάτορες που είχαν παρεισφρήσει στις γραμμές του ΕΛΑΣ και κοινοί κακοποιοί. «Ο λαός που πάλευε ένα αγώνα ζωής και θανάτου, ήταν αμείλικτος σ' εκείνους που τον βρώμιζαν. Δεν υπάρχει ούτε μία περίπτωση στο Δεκέμβρη που ο λησταίψ ή ο δολοφόνος που έπεφτε στα χέρια του λαού να μην το πλήρωσει με τη ζωή του. Στον Δεκέμβρη δεν υπάρχουν υπερβασίες και εγκλήματα. Υπάρχουν μονάχα υπερβασίες και εγκλήματα που ο λαός δεν πρόφτασε να τα τιμωρήσει».

Πηγές: https://parekklisi.wordpress.com/2009/02/22/ellinikokatyn#more-18
WordPress.com network- Θέματα στρατιωτικής Ιστορίας.
Οι Ανατολικές Συνοικίες το Δεκέμβρη του 1944. Έκδοση της 6ης Αχτίδας της ΚΟΑ,Αθήνα 1945. Επανέκδοση Σύγχρονη Εποχή, 2014.
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, Ιστορικά. Τα Δεκεμβριανά όπως τα παρουσίαζαν οι Άγγλοι. Σελίδες από την έντυπη προπαγάνδα.
ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 23-24 Δεκέμβρη 2017.
Γιώργος Μαργαρίτης, Ιστορία του Ελληνικού Εμφυλίου Πολέμου 1946-1949. Εκδόσεις Βιβλιόραμα 2002.

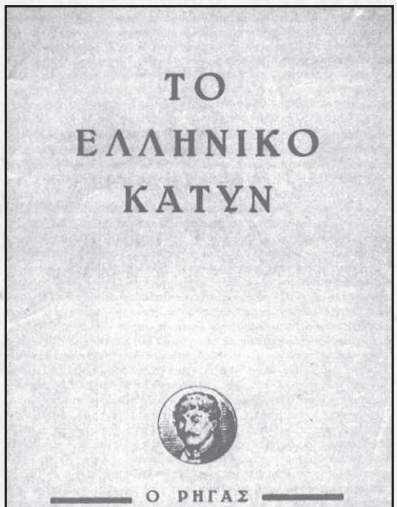

Η απάντηση του ΕΑΜ

όπως κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΡΗΓΑΣ, το 1945

Οι δρόμοι της Αθήνας και των συνοικισμών δεν καλοστέγνωσαν από το αίμα των ηρώων, των παιδιών του Λαού που πέσαν θύματα της βαρβαρότητας των κατακτητών και των συνεργατών τους. Ο δρόμος προς την Καισαριανή, το σκοπευτήριο, πλημμύρισε από αίμα τις πρώτες μέρες του περσινού Μάη. Στην Καλλιθέα, στην Κοκκινιά, στο Δουργούτι, στον Κολωνό νωπές ήταν ακόμα οι φασιστικές βαρβαρότητες. Οι ξακουσμένοι δήμιοι γερμανοτσολιάδες πέρασαν... Στον υπόνομο της Ειδικής Ασφάλειας σε κάθε νεροποντή όλο και βγαίναν πτώματα αθώων μαρτύρων. Οι κρεμάλες όπου μαρτύρησαν αδέρφια μας είναι ακόμα μπρος στα μάτια μας. Και οι συνεργάτες των Γερμανών ανακηρύχτηκαν «εθνικοί ήρωες» μέσα στα δικαστήρια που προκαλούν το λαό. Και οι πιο μαύροι μαυραγορίτες ασύδοτοι γυρνάν και επιδείχνουν τα άνομα πλούτη τους που έφτιαξαν απ΄ το αίμα των παιδιών μας προστατευόμενοι απ΄ τους Γερμανούς.Όλος αυτός ο κόσμος της εθνοπροδοσίας, του εγκλήματος, της τυραννίας είναι οι ίδιοι άνθρωποι που οργάνωσαν το φασιστικό πραξικόπημα του Δεκέμβρη και αιματοκύλισαν με ξένα όπλα και με τους ίδιους γερμανοτσολιάδες το λαό της Αθήνας – Πειραιά. Είναι οι ίδιες κλίκες που δεν εννοούν ν΄ αφήσουν το λαό ήσυχο και συνεχίζουν και ξαπόλυσαν τώρα τον πιο άγριο διωγμό των πατριωτών αυτών που πολέμησαν για την Ελλάδα, και για να κρύψουν τα εγκλήματά τους, για να σβύσουν απ΄ τη θύμηση του λαού τα άγριά τους κακουργήματα, βρήκαν μια μέθοδο αντάξιά τους. Δοκίμασαν να παραστήσουν μια τέτοια σειρά εγκλήματα που τάχα διέπραξε το ΕΑΜ, ώστε να σκεπάσουν με το μαύρο αυτό μανδύα τις δικές τους κακουργίες. Αυτό είναι ένα από τα νοήματα που είχε η μεταδεκεμβριανή πτωματολογία.

Όλοι οι κύκλοι της ντόπιας προδοσίας και της ξένης αντίδρασης μέχρι το Σερ Σιτρίν επιστρατεύτηκαν για να διαλαλήσουν σ΄ όλη την οικουμένη τα φοβερά εγκλήματα που διέπραξε το ΕΑΜ. Έτσι από τόνα μέρος κατασυκοφαντούσαν ένα ηρωικό αγώνα που διεξήγαγε ο Ελληνικός Λαός για την ανεξαρτησία του Έθνους και την ελευθερία του και από τ΄ άλλο μέρος σκεπάζαν τα δικά της αμέτρητα εγκλήματα, αυτά που διέπραξαν και στις μέρες του Δεκέμβρη, μα και τα μαύρα χρόνια της σκλαβιάς. Σκεπάζαν...θαρρούσαν πως σκεπάζαν. Γιατί το άφθονο αίμα που χύθηκε απ΄ τα προδοτικά χέρια τους ήταν ποτάμι και δε σκεπάζεται.

Άσχετα όμως από αυτό, είναι καιρός να ειπωθεί η αλήθεια για τα διαλαλημένα «εγκλήματα» του ΕΑΜ.

Είναι αλήθεια πως τις μέρες που ολόκληρος ο Λαός, ο γνήσιος, ο πραγματικός, ο πολυβασανισμένος Λαός της Αθήνας και του Πειραιά πάλευε λιονταρίσια έναν άνισο αγώνα, είναι αλήθεια πως έγιναν εκτελέσεις. Είτε από τον αγανακτισμένο Λαό που έβλεπε πως οι προδότες, αφού έμειναν ατιμώρητοι, ξαναπήραν όπλα στον άσπιλο λαϊκό αγώνα. Κανένας αμερόληπτος παρατηρητής δεν μπορεί να μην καταλάβει πως μέσα στη φωτιά και στον πυρετό μιας σκληρής μάχης αυτά ήταν αναπόφευκτα και δεν υπήρχε μέσο για να μη γίνουν, όσο κι αν ζημίωναν τον αγώνα του λαού οι τέτοιες πράξεις.

Αλλά ποτές δεν έγιναν αυτές οι εκτελέσεις που παρουσίασαν οι οργανωτές της πτωματολογίας και ποτές δεν έγιναν αυτά τα φριχτά, τα απαίσια πράγματα που οι ίδιοι αυτοί οργανωτές της αντιλαϊκής εκστρατείας εμφάνισαν.

Η απόδειξη αυτής της αλήθειας είναι ο σκοπός τούτου του φυλλαδίου. Να δείξει σε κάθε αμερόληπτο άνθρωπο με ποια μαεστρία εξογκώθηκαν αυτές οι φριχτές ιστορίες για βασανιστήρια, ακρωτηριασμούς, τυφλώσεις και τόσα άλλα απερίγραφτα κακουργήματα. Και η απόδειξη αυτής της συκοφαντίας θα γίνει με γεγονότα, με γεγονότα αδιάψευστα. Και προκαλούμε καθέναν, που δε θα πεισθεί, να κάνει μόνος του μια έρευνα στα συγκεκριμένα στοιχεία που δίνουμε για να τα εξακριβώνει και ο ίδιος. Το ανίερο έργο της κατασυκοφάντησης κάθε ωραίου αγώνα της Ελλάδας είναι καιρός να ξεσκεπαστεί. Η αλήθεια μπορεί να θολώνει καμιά φορά, όμως βγαίνει στο τέλος, πιο λαμπρή...

Πως οργανώθηκε η συκοφαντική εκστρατεία

Τριάντα τρεις μέρες βάσταξε η ένοπλη αντίσταση του Λαού της Αθήνας και του Πειραιά. Στις 33 αυτές μέρες δεν πέρασε ούτε ώρα που να μην βάλλωνται οι συνοικίες της Αθήνας και του Πειραιά από τα αεροπλάνα, από το στόλο, από τα κανόνια, από τους όλμους, από τα τανκς. Χιλιάδες είναι τα θύματα. Θάφτηκαν όπως όπως στις αυλές, έξω από τις εκκλησίες, στα πεζοδρόμια, στα οικόπεδα. Όταν αποχώρησε ο ΕΛΑΣ και μπήκαν οι Άγγλοι, όλα αυτά τα αμέτρητα πτώματα ξεθάφτηκαν και φορτώθηκαν σε αυτοκίνητα. Βρέθηκαν έτσι στο Περιστέρι ή στην Κυψέλη ή στα Τουρκοβούνια ακρωτηριασμένα χωρίς μάτια ή μύτες. Και κλήθηκαν οι συγγενείς τους να παραλάβουν το πτώμα «του κατακρεουργηθέντος υπό των ελασιτών» δικού τους. Για να πιάσει πιο πολύ η ιστορία διάδοσαν κατάλληλα πως οι συγγενείς εκείνων που σκοτώθηκαν από τους ελασίτες θα πάρουν σύνταξη ενώ εκείνοι που σκοτώθηκαν από αδέσποτες, (δηλαδή από τα αεροπλάνα, κανόνια, τανκς κ.λπ.) δεν παίρνουν τίποτα.

Έτσι ο καθένας είχε συμφέρο να παρουσιάσει το δικό του σαν θύμα των ελασιτών. Και οι εφημερίδες γέμισαν από ονόματα κρεουργηθέντων και οι ξένοι ανταποκριτές καθώς και ο σερ Σίτριν καλούνταν να δουν τις βαρβαρό-

τητες του ΕΛΑΣ. Έτσι ήταν πιο εξασφαλισμένη η επιτυχία της συκοφαντικής εκστρατείας. Αν, πάλι, κανένας τίμιος άνθρωπος δεν ήθελε να γίνει όργανο της προδοτικής κλίκας των συκοφαντών -παρόλες τις υποσχέσεις για σύνταξη- τότε χρησιμοποιούσαν την απειλή «είσαι κουκουές!» «Κρέμασμα θέλει!» ήταν η απάντηση σε διαμαρτυρίες τιμίων ανθρώπων που βλέπαν τους ιερόσυλους να εκθέτουν το πτώμα του αδικοσκοτωμένου συγγενούς τους για πολιτική εκμετάλλευση.

Αλλά δεν ήταν μόνο αυτό: Συνεργεία ειδικά οργανώθηκαν για να βγάζουν από τα πτώματα τα μάτια, να κόβουν τα μέλη και να τα εκθέτουν έτσι ανίερα ακρωτηριασμένα ώστε να διαπιστώνεται η «βαρβαρότητα» των ελασιτών. Είναι το πιο φριχτότερο έγκλημα που μονάχα οι άνθρωποι που συνεργάστηκαν με τους Γερμανούς, οι αντάξιοι μαθητές του Σίμαναν μπορούσαν να σκεφτούν και να βάνουν σ΄ εφαρμογή.

Αυτά είναι τα μέσα που χρησιμοποίησαν. Και τώρα για απόδειξη παραθέτουμε μια σειρά από αδιάψευστα περιστατικά που αποδείχνουν τα πάρα πάνω. Είναι αδύνατο να γραφτούν όλα όσα έχουμε εξακριβώσει. Όμως είναι αρκετά για να δώσουν μια αποστομωτική απάντηση στους κλασικούς συκοφάντες.

1.Χαράλαμπος Μαλισιάκος, Σβορώνου 12, προστάτης 5 παιδιών. Όλη η γειτονιά ξέρει πως σκοτώθηκε από βλήμα όλμου στις 28 Δεκέμβρη μαζί με 10 άλλους έξω απ΄ το εργοστάσιο Ναθαναήλ... Στις εφημερίδες γράψαν πως σφάχτηκε μαζί με 40 άλλους στα κάτω Πατήσια.

2.Αικατερίνη Βήχου, ετών 75, Ευαγ. Καστρινάκης ετών 37, Ελένη Καστρινάκη ετών 27 και το παιδάκι τους Λευτέρης 1,5 ετών σκοτώθηκαν μέσα στο σπίτι τους (Μακεδονίας 44) από όλμο και τους έθαψαν στον Άγιο Μελέτη. Τα πτώματά τους εκτέθηκαν παραμορφωμένα στο Περιστέρι.

3.Σπύρος Γεωργίου Βενιέρης, 22 χρονών, Ακομινάτου 64. Τραυματίστηκε από πολυβόλο τανκς στις 12 του Δεκέμβρη και πέθανε την ίδια μέρα. Το πτώμα του μεταφέρθηκε στον Άγιο Βασίλη της οδού Μετσόβου. Από εκεί παράλαβε τον νεκρό γυιό της η άτυχη μάνα του και τον έθαψε στον Άγιο Σπυρίδωνα. Ταχτικά πήγαινε η μάνα και άναβε καντήλι στο μνήμα του. Στις 10 του Φλεβάρη πήγε μαζί με μια άλλη γυναίκα και βρήκαν τον τάφο του ανοιχτό και άδειο. Ο νεκροθάφτης της είπε πως το πτώμα μεταφέρθηκε στο Περιστέρι όπου πήγαν και το βρήκαν εκτεθειμένο μαζί με άλλα πτώματα «κατακρεουργηθέντων».

4.Ο Γρηγόριος Λέριος, κάτοικος Παλαιών Σφαγείων, χτυπήθηκε από αδέσποτη σφαίρα ενώ αγόραζε τσιγάρα στη στάση Χαροκόπου. Μεταφέρθηκε στην κλινική Σκανδαλάκη όπου πέθανε. Θάφτηκε έξω από την κλινική μαζί με άλλους νεκρούς. Οι εφημερίδες γράψανε πως «εξετελέσθη» από τον ΕΛΑΣ.

5.Γιάννης Φαφούτης (Ματζαγριωτάκη 17, Καλλιθέα). Σκοτώθηκε από βλήματα τανκ την ώρα που έβγαινε από το σπίτι του και θάφτηκε από τους συγγενείς του. Το πτώμα του βρέθηκε σε κοινό τάφο φρικαλέα ακρωτηριασμένο.

6.Τάσος Ιερόπουλος, ετών 61, συνοικισμός Σκοπευτηρίου Καλλιθέας. Τραυματίστηκε από αδέσποτη σφαίρα και πέθανε στο νοσοκομείο στις 17/12/44. Το Γενάρη παρουσιάστηκε σαν «αγρίως εκτελεσθείς, υπό των ελασιτών».

7.Στάθης Παπαδάκης, 18 ετών, από τον Υμηττό (Ερασινίδου 34). Τραυματίστηκε και πέθανε. Οι δικοί του τον θάψαν στον Άγιο Αρτέμη. Στις 22 του Φλεβάρη η αστυνομία υποχρέωσε τη μάνα του να ξεθάψει το πτώμα του και να το αφήση εκτεθειμένο για πολλές μέρες στη Ζωοδόχο Πηγή της Καισαριανής.

8.Σπύρος Βεντήρης, Σούλα 31. Σκοτώθηκε ανήμερα του Αγίου Σπυρίδωνος στην οδό Γ΄ Σ/βρίου από εγγλέζικο τανκ. Τον θάψαν στο Γ΄ Νεκροταφείο. Αργότερα βρέθηκε κατακρεουργημένος και χωρίς μάτια στο Περιστέρι, όπου είχε εκτεθεί παραμορφωμένο από τα ειδικά συνεργεία το πτώμα του «προς αναγνώρισιν». Η αδερφή του, κ. Δημουλίτσα, διαμαρτυρήθηκε έντονα για την ιεροσυλία που έγινε στο πτώμα του αδερφού της.

9.Ευάγγελος Γιανίρης. Πέθανε από φυσικό θάνατο. Τον περιλάβαν στον κατάλογο των «αγρίως σφαγιασθέντων».

10.Στο δασύλλιο της Αγίας Τριάδος (Βύρωνας) ξέθαψαν στις 20 του Φλεβάρη περί τα 50 πτώματα ελασιτών που είχαν σκοτωθεί στις μάχες. Τα φόρτωσαν σ΄ ένα φορτηγό αυτοκίνητο με την επιγραφή «οι δολοφονηθέντες από τον ΕΛΑΣ» και η μακάβρια πομπή γύρισε όλον το συνοικισμό.

11.Στις 12 του Δεκέμβρη το μεσημέρι ο γενικός αρχίατρος Δημήτριος Μπέλιας σκοτώθηκε από ριπή πολυβόλου βρεταννικού τανκ στη διασταύρωση των οδών Ζαΐμη και Στουρνάρα. Το πτώμα του έμεινε στο σημείο που έπεσε 3-4 μέρες. Μια νύχτα η Εθνική Αλληλεγγύη σήκωσε το πτώμα του στρατηγού και το έθαψε κοντά στη λεωφόρο Αλεξάνδρας. Τη νεκρώσιμη ακολουθία έψαλε ο παπάς του Αγίου Βασιλείου, στον τάφο του δε τοποθετήθηκε ξύλινος σταυρός με τ΄ όνομά του και δάφνινος στέφανος. Έπειτα από αυτό η Εθνική Αλληλεγγύη ειδοποίησε μέσω του μπα-

Συγγενείς έχουν κληθεί να αναγνωρίσουν τα παραμορφωμένα πτώματα μετά την εκταφή τους. Στην αριστερή γωνία της φωτο 2 διακρίνεται η ομάδα των «εμπειρογνωμόνων». Ο Ιατροδικαστής Ψημάρας πρόσφερε τις «υπηρεσίες» του σε διάφορες περιπτώσεις που κατάγγειλε η 6η αχτίδα των Ανατολικών συνοικιών της Κομματικής Οργάνωσης της Αθήνας του ΚΚΕ.]

κάλη της γειτονιάς τους συγγενείς του θύματος που ήρθαν και παρέλαβαν τη βέρα, το ρολόι και το πορτοφόλι του νεκρού, που περιείχε ολόκληρο το μισθό του (τον είχε, φαίνεται, εισπράξει την ίδια μέρα). Το πτώμα ξεθάφτηκε και το παρουσίασαν σαν αγρίως κατακρεουργηθέντα από τον ΕΛΑΣ.

Οι εμπειρογνώμονες στο μακάβριο έργο τους

12.Κοντά στην έπαυλη Σκουλούδη στον Πειραιά βρίσκεται ένα πηγάδι. Εκεί πρόχειρα, γιατί δεν υπήρχε άλλο μέρος, είχαν ταφεί καμιά δεκαριά πτώματα. Δυο ήταν γέροι που πέθαναν από φυσικό θάνατο, τρεις σκοτωμένοι από αδέσποτες και οι άλλοι ελασίτες νεκροί από τις μάχες. Τα ξέθαψαν αργότερα όλα, τα πολλαπλασίασαν επί είκοσι και είδε το φως η «ιστορία» «Το φρέαρ της επαύλεως Σκουλούδη. Διακόσια πτώματα φέροντα καταφανείς κακώσεις, θύματα της αγριότητας των κουκουέδων».

13. Η αδελφή Μαρία Πανά υπηρετούσε στο Ασκληπιείο νοσοκομείο Βούλας και Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Από εκεί ήρθε εθελοντικά στο πρόσκαιρο νοσοκομείο Νέας Σμύρνης όπου πρόσφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες ως τις 20 του Δεκέμβρη. Απ΄ τις 20 ως τις 29 του Δεκέμβρη υπηρέτησε στο συνεργείο του ΕΛΑΣ συνοικισμού Υμηττού μαζί με 5 άλλες αδελφές και ένα γιατρό. Τη νύχτα της 29 του Δεκέμβρη με την προοπτική πως θα μπαίναν στο συνοικισμό οι Άγγλοι, ολόκληρο το προσωπικό του χειρουργείου ξεκίνησε για το Κορωπί για να πλαισιώσει το μετακινούμενο χειρουργείο. Άγρια χιονοθύελλα ξέσπασε όταν οι αδελφές και οι γιατροί ανέβαιναν στον Υμηττό. Το προσωπικό κινδύνευσε να ταφεί από τα χιόνια. Η αδελφή ηρωίδα Μαρία Πανά δεν μπόρεσε να ανθέξει. Ξεψύχησε εκεί. Στις 26 του Φλεβάρη 1945 οι εφημερίδες «Βραδυνή» και «Ασύρματος» δημοσίεψαν την εξής είδηση: «Ο ιατροδικαστής κ. Ψημάρας ανεύρεν εις τον Υμηττόν το πτώμα της νοσοκόμου Μαρίας Πανά, ήτις συλληφθείσα υπό των ελασιτών, αφού εκακοποιήθη και εβιάσθη, εξετελέσθη».

14. Στις 3 του Γενάρη πέθανε από κρίση μυοκαρδίτιδας η Βασιλική Φράγγου, 65 χρονών, (τέρμα της οδού Θήρας). Οι δυο κόρες της τη θάψαν στον περίβολο του Αγίου Σπυρίδωνα στα Σεπόλια. Τα δυο ορφανά κορίτσια μη έχοντας άλλον προστάτη εκτός από ένα παντρεμένο αδερφό στα Νέα Λιόσια, πήγαν εκεί και μείναν ως το τέλος των επιχειρήσεων. Γυρίζοντας στην Αθήνα πήγαν να δουν τον τάφο της μητέρας τους. Ο τάφος ήταν άδειος. Τους είπαν πως το πτώμα βρίσκουνταν στο Περιστέρι. Όταν πήγαν εκεί βρήκαν το πτώμα γεμάτο ξυραφιές, κακώσεις κλπ. Και πάνω στο πτώμα την επιγραφή: «Αγρίως κρεουργηθείσα υπό των δολοφόνων του ΕΛΑΣ».

15. Η Μαρίκα Π. Κωνσταντινίδου ετών 27 (οδός Παλαμηδίου) σκοτώθηκε από όλμο που έπεσε μέσα στην κουζίνα του σπιτιού της και της πήρε το κεφάλι. Την κήδεψαν και την έθαψαν στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου. Το πτώμα της βρέθηκε φρικωδώς παραμορφωμένο στο Περιστέρι «προς αναγνώρισιν» και οι εφημερίδες έγραψαν πως «*Εσφάγη υπό των αιμοσταγών ελασιτών*».

16. Στις 29 του Σεπτέμβρη 1944, δυο βδομάδες δηλαδή πριν απ΄ τη φυγή τους, οι Γερμανοί έκαναν επίθεση στο Πυριτιδοποιείο και έκαψαν 60 σπίτια δεξιά και αριστερά στην Ιερά οδό. Πιάσανε και 70 πατριώτες και τους εκτέλεσαν. Απ΄ αυτούς οι 45 θάφτηκαν σε κοινό τάφο έξω απ΄ τον Άγιο Σπυρίδωνα (Πυριτιδοποιείο). Στο ίδιο μέρος θάφτηκαν το Δεκέμβρη και 15 ελασίτες που σκοτώθηκαν σε μάχες. Τα 60 αυτά πτώματα τίμιων αγωνιστών ξεθάφτηκαν το Γενάρη και τοποθετήθηκαν στο Γ΄ Νεκροταφείο Κοκκινιάς για αναγνώριση. Οι αρχές βεβαίωσαν πως όλοι αυτοί «εξετελέσθησαν από τον ΕΛΑΣ Κοκκινιάς, αφού προηγουμένως εβασανίσθησαν απανθρώπως».

17. Ο ελασίτης Ευάγγελος Καπετανάκης (Μονεμβασίας 24) έπεσε στη μάχη του τάγματος χωροφυλακής Μακρυγιάννη. Η οικογένειά του πήρε το πτώμα του και το έθαψε στον περίβολο της Οικοκυρικής Σχολής Χαροκόπου. Μαζί του θάφτηκαν και άλλοι δυο νεκροί των μαχών. Το Γενάρη δημοσιεύτηκε η είδηση πως βρέθηκε νέος τάφος με τρία ακόμα θύματα της θηριωδίας του ΕΛΑΣ.

18. Στην οδό Ροΐδη αριθ. 22 καθότανε ο σπουδαστής του Πολυτεχνείου Κωνστ. Τσακάκης ελασίτης που σκοτώθηκε στις 7 του Δεκέμβρη στη μάχη του Πολυτεχνείου. Τον Οχτώβρη είχε φιλοξενήσει στο σπίτι του το χωριανό του Γιώργο Δεσποτάκη, που είχε φέρει από την Κρήτη ένα γυάλινο μάτι της θείας του για να το αντικαταστήσει επειδή ήταν λίγο σπασμένο. Στις 7 του Γενάρη οι εθνοφύλακες μπήκαν στην περιοχή και λεηλατούσαν τα άδεια σπίτια. Βρήκαν στο σπίτι του άτυχου Τσουκάκη το γυάλινο μάτι και την άλλη μέρα η κοινή γνώμη μάθαινε πως βρέθηκαν κουβάδες από βγαλμένα μάτια.

19. Ο δικηγόρος Σπύρος Αλεξίου, κάτοικος Παγκρατίου και μέλος του ΚΚΕ σκοτώθηκε στην 5 του Δεκέμβρη όταν οι δολοφόνοι των ξενοδοχείων της «Ομόνοιας» επετέθηκαν κατά των διαδηλωτών στη διαδήλωση που έγινε για την πτώση του Παπανδρέου. Έπεσε κάτω από το ξενοδοχείο Μητρόπολις. Κανένας δεν ήξερε τι έγινε το πτώμα του. Το Γενάρη το πτώμα του βρέθηκε με τα μάτια βγαλμένα, με τη μύτη κομμένη και με μια σειρά κακώσεις στο Περιστέρι. Έφερε την επιγραφή: «Εσφαγιάσθη αγρίως υπό των ελασιτών».

20. Η Πιπίτσα Εξηντάρη, έγκυος μαζί με τα τρία παιδιά της, τα δυο μικρά παιδιά της Στάσας Νιούζαμ ένας Μωσαΐδης μαζύ με τη μητέρα του και ο Παντελής Βλαδιμέρης όλοι κάτοικοι Περιστερίου σκοτώθηκαν από τους άγριους βομβαρδισμούς του στόλου στο Περιστέρι. Αργότερα τα εννέα αυτά πτώματα είχαν εκτεθεί για αναγνώριση και μπήκαν στον κατάλογο των αγρίως σφαγιασθέντων υπό του ΕΛΑΣ.

21. Στις 22 του Δεκέμβρη ο Μωϋσής Τσανακαλιώτης, ετών 32, κάτοικος συνοικισμού Απόλλωνος, οδός Χρυσοστόμου Σμύρνης 11, σκοτώθηκε από όλμο την ώρα που πήγαινε στο μπακάλη κοντά στου Σαπόρτα όπου είναι μια γεφυρούλα. Μαζί με τον Τσανακαλιώτη σκοτώθηκαν και δυο γρηές που βάδιζαν στο μέρος εκείνο. Τον παρουσίασαν σαν δολοφονημένο απ΄ τον ΕΛΑΣ και στο μνημόσυνο που έγινε ύστερα από 40 μέρες ο παπάς του Αγίου Δημητρίου Βασίλειος βρήκε ευκαιρία να κατακεραυνώσει από τον άμβωνα «τους μισαρούς κουκουέδες δολοφόνους» του Μωϋσή Τσανακαλιώτη!

22. Το Δεκέμβρη πέθανε απ΄ την καρδιά της στην οδόν Αριστοτέλους πάροδος Σεπολίων η μητέρα της κυρίας Ειρήνης Μοιροπούλου πεθερά του συναγ. Παπαχρυσάνθου της ΕΛΔ. Θάφτηκε στον Άγιο Σπυρίδωνα κοντά στα Σεπόλια. Αργότερα το πτώμα της βρέθηκε στο Περιστέρι με κομένη τη μύτη και με παραμορφωμένα τα πόδια. Ειδοποιήθηκε η κ. Μοιροπούλου που διαμαρτυρήθηκε για την ιεροσυλία, μα πήρε την απάντηση να μην πολυφωνάζει γιατί είναι κουκουέδισα και θα συλληφθεί!

23. Η Ειρήνη Βασιλάκη (Ασκληπιού 85) τραυματίστηκε θανάσιμα στις 15 Δεκεμβ. 1944 από αγγλικό πολυβόλο στη γωνιά Ασκληπιού – Σμολένσκη. Μεταφέρθηκε στο Πολιτικό Νοσοκομείο όπου και πέθανε στις 16 Δεκεμ. 1944. Το πτώμα της βρέθηκε για αναγνώριση στην έκθεση Περιστερίου.

24. Στο νοσοκομείο του ΙΚΑ (Κομουνδούρου 4) νοσηλεύονταν τις μέρες του Δεκέμβρη πάνω από 300 τραυματίες. Πολλοί πέθαναν στο Νοσοκομείο και άλλοι έπαθαν ακρωτηριασμούς από γιατρούς. Επειδή δεν ήταν δυνατό να ταφούν και οι νεκροί και τα ακρωτηριασμένα μέλη εκεί κοντά, μεταφέρθηκαν τις πρώτες μέρες του Γενάρη ύστερα από ενέργεια του προσωπικού στο Περιστέρι όπου και θάφτηκαν. Αργότερα τα πτώματα και τα μέλη μεταφέρθηκαν και παρουσιάστηκαν στην έκθεση των εγκλημάτων του ΕΛΑΣ.

25. Στις 26 του Δεκέμβρη σκοτώθηκε από βλήμα όλμου η Καλλιόπη Πακαβού, το πτώμα εκτέθηκε για αναγνώριση, επειδή είχε σφαγιασθεί από τον ΕΛΑΣ. Ο γυιός της Πακαβού απεκάλυψε πως δεν επρόκειτο για σφαγιασμό και ζήτησε και έθαψε το πτώμα της μητέρας του. Έπειτα από δυο μέρες το ξέθαψαν πάλι και το εξέθεσαν για αναγνώριση.

26. Η Νίτσα Γελέου σκοτώθηκε στις 26 του Δεκέμβρη από τανκ. Το πτώμα της βρέθηκε παραμορφωμένο με χτυπήματα από κασμά στο πρόσωπο και με την επιγραφή «*αγρίως εκτελεσθείσα από τον ΕΛΑΣ*».

27. Ο Ελευθέριος Τσούγκας πέθανε στις 20 του Δεκέμβρη στο σπίτι του στην οδόν Ασκληπιού 41. Η βεβαίωσις του γιατρού λέει πως πέθανε από φόβο, θάφτηκε στον Άγιο Νικόλαο (Πευκάκια). Αργότερα το πτώμα του βρέθηκε εκτεθειμένο στο Περιστέρι για αναγνώριση με τα μάτια βγαλμένα και σε εφημερίδα γράψανε πως εκτελέσθηκε από ελασίτες...

28. Ο μαχητής του ΕΛΑΣ Ιωάννης Ψαθάς τραυματίστηκε θανάσιμα από πολυβόλο στις 24 του Δεκέμβρη και πέθανε. Το πτώμα του μεταφέρθηκε στο Νεκροταφείο Γκύζη όπου και θάφτηκε. Ύστερα από 20 μέρες το πτώμα του βρέθηκε στο Περιστέρι παραμορφωμένο. Πήγε η μητέρα του Βιργινία Ψαθά το παρέλαβε και το έθαψε στο Κεντρικό Νοσοκομείο. Η «Εστία» έγραψε πως εκτελέστηκε από ελασίτες.

29. Ο Δημήτριος Σαρρής, ετών 48, πέθανε από φυσικό θάνατο στις 14 του Γενάρη. Θάφτηκε στο Νεκροταφείο Αναστάσεως στο 6ο τμήμα αριθ. Τάφου 239. Ύστερα από λίγες μέρες ο νεκρός εξαφανίστηκε για να μεταφερθεί ποιος ξέρει σε ποιαν έκθεση πτωμάτων και να συγκινήσει κανένα Σίτριν.

30. Ο δυναμιτιστής ελασίτης του 1ου λόχου Ι τάγματος 3ου Συντάγματος Θοδωράκης Ιωάννης σκοτώθηκε στις 3 του Γενάρη από σφαίρα στην καρδιά, τον έθαψε ο αδερφός του στον Άγιο Σπυρίδωνα και του έβαλε σταυρό με τα στοιχεία του. Ύστερα από την κατάληψη των Τουρκοβουνιών τον ξέθαψαν οι οργανωτές του ελληνικού Κατύν και τον πήγαν στο ρέμα Γαλατσιού. Οι εφημερίδες γράψανε πως ο «εθνικιστής» Θοδωράκος σκοτώθηκε από τους ελασίτες.

Η φρίκη δίπλα στο χώρο του νεκροταφείου στο Περιστέρι

31. Η Βαρβάρα Αλαμάνου (Χρυσουπόλεως 16, Γκύζη) σκοτώθηκε από αγγλικόν όλμο. Οι εφημερίδες γράψανε πως εκτελέσθηκε από ελασίτες.

32.Στο συλλαλητήριο στις 3 του Δεκέμβρη τραυματίστηκε ο Γεώργιος Γεωργιάδης. Μεταφέρθηκε στο Πολιτικό Νοσοκομείο όπου και πέθανε στις 6 του Δεκέμβρη. Την άλλη μέρα πήγαν οι συγγενείς να πάρουν το πτώμα,. Μα τους έλεγαν πως το έθαψαν πότε στο Βασιλικό κήπο και πότε στο Νεκροταφείο της Κοκκινιάς. Η κόρη του Ερασμία Γεωργιάδη πήγε στις 20 του Μάρτη στην ΕΟΧΑ για να πάρει ένα επίδομα που δίναν. Η διευθύντρια κ. Βάσω Λάγου της είπε πως πρέπει να κάνει μια δήλωση πως ο πατέρας της σκοτώθηκε από ελασίτες.

33. Ο Διονύσιος Σταματελάτος τραυματίστηκε στις 7 του Δεκέμβρη και πέθανε στις 22 του Δεκέμβρη στο Νοσοκομείο Ν. Ιωνίας. Μεταφέρθηκε στο σπίτι του Τριτίας 20 και θάφτηκε στο 3ο Νεκροταφείο στον Άγιο Γιώργη. Τον ξεθάψανε και το μεταφέρανε στο Περιστέρι όπου στις 12 του Γενάρη είδε το πτώμα η μητέρα του Κωνσταντίνα σε καλή κατάσταση. Στις 13 του Γενάρη πήγε να το παραλάβει και το είδε με βγαλμένα τα μάτια, ανοιχτό το στόμα και κομμένη τη γλώσσα. Διαμαρτυρήθηκε σ΄ έναν αστυφύλακα που ήταν εκεί και είχε δει και ο ίδιος το πτώμα την προηγούμενη μέρα και ο αστυφύλακας ανεγνώρισε και ο ίδιος πως το πτώμα ήταν τότε σε καλή κατάσταση.

34. Οι εφημερίδες κάναν ολόκληρο θόρυβο για τον ταγματάρχη της χωροφυλακής Αριστείδην, ο οποίος εσφαγι-

άσθη αγρίως και κατά τρόπον καννιβαλικόν υπό κομμουνιστών δημίων του... Η αλήθεια έχει ως εξής: Υπήρχε ένας τσαγκάρης με το όνομα Αριστείδης Ταγματάρχης ετών 53, κάτοικος Π. Σφαγείων. Σκοτώθηκε από αδέσποτη έξω από το φούρνο του Πλόκα στο Κουκάκι, τη μέρα που μπήκαν τα βρεττανικά στρατεύματα. Μεταφέρθηκε βαρειά τραυματισμένος στη κλινική Σκανδαλάκη (πλατεία Καλλιθέας) και πέθανε ύστερα από λίγο. Το πτώμα του θάφτηκε έξω από την κλινική μαζί με άλλα 16 θύματα βομβαρδισμού. Έπειτα από 20 μέρες η αστυνομία πήρε τα στοιχεία του και παρά τη βεβαίωση της οικογενείας τον εμφάνισε ως «άγρια δολοφονηθέντα» και τον έκανε ταγματάρχη της χωροφυλακής τον άτυχο Αριστείδη Ταγματάρχη!

35. Έγραψαν οι εφημερίδες της δεξιάς: «*...Εις τον εν Καλλιθέα κήπον της Αγίας Βαρβάρας εξετάφησαν διάφορα πτώματα ανήκοντα εις εθνικόφρονας πολίτας εκτελεσθέντας υπό των ελασιτών. Μεταξύ αυτών ανεγνωρίσθη το πτώμα του εθνοφύλακος Γρηγορίου Πιθαλίτση φέρον πολλαπλάς κακώσεις...*» Στην πραγματικότητα πρόκειται για τον ελασίτη Γρηγόριο Πιθαλίτση (γνωστό ήρωα με το ψευδώνυμο Λούλης) που σκοτώθηκε στη μάχη και είχε ταφεί εκεί πρόχειρα...

36. Το Δεκέμβρη στην πλατεία Κυψέλης εκεί που αρχίζει η οδός Φωκίωνος Νέγρη τραυματίστηκε βαρειά στο κεφάλι από θραύσμα όλμου ο αστυφύλακας του Α' Τμήματος Νίκος Δανδελάκος. Οι τραυματιοφορείς του ΕΛΑΣ του πρόσφεραν τις πρώτες βοήθειες και αφού παράδωσαν στους συναδέλφους του αστυνομικούς του Ζ' Τμήματος την ταυτότητά του και 1000 δραχμές, που βρέθηκαν επάνω του, τον μετέφεραν στο νοσοκομείο Ν. Ιωνίας όπου και πέθανε. Το πτώμα του θάφτηκε στο εκκλησάκι Άγιος Αθανάσιος, παρουσία πολλών συναδέλφων του. Στις περίφημες εκταφές το πτώμα του βρέθηκε στα Τουρκοβούνια «κατακρεουργημένο» και έδωσε αφορμή στο «Ελληνικό Αίμα» να μιλήσει για τα εγκλήματα των «εαμοβούλγαρων».

37. Ο Γιάννης Βουγάς (Κυψέλης 99) τραυματίστηκε από όλμο πηγαίνοντας στο γραφείο του στην οδό Πατησίων. Μεταφέρθηκε στον Ευαγγελισμό όπου και πέθανε, όπως το είπε η ίδια η γυναίκα του. Στο αναμεταξύ όμως ήρθε η ιστορία των συντάξεων που θα πάρουν όσοι σκοτώθηκαν από τον ΕΛΑΣ. Και τον Απρίλη οι συγγενείς και φίλοι εκαλούντο να τιμήσουν τη μνήμη του «αγρίως σφαγιασθέντος υπό των ελασιτών» Ιωάννου Βουγά!

38. Τάκης Ηλιόπουλος, 16 χρονών, σκοτώθηκε στις 8 του Δεκέμβρη με αυτόματο όπλο από τα υπολείμματα των χωροφυλάκων της Ειδικής Ασφάλειας που είχαν ταμπουρωθεί στις πολυκατοικίες της πλατείας Κυριακού και πυροβόλησαν χωρίς διάκριση κάθε πολίτη που τύχαινε να περάσει από το μέρος αυτό.

Την άλλη μέρα θάφτηκε από τους γονείς του στο παρεκκλήσι «Άγιος Σπυρίδων» που είναι κοντά στη συνοικία Αγίου Μελετίου. Στο χώρο αυτόν που χρησιμοποιήθηκε αναγκαστικά για νεκροταφείο θάφτηκαν πάνω από 400 άτομα που ανήκαν είτε σε μαχητές του ΕΛΑΣ είτε στον άμαχο πληθυσμό.

Στις 8 με 10 του Φλεβάρη τα «ειδικά συνεργεία» εκταφής του Δήμου Αθηναίων ξέθαψαν από τον παραπάνω χώρο όλα τα πτώματα που είχαν «αγρίως σφαγιασθεί» από τον ΕΛΑΣ και μεταφέρθηκαν στην «Έκθεση» του Περιστεριού για «αναγνώριση». Κατά τη διάρκεια της εκταφής κανένας από τους γονείς και συγγενείς των πτωμάτων δεν είχε την τόλμη να πλησιάσει στο μέρος αυτό, γιατί τα συνεργεία περιστοιχιζόντανε από «τεθλιμμένους» εθνικιστάς που κραυγάζανε «θάνατος στους δολοφόνους».

Όμως ο Κώστας Ηλιόπουλος που ειδοποιήθηκε έγκαιρα από τον καντηλαναύτη του παρεκκλησιού πήγε με τη γυναίκα του και με χίλιους κινδύνους κατόρθωσε να πάρει το νεκρό παιδί του. Η μεταφορά και η ταφή στο Νεκροταφείο Αγίων Αναργύρων του στοίχισαν 15 χιλιάδες.

Αναφέραμε μερικά από τα άφθονα παραδείγματα πτωμάτων που εκτέθηκαν σαν κρεουργηθέντα, ενώ επρόκειτο για άτομα που πέθαναν ή σκοτώθηκαν στη μάχη ή στους πολυβολισμούς, βομβαρδισμούς κ.λπ.

Θα αναφέρουμε τώρα μερικά άλλα παραδείγματα για ανθρώπους που τους παρουσίασαν σαν εκτελεσθέντας από τον ΕΛΑΣ ενώ οι άνθρωποι ζούσαν

1. Στο Μηχανοκίνητο τμήμα (οδός Αχαρνών – Σουμερλή) κρατούνται 200 αστυνομικοί. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι και ο δόκιμος υπαστυνόμος Πρωτόπαπας Σπ. Και οι αστυφύλακες Χαραλάμπους Εμμ., Κωνσταντίνου Κ., Κούτσικος Κ., Τρυφηλάκης Γεώργιος, για τους οποίους οι εφημερίδες έγραψαν πως σφάχτηκαν από ελασίτες.

2. Ο αστυφύλακας Στάικος Αντ. Βρισκόταν στο Ελ-Ντάμπα. Οι εφημερίδες έγραψαν πως εκτελέστηκε από ελασίτες.

3. Οι εφημερίδες γράφουν πως ο υπαστυνόμος Καρυόπουλος Κώστας εχτελέστηκε από ελασίτες. Ο υπαστυνόμος αυτός υπηρετεί σήμερα στο Δ' Αστυνομικό τμήμα.

4. Στην εφημερίδα «Ελλάς» που έβγαζε ο Παπανδρέου τις μέρες του Δεκέμβρη δημοσιεύτηκε περίπτωση «σφαγιασμού» απ' τον ΕΛΑΣ δηλαδή πως ο Γιάννης Βατικιώτης μέλος της Χ σφάχτηκε όταν ο ΕΛΑΣ κατέλαβε το θησείο. Δημοσιεύτηκαν και συνταρακτικές λεπτομέρειες για τον τρόπο της εκτέλεσης για τα βασανιστήρια κ.λπ. Το δήθεν θύμα ζει και υπηρετεί στην εθνοφυλακή μονάδα 146 με έδρα τη «Βιό».

5. Στις 2 του Γενάρη πιάστηκε στο σπίτι του (Κωλέτη 8) ο Αχιλλεύς Κολάσης καθηγητής του πιάνου. Στις 4 του Γενάρη στάλθηκε στο Ελ Ντάμπα. Η εφημερίδα «Ανεξάρτητος» έγραψε πως εκρεουργήθη από ελασίτας. Οι σπιτικοί του εκτός από την άρρωστη γρηά μάνα του, καθώς και οι γειτονές του τον είχαν για πεθαμένο. Στις 27 του Μάρτη γύρισε ολοζώντανος απ' την Ελ Ντάμπα.

6. Ο Κατρίτσας Κώστας καταγγέλθηκε πως εξετέλεσε τον αδελφό του εθνοφύλακα Νίκου Κανακάρη. Ο δήθεν εκτελεσθείς επέστρεψεν απ' τον ΕΛΑΣ όπου υπηρετούσε. Ο Απόστος Αγκουράς που έμαθε την υπόθεση πήγε ο ίδιος στο Δ' ανακριτικό τμήμα για να επιτύχει την απελευθέρωση του αδικοκρατουμένου Κατρίτσα.

ΦΩΤΟ-ΝΕΑ Νο 30

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΑ

Ὁ Ἀντιβασιλέας Ἀρχιεπίσκοπος Δαμασκηνὸς γυ
ρισε πάλι στὴν Ἀθήνα. Στὴ φωτογραφία εἶνα
μὲ τὸν Ναύαρχο Βούλγαρη, τὸν Βρεταννὸ Στρατηγὸ τῆς Ἀεροπορίας Τάτλ, τὸν Σμ
ναρχο Ἀλεξανδρῆ, Ὑφυπουργὸ τῆς Ἀεροπορίας καὶ ἄλλους Βρεταννοὺς καὶ Ἕλλ
νες ἐπισήμους, μόλις ἔφθασε μὲ τὸ ἀεροπλάνο στὸ Χασάνι. Ὁ Ἀντιβασιλέας μετ
τὴν ἐπίσημη ἐπίσκεψή του στὴ Μ. Βρεταννία, ποὺ κράτησε δώδεκα μέρες, γύρισε στ
Ἑλλάδα περνώντας ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὅπου συναντήθηκε μὲ τὸν Στρατηγὸ Ντὲ Γκώ
Ὁ Ἀντιβασιλέας δήλωσε πόσο εἶταν εὐχαριστημένος γιὰ τὴ συμπάθεια καὶ τὴν τι
λεια κατανόηση ποὺ βρῆκε στὴ διάρκεια τῶν συνομιλιῶν του στὸ Λονδῖνο γιὰ τὰ Ἑ
λληνικὰ ζητήματα.

Ο Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός επιστρέφει στην Αθήνα μετά την επίσκεψη του στο Λονδίνο και το Παρίσι. Τον υποδέχονται υπουργοί της κυβ. Βούλγαρη και στελέχη της αγγλικής στρατιωτικής δύναμης.

7. Στην εφημερίδα «Ελλάς» που έβγαζε ο Παπανδρέου γράφτηκε πως ο χίτης Ευάγγελος Δαλιάνος, εσφαγιάσθη από τον ΕΛΑΣ στο Θησείο. Ο Δαλιάνος ζει και είναι εθελοντής στο 2ο λόχο του 147 τάγματος στο Κριεκούκι.

8. Το Δεκέμβρη ο ΕΛΑΣ έπιασε στην οδό Αχαρνών τον υπενωμοτάρχη Θανάση Ηλιόπουλο απ΄ το χωριό Ντονέικα Πύργου. Στις εφημερίδες γράφτηκε πως το πτώμα του βρέθηκε κατακρεουργημένο και αναγνωρίστηκε απ΄ τη γυναίκα του Δέσποινα που έκανε και μνημόσυνο. Στο αναμεταξύ ο Ηλιόπουλος επέστρεψε από την ομηρία και ζει με την γυναίκα του στην οδό Συγγρού 84.

9. Ο Συνταγματάρχης σε αποστρατεία Νικόλαος Δεπάστας πιάστηκε όμηρος τις τελευταίες μέρες του Δεκέμβρη και ύστερα από τρεις μέρες αφέθηκε ελεύθερος. Οι εφημερίδες γράψαν πως απήχθηκε, βασανίστηκε και κατακρεουργήθηκε. Το δήθεν θύμα ζει στην οδό Μάγερ 11α.

10. Ο ελασίτης Εμμανουήλ Ραλιάς πιάστηκε απ΄ το 8ο αστυνομικό τμήμα ύστερα από καταγγελία του Ν. Κουρτέση (Σερίφου και Αχαρνών) πως τάχα εξετέλεσε τον γυιό του Δ. Κουρτέση. Αυτός ο τάχα «εκτελεσθείς» είχε πιαστεί όμηρος από τους Άγγλους και τώρα γύρισε.

11. Στις 4 του Δεκέμβρη τραυματίστηκε βαρειά και στα δυο πόδια ο αστυφύλακας Γ.48 πολεμώντας εναντίον ελασιτών στη διασταύρωση Χαριλ. Τρικούπη και Σόλωνος. Αν και είχεν εγκαταληφθεί, οι τραυματιοφορείς του ΕΛΑΣ με κίνδυνο της ζωής των τον πήραν και τον έφεραν στο σταθμό βοηθείας τραυματιών του 11/3 τάγματος, όπου τον περιποιήθηκαν με εξαιρετική προσοχή και από ΄κει τον πήγαν στο νοσοκομείο του ΕΛΑΣ, από όπου βγήκε τέλεια θεραπευμένος. Τώρα βρίσκεται στην υπηρεσία του. Όταν πιάστηκεν ο γιατρός Ε. Ευτυχίδης στο Πολιτικό νοσοκομείο και μεταφέρθηκε στο Γ΄ αστυνομικό τμήμα, υπέστη άγριο ξυλοκόπημα γιατί όπως φώναζαν οι αστυνομικοί και ιδιαίτερα ο υπαστυνόμος Πλουμής, έσφαξε το συνάδελφό τους Γ.48.

12. Στις εφημερίδες του Ιανουαρίου γράφτηκε με πομπώδικους τίτλους πως «εσφαγιάσθηκαν» αγρίως οι Μιχ. Παπαδόπουλος και Κολλάρας. Ο πρώτος ήταν ο περίφημος Μιχαήλ αγάς, αρχηγός των ταγμάτων ασφαλείας Κοζάνης και ο δεύτερος αρχηγός των ταγμάτων ασφαλείας Πτολεμαΐδος. Και οι δυο τους βαρύνονται με δεκάδες εκτελέσεις. Ένας λόγος παραπάνω για να στολιστούν με άφθονα άνθη τα μνημόσυνα που τους κάναν οι αφνιασμένες εφημερίδες του Γενάρη. Την Μεγάλη ωβδομάδα οι δυο αυτοί «*σφαγιασθέντες εθνικισταί*» φτάσαν με το βαπόρι Κορινθία από την Αφρική, όπου είχαν μεταφερθεί μαζί με άλλους δοσίλογους.

– Απ΄ τις δικογραφίες των κρατουμένων για «εγκλήματα» είναι άπειρα τα παραδείγματα ανθρώπων που εμφανίστηκαν σαν θύματα των κατηγορουμένων και με τον ερχομό των ομήρων απ΄ την Ελ Ντάμπα αποδείχτηκαν πως ζούσαν εκεί και πως γύρισαν.

Από τις αμέτρητες, για την ώρα, περιπτώσεις δολοφονιών που έγιναν από τις συμμορίες των προδοτικών οργανώσεων καθώς και από τους εθνοφύλακες, αστυφύλακες, Άγγλους κ.λπ. αναφέρουμε μερικές. Πολύ σύντομα θα δώσουμε κατάλογο όλων των εξαφανισμένων αγωνιστών απ΄ το Δεκέμβρη και δω.

– Στις 10 του Μάρτη σε μπλόκο που έγινε στο Νέο Κόσμο πιάστηκε ο ελασίτης Γεώρ. Κλίμης, ετών 20 τεχνίτης της τηλεφωνικής εταιρείας, που μόλις είχε γυρίσει απ΄ το αντάρτικο με το ψευδώνυμο Δημήτρης Κωνσταντινίδης. Στο αστυνομικό τμήμα Νέου Κόσμου, όπου μεταφέρθηκε, κακοποιήθηκε βάρβαρα. Μισοπεθαμένος μεταφέρθηκε στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο στις 12 Μάρτη 45 και την Τετάρτη στις 14 Μάρτη 45 πέθανε. Οι βασανιστές υποχρέωσαν το γιατρό που διαπίστωσε το θάνατο, να βεβαιώσει πως τάχα πέθανε από πνευμονία, όλοι οι άδολοι γιατροί καταγανακτισμένοι διαψεύδουν τη βεβαίωση αυτή και βεβαιώνουν πως πέθανε από αιμορραγία του σηκωτιού. Μια κοπέλα της Εθνικής Αλληλεγγύης που είδε το πτώμα του στο νεκροθάλαμο παρατήρησε κοντά στις άλλες κακώσεις σ΄ όλο το σώμα και ένα τεράστιο αποτύπωμα σιδερένιας γροθιάς ακριβώς στο μέρος του σηκωτιού. Χαρακτηριστικά είπε πως μοιάζει «με το ίχνος που αφήνει στο ζυμάρι η γροθιά». Στο βιβλίο ασθενών του νοσοκομείου καθώς και στο βιβλίο κρατουμένων του αστυνομικού τμήματος Νέου Κόσμου, είναι περασμένος με το αντάρτικο ψευδώνυμο Δ. Κωνσταντινίδης.

– Ο Ορέστης Καζόλης λοχαγός του ΕΛΑΣ 3ος Λόχος, αιχμαλωτίστηκε στις 10 του Δεκέμβρη στη μάχη των Κουπονίων ελαφρτά τραυματισμένος. Βασανίστηκε άγρια από Ριμινίτη και μεταφέρθηκε στο Λαϊκό Νοσοκομείο όπου την ίδια μέρα πέθανε από τα βασανιστήρια.

– Τρεις μέρες ύστερα από την αποχώρηση του ΕΛΑΣ από την Αθήνα ένας της Ασφάλειας με τρεις με πολιτικά πήγαν στην οδό Δικαιάρχου στο Παγκράτι κοντά στον Αρδηττό και

πιάσαν το αντρόγυνο Τσιλιπονίδη. Την άλλη μέρα βρέθηκαν και οι δυο σκοτωμένοι στο Ζάππειο. Είναι φανερό ποιος τους δολοφόνησε. Την άλλη μέρα οι εφημερίδες γράψανε πως το ζεύγος Τσιλιπονίδου εκτελέσθηκε απ΄ τον ΕΛΑΣ.

– Στις 27 του Δεκέμβρη το μεσημέρι ένα αυτοκίνητο μετέφερε τους συν. Σιάντο και Παρταλίδη στο στρατηγείο του Σκόμπυ για τις πολιτικές συνενοήσεις. Στην οδό Θεμιστοκλέους κάποιος που τους γνώρισε χειροκρότησε. Πιάστηκε αμέσως και εκτελέστηκε επί τόπου λίγα βήματα πάνω από τη γωνία Θεμιστοκλέους και Ακαδημίας.

Σχετικά με τον αριθμό των φονευθέντων το Δεκέμβρη θα πρέπει να ειπωθούν μερικά:

Στην «Καθημερινή» της 17 Μαΐου 1945 δημοσιεύτηκαν στοιχεία από την ιατροδικαστική υπηρεσία στο υπουργείο Δικαιοσύνης για τα πτώματα που εξήτασε απ΄ την καταστολή του κινήματος ως τις 3 του Απρίλη. Στην αναφορά αυτή η ιατροδικαστική υπηρεσία λέει πως εξήτασε 5000 πτώματα. Από αυτά τα 1500 είναι πτώματα από ανθρώπους που πέθαναν φυσιολογικά, 1700 από ανθρώπους που σκοτώθηκαν στις μάχες ή από αδέσποτες σφαίρες, πολυβολισμούς κ.λπ. και 1800, λέει η ιατροδικαστική υπηρεσία ήταν οι «εκτελεσθέντες». Περιγράφει δε η ιατροδικαστική υπηρεσία και τον τρόπο της εκτέλεσης λέγοντας πως γινότανε «διά πολυβολισμών, τυφεκισμών, πυροβολισμών διά περιστρόφου, σφαγής, αποκοπής λαιμού διά μαχαίρας, αποκοπής μελών διά πελέκεος, κλαδευτήριων κ.λπ.». Πρώτα πρώτα τα βιβλία της ιατροδικαστικής υπηρεσίας δεν συμφωνούν με την έκθεση. Γιατί στα βιβλία υπάρχουν οι επόμενοι αριθμοί:

Θάνατοι πριν τις 4/12: 99
Φυσιολογικοί: 177
Στις μάχες, από αδέσποτες κτλ: 1493
Εκτελέσεις: 1316
Σύνολο: 3075

Ύστερα, δεν μας λέει η ιατροδικαστική υπηρεσία πώς έκανε τη διάκριση των εκτελέσεων από τις τυχαίες περιπτώσεις. Από τα στοιχεία που δώσαμε πιο πάνω φαίνεται καθαρά με πόση προθυμία η ιατροδικαστική υπηρεσία έβαλε στην κατηγορία των εκτελεσθέντων πτώματα από ανθρώπους που σκοτώθηκαν τυχαία. Ακόμα, είναι γνωστό πως αποκεφαλισμοί και αποκοπαί μελών είτε γινότανε από ειδικά συνεργεία καλά πληρωμένα για να παρουσιάσουν τη «βαρβαρότητα» των εκτελεστών είτε ήτανε αποτέλεσμα όλμων που προκαλούν τέτοιους θανάτους.

Αυτά δεν ενδιαφέρανε τους ιατροδικαστές και σπεύδανε να αποδώσουν σε μαχαίρια και τσεκούρια το έργο των όλμων ή των ειδικών συνεργείων. Το ίδιο η ιατροδικαστική υπηρεσία δε βγάζει μιλιά για τα 800, τουλάχιστο, πτώματα του Εθνικού Κήπου. Εκεί ο ΕΛΑΣ δεν έφτασε. Οι 800 αυτοί είναι θύματα των αντιπάλων μας, που με προθυμία η ιατροδικαστική υπηρεσία τα πέρασε στους εκτελεσθέντας.

Έτσι γράφτηκε από την ιατροδικαστική υπηρεσία όλη η ιστορία των «φρικιαστικών εκτελέσεων».

Δε θα ΄πρεπε να κλείσουμε όλο αυτό το θλιβερό μαρτυρολόγιο χωρίς να πούμε δυο λέξεις για έναν απ΄ τους οργανωτές της σιχαμερής εκστρατείας.

Πρόκειται για τον Σερ Γουώλτερ Σίτριν. Ήρθε στην Ελλάδα τάχα για να ασχοληθεί με την συνδικαλιστική ενότητα. Και έγινε το κύριο μεγάφωνο της αντιεαμικής συκοφαντικής εκστρατείας. Τα παραπάνω δίνουν και στον κύριο αυτόν μια απάντηση. Μα να τι έγραψε για το ρόλο του το «Νταίιλυ Γουώρκερ» του Λονδίνου στο φύλλο του της 9 του Φλεβάρη 1945.

«Η έκθεση της αποστολής των Τρέιντ Γιούνιονς στην Ελλάδα καταρτίστηκε εκτεταμένα πάνω στη βάση στοιχείων που δόθηκαν από Έλληνες εχθρούς του ΕΑΜ, απ΄ τη Βρεττανική Διοίκηση και Βρεττανούς στρατιώτες με άμεση παρατήρηση της ίδιας της αντιπροσωπείας... Στη σύσκεψη του τύπου όπου ο Γουώλτερ Σίτριν διασαφήνισε μερικά στοιχεία της εκθέσεως προέκυψαν τα ακόλουθα καινούργια στοιχεία:

1. Πως έγιναν ομαδικές συλλήψεις ανθρώπων στα σπίτια απ΄ όπου δράσαν ελεύθεροι σκοπευτές. Η αντιπροσωπεία δέχεται πως πρέπει να υπάρχει και αριθμός αθώων πολιτών που πιάστηκαν απ΄ την Κυβέρνηση Πλαστήρα.

2. Η αντιπροσωπεία δεν κατηγορεί συγκεκριμένα τον ΕΛΑΣ πως έχει εκτελέσει εκείνους που τα πτώματά τους βρέθηκαν στο Περιστέρι στα τέλη του Γενάρη.

3. Η ταυτότητα των εκτελεσθέντων ήταν άγνωστη στην αντιπροσωπεία».

Αυτά υποχρεώθηκε να πει ο Σερ Σίτριν στους αντιπροσώπους του τύπου που τον πιέσανε να διασαφηνίσει στην έκθεσή του, όπου αυτά δεν τα έλεγε για να μπορέσει έτσι να αφήσει σ΄ όλο τον κόσμο την εντύπωση για τα εγκλήματα του ΕΛΑΣ.

Και να πώς απαντάει το «Tribune» περιοδικό όργανο του Εργατικού Κόμματος στη στάση που κράτησε ο Σερ Σίτριν στην Ελλάδα (φύλλο της Tribune της 23 του Μάρτη 1945).

«*Πολύ πρόσφατα ο Σερ Γουώλτερ Σίτριν έδωσε με την έκθεσή του για την Ελλάδα το πιο αξιοσημείωτο προπαγανδιστικό υλικό για τον κ. Τσώρτσιλ και για τους Τόρυς (δηλ. τους συντηρητικούς) από όσα έγιναν γι΄ αυτούς εδώ και πολύν καιρό*».

Ο Σερ Σίτριν ήρθε στην Ελλάδα για να δικαιώσει την άγρια επέμβαση της αγγλικής αντίδρασης στα εσωτερικά μας. Μα ο Αγγλικός Λαός που έχει εχτιμήσει τους αγώνες του Λαού μας δεν έπεσε θύμα της συκοφαντίας. Γιατί την αλήθεια δε μπορεί να τη θάψει όποια συκοφαντία και όποια πτωματολογία με όποια μαστοριά κι αν είναι προετοιμασμένη.

ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1945
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η ΕΛΛΑΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ—ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟ

"ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ,,

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΑΞΙΟΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΑΠΕΚΑΛΥΦΘ
ΩΡΟΙ ΠΤΩΜΑΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΧΑΡΑΔΡΩΝ ΚΑΙ ΦΡΕΑΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟ ΜΠ
ΑΝΤΑΠΕΚΟΥΡΙΣΤΗΣΕΙΣ ΠΤΩΜΑΤΑ, ΕΤΕΘΗΣΑΝ ΚΥΝΕΣΙ ΑΠΟ ΣΦΑΙΡΑΣ - ΑΛΕΠΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΕΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΠΑΓΡΑΤΙ, ΠΥΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΣΕΡΑΜΙΑΝ

ΔΙΟΡΙΣΘΗ Ο ΝΕΟΣ Π ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗ

Ενώπιον των ξένων ανταποκριτών απεκαλύφθησαν σωροί πτωμάτων εντός φρεάτων και χαραδρών παρά το Μπραχάμι

Πηγή: https://parekklisi.wordpress.com/2009/02/22/elliniko-katyn/#more-18

100 χρόνια μετά τη Μικρασιατική Εκστρατεία

Μια «μεγάλη ιδέα» μιας βαθιά εξαρτημένης και υποτελούς μεγαλοαστικής τάξης

Δεν είναι λίγες οι δυνάμεις που αναφέρονται στην αριστερά και παρουσιάζουν την μικρασιατική εκστρατεία ως επιλογή και κορύφωση του μεγαλοϊδεατισμού της ελληνικής μεγαλοαστικής τάξης. Η μικρασιατική εκστρατεία, ειδικά από το ΚΚΕ σήμερα, όχι λίγες φορές παρουσιάζεται ως «ακλόνητη» ιστορική απόδειξη του περάσματος του ελληνικού καπιταλισμού στην ιμπεριαλιστική φάση και με αυτή στοιχειοθετείται η ένταξη της Ελλάδας ως «ενδιάμεσης ιμπεριαλιστικής χώρας» στο κλαμπ των ισχυρών χωρών του κόσμου. Μια θέση που σήμερα καταλήγει να αρνείται τον αναγκαίο αγώνα ενάντια στην πολιτική της εξάρτησης και της υποτέλειας, την πάλη για την αποτίναξη του ιμπεριαλιστικού ζυγού και την εθνική ανεξαρτησία

Με αφορμή τα 100 χρόνια από τα γεγονότα της μικρασιατικής εκστρατείας, η αναδημοσιεύουμε αποσπάσματα ενός παλαιότερου εκτεταμένου κειμένου για τα ζητήματα του ιμπεριαλισμού και της εξάρτησης.

Μια ιστορική αναδρομή στην ελληνική πραγματικότητα και τα γεγονότα εκείνης της εποχής είναι απαραίτητα για να διαπιστωθεί η καθυστερημένη ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού και η ολόπλευρη εξάρτησή του από το ξένο κεφάλαιο. Για να διαπιστωθεί ότι η «ελληνική εκστρατεία» στη Μικρά Ασία έγινε κάτω από τις επιδιώξεις και τις προσταγές των ξένων δυνάμεων, μέσα στις οποίες οι ντόπιοι λακέδες τους χώρεσαν τη «μεγάλη ιδέα» τους.

Οι συγκρίσεις των θέσεων και των αναλύσεων του ΣΕΚΕ αλλά και του μετέπειτα ΚΚΕ, με αυτές του σημερινού ΚΚΕ και άλλων οργανώσεων είναι αποκαλυπτικές.

γράφει ο Βασίλης Πετράκης

Η ολόπλευρη εξάρτηση της Ελλάδας και η ιστορία της

«Μόλις άρχισε η επανάσταση του '21, αρχίζουν και οι ξένοι κεφαλαιούχοι τη δράση τους σε βάρος ενός λαού που 'χυνε το αίμα του για τη λευτεριά.»

(Ν. Μπελογιάννη- Το ξένο κεφάλαιο στην Ελλάδα σελ 29)

Η αλήθεια είναι ότι η ιστορία του ελληνικού κράτους, από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα, δεν είναι παρά η συνόψιση όλων των εκδοχών και των μορφών τής ξένης επέμβασης από τη μια, αλλά και των επικών αγώνων ενός λαού που διεκδικούσε την ανεξαρτησία και τα δικαιώματά του από την άλλη. Η ιστορία της Ελλάδας είναι ιστορία οικονομικών στραγγαλισμών και εκβιασμών, δοτών βασιλιάδων και κυβερνήσεων, πολιτικών δολοφονιών και πολύμορφων παρεμβάσεων, ξενοκίνητων πραξικοπημάτων, στρατιωτικών επεμβάσεων και κατοχής, καταλήστευσης, αρπαγής και πολλών ακόμη κρυφών και φανερών πράξεων επιβολής των συμφερόντων των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Αυτή την ιστορική θεώρηση που αναλυτικά παρουσίασε και ο Μπελογιάννης στο έργο του, αναπροσαρμόζει με βάση τις «νέες» του θέσεις το τελευταίο διάστημα και το ΚΚΕ, μαζί με αυτή και την ίδια την ιστορία του.

Προκειμένου το ΚΚΕ να ταιριάξει τα «γεγονότα» και την πραγματικότητα στη «νέα» θεώρησή του, προχωρά σταδιακά σε μια συνολική ιστορική αμφισβήτηση και αναμόρφωση των θέσεών του και κυρίως (και όχι τυχαία) αυτών που κατέγραψε στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα. Τις θέσεις, δηλαδή, με τις οποίες εγγράφηκε στις συνειδήσεις του κόσμου της αριστεράς και στις σελίδες της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας ως το «ηρωικό επαναστατικό ΚΚΕ». Θέσεις όπως αυτές που αφορούν στην αναγκαιότητα και στο περιεχόμενο των λαϊκών μετώπων, δηλαδή τον ιστορικό ρόλο του ίδιου του ΕΑΜ. Και υπό το πρίσμα της «νέας» του ανάλυσης επιχειρεί να στοιχειοθετήσει τον «ενδιάμεσο ελληνικό ιμπεριαλισμό», ακόμη και μέσα από τα γεγονότα της μικρασιατικής καταστροφής.

i) Μια μικρή αναγκαία ιστορική αναδρομή

Η ανάμειξη και επέμβαση των ξένων δυνάμεων στη Ελλάδα αρχίζει μαζί με τα επαναστατικά σκιρτήματα του ελληνικού λαού. Σημαντικές πράξεις εγκαθίδρυσης της κυριαρχίας τους, αποτέλεσαν τα δυο πρώτα περίφημα δάνεια της ανεξαρτησίας (1821-1824) για τα οποία ο Μπελογιάννης θα γράψει: *«Ο επίλογος της θλιβερής αυτής ιστορίας είναι ότι τούτες τις 2.800.000 λίρες στην ουσία τις χρωστάμε ίσαμε σήμερα, παρ' όλο που πληρώσαμε για δαύτες αμέτρητα ποσά(...) Από τότε αρχίζει –μαζί μ' άλλες αιτίες– η επέμβαση των ξένων δυνάμεων στα εσωτερικά της χώρας μας, κι έτσι τα δάνεια αυτά, που ονομάστηκαν –για ειρωνεία– δάνεια*

της ανεξαρτησίας, αποτέλεσαν τον πρόλογο της οικονομικής υποδούλωσης της Ελλάδας στο ξένο κεφάλαιο. Οι Έλληνες αστοτσιφλικάδες που κόπτονται μέχρι σήμερα «δια την ιδέαν της πατρίδος», έδωσαν εξετάσεις στον πατριωτισμό και βαθμολογήθηκαν με μηδέν. Και το μηδενικό τούτο, όπως θα φανεί παρακάτω, στάθηκε ίσαμε σήμερα ο αχώριστος σύντροφός τους» (Το ξένο κεφάλαιο στην Ελλάδα, σελ. 45)

Το επόμενο διάστημα ακολουθούν χρεοκοπίες και αλλεπάλληλα δάνεια με εξευτελιστικούς όρους. Ενδεικτικό της ξένης επέμβασης είναι ότι η «νέα» αστική τάξη της Ελλάδας, που ήδη συνδέεται με το ξένο κεφάλαιο και με τα συμφέροντά της να ακουμπάνε σε αυτό, συνασπίζεται σε τρία κόμματα, *«το εγγλέζικο, το γαλλικό και το ρούσικο που τα κινούσαν από τα παρασκήνια σαν μαριονέτες οι πρεσβευτές των τριών δυνάμεων»* (ό.π., σελ 71)

Οι επεμβάσεις των ξένων δυνάμεων διαδέχονταν η μία την άλλη, επιχειρώντας η κάθε μια για τον εαυτό της τη δορυφοριοποίηση της χώρας, με επεισόδια ακραίου «εθνικού εξανδραποδισμού».

Κωμικοτραγική σίγουρα στιγμή και μνημείο φαιδρότητας τής ξενόδουλης ελληνικής πολιτικής ιστορίας, αποτελούν τα γεγονότα επιβολής βασιλιά στην Ελλάδα που ακολούθησαν την εκπαραθύρωση τού επίσης δοτού Όθωνα. Οι Ρώσοι-Γάλλοι ήθελαν να φορέσουν μονάρχη στην Ελλάδα τον δούκα του Λάιχτεμπεργκ, ανιψιό του Τσάρου, ενώ οι Εγγλέζοι τον Αλφρέδο, γιο της Βικτώριας. Η επιτροπή «παραλαβής» του συμφωνημένου και «εγκεκριμένου με δημοψήφισμα» Εγγλέζου βασιλιά είχε φτάσει στο Λονδίνο για να του προσφέρουν το στέμμα, όταν τα σχέδια και οι συμφωνίες των ξένων δυνάμεων άλλαξαν, οπότε και απορρίφθηκε ο δοτός γαλαζοαίματος. Τότε ο (ιδιοκτήτης του μεγαλύτερου εγγλέζικου τραπεζικού οργανισμού) τραπεζίτης Χάμπρο, παρεμβαίνει για ευνόητους λόγους και προτείνει στην επιτροπή έναν 18χρονο Δανό συμπατριώτη του. Μετά τις σχετικές συμφωνίες μεταξύ των τριών μεγάλων που εκπροσωπούνταν στην επιτροπή, η Ελλάδα αποκτά μονάρχη τον Γουλιέλμο Γκλίξμπουργκ (Γεώργιος Α΄, βασιλεύς των Ελλήνων). Δηλαδή άλλον πήγαν να φέρουν και άλλον τελικά τους φορτώσανε. Ο τελευταίος που ήρθε *«...ως προστατευόμενος του Χάμπρο κι έγινε σύνδεσμος του ντόπιου με το ξένο κεφάλαιο»* θα εκπροσωπήσει τα επόμενα χρόνια «επάξια» τα ξένα (κυρίως Αγγλικά) συμφέροντα και πάνω απ΄ όλα τον τραπεζικό οργανισμό, με τον οποίο στο όνομα του ελληνικού κράτους θα συναφθούν πολλά τοκογλυφικά δάνεια.

Η ιστορία αναφέρεται για να γίνει κατανοητό το μέγεθος και το περιεχόμενο της εξάρτησης τον καιρό διαμόρφωσης της κομπραδόρικης ελληνικής αστικής τάξης και του κράτους της.

Και η ιστορία των χρεοκοπιών, των δανείων και του οικονομικού εναγκαλισμού του νεοσύστατου ελληνικού κράτους συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. *«Πρώτη δουλειά τής κάθε κυβέρνησης μόλις έπαιρνε την εξουσία ήταν να βρεί δάνειο»*. Μετά την μεγάλη χρεοκοπία του 1893 ακολουθεί νέος γύρος δανείων, που όπως και πριν, συνήθως συνοδεύονταν από την αγορά πλοίων, όπλων (συνήθως παλιών και άχρηστων συστημάτων), ή άλλων εξευτελιστικών όρων από τους δανειστές και ισχυροποιείται ακόμα περισσότερο η πρόσδεση της Ελλάδας στην Αγγλία και τη Γαλλία. Μετά τον ελληνοτουρκικό πόλεμο και την ταπεινωτική ήττα του 1897, θα συσταθεί για την Ελλάδα η ΔΟΕ (διεθνής οικονομική επιτροπή) από εκπροσώπους των ξένων τραπεζών, η οποία (αναζητώντας φόρους και έσοδα για λογαριασμό των δανειστών) όριζε την οικονομική, αλλά και κάθε πτυχή τελικά της πολιτικής ζωής του τόπου. Μέσα σε αυτό το οικονομικό-πολιτικό πλαίσιο, η Ελλάδα θα βρεθεί στη δίνη του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ενώ το 1919 ο ελληνικός στρατός θα συρθεί στην επέμβαση των μεγάλων δυνάμεων εναντίον της νεογέννητης τότε Σοβιετικής Ένωσης. Οι Γάλλοι, και κυρίως οι Άγγλοι, έχουν εδραιώσει πια την κυριαρχία τους στη χώρα και την οδηγούν στην τραγωδία της μικρασιατικής εκστρατείας.

ii) Για τη μικρασιατική εκστρατεία και την Ελλάδα εκείνης της εποχής

Μπροστά στον μικρασιατικό πόλεμο που έσερναν τη χώρα οι μεγάλες δυνάμεις, το 1920 το ΣΕΚΕ θα γράψει: *«...Η χώρα μας εξήλθεν από τον πόλεμον εθνικώς υποδουλωμένη και οικονομικώς κατεστραμμένη. Εθνικώς υποδουλωμένη εις τας μεγάλας αστικάς δυνάμεις της Δύσεως, αι οποίαι την εμεγάλωσαν διά να τη χρησιμοποιούν στρατιωτικώς όπου τα συμφέροντά των κινδυνεύουν...»* (Ανακοίνωση ΚΕ ΣΕΚΕ, 10/9/1920). Σε όλα τα επίσημα κείμενα που θα ακολουθήσουν το ΚΚΕ θα επιμείνει σε αυτή την εκτίμηση. Στο «Δοκίμιο Ιστορίας του ΚΚΕ, Α΄ Τόμος 1918-1949», έκδοση 2005, αναφέρεται: *«...Στην πραγματικότητα άρχιζε μια τυχοδιωκτική εκστρατεία για την προώθηση των κατακτητικών επιδιώξεων του αγγλογαλλικού ιμπεριαλισμού (...) Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις είναι αυτές που έσπρωξαν τις ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις και σε πολεμικές επιχειρήσεις έξω από την περιοχή της Σμύρνης, για να πνίξουν το αντιιμπεριαλιστικό-απελευθερωτικό κίνημα του τουρκικού λαού...»*.

Μέχρι που στις 19/8/2012 θα διαβάσουμε σε σχετικό αφιέρωμα στο Ριζοσπάστη: *«Η Μικρασιατική Καταστροφή είναι το αποτέλεσμα της συμμετοχής της άρχουσας τάξης της Ελλάδας στα ιμπεριαλιστικά σχέδια στην ευρύτερη περιοχή της Εγγύς Ανατολής, προκειμένου να προωθήσει μέσω αυτής της συμμετοχής στην πράξη τη θεωρία της «Μεγάλης Ιδέας», δηλαδή της προσάρτησης εδαφών στην Ελλάδα και έτσι να ικανοποιηθούν τα συμφέροντα των Ελλήνων κεφαλαιοκρατών, τα οποία διαπλέκονταν μ΄ αυτά των τότε ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, ιδιαίτερα της Αγγλίας. (...) Ποια είναι η θέση της Ελλάδας, εκείνη την περίοδο, στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα (...); Η αστική τά-*

ξη της Ελλάδας ήθελε την περίοδο εκείνη να διευρύνει την εσωτερική αγορά με νέα εδάφη (...) Η κυβέρνηση Βενιζέλου –ως εκφραστής των συμφερόντων της άρχουσας τάξης στη χώρα– βλέπει το ιδανικό περιβάλλον για να υλοποιήσει την επιδίωξη προσάρτησης νέων εδαφών (...)». Για να φτάσει (30/1/2013) στο Ριζοσπάστη να διατυπώνεται: *«Βεβαίως, η συμμετοχή της Ελλάδας σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους δεν είναι καινούριο ζήτημα. Η Ελλάδα έκανε τη Μικρασιατική Εκστρατεία (1919 - 1922), για να επιβάλει το μέρος εκείνο της ιμπεριαλιστικής ειρήνης μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο που επέβαλε το διαμελισμό της οθωμανικής αυτοκρατορίας και το μοίρασμά της ανάμεσα στα τότε ισχυρά καπιταλιστικά κράτη - νικητές στον πόλεμο. Άλλωστε, συμμετείχε και στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο στο πλευρό της Αντάντ. Συμμετείχε το 1919 στην εισβολή στη Σοβιετική Ρωσία. Συμμετείχε, επίσης, στον πόλεμο της Κορέας. Ιστορικά, λοιπόν, ο ελληνικός καπιταλισμός, αν και συμμετέχει από ενδιάμεση θέση στο ιμπεριαλιστικό σύστημα και με σχέσεις ανισόμετρης αλληλεξάρτησης, συμμετέχει ενεργά στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους.»* (σ.σ. εδώ εξαφανίζονται και οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις)

Το ΝΑΡ έχει προηγηθεί στην αναπαραγωγή της τροτσκιστικής ανάλυσης, αφού από το 1997 για τα γεγονότα της περιόδου σημειώνει: *«...ήδη από εκείνη την εποχή ο ελληνικός καπιταλισμός είχε «καταχτήσει» μια θέση στον καπιταλιστικό καταμερισμό ως κατώτερος και ασταθής κρίκος της ιμπεριαλιστικής αλυσίδας, σε στενή σύνδεση με το υπό αγγλική ηγεμονία ιμπεριαλιστικό μπλοκ...»* (Σχέδιο Θέσεων, 1997).

Ας απαντήσουμε όμως στο ερώτημα που τολμά να θέσει ο συντάκτης του Ριζοσπάστη για την «θέση της Ελλάδας στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα». Αδυνατώντας να κατανοήσουμε πως είναι δυνατόν, από τα όσα αναφέρονται παραπάνω για την ελληνική πολιτικο-οικονομική ιστορία του 19ου αιώνα, να γίνει λόγος για ιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά και ιμπεριαλιστική πολιτική, θα μπούμε στη διαδικασία παράθεσης μερικών στοιχείων για την Ελλάδα εκείνης της εποχής. Και δεν μπορούμε να μη σημειώσουμε, ότι οι οπαδοί του οικονομισμού και της ατέρμονης παράθεσης οικονομικών στοιχείων για τον «ελληνικό ιμπεριαλισμό» στα Βαλκάνια, «ξεχνούν» συστηματικά να πράξουν κάτι ανάλογο για την περίοδο της μικρασιατικής εκστρατείας, που αποτελεί και τη «νέα» σύλληψη/χρονική οριοθέτησή τους για τη μετάβαση και τοποθέτηση της Ελλάδας στο ιμπεριαλιστικό πλέγμα.

iii) Ποια ήταν η Ελλάδα της «μεγάλης ιδέας»

Το 1913 ο πληθυσμός της Αθήνας σύμφωνα με τον Γ. Κουφογιώργο (Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων) ανέρχονταν στις 165.000, ενώ στην απογραφή του 1920 η μεγαλύτερη πόλη της Ελλάδας παρουσιάζει πληθυσμό μόλις 292.000. Η μητρόπολη, δηλαδή, εξακολουθεί να έχει τον πληθυσμό μιας μικρής επαρχιακής πόλης. Δεδομένου ότι η ανάπτυξη των αστικών κέντρων συνδέεται με την ανάπτυξη της βιομηχανίας, αυτό και μόνο το στοιχείο είναι ικανό να περιγράψει την καθυστερημένη αγροτική οικονομία της χώρας. Ο πληθυσμός της Ελλάδας των 5,5 και πλέον εκατομυρίων ζει και εργάζεται στην επαρχία, στην οποία μάλιστα υπήρχαν (μετά το Κιλελέρ, 1910) ακόμα ισχυρά φεουδαρχικά κατάλοιπα.

Όταν στα πραγματικά ιμπεριαλιστικά κράτη είχαν διαμορφωθεί μονοπώλια στην ηλεκτρική βιομηχανία, τέτοια που ήδη από το 1907 είχαν μοιράσει τον πλανήτη (AEG-GEC), στην Ελλάδα ο ηλεκτρισμός ήταν κάτι άγνωστο. Μόλις το 1889 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα η πρώτη ηλεκτρογεννήτρια ισχύος 150 Watt(!) και ηλεκτροφωτίστηκε το πρώτο κτήριο (τα Ανάκτορα), ενώ στις αρχές του 20ου αιώνα ηλεκτρικό ρεύμα υπάρχει, χωρίς βέβαια να επαρκεί, μόνο σε είκοσι ελληνικές πόλεις. Μέχρι το 1950 που αποφασίζεται η ίδρυση της ΔΕΗ, ηλεκτρικό ρεύμα στην Ελλάδα παρέχουν εκατοντάδες μικρές ιδιωτικές εταιρίες (400 περίπου τέτοια ήταν η συγκέντρωση!) κυρίως αγγλικών και γαλλικών συμφερόντων (στοιχεία ΔΕΗ-Διεύθυνση Επικοινωνίας).

Όταν στον υπόλοιπο κόσμο έχουν ιδρυθεί τα γιγάντια μονοπώλια και συνδικάτα, Άνθρακα και Χάλυβα, όταν έχουν συγκροτηθεί τα μεγάλα τραστ της ενέργειας, όταν ο κρατικομονοπωλιακός καπιταλισμός στα ιμπεριαλιστικά κράτη «θριαμβεύει», στην Ελλάδα, θαρρεί κανείς από ειρωνεία, έχουν «επιτρέψει» οι ξένες δυνάμεις το κρατικό μονοπώλιο στα τραπουλόχαρτα και τα σπίρτα. Αλλά και αυτά ακόμη τα έσοδα που συγκεντρώνονται από τους σχετικούς φόρους βρίσκονται στον έλεγχο της ΔΟΕ για την εξυπηρέτηση των τοκοχρεολυσίων, ή για ό,τι αυτή κρίνει σκόπιμο.

Όταν στα ιμπεριαλιστικά κράτη έχει συγκροτηθεί με τη σύμφυση τραπεζικού και βιομηχανικού κεφαλαίου το χρηματιστικό κεφάλαιο, στην Ελλάδα η βαριά βιομηχανία απουσιάζει παντελώς, ενώ οι όποιες μικρές τράπεζες ελέγχονται από το ξένο κεφάλαιο.

→ Τελικά, για να μην ξεχνάμε και τις ιδιότητες του ιμπεριαλισμού, η Ελλάδα το 1919, είναι μια καθυστερημένη αγροτική χώρα, δεν έχει βαριά βιομηχανία, δεν υπάρχουν ισχυρές τράπεζες και άρα δεν υπάρ-

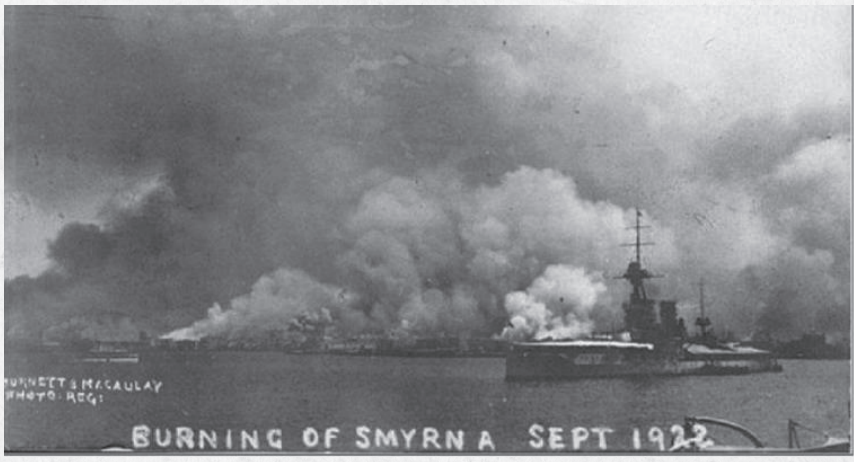

χουν οι προϋποθέσεις συγκρότησης χρηματιστικού κεφαλαίου και των μονοπωλίων του. Δεν εξάγονται, αλλά εισάγονται κεφάλαια, και η Ελλάδα, δυστυχώς για τον παλιό και τον νεόκοπο τροτσκισμό, δεν έχει σφαίρες επιρροής των συμφερόντων της, αλλά αποτελεί πεδίο άσκησης και ακραίας επιβολής των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών. Ποιος ήταν τελικά ο ελληνικός ιμπεριαλισμός που «προώθησε» τη μεγάλη ιδέα και κινήθηκε για «προσάρτηση νέων εδαφών»; Πως απ΄ όλα τα παραπάνω μπορεί να στοιχειοθετηθεί η έστω και κατ΄ ελάχιστο, ιμπεριαλιστική φυσιογνωμία του ελληνικού κράτους και η τοποθέτησή του στους «κατώτερους ασταθείς κρίκους της ιμπεριαλιστικής αλυσίδας» , ή στα ιμπεριαλιστικά πλέγματα και τις πυραμίδες;

→ Όταν η θεωρία δεν ταιριάζει με την πραγματικότητα, τόσο το χειρότερο γι΄ αυτήν. Όταν θέλουν να αποδείξουν τον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα της ελληνικής διείσδυσης στα Βαλκάνια, παραδίδουν «μαθήματα λενινισμού και πολιτικής οικονομίας» για το ρόλο των ελληνικών τραπεζών και μονοπωλίων. Όταν θέλουν να μιλήσουν για την ιμπεριαλιστική μικρασιατική εκστρατεία «αγνοούν» κάθε οικονομική πτυχή και αναφέρονται στη μεγάλη ιδέα και στις επεκτατικές βλέψεις της ελληνικής αστικής τάξης. Λες και η βούληση για επεκτατισμό είναι αυτή που τεκμηριώνει τον ιμπεριαλισμό. **Όλες οι αστικές τάξεις έχουν μεγάλες ιδέες,** τις χρησιμοποιούν μάλιστα και για εσωτερική κατανάλωση και διαχείριση των εθνικών θεμάτων τους. Αυτό βέβαια δεν τους δίνει ιμπεριαλιστική σφραγίδα. Και η αστική τάξη της Αλβανίας έχει μεγάλες ιδέες και παρουσιάζει κατά καιρούς μεγάλους χάρτες. Αν αξιοποιηθούν αυτές οι ιδέες από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς στα Βαλκάνια, αυτό δε σημαίνει ότι θα κατακτήσει η Αλβανία ενδιάμεση θέση στο ιμπεριαλιστικό σύστημα.

→ Και ένα ερώτημα: Ποια θέση αλήθεια εξωραΐζει την ντόπια αστική τάξη και τους εκπροσώπους της; Αυτή που την παρουσιάζει ως μια ενεργούμενη, ξενόδουλη τυχοδιωκτική συμμορία, που για λογαριασμό των ξένων δυνάμεων και την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της που ακουμπούν σε αυτές, έσυρε ένα λαό και τον τόπο στην καταστροφή, ή αυτή που την θέλει κυρίαρχη και με «εκφραστή των συμφερόντων της τον Βενιζέλο να υλοποιεί την επιδίωξη προσάρτησης νέων εδαφών»;

☆

Τελικά η Ελλάδα της μικρασιατικής καταστροφής και του μεσοπολέμου, η Ελλάδα που θα βρεθεί στις φλόγες του Β΄ παγκοσμίου πολέμου είναι αυτή που περιγράφουν τα ντοκουμέντα του τότε (και όχι βέβαια του σημερινού) ΚΚΕ. Στο 3ο Συνέδριο του ΚΚΕ το 1927 για την ανάλυση της κατάστασης, παρουσιάζονται με εξαιρετικό τρόπο, στοιχεία της «ανάπτυξης» και της εξάρτησης του ελληνικού καπιταλισμού. Με βάση αυτά:

«1. Η χώρα μας από την άποψη της καπιταλιστικής εξέλιξης είναι καθυστερημένη. Το σπουδαιότερο ρόλο στην εθνική οικονομία παίζουν η αγροτική οικονομία, το εμπορικό, το εφοπλιστικό και το τραπεζικό κεφάλαιο. Το βιομηχανικό κεφάλαιο βρίσκεται σε υποδεέστερη μοίρα.

2. Το τραπεζικό κεφάλαιο είναι κυρίως συνδεδεμένο με το εμπορικό κεφάλαιο.(σ.σ. εννοεί ότι δεν υπάρχει σύνδεση με το βιομηχανικό). Είναι δε εξολοκλήρου ξένο (αγγλογαλλικό κυρίως), είτε συνδεδεμένο με το ξένο και υποταγμένο σε αυτό.

3. Ο ρόλος της βιομηχανίας είναι μικρός στην εθνική οικονομία. Είναι κυρίως ελαφρά, ενώ μας λείπει τελείως η βαρειά βιομηχανία (...).

4. Το εισαγόμενο ξένο κεφάλαιο όταν τοποθετείται στη βιομηχανική παραγωγή (γιατί κυρίως τοποθετείται σε κρατικά δάνεια και τραπεζιτικές επιχειρήσεις) εκλέγει τέτιες βιομηχανίες των οποίων δεν είναι δυνατή η εισαγωγή των προϊόντων τους απ΄ το εξωτερικό (συγκοινωνία, ηλεκτροφωτισμός (...) ύδρευσις (...).

8. Η ημιαποικιακή θέση της Ελλάδος και η υποδούλωσή της στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις έχουν ως συνέπεια την εξάρτηση της εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής (...) Σήμερα υπερισχύει η αγγλική επιρροή(...)» (Το ΚΚΕ, Επίσημα κείμενα, εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, σελ. 204-5 και σελ 229)

Αυτή είναι η πραγματικότητα της ξενόδουλης Ελλάδας, οι συνθήκες με τις οποίες σύρθηκε στη μικρασιατική τραγωδία και με αυτές θα οδηγηθεί στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Η συνέχεια στην πολιτική της ιμπεριαλιστικής υποδούλωσης, της εξάρτησης και της υποτέλειας είναι γνωστή.

20ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ

Να κάνουμε την πραγματικότητά τους να μην είναι αυτονόητη!

Σωματεία ταξικά – μαζικά – αγωνιστικά!

Ο πόλεμός τους σκοτώνει ό,τι άφησε όρθιο η ειρήνη τους

Το 20ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ, **που θα πραγματοποιηθεί με ένα χρόνο καθυστέρηση**, διεξάγεται στη σκιά **του πολέμου στην Ουκρανία.** Η στρατιωτική εισβολή της Ρωσίας και τα επιθετικά σχέδια των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ και ΕΕ στην Ανατολική Ευρώπη και όχι μόνο, **αναδεικνύουν τους αδυσώπητους ανταγωνισμούς ανάμεσα στις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις τις (ΗΠΑ – ΕΕ και Ρωσία – Κίνα)**, που αφορούν στα δικά τους συμφέροντα, **με θύματα πάντα τους λαούς. ΗΠΑ – ΝΑΤΟ και ΕΕ δεν είναι εγγυητές της ειρήνης, είναι εμπρηστές του πολέμου**, υπεύθυνοι για το διαμελισμό και τη λεηλασία δεκάδων χωρών και για αμέτρητα πραξικοπήματα.

Τεράστια ευθύνη έχει η κυβέρνηση της ΝΔ, όσο και οι προκάτοχοί της. **Με τις αντιδραστικές στρατιωτικές συμφωνίες με τις ΗΠΑ**, **μετέτρεψαν τη χώρα μας σε μια απέραντη βάση, υπηρετώντας τα επιθετικά σχέδια των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ και ΕΕ**. Τώρα πρώτη και καλύτερη έσπευσε να αποστείλει στρατιωτικό εξοπλισμό στην Ουκρανία, οδηγώντας τη χώρα μας στα επικίνδυνα και φιλοπόλεμα μονοπάτια των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ και ΕΕ.

✓ Χρειαζόμαστε ένα πλατύ αντιπολεμικό – αντιιμπεριαλιστικό και φιλειρηνικό κίνημα που θα **καταγγείλει τη στρατιωτική εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, τα ακραία επιθετικά σχέδια των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ και ΕΕ.** Παλεύουμε για **να σταματήσει κάθε επέμβαση των ιμπεριαλιστών και για αποχώρηση όλων των στρατών από τη χώρα!**

✓ **Απαιτούμε την απεμπλοκή της χώρας μας από τα φιλοπόλεμα σχέδια των ΗΠΑ – ΕΕ. Καμία αποστολή στρατιωτικού εξοπλισμού. Έξω οι βάσεις ΗΠΑ – ΝΑΤΟ από τη χώρα μας**!

✓ Φραγμός στην **πολεμική όξυνση και τον εθνικισμό που καλλιεργείται στην περιοχή μας** – **Διεθνιστική κοινή πάλη με τον λαό της Τουρκίας** – Ειρήνη και φιλία ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό!

Να ανατρέψουμε την πολιτική της φτώχειας – ακρίβειας – λεηλασίας!

Η **σαρωτική φτώχεια**, τα **απανωτά κύματα της ακρίβειας, οι αυξήσεις – φωτιά στους λογαριασμούς του ρεύματος και τα καύσιμα,** που **λεηλατούν τα εισοδήματά μας**, βάζουν σε δεύτερο φόντο την πανδημία, η οποία εξακολουθεί να είναι παρούσα. Η **κυβέρνηση της ΝΔ και τα καλοθρεμμένα παπαγαλάκια λένε** ότι *«η ακρίβεια και η φτώχεια είναι εισαγόμενο προϊόν»*. **Η αλήθεια είναι ότι** βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια **πρωτοφανή ολομέτωπη επίθεση του μεγάλου κεφαλαίου** που μας λεηλατεί βάναυσα, με **στόχο την αύξηση των κερδών του. Υπεύθυνη είναι η αντιλαϊκή πολιτική που επέβαλε η κυβέρνηση της ΝΔ εδώ και τρία χρόνια, καθώς και όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων (ΠΑΣΟΚ – ΝΔ – ΣΥΡΙΖΑ).** Πληρώνουμε το πλιάτσικο των ιδιωτικοποιήσεων στα δημόσια κοινωνικά αγαθά και στην κοινωνική ασφάλιση, την πολιτική των μνημονίων που είναι παρούσα και σε διαρκή ισχύ, το βαρύ τίμημα της «πράσινης» ενέργειας, του ξεπουλήματος και της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ, **της προκλητικής φοροασυλίας, ελαφρύνσεων και επιδοτήσεων στο μεγάλο κεφάλαιο** (Εφοπλιστές, Aegean, Τραινοσε, ΜΜΕ, κλινικάρχες, αποπληρωμή χρέους προς το ΔΝΤ), τα **αμύθητα ποσά για υπέρογκες στρατιωτικές δαπάνες** (Rafale κλπ).

Αντί για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, η κυβέρνηση της ΝΔ προκλητικά εξαγγέλλει **ψίχουλα στον κατώτατο μισθό και φιλοδωρήματα πείνας.**

Μπροστά σ΄ αυτήν την κατάσταση ως εργαζόμενοι μέσα από τα σωματεία μας πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα**: Ως πότε θα ανεχόμαστε να ζούμε με μισθούς φτώχειας; Είναι ο καιρός να απαιτήσουμε να ζούμε από την εργασία μας με αξιοπρέπεια! Να διεκδικήσουμε αγωνιστικά πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς μας. Να επανέλθουν τώρα ο 13ος και 14ος μισθός! Με όχημα τα σωματεία μας, να γκρεμίσουμε την αντιλαϊκή πολιτική της φτώχειας, της ακρίβειας και της ανεργίας!**

Ο αγώνας για Δημόσια Δωρεάν Υγεία επίκαιρος όσο ποτέ!

Η πολιτική της κυβέρνησης για την πανδημία είναι συνώνυμο της καταστροφής και του θανάτου. Τα παρατεταμένα, σκληρά και ταξικά lockdown αποτέλεσαν την απόδειξη της χρεοκοπίας της. Δεν έλαβε μέτρα για την προστασία της υγείας του λαού στους χώρους δουλειάς, στα ΜΜΜ. Ιδιαίτερα στα σχολεία η πολιτική της ήταν συνώνυμο των μηδενικών μέτρων (27άρια τμήματα, άρνηση μαζικών τεστ, καμία ενίσχυση με επιπλέον προσωπικό κλπ). Αρνήθηκε πεισματικά να ενισχύσει το ΕΣΥ με γιατρούς, νοσηλευτές, εξοπλισμό. Προχώρησε σε περικοπές αντί να χρηματοδοτήσει γενναία από τον κρατικό προϋπολογισμό το Δημόσιο Σύστημα Υγείας. Καλλιέργησε συστηματικά το **αντιδραστικό ιδεολόγημα της «ατομικής ευθύνης» για να συγκαλύψει τις δικές της εγκληματικές ευθύνες στην αντιμετώπιση της πανδημίας και να τις μεταθέσει στις πλάτες του λαού**. Επέβαλε το διχαστικό και εκδικητικό **μέτρο των αναστολών εργασίας και της υποχρεωτικότητας,** ενισχύοντας τις αναχρονιστικές και σκοταδιστικές αντιλήψεις, στερώντας το ΕΣΥ από προσωπικό. Εγκατέλειψε το ΕΣΥ, ενισχύοντας προκλητικά τους κλινικάρχες του ιδιωτικού τομέα.

Δυόμισι χρόνια μετά, μένουν πίσω οι εκατόμβες των θυμάτων ,και ένα ρημαγμένο και χρεοκοπημένο Δημόσιο Σύστημα Υγείας. **Μοναδικός υπαίτιος για την κατάσταση αυτή είναι η πολιτική της κυβέρνησης και όσες δυνάμεις τη στήριξαν ή την ανέχθηκαν**! **Ο αγώνας για την υπεράσπιση της Δημόσιας Δωρεάν Υγείας για όλο το λαό γίνεται επίκαιρος όσο ποτέ!**

Κάτω τα χέρια από τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες!

Η κυβέρνηση της ΝΔ είδε την πανδημία ως **«χρυσή» ευκαιρία για να καταπατήσει βάναυσα τα συνδικαλιστικά και δημοκρατικά δικαιώματα**. Έχτισε ένα σιδερόφρακτο αστυνομικό καθε-

στώς απαγορεύσεων χουντικής έμπνευσης, εξοντωτικών προστίμων, περιστολής των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Επέβαλε χουντονόμους για την απαγόρευση των διαδηλώσεων και την αστυνομία στο Δημόσιο Πανεπιστήμιο, θυμίζοντας μέρες δικτατορίας. Αντιμετώπισε με όργιο βίας και καταστολής, ΜΑΤ και χημικά όσους αγωνίζονταν διεκδικώντας Δημόσια Δωρεάν Υγεία για όλο το λαό, καταγγέλλοντας την εγκληματική κυβερνητική πολιτική, όλους εκείνους που τίμησαν την ηρωϊκή εξέγερση του Πολυτεχνείου, όσους θέλησαν να κρατήσουν ζωντανή τη μνήμη του δολοφονημένου από τις δυνάμεις καταστολής Α. Γρηγορόπουλου.

Το αντιδραστικό – αντεργατικό τερατούργημα του ν. «Χατζηδάκη» αποτελεί σημείο τομής για ολόκληρο το εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα. Γυρίζει το ρολόι της ιστορίας πίσω, στις εποχές του πιο μαύρου εργασιακού μεσαίωνα. **Καταστρατηγεί το 8ωρο που κατέκτησε η εργατική τάξη με αγώνες και αίμα**, τις συλλογικές συμβάσεις, θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα. Επιχειρεί **να βάλει στο «γύψο» τα συνδικάτα**, την ελεύθερη συνδικαλιστική δράση. Επιδιώκει να **θέσει τα συνδικάτα κάτω από τον ασφυκτικό έλεγχο του κράτους** (ΓΕΜΗΣΟΕ, ηλεκτρονικές ΓΣ – εκλογές κλπ) **να τα χειραγωγήσει και να τα υποτάξει**. **Να θέσει «εκτός νόμου» την απεργία,** το ύψιστο όπλο των εργαζομένων για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους, να καταστείλει τους εργατικούς αγώνες!

Η πρώτη εφαρμογή του «Χατζηδάκη» έγινε με το κυβερνητικό χτύπημα του κλάδου και της απεργίας – αποχής που συνοδεύτηκε από το **ξεπούλημά της από τις δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, παλιού και νέου!** Οι περίφημες «ηλεκτρονικές ψηφοφορίες» για τα Υ/Σ αποτέλεσαν τη γενική πρόβα για την εφαρμογή του ν. «Χατζηδάκη». **Η καθολική απόρριψή τους και η μαζική αποχή από τη φαρσοκωμωδία των εκλογών εκείνων ράγισε τη «βιτρίνα» της κυβερνητικής πολιτικής, επιβεβαίωσε την καθολική αποδοκιμασία του κλάδου, χάραξε το δρόμο για τη μη εφαρμογή του αντισυνδικαλιστικού εκτρώματος και για την ανατροπή του. Στο δρόμο της ανατροπής του ν. «Χατζηδάκη»** καλούνται σήμερα **να βαδίσουν όλα τα συνδικάτα!**

Δεν υπογράψαμε το δικαστικό διορισμό μας! Δεν αποδεχόμαστε δοτές διοικήσεις στην Ομοσπονδία!

Η κοινή απόφαση των ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΑΜΕ – ΠΕΚ να προσφύγουν στο δικαστήριο και να ζητήσουν τον αυτοδιορισμό τους στο ΔΣ της ΟΛΜΕ τον Οκτώβρη του 2021, αντί να υλοποιήσουν το Συνδικαλιστικό Συνέδριο, (το οποίο έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί τον Ιούλιο του 2021), αποτελεί μια μαύρη σελίδα στην ιστορία της Ομοσπονδίας και των αγώνων του εκπαιδευτικού κινήματος. Ενώ εξελίσσεται η κυβερνητική επίθεση στα συνδικάτα και τα δημοκρατικά δικαιώματα και η αντιλαϊκή – αντιεκπαιδευτική πολιτική σαρώνει τα πάντα στο διάβα της, οι δυνάμεις αυτές πρόσφεραν πολύτιμο χρόνο στην κυβέρνηση. Έδειξαν πόσο μεγάλη απόσταση τούς χωρίζει από τον κλάδο, το μέγεθος της έλλειψης εμπιστοσύνης τους στη δύναμη του εκπαιδευτικού κινήματος. Η απόφασή τους αποτελεί δυσφήμιση για το συνδικαλισμό, είναι μέγιστο αντιδημοκρατικό ατόπημα, σε μια ιστορική Ομοσπονδία με βαθιές δημοκρατικές παραδόσεις και αγώνες. Οι **Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις ΔΕ,** όπως **δεν αποδέχθηκαν ποτέ τα συνδικαλιστικά lockdown,** καλώντας **τα σωματεία σε μαζικές κινητοποιήσεις**, **τις ΕΛΜΕ να προχωρήσουν σε Γενικές Συνελεύσεις και εκλογές**, την **ΟΛΜΕ να πραγματοποιήσει Συνέδριο**, παρά τις κυβερνητικές παρατάσεις, έτσι και τώρα **δεν νομιμοποίησαν με την παρουσία τους τη Δοτή – Διορισμένη Διοίκηση της ΟΛΜΕ**.

Αλλάζουν το DNA του Δημόσιου Σχολείου!

Το τοπίο στη Δημόσια Εκπαίδευση αλλάζει ριζικά και προς πιο αντιδραστική κατεύθυνση. Μέσα στην πανδημία «δοκίμασε», στο σώμα του πολύπαθου Δημόσιου Σχολείου, τα πιο αντιδραστικά και νεοφιλελεύθερα σχέδιά της, όλες τις πάγιες απαιτήσεις της ΕΕ, του ΟΟΣΑ και του ΣΕΒ.

Οι νόμοι που ψήφισε η ηγεσία του ΥΠΑΙΘ μέσα στο διάστημα αυτό, γυρίζουν το Δημόσιο Σχολείο πολλές δεκαετίες πίσω. Ο νόμος για την Τεχνική Εκπαίδευση, η αξιολόγηση και η «αυτονομία» της σχολικής μονάδας, η Τράπεζα Θεμάτων και η Ε.Β.Ε, τα πρότυπα σχολεία της «αριστείας», η εξίσωση πτυχίων δημόσιων ΑΕΙ με ιδιωτικά κολέγια, οι δεξιότητες από το νηπιαγωγείο, καθώς και **όλο το αντιδραστικό – αντιεκπαιδευτικό πλαίσιο των νόμων «Κεραμέως» ξεθεμελιώνουν τη Δημόσια Εκπαίδευση**, **εντείνουν τους ταξικούς φραγμούς** και τους αποκλεισμούς της νέας γενιάς από τη μόρφωση. **Στοχεύουν στο μαζικό διωγμό των μαθητών από τη Γενική Εκπαίδευση προς τη μεταγυμνασιακή κατάρτιση και τη μαθητεία (ΕΣΚ).** Η λυκειακή βαθμίδα μετατρέπεται σε εξεταστικό «Γολγοθά».

Θέλουν τη νέα γενιά **χειραγωγημένη και πειθαρχημένη. Προωθούν την ταξική κατηγοριοποίηση** των σχολείων και την **επέλαση των ιδιωτικών συμφερόντων**. Διαμορφώνουν ένα **καθεστώς αντιδραστικό και αυταρχικό** με τους εκπαιδευτικούς υποταγμένους, διαλύοντας τα εργασιακά δικαιώματα, εντείνοντας την αυθαιρεσία και τον αυταρχισμό. Η καθημερινή πίεση στα σχολεία και τους εκπαιδευτικούς μεγαλώνει.

Η διαβόητη «ελληνική PISA» δεν είναι αθώα! Μέσα από αυτόν τον αντιδραστικό θεσμό **επιδιώκουν την περιθωριοποίηση των αδύναμων μαθητών/τριων, την μείωση των προσδοκιών τους, την «εθελοντική» τους φυγή προς την κατάρτιση (ΕΣΚ), καθώς και να φορτώσουν στις πλάτες των εκπαιδευτικών** τις διαχρονικές **συνέπειες της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής τους**. Θέλουν να **αξιοποιήσουν τα αποτελέσματα ως μετρήσιμο μέγεθος και να τα συνδέσουν με την αξιολόγηση των σχολείων και την ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών**.

Το παρατεταμένο lockdown και η «τηλεκπαίδευση» αφήνουν έντονα το αποτύπωμά τους στη μόρφωση της νέας γενιάς, στην κοινωνική και ψυχο-συναισθηματική ωρίμανσή της. **Η ζωντανή εκπαίδευση είναι αναντικατάστατη!** Η «τηλεκπαίδευση» προκάλεσε νέα **ένταση στους ταξικούς φραγμούς**, **υποβάθμισε την παρεχόμενη εκπαίδευση**, ενισχύοντας την μηχανιστική εκπαιδευτική διαδικασία, **απαξίωσε την παιδαγωγική πράξη.**

Δεν ήταν αναγκαστική λύση για την πανδημία, αλλά συνειδητή επιλογή του ΥΠΑΙΘ και θα επιδιωχθεί η επέκτασή της **ανατρέποντας τους όρους παροχής της εργασίας** των εκπαιδευτικών (τηλεκπαίδευση σε περιπτώσεις ασθένειας, μετατροπή των σπιτιών σε εργασιακούς χώρους κλπ), αλλά και ως εργαλείο αυταρχισμού και καταστολής (μαθητικές καταλήψεις).

Οι 11.700 διορισμοί της περασμένης χρονιάς αποδεικνύονται σταγόνα στον ωκεανό των 45.000 – και πλέον – αναπληρωτών εκπαιδευτικών που κάλυψαν φέτος τα αμέτρητα κενά! Παράλληλα, οι εργασιακές μας σχέσεις μετατρέπονται σε λάστιχο. Η κυβέρνηση αξιοποίησε την πανδημία για να παγιώσει νέες ελαστικές μορφές εργασίας (3μηνίτες εκπαιδευτικοί), γενικεύοντας το καθεστώς της επισφαλούς εργασίας στην εκπαίδευση. Την ίδια ώ-

ρα, μέσω της «αυτονομίας» της σχολικής μονάδας, μεθοδεύεται το πέρασμα των εκπαιδευτικών στους Δήμους.

Το εκπαιδευτικό κίνημα έδωσε σπουδαίους και μαζικούς αγώνες, διεκδικώντας «Ανοιχτά και Ασφαλή Σχολεία», μετατρέποντας σε κουρελόχαρτο τις κάμερες στην τάξη. **Η μεγαλειώδης μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, με την καθολική συμμετοχή των εκπαιδευτικών**, παρά την υπονόμευση από τις κυρίαρχες συνδικαλιστικές παρατάξεις (ΣΥΝΕΚ – ΔΑΚΕ – ΠΕΚ), **εκφράζει τη συνολική καταδίκη και απόρριψη της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής! Ο αγώνας για την υπεράσπιση του Δημόσιου Δωρεάν Σχολείου και των μορφωτικών δικαιωμάτων της νέας γενιάς, πρέπει να συνεχιστεί, ξεπερνώντας τα εμπόδια που βάζουν οι συνδικαλιστικές δυνάμεις της ήττας και της υποταγής.**

Η πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΛΜΕ συνώνυμο της υποταγής!

Τα τελευταία τρία χρόνια στην Ομοσπονδία, όπως και σε ολόκληρη την κοινωνία, **συγκρούστηκαν δύο πολιτικές**. **Από τη μια η πολιτική και η γραμμή των μαζικών και ανυποχώρητων πανεκπαιδευτικών και πανεργατικών αγώνων** για την υπεράσπιση της Δημόσιας Δωρεάν Υγείας – Παιδείας, των δημοκρατικών δικαιωμάτων, για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής. **Από την άλλη η γραμμή του συμβιβασμού, της συνθηκολόγησης,** του **«μένουμε σπίτι»** και του **«μετά θα λογαριαστούμε»** που, με πρόσχημα την πανδημία, **πρόσφερε πολύτιμα στηρίγματα στην πολιτική της κυβέρνησης.**

Από κοινού οι δυνάμεις του **παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού**, **ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΕΚ**, πιστές στην κοινή γραμμή των κομμάτων τους έχουν να επιδείξουν «πλούσιο» έργο!

✓ **Αρνήθηκαν να στηρίξουν ανοιχτά** τις κινητοποιήσεις των υγειονομικών που αγωνίζονταν για την ενίσχυση του ΕΣΥ!

✓ **Έβαλαν εμπόδια στην πραγματοποίηση Γενικών Συνελεύσεων και κινητοποιήσεων** των ΕΛΜΕ με κεντρικό αίτημα «**Ανοιχτά και Ασφαλή Σχολεία**»! **Συναίνεσαν με τη στάση τους στην «τηλεκπαίδευση»** και στην πολιτική του lockdown στην εκπαίδευση! Εναντιώθηκαν στη στήριξη των συναδέλφων εκείνων που δεν ευθυγραμμίστηκαν πλήρως με την «τηλεκπαίδευση» απέναντι στις απειλές της ηγεσίας του ΥΠΑΙΘ!

✓ **Πήραν «απουσία» από τους αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος ενάντια στους νόμους «Κεραμέως – Χρυσοχοΐδη»** που, εν μέσω απαγορεύσεων και κρατικής καταστολής, κινητοποιούσαν δεκάδες χιλιάδες φοιτητές και εκπαιδευτικούς στους δρόμους!

✓ **Μπροστά στα πρωτοφανή σε αγριότητα κατασταλτικά κυβερνητικά μέτρα, τις χουντικές απαγορεύσεις και τα εξοντωτικά πρόστιμα, σφύριζαν αδιάφορα ή συκοφαντούσαν δημοσίως τους αγωνιστές**!

✓ Απέναντι στους απανωτούς αντιλαϊκούς – αντικοινωνικούς προϋπολογισμούς **που ψήφισε η κυβέρνηση προβλέποντας δραματικές περικοπές για τη Δημόσια Υγεία,** επέβαλαν σιγή ασυρμάτου!

✓ **Σύρθηκαν πίσω από την αποχή στις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες** για τα Υ/Σ και τώρα αποτελεί **κοινή τους ομολογία ότι** *«ήταν λάθος η αποχή»*. Η ΔΑΚΕ ανοιχτά και οι ΣΥΝΕΚ πιο συγκαλυμμένα, εμφανίζονται μετανιωμένοι, γιατί έχασαν το «προνόμιο» της επίσημης συνδιαλλαγής με την κεντρική εξουσία και τη Διοίκηση!

✓ **Σύρθηκαν** επίσης **πίσω από την απεργία – αποχή ενάντια στην αξιολόγηση**! Μπροστά στη μεγαλειώδη και καθολική συμμετοχή του κλάδου στην κινητοποίηση δεν τόλμησαν να προπαγανδίσουν την κοινά ομολογημένη θέση τους υπέρ της αξιολόγησης (βλ. Γαβρόγλου). Αντιλαμβανόμενοι πως θα βαθύνει το ρήγμα των εκπαιδευτικών με την πολιτική της αξιολόγησης, με το πρώτο κυβερνητικό χτύπημα και **σαν έτοιμοι από καιρό, ΣΥΝΕΚ – ΔΑΚΕ και ΠΕΚ, επιδόθηκαν σε ένα όργιο τρομοκράτησης του κλάδου** για τις λεγόμενες «ποινές και κυρώσεις», αξιοποίησαν ακόμα και «νομικές γνωματεύσεις», για να **ξεπουλήσουν τελικά ανοιχτά την απεργία – αποχή,** αφήνοντας τον κλάδο μετέωρο!

✓ **Συνειδητά υποσκάπτουν, συκοφαντούν και λασπολογούν ενάντια στις ΕΛΜΕ και τους ΣΕΠΕ που πήραν την υπόθεση της συνέχισης της απεργίας – αποχής στα χέρια τους**, κόντρα στο ξεπούλημα και την υποταγή! Η στάση τους γίνεται περισσότερο απεχθής μετά και την επιλογή τους να μην στηρίξουν, ως όφειλαν, τους 114 Διευθυντες/ντριες που συντάχθηκαν με την απόφα-

ση της απεργίας – αποχής των πρωτοβάθμιων σωματείων τους. Μας είπαν πως «*δεν υπάρχει άλλος δρόμος*» **παρά μόνο η υποταγή στην νομιμότητα** και στις «ασφαλείς» και ακίνδυνες διαμαρτυρίες με ημερομηνία λήξης!

✓ Αμέτρητες φορές **αρνήθηκαν να συγκαλέσουν Γενικές Συνελεύσεις** για να αναμετρηθεί το εκπαιδευτικό κίνημα με τις πολιτικές συρρίκνωσης και χτυπήματος του Δημόσιου Σχολείου. Αλλά κι όταν υποχρεώθηκαν να προχωρήσουν σε ΓΣ, συνειδητά τις οδήγησαν σε αδιέξοδο!

✓ **Συναίνεσαν και υποτάχθηκαν στο συνδικαλιστικό lockdown που επέβαλε η κυβέρνηση**, βάζοντας ανάχωμα στην πραγματοποίηση αρχαιρεσιών στις ΕΛΜΕ, στην υλοποίηση του Συνεδρίου στο χρόνο που όφειλε να γίνει (Ιούλιος '21). **Αποτελεί μέγιστο αντιδημοκρατικό ατόπημα η κοινή απόφαση ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΑΜΕ – ΠΕΚ να σύρουν την ΟΛΜΕ στο Πρωτοδικείο, ζητώντας τον αυτοδιορισμό τους!**

Οι δυνάμεις του **ΠΑΜΕ** σε όλες τις μικρές και μεγάλες μάχες της περιόδου εξέφρασαν για άλλη μια φορά την **έλλειψη εμπιστοσύνης** στη δύναμη που έχει ο μαζικός αγώνας με όχημα τα σωματεία για την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής! Με τις προτάσεις τους για αγώνες διαμαρτυρίας – και όχι νίκης – που θα αξιοποιηθούν για την «*εξαγωγή συμπερασμάτων*», παραμένουν ένθερμοι ακόλουθοι της γραμμής «*βγάλτε τα συμπεράσματά σας για τις εκλογές*».

✓ Στην αρχή της πανδημίας υιοθέτησαν την γραμμή του «*μένουμε δυνατοί*», και «*θα λογαριαστούμε μετά*». Αντί για ανοιχτά και δημόσια καλέσματα σε κινητοποιήσεις **επέλεξαν τις μυστικά οργανωμένες, συμβολικές κινητοποιήσεις δι' αντιπροσώπων**! Ακόμα και στην απαγορευμένη διαδήλωση του Πολυτεχνείου (Νοέμβρης '20), μυστικά και συμβολικά κινητοποιήθηκαν! Στην 24ωρη απεργία ΑΔΕΔΥ – ΕΚΑ στις 26/11/2021 ευθυγραμμίστηκαν με τις παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού και όλοι μαζί εξαφανίστηκαν από τους δρόμους και τη διαδήλωση! Όταν πλημμύρισαν οι δρόμοι και οι γειτονιές της Αθήνας και των άλλων πόλεων από τη λαϊκή και νεολαϊστική οργή και αγανάκτηση για το όργιο αστυνομικής καταστολής και βίας, για να καταδικάσουν την κρατική τρομοκρατία, σύρθηκαν στην ουρά των κινητοποιήσεων για να μην βρεθούν στο περιθώριο!

✓ Με τη στάση τους **συναίνεσαν στην «τηλεκπαίδευση»** διεκδικώντας από κοινού με τους ΣΥΝΕΚ – ΔΑΚΕ – ΠΕΚ όρους για την καλύτερη παροχή της!

✓ Μετά την υπονόμευση των αγώνων από ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΕΚ απέναντι στην αξιολόγηση, η στάση τους στην πράξη – ως άμεση γραμμή αντιπαράθεσης – ήταν τα διαβόητα «ενιαία κείμενα», μια παραλλαγή της πρότασης των ΣΥΝΕΚ και η έλλειψη πίστης ότι οι ΕΛΜΕ – ΣΕΠΕ μπορούν και πρέπει να αλλάξουν την θλιβερή κατάσταση που επικρατεί στις Ομοσπονδίες. Όταν η κυβέρνηση έσερνε τις ΟΛΜΕ – ΔΟΕ και το εκπαιδευτικό κίνημα στα δικαστήρια (30/9), οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ αναδιπλώθηκαν, σάλπισαν υποχώρηση και κήρυξαν τον «αγώνα με όλα τα μέσα» διαγράφοντας την απεργία – αποχή από το λεξιλόγιό τους! **Η μεγαλειώδης συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην πανεκπαιδευτική απεργία στις 11 Οκτώβρη τούς υποχρέωσε να μιλήσουν** – εκ των υστέρων – για «*συνέχιση της απεργίας – αποχής*», αίτημα που όμως έμεινε μόνο «στα χαρτιά» αφού δεν συνέβαλαν καμιά στιγμή στον απαραίτητο συντονισμό Συλλόγων και ΕΛΜΕ, αντίθετα επέκριναν τα σωματεία που προκήρυξαν απεργία αποχή.

✓ Μπροστά στο αντεργατικό τερατούργημα του ν. «Χατζηδάκη» αντί να συμβάλουν στην ανάπτυξη παρατεταμένου πανεργατικού αγώνα, μετατράπηκαν σε παρακολούθημα της ανυπόληπτης ηγεσίας της ΓΣΕΕ που έσερνε τους εργαζόμενους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα σε μια 24ωρη απεργία παραμονές της ψήφισής του (Ιούνης '21). Μέχρι και τώρα ο *«αγώνας για να μην εφαρμοστεί»* που κηρύσσει το ΠΑΜΕ, εξαντλείται σε απανωτές αδιέξοδες συσκέψεις!

✓ **Από κοινού με τους ΔΑΚΕ – ΣΥΝΕΚ – ΠΕΚ συναίνεσαν και συνυπέγραψαν την προσφυγή στο Πρωτοδικείο για να αυτοδιοριστούν ως Διορισμένη Διοίκηση της ΟΛΜΕ, αρνούμενοι και οι ίδιοι να πραγματοποιηθεί Συνέδριο μάχης της Ομοσπονδίας!**

Μαζικός και παρατεταμένος αγώνας – κόντρα στο συμβιβασμό, τη συνθηκολόγηση και την ηττοπάθεια

Ως **Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις ΔΕ** με τη δράση και τη στάση μας όλη αυτή την περίοδο προτάξαμε τη γραμμή του ασυμβίβαστου και αγώνα, με όχημα τα σωματεία μας και τη συντονισμένη δράση τους, για την υπεράσπιση της Δημόσιας Δωρεάν Υγείας – Παιδείας, κόντρα στον αυταρχισμό, την καταστολή και την τρομοκρατία, για την ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης – ΕΕ – κεφαλαίου.

✓ Στηρίξαμε ανοιχτά και δημόσια τις κινητοποιήσεις των υγειονομικών, καλώντας τα εκπαιδευτικά σωματεία να στηρίξουν τον κοινό αγώνα για τη Δημόσια Δωρεάν Υγεία για όλο το λαό!

✓ Στις πιο **σκληρές συνθήκες των άγριων απαγορεύσεων και της καταστολής**, απέναντι στην αδράνεια και την υποταγή που επέβαλαν οι κυρίαρχες συνδικαλιστικές δυνάμεις στην Ομοσπονδία, **καλέσαμε τις ΕΛΜΕ και τα πρωτοβάθμια σωματεία να πάρουν την υπόθεση του αγώνα στα χέρια τους με δημόσια καλέσματα, παρά την απειλή των εξοντωτικών προστίμων, τη βία των ΜΑΤ και τα χημικά**! **Ούτε μυστικά – ούτε συμβολικά!**

✓ **Καλέσαμε ανοιχτά και δημόσια τα πρωτοβάθμια σωματεία να οργανώσουν την 24ωρη απεργία στις 26 Νοέμβρη, όταν όλες οι υπόλοιπες δυνάμεις υποτάσσονταν στις κυβερνητικές απαγορεύσεις!**

✓ Με την ανυποχώρητη στάση μας απέναντι στην κυβερνητική πίεση συμβάλαμε μαζί με άλλες αγωνιστικές δυνάμεις στην **ανάπτυξη του μαζικού πλατιού παλλαϊκού και νεολαϊίστικου κινήματος,** που **έσπασε την πολιτική της αστυνομικής βίας και τρομοκρατίας, γκρέμισε στην πράξη το σιδηρόφρακτο καθεστώς των ταξικών lockdown, υπερασπίζοντας τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις πολιτικές ελευθερίες**!

✓ **Αναδείξαμε και καταγγείλαμε το απαράδεκτο αντιεκπαιδευτικό – αντιπαιδαγωγικό και αντικοινωνικό μέτρο του παρατεταμένου λουκέτου στα σχολεία και της περιβόητης «τηλεκπαίδευσης», που αξιοποιήθηκε και ως εργαλείο καταστολής των μαθητικών κινητοποιήσεων!** Καλέσαμε ΟΛΜΕ και ΕΛΜΕ να προχωρήσουν σε Γενικές Συνελεύσεις και σε πολύμορφο και παρατεταμένο αγώνα με αιχμή το αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος για «Ανοιχτά και Ασφαλή Σχολεία»!

✓ Με τις ΕΛΜΕ και τους ΣΕΠΕ βρεθήκαμε σε κοινό πανεκπαιδευτικό μέτωπο μαζί με τους φοιτητές ενάντια στους νόμους «Κεραμέως – Χρυσοχοΐδη»!

✓ **Η αποφασιστική και αταλάντευτη στάση του ρεύματός μας έδωσε σάρκα και οστά στην αποχή από τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες στα Υ/Σ**. Συμβάλαμε στην αποκάλυψη των πραγματικών προθέσεων της κυβέρνησης να γενικεύσει τη φάρσα των «ηλεκτρονικών εκλογών» για να χειραγωγήσει τα συνδικάτα και να ε-

πιβάλει συνθήκες ασφυκτικού ελέγχου και εποπτείας της δράσης τους!

✓ Εδώ και πάνω από **τρεις δεκαετίες έχουμε συμβάλει αποφασιστικά σε όλους τους αγώνες ενάντια στην αξιολόγηση**, εξοπλίζοντας το εκπαιδευτικό κίνημα με **ιδεολογικά, πολιτικά και συνδικαλιστικά επιχειρήματα**, σε αντιπαράθεση με τις δυνάμεις εκείνες που φανερά ή συγκαλυμμένα προωθούσαν την εφαρμογή της. Συμβάλαμε αποφασιστικά στη μαζική κινητοποίηση του κλάδου και τη συμμετοχή του στην απεργία – αποχή, **καλώντας αποφασιστικά σε συνέχισή της παρά την κυβερνητική καταστολή**! **Καταγγείλαμε τα συνδικαλιστικά πραξικοπήματα των ΣΥΝΕΚ – ΔΑΚΕ και το ξεπούλημα της απεργίας – αποχής!** Μπροστά στο συνδικαλιστικό αδιέξοδο που επέβαλαν στην ΟΛΜΕ **καλέσαμε τα πρωτοβάθμια σωματεία (ΕΛΜΕ – ΣΕΠΕ) να συνεχίσουν αποφασιστικά την απεργία – αποχή, για να βρει συνέχεια και διέξοδο ο αγώνας των εκπαιδευτικών,** ενάντια στα σχέδια ταξικής κατηγοριοποίησης των σχολείων και υποβάθμισης της Δημόσιας Εκπαίδευσης!

✓ **Συγκρουστήκαμε με το παρατεταμένο συνδικαλιστικό lockdown** καλώντας τις ΕΛΜΕ να πραγματοποιήσουν Γενικές Συνελεύσεις και αρχαιρεσίες αποκλειστικά με ζωντανό τρόπο κόντρα στο ν. «Χατζηδάκη». **Απαιτήσαμε να γίνει Συνέδριο της ΟΛΜΕ** και να σταματήσει ο αντιδημοκρατικός κατήφορος της πλειοψηφίας, που σερνόταν στα δικαστήρια εκλιπαρώντας τον αυτοδιορισμό της ως Διορισμένη Διοίκηση! **Καταγγείλαμε την απαράδεκτη αντιδημοκρατική εκτροπή των ΣΥΝΕΚ – ΔΑΚΕ – ΠΑΜΕ – ΠΕΚ, δεν συναινέσαμε με το δικαστικό διορισμό μας και αποχωρήσαμε από τη δοτή διοίκηση!**

Οι **Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις ΔΕ,** γεννημένες και σφυρηλατημένες μέσα στους μεγάλους πανεκπαιδευτικούς αγώνες των τελευταίων τεσσάρων δεκαετιών **παλεύουμε σταθερά για την ενότητα του κλάδου, για τον ταξικό και αγωνιστικό προσανατολισμό των σωματείων μας, συμβάλλοντας με νύχια και με δόντια** στο μαζικό συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων με πρωταγωνιστές τις ΓΣ και τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς. **Για την αναζωογόνηση των δημοκρατικών συλλογικών διαδικασιών, για να γίνουν τα πρωτοβάθμια σωματεία και η Ομοσπονδία όπλο των εκπαιδευτικών απέναντι στην αντιεκπαιδευτική – αντιδραστική πολιτική των κυβερνήσεων, της άρχουσας τάξης, της ΕΕ και του κεφαλαίου.** Για να γίνουν τα εκπαιδευτικά σωματεία **ασπίδα υπεράσπισης του Δημόσιου Δωρεάν Σχολείου, των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, των μορφωτικών δικαιωμάτων όλων των παιδιών χωρίς ταξικούς αποκλεισμούς!** Για την **αγωνιστική συμπόρευση και το συντονισμό όλων των σωματείων και συνδικάτων ιδιωτικού και δημόσιου τομέα ενάντια στην πολιτική κυβέρνησης – ΕΕ – μεγάλου κεφαλαίου!**

Μπροστά στο 20ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ **πρέπει τα πράγματα να πάνε αλλιώς**! Να σπάσει το απόστημα και να νττηθούν οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, που καθηλώνουν τον κλάδο, επιβάλλουν την νττοπάθεια και τη συνθηκολόγηση! **Να ενισχυθεί η γραμμή του αγώνα και της ανασυγκρότησης των σωματείων με όρους μαζικούς και ταξικούς!**

Θέσεις – Αιτήματα διεκδίκησης μπροστά στο 20ο Συνέδριο!

✓ **Να σταματήσει ο πόλεμος στην Ουκρανία! Να σταματήσει τώρα η εισβολή της Ρωσίας και κάθε επέμβαση των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ – ΕΕ! Καμία εμπλοκή της χώρας μας! Να κλείσουν όλες οι βάσεις! Έξω από ΝΑΤΟ – ΕΕ! Παλεύουμε για τη συγκρότηση αντιπολεμικού – αντιιμπεριαλιστικού κινήματος για την Ειρήνη και Φιλία των Λαών!** Σταθερό μέτωπο αγώνα ενάντια στον ρατσισμό, τον εθνικισμό, την ακροδεξιά και το φασισμό!

✓ **Να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας! Τώρα πραγματικές αυξήσεις!** Κανείς με λιγότερα από 1000€! Αποκατάσταση όλων των απωλειών από την έναρξη των μνημονίων, την ακρίβεια και τον πληθωρισμό! **Επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού!**

✓ **Κάτω τα χέρια από τα συνδικάτα, τη διαδήλωση και την απεργία! Υπερασπίζουμε τα δημοκρατικά και συνδικαλιστικά μας δικαιώματα! Δεν συναινούμε – δεν εφαρμόζουμε καμία πτυχή του αντεργατικού εκτρώματος «Χατζηδάκη»** (ΓΕΜΗΣΟΕ, ηλεκτρονικές κάλπες – ΓΣ κλπ)! **Αγωνιζόμαστε για την ανατροπή του αντισυνδικαλιστικού – αντεργατικού νόμου!**

✓ **Δημόσια Δωρεάν Υγεία για όλους!** Στηρίζουμε όλα τα δικαία αιτήματα των υγειονομικών και των σωματείων τους! **Να ενισχυθεί εδώ και τώρα το ΕΣΥ, με γιατρούς – νοσηλευτές – εξοπλισμό! Να αρθεί το αυταρχικό μέτρο της αναστολής εργασίας!** Μέτρα προστασίας σε Σχολεία, ΜΜΜ και σε όλους τους εργασιακούς χώρους!

✓ **Γενναία χρηματοδότηση της Παιδείας και της Υγείας από τον κρατικό προϋπολογισμό** – όχι στην πολιτική των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων! Φραγμός στις δαπάνες για πολεμικούς εξοπλισμούς!

✓ **Μαζικοί διορισμοί μονίμων εκπαιδευτικών με βάση την προϋπηρεσία και το πτυχίο** – καμιά απόλυση αναπληρωτή! **Όχι στο προσοντολόγιο «Γαβρόγλου»**. Σταθερή και μόνιμη εργασία για όλους. Πλήρη δικαιώματα στους αναπληρωτές!

✓ **Όχι στην αξιολόγηση – αυτοαξιολόγηση, την «αυτονομία» σχολικής μονάδας, την Τράπεζα Θεμάτων, την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής! Να ανατραπεί το σύνολο της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής**!

✓ **Ενιαίο δημόσιο, δωρεάν 12χρονο σχολείο για όλους**, με δίχρονη προσχολική αγωγή – εκπαίδευση! Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση ενταγμένη στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης και εξ ολοκλήρου στο Υπουργείο Παιδείας. Επαγγελματικά δικαιώματα στους τίτλους σπουδών! Όχι στην εμπορευματοποίηση, τη μαθητεία και το χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων μαθητών – εκπαιδευτικών!

✓ **Να επανέλθει τώρα το ωράριο των εκπαιδευτικών στα επίπεδα προ του 2013!**

✓ **Να καταργηθούν τώρα όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι (Κατρούγκαλος, Βρούτσης κλπ)**! Αγώνας για Κοινωνική Ασφάλιση για όλους! Σύνταξη στα 30 χρόνια δουλειάς χωρίς όριο ηλικίας! Καμία περικοπή στις συντάξεις!

✓ **Κάτω η αντιλαϊκή πολιτική κυβέρνησης – ΕΕ – κεφαλαίου!** Ακύρωση των συμφωνιών των ιδιωτικοποιήσεων. Δεν πουλάμε! Δεν παραχωρούμε τον δημόσιο πλούτο! Κατάργηση όλων των μνημονιακών νόμων, δημοσιονομικών πλεονασμάτων, συμφώνων σταθερότητας. Οι εργαζόμενοι δεν χρωστούν ούτε στο ΔΝΤ, ούτε στην ΕΕ!

Στις εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων για το 20ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ Στήριξε – Ψήφισε τα σχήματα των ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΔΕ

γράφει ο Βασίλης Αλεξίου

Της Ασπασίας

Ολίγο φως και μακρινό σε μέγα σκότος κι έρμο..
Διονύσιος Σολωμός, *Ελεύθεροι πολιορκημένοι*

1.

Αθήνα, Παρασκευή, 21 Φλεβάρη
του δίσεχτου έτους 2020

Οι αμυγδαλιές ανθίσανε και πάλι
μα είναι η καρδιά μου βροχερό ακρογιάλι.
Ποια σκοτεινή μάς δέρνει απόψε οπτασία,
απόψε, που πεθαίνει η Ασπασία;

Αρχόντισσα, Κυρά μου και Καλή μου,
με βλέπεις τώρα που τραυλίζω τη σιωπή μου.
Τα λόγια που είχα να στα πω δεν στα ΄πα
και μένω σαν απούλητη πραμάτεια.

Χιλιάδες οι μικρές στιγμές. Κι έρχεται κρύο...
Σήκω και πιάσε το κρασί απ΄ το ψυγείο.
Μαζί θα πιει ο Μπρεχτ, ο Βάρναλης και ο Λόρκα
όλοι μαζί να διώξουμε του σάπιου κόσμου μας τα ξόρκια.

Περήφανη ως την άκρη του θανάτου
αθάνατη ως τη χαίτη του κυμάτου
μιλάς για ποίηση, για Αρχαίους, για το Κόμμα...
Αργεί η μέρα της Ανάστασης ακόμα.

Ψυχή βαθιά, καρδιά σοφή, μυαλό γενναίο,
με άμετρη τρυφεράδα για ό,τι νέο.
Πάλι μας ομορφαίνεις μέσα απ΄ τη σιωπή σου.
Στέκεις κοντά. Μα, γιατί είναι έτσι απόμακρη η φωνή σου;

2.

Μετά τον Αστακό, Σάββατο, 22 Φλεβάρη

Ποιον τελευταίο ασπασμό να δώσω στην ατέλειωτη θυσία,
στο δόσιμο που λέγεται Ασπασία,
στων οραμάτων μας την άσπιλη σημαία;
Αλήθεια, γιατί είναι τόσο μαύρη απόψε η προκυμαία;

Βράδυ στον Αστακό. Πάλι νυχτώνει.
Ανθρώπινη, περήφανη και μόνη
τρυγάς αγάπη, σεβασμό και αναμνήσεις
απ΄ το ανοιχτό βιβλίο σου που ξέχασες να κλείσεις.

Καλή κυρά, Δασκάλα μου σοφή μου,
άκουσε την αδύναμη φωνή μου.
Δεν σε χωράν μεταφορές και παρομοιώσεις,
διόρθωσέ μου πάλι της γραφής μου τις στρεβλώσεις.

Κόνιαρη, Αστακός και Άγιοι Δούλοι,
πλημμύρισε της μνήμης το μεδούλι.
Τα μάτια μας αδιάκοπα τα βρέχει η Ιστορία.
Βρέχει και στην ψυχή μας Ασπασία.

3. (ακροτελεύτιο) *19 Φλεβάρη 2022*

Οι αμυγδαλιές ανθίζουνε και πάλι.
Το φως σου φέγγει στης ζωής μας το ακρογιάλι.
Βαθιά στα φύλλα της καρδιάς μας ζει η Ασπασία
στου Κόκκινου τη φοβερή φωτογονία.
Καληνύχτα Ασπασία, Καληνύχτα...

** Αφιερωμένο στη συντρόφισσά μας Ασπασία Δεμερούκη, που μας άφησε ξαφνικά το Φλεβάρη του 2020*

Πρώτη συνάντηση

Ναυαρίνου κ΄ «Καφέ» γωνιά
το ΄75
ντοπιολαλιά Ικαριώτικη

Π ρώτη συνάντηση
Π ρωτοπορίας η θωριά
Σ ήμα σ΄ ανάστροφη τροχιά
Π ορεία μελλουμένων

Κι ήταν απλά τα λόγια σου
στο μήνυμα που στείλαν
Σταράτα και σημάδεψαν
και βρήκανε τον στόχο
Και τις σκιές τις έδιωξες
Και άνοιξες το δρόμο
μαζί που περπατήσαμε.
Κι ακόμα τώρα που ΄φυγες
αυτόν θα περπατάμε
μέχρι να σ΄ ανταμώσουμε
στις γειτονιές του κόσμου

γράφει ο Κώστας Σουλιώτης

Μ ε τα χαμόγελα σπαθιά
Λ εύτερα να χαράζουμε
Κ ρατώντας τη γροθιά ψηλά
Κ όκκινους δρόμους άφραγους
Ε λπίδες φορτωμένους

** Στον Στέλιο, που έφυγε πρόσφατα*
και πρόωρα από κοντά μας

Η ΙΔΙΑ Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ «ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑΣ»

σαθρό εννοιολογικό υπόστρωμα

Νεογλώσσα και Εργαλειοποίηση

στα Προγράμματα Σπουδών για τα Μαθηματικά και τη Στατιστική

Απόψεις

γράφει ο Τάσος Πατρώνης*

(...) Τώρα αφήνουμε το μαθητή να συνεχίσει μια ακολουθία (ας πούμε το «+2») πέρα από το 1000 και αυτός γράφει: 1000, 1004, 1008, 1012, ... Του λέμε: «κοίτα τι έκανες!». Δεν καταλαβαίνει. Λέμε: «έπρεπε να προσθέσεις δύο: δες πώς άρχισες τη σειρά!»

Λούντβιχ Βιτγκενστάιν, *Φιλοσοφικές Έρευνες*

Το κείμενο αυτό πρέπει να διαβαστεί σαν ένα παιδαγωγικό ανάλογο των real novels που αυτο-αναφέρονται στη λογοτεχνία –όπως αυτά που έχει γράψει ο Γιάννης Σκαρίμπας και ο Αλέξανδρος Κοτζιάς– με την έννοια, εδώ, του αναστοχασμού ενός δασκάλου και ερευνητή, για πολλά χρόνια, στον χώρο της μαθηματικής παιδείας. Δεν πρόκειται όμως για αναστοχασμό μόνο βιωμάτων, αλλά κυρίως ιστορικών καταστάσεων και εννοιών.

Κοινωνικο-ιστορικό πλαίσιο: η κρίση επαγγελματικής ταυτότητας του μαθηματικού

Ας προσέξουμε τα εξής αποσπάσματα:

(...) αναδεικνύοντας τα μαθηματικά που «είναι χρήσιμα», αλλά παραμένουν μαθηματικά.

(Ινστιτούτο Επαιδευτικής Πολιτικής, Πρόγραμμα Σπουδών για τα μαθηματικά)

Τα μαθηματικά ήταν πάντα χρήσιμα (...) αλλά κινούμαστε μέσα σε μια περίοδο, στην οποία βρίσκουμε ολοένα και περισσότερες εφαρμογές τους. Νέα μαθηματικά ερωτήματα τίθενται από τους *φυσικούς επιστήμονες*, τους *μηχανικούς* και τους *μάναντζερς* – ερωτήματα που είναι τελείως διαφορετικά από εκείνα που ετίθεντο παλαιότερα. (...) Ως μαθηματικοί μπορούμε δίκαια να είμαστε περήφανοι για το ότι, έννοιες για τις οποίες στο παρελθόν εργαστήκαμε τόσο σκληρά βοηθούν τους ανθρώπους να κατανοήσουν τον *πραγματικό κόσμο*, όπως ακριβώς μας είχαν βοηθήσει εμάς να κατανοήσουμε τον *πλατωνικό μας κόσμο*. Υπάρχει ένα δίδαγμα σε αυτό, νομίζω, που είναι ότι, καθώς τώρα μπαίνουμε σε μια εποχή που κυριαρχείται από τους υπολογιστές, *δεν θα πρέπει να πέσουμε στην παγίδα του ωφελιμισμού*, αλλά να θυμόμαστε ότι η μεγαλύτερη πρόοδος στα μαθηματικά γίνεται πάντα προσπαθώντας να κατανοήσουμε τις θεμελιώδεις δομές που υπόκεινται στα θέματά μας παρά επιχειρώντας να λύσουμε καθαρά ωφελιμιστικά προβλήματα.

A. Cleason[1]

Πέρα από τον αγωνιώδη του ρυθμό και την κυκλικότητά του (καθώς επανέρχεται στα ίδια και τα ίδια χωρίς να καταλήγει παρά σε ένα ιδεολόγημα), το δεύτερο από τα πιο πάνω αποσπάσματα ήταν προφητικό για τη μαθηματική εκπαίδευση: στις γραμμές του προβλέπονταν με δέος οι σημερινές μοδάτες τάσεις, η "μοντελοποίηση" και το STEM, ιδιαίτερα, αυτό το εκτρωματικό μόρφωμα, όπου τα μαθηματικά έχουν τη θέση ενός συγγενή «πτωχού αλλά τίμιου» – μόνο που θα έπρεπε να αποδίδεται με δύο M, Mathematics for Management! Αλλά μπορούμε να διακρίνουμε να υποβόσκει και στα δύο παραπάνω αποσπάσματα μια ισχυρή *κρίση ταυτότητας*, που επηρεάζει μοιραία την εκπαιδευτική κοινότητα. Αυτό εκφράζει, άλλωστε, στο ιδεολογικό επίπεδο και η περίφημη αντίθεση του "πραγματικού κόσμου" με τον "πλατωνικό κόσμο" των μαθηματικών.

Μιλώντας για *κρίση επαγγελματικής ταυτότητας*, εννοώ μια πολιτισμική και κοινωνική ένταση, που ενδεχομένως επιδρά και στην ψυχική υγεία, αν τα άτομα δεν εφεύρουν τρόπους εκτόνωσης από τις ενοχλητικές αντιφάσεις. Εν προκειμένω οι ερευνητές μαθηματικοί των δεκαετιών του '70 και του '80 που ζητούσαν εργασία στην Αμερική έπρεπε, λίγο-πολύ, να αποδείξουν ότι το διδακτορικό τους είχε τη δυνατότητα εφαρμογής π.χ. στην πληροφορική ή την οικονομία. Διαφαινόταν, γενικότερα, από τότε μια κρίση διαρκείας στη λειτουργία των πανεπιστημιακών σπουδών και ερευνών, που έχει καταγραφεί σε βιβλία και συνέδρια με τίτλο «*Αυτοκριτική της Επιστήμης*».

Στην Ελλάδα, στο μαθηματικό τμήμα του Πανεπιστημίου

1 Ομιλία στο Διεθνές Συνέδριο Μαθηματικών, *I.C.M.* 1986, Berkeley (η έμφαση δική μου).

της Πάτρας, με την περισσότερο αμερικανοειδή μορφή διοργάνωσης απ' όλα τα ελληνικά πανεπιστήμια, από τη δεκαετία του '90 είναι ευκολότερο να προκηρυχθούν θέσεις στους τομείς της Στατιστικής, της Πληροφορικής και των Εφαρμοσμένων Μαθηματικών, παρά στα Θεωρητικά Μαθηματικά. Στον αντίποδα, στο παραδοσιακό μαθηματικό τμήμα του Α.Π.Θ., είχε κηρυχθεί ένας ανελέητος πόλεμος κατά της Διδακτικής των Μαθηματικών. Κρίνοντας τα πράγματα από μια ελάχιστη απαραίτητη χρονική και χωρική απόσταση, οι σκληροί αυτοί ανταγωνισμοί υποδηλώνουν μια έντονη κρίση επαγγελματικής ταυτότητας. «Τί είστε εσείς;», έλεγε ένας Θεσσαλονικιός μαθηματικός απευθυνόμενος στους ερευνητές της διδακτικής στο 10ο Πανελλήνιο Συνέδριο της Ε.Μ.Ε. στην Καλαμάτα. «Δεν είστε μαθηματικοί, δεν είστε παιδαγωγοί, είστε μεταλλαγμένοι!».

Υπήρχε κάτι, μέσα στο παραλήρημα του συμπαθούς – τώρα πια από καιρό μακαρίτη – εκείνου μαθηματικού, που πήγαζε από μια βαθιά εσωτερική ανησυχία, που είναι κοινή σε όλους τους παραδοσιακά σκεπτόμενους μαθηματικούς οποιασδήποτε εκπαιδευτικής βαθμίδας: ότι αν τα μαθηματικά αναμειχθούν με άλλους γνωστικούς κλάδους, και ιδίως κοινωνικών επιστημών, τότε «θα πέσει το επίπεδό τους». Από την πλευρά τους έχουν δίκιο, γιατί οι περισσότεροι απ' αυτούς μεγάλωσαν σε μια εποχή όπου η *αυστηρή εξειδίκευση* ήταν όρος ύπαρξης για τις επιστήμες και τους επιστήμονες. Όπως το διατύπωσε με έμφαση ο Max Weber:

> Μόνο με αυστηρή ειδίκευση μπορεί ο επιστήμονας εργάτης να συνειδητοποιήσει, απόλυτα καμμιά φορά και ίσως ποτέ πάλι στη ζωή του, ότι έχει προσφέρει κάτι που θα διαρκέσει.[2]

Ίσως η ίδια η έννοια του εξειδικευμένου *επαγγέλματος* (και ιδιαίτερα για την επιστήμη, η *ακαδημαϊκή πειθαρχία*) να έχει Προτεσταντική προέλευση και ίσως γι' αυτό να μην ευδοκίμησε τόσο πολύ στην Ελλάδα και στην Ανατολή, όσο στη Βόρεια Ευρώπη, στην Αγγλία και στη Βόρεια Αμερική. Παρ' όλα αυτά, η πρώτη "πειθαρχημένη" προσέγγιση στη διδακτική των μαθηματικών ήρθε στην Ελλάδα, αρχές της δεκαετίας του '80, από δύο γαλλοσπουδαγμένους ερευνητές, τον Χρίστο Χασιώτη και τον Αθανάσιο Γαγάτση (ακολούθησαν αρκετοί άλλοι). Στη Θεσσαλονίκη δημιουργήθηκε μια ομάδα ερευνητών της διδαχτικής σε συνεργασία με τον *Όμιλο για την Ιστορία των Μαθηματικών*. Επίσης, από το 1987 και για μια τουλάχιστον πενταετία, υπήρχε στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας μια ομάδα αυτοδίδακτων ερευνητών και απλών φοιτητών που πειραματιζόταν με μικρές ιστορίες-σενάρια, θέτοντας «ανοιχτά μαθηματικά προβλήματα», σε σχέση με την Κριτική Εκπαίδευση. Η ομάδα αυτή συνεργάστηκε με μια αντίστοιχη ομάδα στη Δανία σε ένα Ελληνοδανέζικο project στη μαθηματική παιδεία[3], χωρίς χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παράγοντες σύγχυσης και αβεβαιότητας

Για να είμαστε δίκαιοι, η μη κατανόηση της *διεπιστημονικότητας* και η πλήρης έλλειψη ακαδημαϊκής πειθαρχίας είναι παράγοντες σύγχυσης. Δεν μπορείς να βάλλεις κατά των αυθεντιών αν δεν έχεις κάποιο δουλεμένο αντιαυταρχικό πλαίσιο να αντιπροτείνεις στη θέση τους. Αλλά αυτοί δεν είναι οι μόνοι, ούτε οι κυριότεροι παράγοντες σύγχυσης. Όσο οι μαθητές και οι φοιτητές διάβαζαν *βιβλία* (πέρα από τα σχολικά και τα υποχρεωτικά "πανεπιστημιακά" εγχειρίδια), η ροή της πληροφορίας δεν ήταν τόσο χαώδης και η πληροφορία δεν ήταν τόσο ανεπεξέργαστη. Γιατί το οποιοδήποτε βιβλίο ή ακόμα και μια αθλητική εφημερίδα απαιτεί μια στοιχειώδη τάξη στη σκέψη του αναγνώστη, καθώς είναι εκείνος που θα περιοδολογήσει τη ροή, ώστε να βγάλει ένα νόημα. Στην προφορικότητα των νέων μέσων επικοινωνίας όλα μάς δίνονται έτοιμα, και το μόνο που αναρωτιόμαστε είναι *αν ισχύουν* ή *δεν ισχύουν* ή, *αν ισχύουν ως ένα βαθμό*.

Έτσι, χάρη σ' έναν καταχρηστικό διπολισμό, που η ιστορική αφετηρία του βρίσκεται ίσως στην περίφημη ομάδα του Palo Alto, η παρούσα πολιτική και πολιτισμική κυριαρχία θέλει να μας πείσει ότι οι ανθρώπινες λογικές σκέψεις και εκφράσεις είναι υποχρεωτικά δύο ειδών: *μπουλιανές/ψηφιακές* (του τύπου 0/1, δηλαδή ισχύει/δεν ισχύει) ή *φασματικές/ψευδοαναλογικές*.[4] Τόσο όμως οι μαθηματικές δομές της άλγεβρας Boole όσο και της φασματικής/ψευδοαναλογικής λογικής επιδέχονται, εν μέρει τουλάχιστον, δυαδικές αναπαραστάσεις, γεγονός που δείχνει ότι κατά βάθος δεν διαφέρουν πολύ από μαθηματική τουλάχιστον άποψη. Θα μπορούσα να υποστηρίξω ότι το νέο είδος εκφράσεων είναι απευθείας επέκταση ή γενίκευση του πρώτου.

Το εκπαιδευτικό "υπερ-σύστημα" της κυριαρχίας προωθεί τη θέσπιση ενός συνδυασμού των δύο παραπάνω ειδών σκέψης στο σχολείο: Ο 0/1 τρόπος σκέψης και επιτέλεσης εκ μέρους των μαθητών (απαντήσεις σε ερωτήσεις του τύπου «σωστό/λάθος») θα πρέπει να συνυπάρξει και να συνδυαστεί με περισσότερο ασαφείς δεξιότητες, όπως είναι η επιφανειακή αναγνώριση αβέβαιων "μοτίβων" και όμοιων ή ανάλογων, τάχα, σχημάτων ή καταστάσεων. Αυτή η δυαρχία δεν επιβάλλεται θεσμικά, αξιώνεται όμως μέσω μιας υπονοούμενης πίεσης και έμμεσης ιδεολογικής πειθούς. Ο συνδυασμός αυτός θυμίζει την ταυτόχρονη επιβολή μέτρων ψηφιακής επιτήρησης και τυπικών μέτρων για τη θεσμική εξασφάλιση λεπτών προσωπικών δικαιωμάτων των πολιτών, όπως η τύποις ελευθερία συμβίωσης και σεξουαλικής συνεύρεσης, με συναινετική τέλεση έως και S/M πράξεων μεταξύ ενηλίκων. Είναι σημαδιακό ότι σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις ιδεολογικής πειθούς, το νεογλωσσικό σχήμα λό-

2 Max Weber, *Η Επιστήμη ως Επάγγελμα – Κριτική της θεωρίας του Stammler- Η Γέννηση του Σύγχρονου Καπιταλισμού*, εκδόσεις Παπαζήση, σελ. 102.

3 L. Nielsen, T. Patronis & O. Skovsmose, *Connecting Corners in Europe. A Greek Danish project in mathematics education*. Systime, Denmark, 1996.

4 Βλ. σχετ. Waltzlawick κ.α., *Ανθρώπινη Επικοινωνία*, εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, 2005. Σχετικά με τη φασματική/ψευδοαναλογική λογική βλ. π.χ. M. Couceiro κ.ά., «When nominal analogical proportions do not fail», https://hal.archives-ouvertes.fr/hal-02864071v2, 2020.

γου που προβάλλεται είναι, ότι υπάρχουν εκτός του λευκού και του μαύρου διάφορες «αποχρώσεις του γκρι»! Η τυπική θεσμική εξασφάλιση των δικαιωμάτων αυτών, όμως, ενδέχεται να ενθαρρύνει εγκληματικές πράξεις και μπορεί ακόμα να συνδυάζεται με την εξωθεσμική καταγραφή των σεξουαλικών προτιμήσεων, παρά τις διαβεβαιώσεις για το απόρρητο των προσωπικών δεδομένων. Ανάλογα και ο τρόπος σκέψης των μαθητών, οι ιδιαιτερότητές τους μπορεί να καταγράφονται ονομαστικά, ανά πάσα στιγμή, μέσω μιας συνεχούς διαμορφωτικής ή περιγραφικής αξιολόγησης και κανείς δεν μπορεί να βεβαιώσει ότι τα δεδομένα αυτά δεν θα τεθούν αργότερα υπόψη των μελλοντικών εργοδοτών. Άλλωστε, αυτό δεν γίνεται στην πληροφόρηση που ζητούν σήμερα τα μεγάλα πανεπιστήμια για τους υποψήφιους για συμμετοχή σε μεταπτυχιακά προγράμματα φοιτητές από παλιότερους καθηγητές τους;

Ένα μεγάλο μέρος της σημερινής αβεβαιότητας, προκειμένου για τα νέα άτομα (μαθητές και φοιτητές-μελλοντικούς εκπαιδευτικούς), οφείλεται και στον κυκεώνα της διαδικτυακής επικοινωνίας ή πληροφόρησης. Δεν αρκεί να μπορεί κανείς να κινείται μέσα σ΄ αυτόν τον κυκεώνα «με ασφάλεια», όπως συνήθως λέγεται και ξαναλέγεται. Μπαίνοντας και σερφάροντας στο Διαδίκτυο ο νέος άνθρωπος έχει την υποκειμενική αίσθηση μιας "επιμήκυνσης" ή "διαστολής" του χρόνου, καθώς η κάθε "πληροφορία" αυτοστιγμεί παραπέμπει σε άλλη (με ουσιαστική ή πλασματική διασύνδεση)[5]. Έτσι, όπως ένας υποθετικός ταξιδιώτης με την ταχύτητα του φωτός υφίσταται μια "επιβράδυνση" του χρόνου σε σχέση με τους παρατηρητές που μένουν ακίνητοι πάνω στη γη, ο νεαρός συστηματικός σέρφερ έχει την αίσθηση ότι ο χρόνος περισσεύει, για να κάνει τις δουλειές του όταν επιστρέψει από τον εικονικό στον πραγματικό κόσμο, ενώ ο πραγματικός χρόνος έχει ήδη παρέλθει, με αποτέλεσμα καταστάσεις άγχους, και συχνά κατάθλιψης. Αντίθετα, το διάβασμα με ενδιαφέρον και κατανόηση μιας σειράς συλλογισμών ενδυναμώνει το νου και δημιουργεί προϋποθέσεις για ορθολογική δράση. «Όταν διαβάζω, χαίρομαι το διάβασμα και αφήνομαι στη συλλογιστική των βιβλίων» μου δήλωσε μια μεταπτυχιακή φοιτήτρια φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, η οποία δρούσε σε μια πολιτική ομάδα.

Νεογλώσσα και εργαλειοποίηση της μαθηματικής εκπαίδευσης

Η τρομακτική προοπτική της κατασκευής υπανθρώπων μέσω της Γενετικής ή της Τεχνητής Νοημοσύνης προδιαγράφεται στον *Φρανκεστάιν* της Μαίρης Σέλλεϋ και ακολουθούν ο Χ. Τζ. Γουέλς και ο Άλντους Χάξλεϋ. Παραπέρα ακόμη, στο προφητικό έργο του «*1984*», ο Τζώρτζ Όργουελ σκιαγράφησε μια Δυστοπία, όπου η δημοκρατία και η ελευθερία δεν καταργούνται μόνο με τανκς, δεν υποβαθμίζονται καθημερινά μόνο με πλύση εγκεφάλου από τα ΜΜΕ και τα μηνύματα του Μεγάλου Αδερφού, αλλά και με την κατασκευή και χρήση μιας νέας γλώσσας, απογυμνωμένης από «ενοχλητικά» νοήματα, που την ονόμασε "*Νεογλώσσα*" ("*Newspeak*"). Στις μέρες μας, όπως παρατηρεί ο Jean-Paul Fitoussi, όντως είμαστε μάρτυρες της δημιουργίας μιας τέτοιας γλώσσας, που πασχίζουμε να την κατανοήσουμε και να την μιλήσουμε, δίχως να συνειδητοποιούμε ότι μας επιβάλλει έναν τρόπο σκέψης αφομοιωμένο μέσα της εκ των προτέρων. Ο Fitoussi προσδιορίζει αυτή τη Νεογλώσσα και ως σχέση ανάμεσα σε κάποιους δήθεν ειδήμονες και σ΄ εμάς, τους υποτιθέμενους αδαείς: μια σχέση που προσφέρει άπειρες δυνατότητες χειραγώγησης. [6]

Τα παραπάνω αφορούν και τον χώρο της εκπαίδευσης, όπου βλέπουμε σήμερα να εισάγεται μια Νεογλώσσα αρχίζοντας από τα φιλολογικά μαθήματα (και τη διδακτική τους). Έτσι, λ.χ., στην ιστορία των νεότερων χρόνων για τη Στ΄ Δημοτικού (που ξεσήκωσε πολλές αντιδράσεις, δίκαιες ή άδικες, και αποσύρθηκε), οι φιλόσοφοι του Διαφωτισμού και ο Καντ εμφανίζονται να «προσπαθούν να βελτιώσουν τον κόσμο με συγκεκριμένες προτάσεις»(!), ενώ η εθνοκάθαρση και γενοκτονία των Ελλήνων και Αρμενίων της Μικρασίας ονομάζεται απλά «βίαιη μετακίνηση πληθυσμών», όπως η πολιτική ορθότητα στον λόγο δεν μας επιτρέπει να λέμε «τυφλός», αλλά «μη-βλέπων»!

Ως νεογλωσσικό ανάλογο της παραπάνω πολιτικής ορθότητας στη διδασκαλία των μαθηματικών εισάγεται η λέξη "κανονικότητα" (ή "μοτίβο": "pattern"), προκειμένου να υποκαταστήσει ιστορικούς μαθηματικούς όρους, όπως "παράσταση", "ακολουθία" (μερικές φορές και "συνάρτηση"). Μ΄ αυτόν τον τρόπο, απογυμνώνοντας δηλ. τα μαθηματικά από τους ιστορικούς τους όρους και τα νοήματά τους, παρακάμπτεται η μεταγνωστική επικοινωνία και γίνεται πιο εύκολη η «σαλαμοποίηση» και ένταξή τους σ΄ ένα σύνολο δεξιοτήτων και άχρωμων τεχνικών εργαλείων. Με τον όρο "*μεταγνωστική επικοινωνία*» εννοώ τη συζήτηση των μαθητών μεταξύ τους και με τον δάσκαλό τους πάνω σε, μαθηματικά και μη, θέματα, έννοιες και στρατηγικές επίλυσης προβλημάτων, καθώς και τα εκφωνήματα «ω!», «α!», «τι;» κ.α. που δηλώνουν έκπληξη, απορία, χαρά, απογοήτευση και άλλα συναισθήματα που κατά τον Βιτγκενστάιν «*δεν είναι κάτι, αλλά ούτε και ένα τίποτα*».

Μπορούμε να θεωρήσουμε ως παράλληλο φαινόμενο της

5 Βλ. σχετ. Τ. Πατρώνης & Σ. Χείλαρη, «Παρανάγνωση και τεχνητός μετασχηματισμός του χρόνου σε συστηματικούς surfers του Διαδικτύου», *Αντιτετράδια της Εκπαίδευσης*, τεύχος 123, Φεβρουάριος 2019.

6 Jean-Paul Fitoussi, *Τί μας Κρύβουν οι Λέξεις: πώς η Νεογλώσσα επηρεάζει τις Κοινωνίες μας*, εκδόσεις Πόλις, 2021, σελ. 25-26. Σχετ. με το Φύλο και τη Λογική του Αμαλγάματος, που εκφράζει συνήθως την εσωτερική αφομοίωση στη Νεογλώσσα, βλ. Ελιζαμπέτ Μπατεντέρ, *Σε Λάθος Δρόμο*, εκδόσεις Καστανιώτη, 2005. Η συνταγή του Αμαλγάματος μοιάζει επίσης να διείπει σε βάθος τόσο τις αμερικανικές σπουδές αρχαίας ιστορίας (με την περίφημη *Μαύρη* Αθηνά), όσο και ορισμένες σπουδές ιστορίας της Εγγύς Ανατολής, όπως είναι η έκδοση μιας "πολιτισμικής βιογραφίας" του μεγάλου μαθηματικού Κ. Καραθεοδωρή, γραμμένη από τη Μαρία Γεωργιάδου (Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2007). Ένα διάτρητο «πασάλειμμα ιστορίας», χωρίς την απαραίτητη βιβλιογραφική στήριξη, αποτελεί το πρώτο κεφάλαιο αυτής της βιογραφίας, πάνω στο οποίο στηρίζονται πολλά από τα υπόλοιπα. Στόχος φαίνεται να είναι η κατασκευή μιας "ουδέτερης" και μειωτικής εικόνας για την ελληνική αστική τάξη, του 18ου και 19ου αιώνα, κάτω από την κυριαρχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, αντικαθιστώντας την παράδοση του Νεοελληνικού Διαφωτισμού με έναν απροσδιόριστο "κοσμοπολιτισμό".

Νεογλώσσας στα μαθηματικά (και ιδιαίτερα στη μαθηματική εκπαίδευση των υψηλών βαθμίδων από τη δεκαετία του 1970) τον φορμαλισμό της Τυπικής Λογικής, καθώς και τις "γλώσσες προγραμματισμού" όταν αυτές περνούν, από την κατάσταση ενός *μηχανικού ανάλογου* της σκέψης, στην ίδια την ανθρώπινη σκέψη. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την απογοήτευση που ένιωσα όταν, φοιτητής, πρωτοδιάβασα σε εγχειρίδια μαθηματικής λογικής ότι η συνεπαγωγή «είναι μια πρόταση που συνδέει τυπικά δύο άλλες προτάσεις p,q» και ότι «είναι ψευδής αν και μόνο αν η πρόταση p είναι αληθής και η q ψευδής, ενώ σε όλες τις άλλες περιπτώσεις η συνεπαγωγή $p \Rightarrow q$ είναι αληθής». Σίγουρα το να *συνεπάγεται* ένα γεγονός ένα άλλο είναι κάτι παραπάνω απ' αυτή την ισχνή φορμαλιστική συνθήκη, και ο C.I.Lewis είχε μεγάλο δίκιο να ορίσει τη "γνήσια" (ή "αυστηρή") συνεπαγωγή μέσω ενός *τροπικού τελεστή δυνατότητας* (ή *αδυνατότητας*)[7]. Η υποτιθέμενη "θεμελίωση" των μαθηματικών πάνω σε μια τυπική λογική είχε ένα βαρύ τίμημα, που ήταν η βαθμιαία απίσχνανση των μαθηματικών θεωριών από το σημασιολογικό τους περιεχόμενο και η υποδούλωσή τους στην υπηρεσία των ηλεκτρονικών, πολεμικών ή άλλων "εφαρμογών", απ' όπου και η κρίση της επαγγελματικής ταυτότητας.

Στην περίπτωση των Μαθηματικών ως κλάδο της γνώσης είναι, όμως, ακριβέστερο να μιλάμε για *Εργαλειοποιημένο* ή *Φορμαλιστικό Λόγο* παρά για *Νεογλώσσα*, γιατί η μαθηματική γλώσσα, όσο κι αν φτωχαίνει από νοήματα κρατάει τουλάχιστον (ή αγωνίζεται να κρατήσει) τη λογική συνέπειά της και οι αντιφάσεις γίνεται προσπάθεια να αντιμετωπιστούν. Η *Νεογλώσσα* ως πολιτικό, κυρίως, μόρφωμα καλλιεργεί σκόπιμα συγχύσεις και δεν νοιάζεται για τις αντιφάσεις, οι οποίες συμβαίνουν αδιάκριτα στο λογικό και στο ηθικό επίπεδο. Αυτά συμβαίνουν με έναν ιδιαίτερο τρόπο στην εκπαίδευση, ειδικά και στα μαθηματικά ως κλάδο της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Κατά την εργαλειοποίηση της σύγχρονης Εκπαίδευσης στο σύνολό της, η Νεογλώσσα εμφανίζεται με ασαφείς τεχνοκρατικούς ή ψευδο-οικονομικούς όρους όπως "πελάτες", "καινοτομία", "προκλήσεις", "αξιολόγηση ποιότητας", "καλές πρακτικές", ενώ στην περίπτωση της μαθηματικής εκπαίδευσης με όρους όπως "μοντελοποίηση", "μοτίβα" ή "κανονικότητες" και "αναγνώρισή" τους. Εργαλειακή είναι ακόμα, για την Εκπαίδευση, η υπερβολική έμφαση στη Στατιστική, που από την Α' Δημοτικού βάζει τα παιδιά να αντικειμενοποιούν την εμπειρία τους με πίνακες, διαγράμματα και ποσοστά, όταν ακόμα δεν έχουν διαμορφώσει στο νου τους τις έννοιες του αριθμού και της γωνίας. Αυτή η έμφαση μοιάζει με *εκφασισμό* αντίθετο απ' αυτόν των παρα-θρησκευτικών οργανώσεων: έναν εκφασισμό που, αντί να δαιμονοποιεί, απομαγεύει πρόωρα, για την παιδική φύση, τον κόσμο.

Τα "νέα" Προγράμματα Σπουδών του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Έρευνας και η εργολογία

Τα "νέα" Προγράμματα Σπουδών του Ι.Ε.Π. για τα μαθηματικά και τη στατιστική στο Σχολείο δεν είναι νέα: είχαν συνταχθεί από το πρώτα χρόνια των Μνημονίων και μας φανερώθηκαν εν έτει 2021. Στα συγκεκριμένα Προγράμματα Σπουδών είναι έκδηλη η top-down (δηλαδή από το Λύκειο προς το Δημοτικό) ρύθμιση των θεματικών πεδίων με ονομασίες που θυμίζουν Τομείς Μαθηματικών Τμημάτων (Άλγεβρα-Ανάλυση, Γεωμετρία, Στοχαστικά Μαθηματικά), γεγονός που υποδεικνύει έμμεσα την αγωνία των Τμημάτων αυτών για την επιβίωσή τους. Ταυτόχρονα, όμως, η ρύθμιση αυτή προς τις μικρότερες τάξεις γίνεται με μια βεβιασμένη προσπάθεια "λείανσης" μέσω και των Παιδαγωγικών Τμημάτων και Τομέων από μια Διδακτική Νεογλώσσα, που εισάγει σε "έργα" την αμφίβολη ιδέα της κανονικότητας. Παράλληλα, η "μοντελοποίηση", η πληροφορική τεχνολογία και περισσότερο η στατιστική αντικατοπτρίζουν την τάση των Μαθηματικών Τμημάτων να αυτο-μετασχηματιστούν προκειμένου να επιβιώσουν.

Όπως γράφει ο Terry Eagleton, «υπάρχει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό στις λέξεις που έχουν κατάληξη "ο-λογία" ("o-logy"): "ο-λογία" σημαίνει την επιστήμη ή τη μελέτη κάποιου φαινομένου, αλλά με μια περίεργη διαδικασία αντιστροφής, οι λέξεις με αυτό το επίθημα συχνά καταλήγουν να σημαίνουν το ίδιο το φαινόμενο που μελετάται, και όχι τη συστηματική μελέτη του. Έτσι, η "μεθοδολογία" σημαίνει τη μελέτη της μεθόδου, αλλά στην κοινή χρήση της στις μέρες μας η λέξη σημαίνει την ίδια τη μέθοδο.»[8] Στην περίπτωση της εκπαίδευσης, από παλιότερα η έκφραση "διδακτική μεθοδολογία" είχε υποστεί ακριβώς μια τέτοια αντιστροφή, και σήμαινε τη μέθοδο να διδάξουμε κάτι, όχι τη μελέτη των μεθόδων διδασκαλίας ενός γνωστικού αντικειμένου (για παράδειγμα, των μαθηματικών, της γλώσσας, της γεωγραφίας κ.λπ.).

Η παρούσα στροφή στον σχεδιασμό αναλυτικών προγραμμάτων Μαθηματικών δίνει περισσότερη έμφαση, εκτός από το περιεχόμενο και τους στόχους της διδασκαλίας, στα "*έργα*" ("*tasks*"), δηλαδή στις δραστηριότητες που υποδεικνύονται στους εκπαιδευτικούς για χρήση στην τάξη και στη *συνεχή αξιολόγηση*. Απ' αυτές τις τάσεις η πρώτη θα μπορούσε να καταλήξει ως "εργο-λογία", που θα πρέπει οι διδάσκοντες να λαβαίνουν πλέον στα σοβαρά υπ' όψη, ως καθήκον και όχι ως προαίρεση, και η δεύτερη ως ένα φόβητρο των μαθητών.

Με τα παραπάνω δεν ισχυρίζομαι πως είναι κακό να έχουν υπ' όψη τους οι εκπαιδευτικοί κάποιες, ήδη δημοσιευμένες σε διδακτικές έρευνες πειραματικές δραστηριότητες, και να πειραματίζονται και οι ίδιοι μ' αυτές, καταγράφοντας ανώνυμα τις αντιδράσεις των μαθητών τους. Αλλά διαφωνώ με την άποψη, πως όποια δραστηριότητα δημοσιεύτηκε σε επιστημονικό περιοδικό είναι θέσφατο, που μπορεί και πρέπει να επαναληφθεί σε όλες τις σχολικές τάξεις, και μάλιστα να αξιολογείται ονομαστικά η επίδοση των μαθητών σ' αυτήν.

Στο Πρόγραμμα Σπουδών για τα Μαθηματικά της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης περιλαμβάνεται μια υπεραπλουστευμένη εικόνα της δυναμικής διαδικασίας κατασκευής και συνεχούς βελτίωσης μαθηματικών μοντέλων. Αυτή η δι-

7 Βλ. σχετ. C.I. Lewis & C.H. Langford, *Symbolic Logic*, εκδ. Dover, 1959, κεφ. VI.
8 T. Eagleton, *Ιδεολογία. Μια Εισαγωγή*, εκδ. Πεδίο, 2018, σελ. 131.

αδικασία, απογυμνωμένη από τη διαλεκτική της, στη Νεογλώσσα της Εκπαίδευσης ακούει στο όνομα "μοντελοποίηση" ("modeling"). Τα «έργα μοντελοποίησης ή μαθηματικοποίησης ρεαλιστικών καταστάσεων» στο Πρόγραμμα Σπουδών της Β΄ Γυμνασίου πάνε παρέα με τα «έργα μετάφρασης λεκτικών εκφράσεων σε μαθηματική γλώσσα», κάτι που δείχνει ελλιπή κατανόηση ή μια υπεραπλούστευση τέτοια, όπως αυτή του επαρχιώτη αστού-ευγενή στον Μολιέρο. Περιλαμβάνονται ακόμη κάποιες δραστηριότητες με πολύ αβέβαια έκβαση, μερικές από τις οποίες θα επισημάνουμε παρακάτω. Πιστεύω πως ο εκπαιδευτικός, ως παιδαγωγός / επιστήμονας / διανοούμενος, ως *connoisseur* (συν-γνώστης και συναρμόδιος για τις αποφάσεις)[9], πρέπει να είναι εκείνος που θα αποφασίζει για έρευνα-δράση στην τάξη του, θα έχει την ελευθερία επιλογής των πειραματικών δραστηριοτήτων και της τυχόν απόρριψής τους ή της διεξαγωγής τους με τη βοήθεια ειλικρινών στις προθέσεις τους ερευνητών (ή ομάδας συναδέλφων του στο σχολείο) που δεν θέλουν να φαίνονται ακαδημαϊκά καταρτισμένοι, αλλά να είναι πραγματικά μορφωμένοι και ευαισθητοποιημένοι.

Στο σημείο αυτό πρέπει να υπενθυμίσω και τις απαρχαιωμένες συνθήκες που επικρατούν για την έρευνα στο ελληνικό σχολείο, με τις χρονοβόρες αιτήσεις για άδεια από τους αρμόδιους φορείς. Η αβεβαιότητα έκβασης των προτεινόμενων δραστηριοτήτων, η εισαγόμενη συνεχής αξιολόγηση των μαθητών, μαζί με το γραφειοκρατικό καθεστώς για την έρευνα στα σχολεία, δημιουργούν ένα πραγματικά ασφυκτικό κλίμα. Αυτό το κλίμα πρέπει να σταματήσει, αλλιώς, οι όποιες μαθηματικές δραστηριότητες στη σχολική τάξη θα διεξάγονται με την ενδεχόμενη παρουσία και αρωγή μόνο των Συντονιστών Εκπαιδευτικού Έργου, με βάση το δοσμένο "υποστηρικτικό υλικό" και τον "Οδηγό του Εκπαιδευτικού", και με τους δασκάλους των μαθηματικών απλά εκτελεστικά όργανα. Αυτό θέλει το Ι.Ε.Π.;

Μοτίβα/κανονικότητες (ή «μάντεψε τί έχω στο μυαλό μου») και Στατιστική

Ας παίξουμε ένα παιχνίδι "μοτίβων". Σας δίνει κάποιος τους πέντε πρώτους όρους μιας ακολουθίας και σας ζητάει να μαντέψετε τον επόμενο:

1, 2, 4, 8, 16, ...

- Μα είναι ολοφάνερο, θα πείτε, ο επόμενος όρος είναι ο 2^5=32.

- Κάνατε λάθος, σας απαντούν, γιατί ο n-οστός όρος της ακολουθίας αυτής προκύπτει ως εξής: έχουμε n σημεία πάνω στην περιφέρεια ενός κύκλου, τα συνδέουμε ανά δύο με ευθείες γραμμές και ζητάμε το πλήθος των περιοχών στις οποίες χωρίζεται ο κύκλος με τον τρόπο αυτό. Αν κάνετε ένα σχήμα και τις μετρήσετε, θα βρείτε 31 και όχι 32!

Αυτός ο διάλογος, που θυμίζει τους διαλόγους της Αλίκης με τα τραπουλόχαρτα στον Λιούις Κάρρολ, είναι ένα αποφασιστικό επιχείρημα, που δείχνει τη σαθρότητα του εννοιολογικού κατασκευάσματος των "μοτίβων" (ή "κανονικοτήτων") που διαπερνά τα Προγράμματα Σπουδών. Από την Α΄ Δημοτικού, στο θεματικό πεδίο «Άλγεβρα» (!) εμφανίζονται ανεκδιήγητες "κανονικότητες" ως *συναρτήσεις* – αυτός είναι επισήμως ο συνδετικός ιστός όλων των βαθμίδων – όπως π.χ. «για να γίνει ένα κομπολόι, χρειάζονται 2 κόκκινες χάντρες και 4 πράσινες (λες και πρόκειται για κουταλιές ζάχαρης και καφέ!), για να γίνουν 2 κομπολόγια, 3 κομπολόγια...(συμπληρώστε πόσες κόκκινες και πόσες πράσινες χάντρες χρειάζονται!)».

Ενδέχεται αυτή η εμμονή σε εξωφρενικές "κανονικότητες" να οφείλεται στην επίδραση που έχει τα τελευταία χρόνια στην Εκπαίδευση η θεωρία και πρακτική της Τεχνητής Νοημοσύνης και ιδιαίτερα των Τεχνητών Νευρωνικών Δικτύων με την υποτιθέμενη "προσαρμοστικότητά" τους στο να "μαθαίνουν", ως μοντέλο τάχα, και του ανθρώπου που μαθαίνει. Ο Πέτρος Πολυμένης στη διδακτορική διατριβή του δείχνει τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στον τρόπο που αντιδρά ένας άνθρωπος και ένα τεχνητό νευρωνικό δίκτυο, αν παρουσιαστεί ένα νέο περιστατικό που ανατρέπει τους υπάρχοντες κανόνες:

> Ο άνθρωπος είναι σε θέση να αναγνωρίσει το λάθος, δηλαδή την πλάνη, επειδή μπορεί να αναθεωρήσει κάποιους από τους κανόνες που χρησιμοποιεί για να διεκπεραιώσει τη γνωστική διαδικασία. Η δε ικανότητα αναθεώρησης του επιτρέπει και να διορθώσει το λάθος. Αν μέχρι χτες πίστευε ότι υπάρχουν μόνο άσπρες γαλοπούλες, απέδιδε σε κάθε γαλοπούλα το κατηγόρημα "άσπρο". Αν σήμερα δει μία κόκκινη γαλοπούλα, μπορεί να ακυρώσει τον κανόνα σύμφωνα με τον οποίο κάθε γαλοπούλα είναι άσπρη (...) και να φέρει στην θέση του τον κανόνα ότι μια γαλοπούλα μπορεί να είναι είτε άσπρη είτε κόκκινη (...) Αντιθέτως, ένα νευρωνικό δίκτυο είτε θα εξακολουθήσει να κατηγοριοποιεί την κόκκινη γαλοπούλα ως άσπρη, είτε δεν θα την αναγνωρίζει ως γαλοπούλα.[1]

Πολλοί εκπαιδευτικοί, ιδιαίτερα ανάμεσα σ΄ εκείνους που πήραν το πτυχίο του μαθηματικού μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1980, θεωρούν ότι με αυτά τα Προγράμματα Σπουδών εκείνο που διακυβεύεται είναι η *απόδειξη* και γενικότερα η *αποδεικτική διαδικασία*. Έχουν και αυτοί δίκιο από την πλευρά τους, κυρίως γιατί χωρίς απόδειξη χάνεται ο χαρακτήρας της μαθηματικής επιστήμης. Όμως, μια θέση που προβάλλει κύρια το διακύβευμα της απόδειξης νομίζω πως είναι κατά βάση μια συντηρητική θέση. Γιατί εκείνο που προασπίζεται αυτή η θέση είναι η από παλιά εγκατεστημένη παράδοση της μαθηματικής εκπαίδευσης και μόνο, χωρίς ανοίγματα στη σκέψη και το βίωμα των μαθητών. Με τη Νεογλώσσα και με τη νεότευκτη διδασκαλία των "μοτίβων", ή / και της "μοντελοποίησης" δεν απειλείται απλά και μόνο η αποδεικτική διαδικασία, αλλά κάθε *αληθινή διαδικασία σκέψης* στο σχολείο, καθώς δεν τίθενται ερωτήματα για έρευνα, αλλά μόνο ρητορικά ερωτήματα: «δες αυτούς τους αριθμούς, τί παρατηρείς;» και όχι λ.χ. «τί συμβαίνει με τη διαγώνιο ενός τετραγώνου σε σχέση με την

9 Isabelle Stengers, *Another Science is Possible: a Manifesto for Slow Science*, Polity Press, 2018, σελ.7

10 Πέτρος Πολυμένης, *Η Ανάδυση της Κανονικότητας* (διδακτορική διατριβή, Αθήνα 2001).

πλευρά του». Δεν απειλείται απλώς η ελληνική μαθηματική παράδοση (ως διδακτικό αγαθό) αλλά κυρίως η *διερώτηση* και η *σκέψη* πάνω σε βασικές μαθηματικές έννοιες και θεωρήματα, ενώ ενισχύεται η *προσποίηση*, η προχειρότητα και ο αυτοματισμός[11].

Τα Προγράμματα Σπουδών του Ι.Ε.Π. ενσωματώνουν τις χειριστικές δεξιότητες στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και την ψηφιακή προσομοίωση, όχι όμως και την πληροφορική επιστήμη. Για παράδειγμα, ας δούμε τι συμβαίνει με τις περίφημες δοκιμές Bernoulli και τον λεγόμενο "Νόμο των μεγάλων αριθμών". Ρίχνουμε ένα "δίκαιο" νόμισμα 100, 200,...,1000 φορές, και ενώ κανένας φυσικός νόμος δεν προδικάζει τη συχνότητα εμφάνισης "κορώνας" ή "γράμματα", καταγράφουμε μια σχετική συχνότητα κοντά στο 50%. Είναι αυτό ένα καθαρά εμπειρικό γεγονός (μια γνώση που "ανακαλύπτουμε" πειραματικά), ή μήπως είμαστε προδιατεθειμένοι να το δούμε να συμβαίνει και μετά ίσως και να το επιβεβαιώσουμε σε ένα θεωρητικό πλαίσιο;

Ας υποθέσουμε τώρα ότι κάνουμε ψηφιακή προσομοίωση ενός "δίκαιου νομίσματος" και εμφανίζουμε τα αποτελέσματα ενός πειράματος διαδοχικών ρίψεων χωρίς το βίωμα αλλά ηλεκτρονικά, στους μαθητές μιας τάξης Γ' Γυμνασίου, όπως προτείνεται στα Προγράμματα Σπουδών. Για να καταλάβουν τι τα παιδιά; Ότι τάχα υπάρχει μια "στατιστική κανονικότητα" που εμφανίζεται πού; στη φύση; στη ζωή μας; ίσως, αλλά...στο άπειρο (δηλ. σε μια οριακή διαδικασία που αφορά τη σχετική συχνότητα). Αλλά μια τέτοια έννοια "κανονικότητας", όπως παρατήρησε ο μεγάλος Ρώσος μαθηματικός A. N. Kolmogorov, δεν έχει να συνεισφέρει τίποτα σε σχέση με την εφαρμοσιμότητα της θεωρίας πιθανοτήτων στα πραγματικά προβλήματα της ζωής μας, γιατί σ' αυτά έχουμε πάντοτε να κάνουμε με *πεπερασμένο* αριθμό δοκιμών. Αν η είναι αυτός ο αριθμός, εκείνο που κυρίως μας ενδιαφέρει, τόσο στα μαθηματικά και στην πληροφορική, όσο και στη ζωή μας, δεν είναι τι γίνεται με τις σχετικές συχνότητες όταν το η τείνει στο άπειρο, αλλά με την *πολυπλοκότητα* μιας πεπερασμένης ακολουθίας η ρίψεων, καθώς το η τείνει στο άπειρο, γιατί αυτή η πολυπλοκότητα διακρίνει τις "χαοτικές" ακολουθίες.[12]

Οι (ψευδο-)νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις κάποιων πολιτών στην Ελλάδα "κολυμπάνε" μέσα σε μια τεράστια αντίφαση. Από τη μια μεριά, πολλοί λένε ότι το Δημόσιο (ή το Κράτος Πρόνοιας) έχει εξευτελιστεί, ας αφήσουμε λοιπόν την Αγορά να παίξει το παιχνίδι της. Από την άλλη, όταν κατά συνέπεια του παιχνιδιού της Αγοράς χάνονται θέσεις εργασίας και εισοδήματα, όταν η απληστία και η άναρχη "ανάπτυξη" οδηγούν σε πυρκαγιές, πλημμύρες, πανδημίες και άλλα δεινά, οι ίδιοι άνθρωποι λένε: «φτάνει πια, ας επιστρέψουμε στην κανονικότητα!» Κάπως έτσι σκέφτονται και όσοι διαχειρίζονται τις τύχες της μαθηματικής μας εκπαίδευσης. Το ελληνικό σχολείο, λένε, είναι αργό και ανενεργό. Θα έπρεπε να κάνουμε τις διπλάσιες ώρες μάθημα, για να είμαστε παραγωγικοί όπως στα ξένα κράτη! Όταν όμως πυκνώνουν οι διαμαρτυρίες των εκπαιδευτικών για την αδυναμία να διδαχθεί η υπέρογκη ύλη των μαθηματικών, τότε αρχίζουν να βγάζουν εκτός ύλης σημαντικά κεφάλαια χωρίς καμιά συζήτηση και δικαιολόγηση, εκτός από το ότι τα κεφάλαια αυτά είναι "δύσκολα". Έτσι έβγαλαν τη θεωρία των αριθμών, τις ακολουθίες, τους μιγαδικούς κ.α., για να φέρουν στη θέση τους τις συναρτήσεις ως "μοτίβα" και τις πιθανότητες ως συμπλήρωμα ή "καρύκευμα" της στατιστικής. Και δεν είναι τυχαίο ότι, μ' όλο τον κίνδυνο της γλωσσικής σύγχυσης, επιλέχθηκε η λέξη "κανονικότητα" για να αποδώσει τα "μοτίβα". Γιατί η "κανονικότητα" είναι μια παρηγορητική ιδέα. «Ευτυχώς που υπάρχουν και οι κανονικότητες, και μέσα στις συνεχείς αναθεωρήσεις και Αλλαγές Παραδείγματος υπάρχει κάτι σταθερό και προβλέψιμο», μου είπε μια συντονίστρια εκπαιδευτικού έργου.

Αν τα λεγόμενα "πειράματα τύχης" (όπως οι ρίψεις ενός νομίσματος ή οι "τυχαίες" διακυμάνσεις των τιμών στο χρηματιστήριο) θεωρηθούν ως "αντικειμενικά γεγονότα", δηλ. γεγονότα που συμβαίνουν εντελώς ανεξάρτητα από την ανθρώπινη βούληση και υποκειμενικότητα, τότε δεν τα διακρίνει σχεδόν καμμιά προβλεψιμότητα και λογική, ή "κανονικότητα", αλλά αντίθετα "μη-κανονικότητα" ή/και "χαοτικότητα", απ' όπου η ανάγκη που έχει προκύψει για τα μαθηματικά του "χάους" και της "πολυπλοκότητας". Ενώ οι σχεδιαστές των Προγραμμάτων Σπουδών επιμένουν στις "κανονικότητες" και στη «μοντελοποίηση μέσω του κλασικού ορισμού της πιθανότητας Laplace» , μια έρευνα στο πλαίσιο της εκπόνησης διδακτορικής διατριβής, για τις αντιλήψεις των μαθητών της Γ' Γυμνασίου γύρω από την τυχαιότητα, έδειξε ότι σε αρκετά παιδιά υπάρχει η διαισθητική αντίληψη του αντικειμενικά τυχαίου ως μη-κανονικού ή τουλάχιστον ως απρόβλεπτου.[13] Οι βαθιές ανθρώπινες αυτές διαισθητικές αντιλήψεις θα μπορούσαν να περιλαμβάνονται σε ένα πρόγραμμα σπουδών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, ως "αντίβαρο" της απλοϊκής κανονιστικής αντίληψης της κλασσικής πιθανότητας κατά τον J. Bernoulli (ή κατά τον Laplace).

Κάθε αυταρχικό κράτος ή υπερ-κρατική κυριαρχία (όπως καπιταλιστική Δύση, φονταμενταλιστικό Ισλάμ, νεοφονταμενταλιστική Ρωσία και κρατικο-καπιταλιστική Κίνα) έχει ανάγκη την "κανονικότητα" σαν αποκαθαρτική ιδεολογία, που δικαιολογεί/νομιμοποιεί πολιτικά ή στρατιωτικά εγκλήματα ως αναγκαίο κακό: ας χαθούν λίγοι "μη-κανονικοί" (ή "αιρετικοί") για την ευημερία (ή τη "σωτηρία" και ηθική καθαρότητα) της "κανονικής" πλειονότητας. Αντίθετα, οι εργασίες του Kolmogorov έδειξαν ότι η "μη-κανονικότητα" είναι στον κόσμο της τυχαιότητας η συντριπτική πλειοψηφία.

11 Βλ. σχετ. Γ. Ρίζος, Τ. Πατρώνης & Αθ. Παπαδοπούλου, «Difficulties in basic arithmetic and geometry as related to school algebra and the current effect of dematheatization», *For the Learning of Mathematics* 41(1), 37-39, 2021. Αυτή η κατάσταση είχε διαγνωστεί χρόνια πριν, από τα πολλαπλά και εύστοχα τεστ του Χρίστου Χασιώτη σε μαθητές, φοιτητές και υποψήφιους εκπαιδευτικούς.

12 A. N. Kolmogorov, «Three approaches for defining the concept of information quantity», *Problemy Peredachi informatsii* I(1), 1-7,1956.

13 Ζήσιμος Μπραέσσας και Τ. Πατρώνης, «Understanding 15-year old students' conceptions of randomness through their "potential worlds": a qualitive analysis». *International Journal of Mathematics in Science and Technology*, 52 (2), 237-258, 2021.

Ένα ελεύθερο μάθημα «(μη-)κανονικότητας» σε λύκειο εργατικής περιοχής της Αθήνας

Ο "κανόνας" (δηλαδή η συνθήκη) για την κατασκευή ενός φύλλου φωτοτυπικού χαρτιού Α4 (ή Α5,ή Α3...) είναι: αν το ορθογώνιο φύλλο χωριστεί, από το μέσο της μεγάλης διάστασής του, σε δύο ίσα ορθογώνια, αυτά να είναι όμοια προς το αρχικό. Αυτή η συνθήκη είναι ισοδύναμη με το να είναι ο λόγος της μεγάλης διάστασης προς τη μικρή ίσος με τον άρρητο αριθμό $\sqrt{2}$. Αν όμως μετρήσουμε με ένα υποδεκάμετρο τις διαστάσεις, βρίσκουμε ρητό λόγο. Δεδομένου ότι η μέτρηση δεν είναι ποτέ ακριβής (αλλά κατά προσέγγιση), πώς είναι δυνατή η ακριβής αναπαραγωγή των ορθογωνίων αυτών σε διάφορες διαστάσεις με τον ίδιο λόγο; Αν μας έχουν δώσει τη μία διάσταση ενός ορθογωνίου φύλλου Α4, θα μπορούσαμε να φτιάξουμε και εμείς αυτό το ορθογώνιο;

Αυτά και άλλα συναφή ερωτήματα θέσαμε σε ένα ελεύθερο μάθημα που έγινε πειραματικά με μια ομάδα εθελοντών μαθητών από διάφορες τάξεις ενός λυκείου μεγάλης εργατικής περιοχής της Αθήνας. Στόχος της ομάδας μας, που σχηματίστηκε ύστερα από πρόσκληση δύο καθηγητών του λυκείου αυτού, ήταν να εισαχθούν οι μαθητές στις γεωμετρικές κατασκευές που εμπλέκουν άρρητους αριθμούς, καθώς η γνώμη των καθηγητών ήταν ότι το βασικό αυτό θέμα δεν καλύπτεται από τα σχολικά εγχειρίδια και τις συνήθεις σχολικές πρακτικές στο Λύκειο. Επίσης ένα σχετικό άρθρο της Λέλας Λυμπεροπούλου στον *Ευκλείδη Α΄* αναφερόταν στην ομοιότητα των ορθογωνίων, αλλά όχι στην αρρητότητα του λόγου των διαστάσεών τους. Θα μας δινόταν η ευκαιρία να παρατηρήσουμε τις αντιδράσεις παιδιών χωρίς το λεξιλόγιο και το πολιτιστικό μορφωτικό κεφάλαιο που διαθέτουν συνήθως οι μαθητές των πρότυπων ή πειραματικών σχολείων (όπου περιορίζεται κατά κανόνα ο επίσημος διδακτικός πειραματισμός).

Τα παιδιά συνήθως ξεκινούσαν μετρώντας τις διαστάσεις ενός φύλλου Α4 και έβρισκαν, λ.χ. τη μια ίση με 29,7 cm και την άλλη 21 cm. Στη συνέχεια, κάνοντας τη διαίρεση, έβρισκαν τον λόγο της μεγάλης προς τη μικρή διάσταση ίσο με 1,4142 ή 1,4143. Επειδή τα τετράγωνα αυτών των αριθμών ήταν περίπου ίσα με 2, όλοι σχεδόν συμφωνούσαν ότι ο λόγος για τον οποίο συζητούσαμε ήταν ο άρρητος αριθμός $\sqrt{2}$. Ένας μόνο μαθητής επέμενε ότι ο λόγος ήταν ρητός, επειδή έμοιαζε να έχει περίοδο το 41 ή το 42.

Ένα αγόρι από μια ομάδα που αυτοονομάζονταν «Οι Άπλυτοι», μας έκανε την εξής ερώτηση:

Μπορούμε να πάρουμε έναν οποιοδήποτε μήκος και να το πολλαπλασιάσουμε επί 1,414;

Εννοούσε να κατασκευάσουμε με αυτόν τον τρόπο τη μεγάλη διάσταση ενός ορθογωνίου όμοιου με το ορθογώνιο Α4, παίρνοντας αυθαίρετα τη μικρή του διάσταση. Ρωτήσαμε το αγόρι αυτό αν το δεκαδικό κλάσμα 1.414/1000=1,414 είναι ίσο με τον αριθμό $\sqrt{2}$ και απάντησε:

Όχι, το $\sqrt{2}$ έχει κι άλλα ψηφία, που δεν σταματάνε ποτέ.

Στη συνέχεια, μια άλλη ομάδα τριών αγοριών ανακάλυψε ότι, αν έχουμε φτιάξει ένα από τα ζητούμενα ορθογώνια, ας πούμε το Α5, τότε μπορούμε να φτιάξουμε άπειρα μεγαλύτερα, προεκτείνοντας τη διαγώνιο αυτού του ορθογωνίου και φέρνοντας παράλληλες προς τις πλευρές του από διάφορα σημεία της προέκτασης της διαγωνίου. Τους ρωτήσαμε πώς μπορούν να το εξηγήσουν αυτό, και μας απάντησαν:

> Επειδή οι λόγοι είναι παρόμοιοι, γι΄ αυτό γίνεται. Τα σχήματα είναι όμοια. Έχουν *ίσες μοίρες* και *όμοιες πλευρές*.
>
> (αντί: ίσες γωνίες και ανάλογες πλευρές).

Σε μια δεύτερη συνάντηση με τα ίδια παιδιά, με παρότρυνσή μας μια ομάδα κοριτσιών της Α΄ Λυκείου ανακάλεσε από το Γυμνάσιο την κατασκευή ενός τετραγώνου με διπλάσιο εμβαδόν από ένα δοσμένο τετράγωνο, καθώς το πρόβλημά μας (η κατασκευή ενός ορθογωνίου με διπλάσιο εμβαδό, που να είναι όμοιο προς ένα δοσμένο ορθογώνιο) ήταν παρόμοιο. Ένα κορίτσι από την ίδια ομάδα πρόσεξε ότι, στο σχήμα που αφορά τον διπλασιασμό του τετραγώνου, αν πάρουμε την πλευρά του αρχικού τετραγώνου ίση με τη μονάδα του μήκους, η διαγώνιος θα είναι ίση με $\sqrt{2}$. Επομένως, είπε, με τον ίδιο τρόπο μπορούμε να φτιάξουμε ένα ορθογώνιο με λόγο διαστάσεων ίσο με $\sqrt{2}$. Το όλο πείραμα κράτησε περίπου δύο διδακτικά δίωρα, ενώ στη συνήθη διδασκαλία τέτοιων θεμάτων δεν αφιερώνεται ούτε μία διδακτική ώρα.

Με αφορμή αυτό το πειραματικό μάθημα, θα ήθελα να ρωτήσω τους συντάκτες των Προγραμμάτων Σπουδών του Ι.Ε.Π. αν θεωρούν τους ρητούς αριθμούς ως "κανονικούς", επειδή τα δεκαδικά αναπτύγματά τους εμφανίζουν ένα "μοτίβο". Γιατί σύμφωνα με τις τρέχουσες αντιλήψεις για τη συμπεριφορά των δεκαδικών αναπτυγμάτων, υπάρχει μόνο μια κατηγορία άρρητων που δικαιολογημένα θεωρούνται "κανονικοί αριθμοί" και φυσικά οι ρητοί δεν ανήκουν σε αυτή την κατηγορία. Πιο συγκεκριμένα, ένας αριθμός x, γραμμένος με άπειρα δεκαδικά ψηφία έχει ονομαστεί «*κανονικός (normal) με βάση το 10*» αν για κάθε φυσικό αριθμό $k \geq 1$, κάθε διατεταγμένο κομμάτι k δεκαδικών ψηφίων του x εμφανίζεται στο ανάπτυγμα του x με οριακή σχετική συχνότητα ίση με $1/10^k$. Αποδεικνύεται ότι *σχεδόν όλοι οι πραγματικοί αριθμοί είναι κανονικοί*[14]. Επίσης οι άρρητοι αριθμοί της μορφής 0,1010010001..., κ.λπ. είναι φανερό ότι *δεν είναι κανονικοί*, παρ΄ όλο που στην κατασκευή τους ακολουθούμε έναν προφανή κανόνα!

Τα τελικά συμπεράσματα είναι δύο: α) ότι το υπόστρωμα της "κανονικότητας" είναι σαθρό και β) ότι τα συνήθως θεωρούμενα ως "πραγματικά" προβλήματα (όπως η κατασκευή ενός φύλλου Α4) είναι περισσότερο μαθηματικά προβλήματα ενδεδυμένα με ρούχα της καθημερινότητάς μας. Οι πραγματικές σχέσεις που συνδέουν τα μαθηματικά με τον κόσμο που μας περιβάλλει είναι πολύ πιο δυναμικές και περίπλοκες από ότι εμφανίζονται στα Προγράμματα Σπουδών του Ι.Ε.Π.

14 Βλ. σχετ. Ivan Niven, *Irrational Numbers*, The Mathematical Association of America, 2005, σελ. 94-104. «*Σχεδόν όλοι οι πραγματικοί αριθμοί*» σημαίνει «όλοι εκτός από ένα σύνολο με μέτρο μηδέν»

* Ο Τ. Π. είναι Ομότιμος Καθηγητής Μαθηματικών στο Παν/μιο Πατρών.

Τα παγκόσμια μονοπώλια αλώνουν τον πρωτογενή τομέα, σαρώνοντας την αγροτιά και αλλοιώνοντας τα διατροφικά προϊόντα

«...Νομίζω ότι όλες οι πλούσιες χώρες πρέπει να μετακινηθούν στο 100% συνθετικό βόειο κρέας. Μπορείτε να συνηθίσετε στη διαφορά γεύσης και θα έχει ακόμη καλύτερη γεύση με την πάροδο του χρόνου»! Τάδε έφη ο Μπιλ Γκέιτς, στο περιοδικό MIT Technology Review, θεωρώντας «καθήκον» την αλλαγή των διατροφικών συνηθειών του δυτικού κόσμου προς την κατεύθυνση της τεχνητής ή συνθετικής διατροφής. Με πρόσχημα την προσπάθεια καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής από το μεθάνιο που παράγουν οι αγελάδες κατά την πέψη του χόρτου, από τα αέρια των θερμοκηπίων, από τα φυτοφάρμακα, από τα κτηνιατρικά σκευάσματα, από τα λιπάσματα κλπ, που παγιδεύουν τη θερμότητα στο περιβάλλον, ο ιδιοκτήτης της Microsoft γίνεται προπομπός των νέων τεχνολογιών, οι οποίες προϋποθέτουν συγκεντροποιήσεις και συγκεντρώσεις όλων των κλάδων που εμπλέκονται σε όλα τα στάδια (παραγωγή, διανομή, κατανάλωση) της αγροτικής παραγωγής και ιδίως της γης.

➥ Να σημειώσουμε πως όλοι αυτοί οι τομείς της τροφικής αλυσίδας ελέγχονται απόλυτα από μία χούφτα πλανητικών μεγαθηρίων. Αρκεί να πούμε ότι 30 μονοπώλια ελέγχουν το 33% των επεξεργασμένων τροφίμων (Nestlé, PepsiCo, Coca-Cola, Unilever, Danone, General Mills, Kellogg's, Mars, Associated British Foods, Mondelez, κ.ά.), 5 ελέγχουν το 75% του παγκόσμιου εμπορίου σιτηρών (Continetal Grain, Dreyfous, Garnac, Cargill, Bunge), 6 διευθύνουν το 75% της παγκόσμιας αγοράς φυτοφαρμάκων (Syngenta, Bayer, Dupont, Basf, Montsanto, Dow) 2 ελέγχουν τις μισές πωλήσεις της παγκόσμιας παραγωγής μπανανών (Delmonte, Chiquita) και 3 εμπορεύονται το 85% της παγκόσμιας παραγωγής τσαγιού (Lipton, Twining tea, Honest tea), ενώ η νεοσύστατη εταιρεία Monsanto-Bayer από μόνη της ελέγχει το 91% της παγκόσμιας αγοράς μεταλλαγμένων σπόρων. Γενικά, η «απελευθέρωση» των αγορών οδήγησε σε μια τεράστια συγκέντρωση όπου οι τιμές παραγωγού βασικών προϊόντων που εμπορεύονται οι πολυεθνικές έχουν μειωθεί πάνω από 50% τα τελευταία 20 χρόνια, ενώ παράλληλα οι τιμές στον καταναλωτή αυξάνουν. Παρά το γεγονός ότι παράγονται τρεις φορές περισσότερα τρόφιμα από τις παγκόσμιες ανάγκες, η πείνα στον Κόσμο εξακολουθεί να αυξάνεται εν μέσω αφθονίας! Στις ίδιες τις ΗΠΑ, η παραγωγή κατά 40% περισσοτέρων τροφίμων απ' όσα χρειάζεται ο πληθυσμός δεν εμποδίζει 26 εκατ. Αμερικανούς (στοιχεία 2016) να επιβιώνουν μόνο από τα υποτυπώδη δημόσια συσσίτια και τα φιλανθρωπικά βοηθήματα. Ο αριθμός αυτός ενδέχεται να έχει αυξηθεί κατά πολύ λόγω της πανδημίας του κορονοϊού.

Είναι γεγονός ότι η παγκόσμια ζήτηση των πλούσιων χωρών εκτόξευσε στα ύψη τη ζήτηση στα τρόφιμα, ενώ παράλληλα ο τζίρος των διατροφικών μονοπωλίων διπλασιάστηκε. Σ' αυτό συνέβαλαν καθοριστικά η ενσωμάτωση της τεχνολογικής προόδου στην παραγωγή (ψηφιοποίηση, αυτοματοποίηση, ρομποτική, «Γεωργία ακριβείας», «πράσινη» Γεωργία, βιοτεχνολογία, γενετική μηχανική κ.ά.), η κλιματική αλλαγή αλλά και η ανάγκη εξασφάλισης ενός επιπέδου αυτάρκειας σε τρόφιμα, η σημασία της οποίας διαφάνηκε ιδιαίτερα στις συνθήκες της τρέχουσας πανδημίας.

Ο παγκόσμιος ανταγωνισμός μεταξύ των μονοπωλίων οξύνθηκε, καθώς ο κλάδος των τροφίμων απέκτησε ιδιαίτερο εξαιρετικά κερδοφόρο ενδιαφέρον.

➥ Η ραγδαία είσοδος των πλανητικών μεγαθηρίων στον τομέα της Γεωργίας-Κτηνοτροφίας-Αλιείας παραμέρισε βίαια το μεγαλύτερο μέρος των αγροτών, κτηνοτρόφων, ψαράδων, δίνοντας παράλληλα το προβάδισμα της χρηματοδότησης στην έρευνα και την τεχνολογία των ισχυρών δυτικών κρατών. Οι ΗΠΑ τροποποίησαν ήδη όλο το νομικό πλαίσιο προστασίας της αγροτικής παραγωγής, εισάγοντας νέους νόμους που δίνουν σαφή υπεροχή στα μονοπώλιά τους. Από την πλευρά της η ΕΕ, προστατεύοντας δήθεν τα συμφέροντα των Ευρωπαίων αγροτών, εισάγει την «πράσινη- κυκλική» οικονομία και την «ευφυή Γεωργία ακριβείας» μέσα από την «Πράσινη Συμφωνία», την Αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και τη στρατηγική «από το αγρόκτημα στο πιάτο», που αποτελούν ουσιαστική ενίσχυση του ευρωπαϊκού μονοπωλιακού κεφαλαίου στον ανταγωνισμό τους με τα αμερικάνικα, κινέζικα και ρωσικά. Με λίγα λόγια την εμπλοκή τους μέσα στην ίδια την αγροτική παραγωγή προκειμένου να εξασφαλίσουν χωρίς τους «ενδιάμεσους κρίκους» (δηλ. αγρότες, εμπόρους, διακινητές, μεταποιητές, μεταφορείς, λιανοπωλητές κλπ), την αμεσότητα εφοδιασμού των αγροτικών προϊόντων. Αυτό σημαίνει επίσης και τον εκτοπισμό της μέχρι σήμερα ισχύουσας «συμβολαιακής Γεωργίας». Το επιχείρημα των μονοπωλίων για την ανάμιξή τους («καθετοποίηση») στην αγροτική αλυσίδα (παραγωγή-μεταποίηση-μεταφορά-εμπορία), δεν είναι άλλο -μέσω της Γεωργίας «ελεγχόμενου περιβάλλοντος και του ελέγχου της βιοτεχνολογίας»- α-

γράφει ο Ιωσήφ Σταυρίδης

πό τη δήθεν «μείωση του κόστους παραγωγής προς το συμφέρον των καταναλωτών», με ορίζοντα το 2040. Μέχρι τότε, η συγκέντρωση και συγκεντροποίηση της γης, της μεταποίησης, της εμπορίας, της διακίνησης, αλλά και της προώθησης θα περάσουν αποκλειστικά και μόνο στα χέρια των μονοπωλίων τροφίμων, εμπορίου και εφοδιαστικών αλυσίδων. Η φτωχομεσαία κτηνοτροφία θα δεχθεί πρώτη τις επιπτώσεις των νέων «καινοτόμων» εφαρμογών. Άλλωστε η ΕΕ στην Έκθεσή της για τον «Αγρότη του μέλλοντος» (δηλ. τα μονοπώλια), είναι αποκαλυπτική για τις προθέσεις της: *«Η χρήση κυτταροκαλλιεργειών (ζωικής προέλευσης ή μικροοργανισμών), που αναπτύσσονται σε βιοαντιδραστήρες, επιτρέπει τη μεγάλης κλίμακας παραγωγή τροφίμων και συστατικών τροφίμων ζωικής προέλευσης, π.χ. κρέατος, πρωτεϊνών γάλακτος, πρωτεϊνών αυγών, λίπους κλπ, χωρίς την εκτροφή ζώων. Η σχετικά εύκολη πρόσβαση σε βιοαντιδραστήρες μεσαίας κλίμακας σημαίνει ότι οι μεταποιητικές επιχειρήσεις τροφίμων μπορούν εύκολα να προσθέσουν προϊόντα με βάση τα κύτταρα στις διαδικασίες παραγωγής και στα χαρτοφυλάκιά τους, τερματίζοντας την εξάρτησή τους από τους κτηνοτρόφους προμηθευτές. Αντίστοιχα προβλέπεται η ανάπτυξη των εναλλακτικών του κρέατος πηγών πρωτεϊνών, όπως φυτικής προέλευσης ή από τη χρήση εντόμων»*. Οι μικρομεσαίες κτηνοτροφικές επιχειρήσεις εξοβελίζονται, οι νεώτεροι ιδιοκτήτες τους μετατρέπονται -στην καλύτερη περίπτωση- σε ειδικευμένους εργάτες, υπάλληλους των μονοπωλίων.

Ούτε λίγο – ούτε πολύ μέσα σε μία εικοσαετία, υπολογίζεται ότι ένα ποσοστό πάνω από το 60% των αγροτών (γεωργών, κτηνοτρόφων, ψαράδων) θα αποσυρθεί λόγω ηλικίας (πάνω από 55 χρόνων), ενώ το υπόλοιπο υποχρεώνεται εκ των πραγμάτων να εγκαταλείψει τη γη του. Τέλος ένα μικρό ποσοστό μεγαλοαγροτών θα ενσωματωθεί με τη νέα κατάσταση, προσφέροντας τα προϊόντα του στην τοπική αλλά και στη διεθνή αγορά, μέσω συνεταιρισμών, μεταποιητικών και εμπορικών επιχειρήσεων. Πρόκειται για την αποδοχή της «Πράσινης Συμφωνίας», δηλ. βιολογικής Γεωργίας και Κτηνοτροφίας, στη βάση μίας «κυκλικής οικονομίας» (οργανοχουμικά λιπάσματα, βιοδιυλιστήρια βιομάζας κ.ά.), ή άλλων «καινοτόμων» πρακτικών.

Τέλος, σημειώνουμε πως στα «προγράμματα νέων αγροτών» περιλαμβάνονται και οι δεσμεύσεις τους προς τις μονοπωλιακές επιχειρήσεις, καθώς η ΕΕ είναι αρνητική για τους παραδοσιακούς αγρότες που *«...δύσκολα προσαρμόζονται σε νέα πρότυπα και κανόνες που τους επιβάλλονται και οργανώνονται με τους υπόλοιπους αγρότες που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση, ώστε να ασκήσουν πίεση προς τις κυβερνήσεις για πολιτικές υποστήριξης της επιβίωσής τους»*. Με δύο λόγια οι αγροτικοί διεκδικητικοί αγώνες μπαίνουν στο περιθώριο!

Γνωρίζοντας τις σεισμικές αντιδράσεις που θα προκαλέσει στη χώρα μας με τα πάνω από 750.000 φτωχομεσαία αγροτικά νοικοκυριά και αντιμετωπίζοντας τους αγρότες σαν «αναγκαίο κακό», η Έκθεση της ΕΕ για τη νέα αγροτική «μεταρρύθμιση» δίνει μέσω του προγράμματος «Leader» τη λύση της πολυαπασχόλησης: Λίγα δωμάτια για νοίκιασμα, 10-15 κότες για τα αυγά, 3-4 γιδοπρόβατα για το γάλα-τυρί, ένας λαχανόκηπος, 5-10 οπωροφόρα, λύνουν το πρόβλημα του αγροτουρισμού και μάλιστα δίνεται λύση στο πρόβλημα της ανεργίας των χιλιάδων ξεριζωμένων αγροτών! Αυτή είναι η μοίρα της αγροτιάς που σκιαγραφείται μέσα από τις σελίδες της Έκθεσης.

Στο μεταξύ, στα 40 χρόνια της ένταξης της χώρας στις ΕΟΚ-ΕΕ, η κατάσταση του λεγόμενου πρωτογενούς τομέα της παραγωγής εμφάνισε σημαντική επιδείνωση με αποτέλεσμα:

- Να καταστραφούν πάνω από 250.000 αγροτικά νοικοκυριά της χώρας μας και να υποχρεωθούν να εγκαταλείψουν την αγροτική δραστηριότητα πάνω από 200.000 αγροτικές οικογένειες.
- Το αγροτικό εισόδημα να μειωθεί πάνω από 20% από το 2000 έως το 2008 (πριν την κρίση). Σήμερα και μετά τη συνεχιζόμενη κρίση το αγροτικό εισόδημα εκτιμάται ότι έχει μειωθεί πάνω από 35%.
- Μετά την είσοδο της Ελλάδας στην ΕΟΚ, το 1981, το εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων (εξαγωγές μείον εισαγωγές σε τρέχουσες τιμές μετατρεπόμενες σε Ευρώ) από πλεονασματικό (περ. 82 εκατ. €) μετατράπηκε σε έντονα ελλειμματικό (ήδη από το 1982) με συνεχή φθίνουσα πορεία: το 1991: -311 εκατ. €, το 2001: -1,01 δισ. €, το 2011: -1,957 δισ. €, κ.ο.κ. 2019: -719 εκατ. με αποκορύφωμα το έτος 2008 οπότε το έλλειμμα του ισοζυγίου έφθασε τα 3,04 δισ. €.
- Με τα πλαφόν και τα πρόστιμα συνυπευθυνότητας που επέβαλε η ΕΕ, λόγω υπερβάσεων του καθορισμένου ορίου παραγωγής περιορίστηκαν και μειώθηκαν οι παραγωγικές δυνατότητες της χώρας.
- Έχει νομιμοποιηθεί η νοθεία στο λάδι με τον κανονισμό της ΕΕ που συνυπόγραψε και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1998 με σύμφωνη γνώμη της ΓΕΣΑΣΕ-ΠΑΣΕΓΕΣ και τοπικοί ΟΑΣ. Το λάδι, εκτός από τη νοθεία, έχει τιμή παραγωγού κ.μ.ο. γύρω στο 2,50-2,90 €/κιλό που δεν καλύπτει το κόστος παραγωγής του.
- Το ποσοστό συμβολής του πρωτογενούς τομέα στο ΑΕΠ από 37% το 1981, καταβαραθρώθηκε στο 2,8% το 2011, ενώ το 2020 ήταν στο 2,9%.
- Πάνω από 3,5 εκ. στρέμματα μη αρδευόμενης γεωργικής γης εγκαταλείφθηκαν λόγω της ασύμφορης εκμετάλλευσής τους.
- Εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα αμπελιών και εσπεριδοειδών ξεριζώθηκαν, ενώ η παραγωγή κρασιού, σουλτανίνας και εξαγωγές πορτοκαλιών μειώθηκαν κατακόρυφα. Το μόνο που απέμεινε είναι γύρω στις 200-250 προσωπικές επιχειρήσεις που παράγουν appellation κρασί. Η παλιά «βαρελίσια» ρετσίνα ή το κοκκινέλι, που κάλυπτε τις καθημερινές λαϊκές ανάγκες, ανήκει στο παρελθόν.
- Εκατοντάδες χιλιάδες τόνοι εσπεριδοειδών σαπίζουν στα δέντρα, καθώς οι ασύμφορες τιμές (π.χ. 2-4 λεπτά/κιλό το χυμοποιήσιμο πορτοκάλι στη Λακωνία), δεν καλύπτουν ούτε το κόστος συλλογής τους. Οι δήθεν σωτήριες λύσεις των Ομάδων Παραγωγών που διατυμπάνιζε το ΥΑΑ&Τ βούλιαξαν κι αυτές μέσα στις αντιαγροτικές πολιτικές.
- Η κτηνοτροφία οδηγείται στην καταστροφή λόγω υψηλού κόστους παραγωγής και χαμηλών τιμών στον παραγωγό. Από την ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ η αυτάρκειά της μειώθηκε δραστικά σε όλα τα ζωοκομικά προϊόντα, λόγω του οξύτατου ευρωπαϊκού ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα στα πουλερικά από 100,4% σε 75%, στο χοιρινό κρέας από 94% σε

μόλις 28%, στο βοδινό κρέας από 66% στο 15%, στο αιγοπρόβειο από 92% στο 70%.

• Παρατηρείται μία σοβαρή μείωση στα πρώιμα κηπευτικά γύρω στο 40% των καλλιεργούμενων εκτάσεων. Η εισαγόμενη τεχνολογία των θερμοκηπιακών εγκαταστάσεων αποδείχθηκε εξαιρετικά πετρελαιοβόρα, με αποτέλεσμα την εκτόξευση του κόστους παραγωγής ή και μείωσή της, με τον μεν αγρότη να πουλά κάτω του κόστους για να αντιμετωπίσει τον εισαγόμενο ανταγωνισμό, τον δε καταναλωτή να αγοράζει πανάκριβα τα λαχανικά. Θυμίζουμε πως ένα ματσάκι μαϊντανός στοίχιζε 0,50 λεπτά της δραχμής (πριν την έλευση του ευρώ), ενώ τώρα στοιχίζει 0,50 σέντ του ευρώ, δηλ. 340,75 φορές επάνω!

• Οι συνεταιριστικές οργανώσεις, ουσιαστικά διαλύθηκαν, ενώ με το νέο Ν/σ του ΥΑΑ&Τ δημιουργούνται «νέες», με όρους και προϋποθέσεις που ευνοούν τη μεγάλη αγροτιά και τις γεωργικές επιχειρήσεις. Χάθηκαν ήδη πάνω από 1.000 θέσεις εργασίας, ενώ με τη νέα συρρίκνωση θα χαθούν άλλες περίπου 2.000 θέσεις εργασίας.

• Ο ΕΛΓΑ έχει πάψει προ πολλού να λειτουργεί σαν μηχανισμός γεωργικών ασφαλίσεων υπέρ των πληττόμενων από θεομηνίες αγροτών, έστω και με καλύψεις που μόλις άγγιζαν το 75% της ζημιάς. Σήμερα, αφού απαξιώθηκε στα μάτια των παραγωγών -κατά το γνωστό κόλπο- οδεύει για ιδιωτικοποίηση.

Αυτές είναι οι προοπτικές για την παγκόσμια Γεωργία για το δυτικό κόσμο, (μιας και ο «τρίτος» κόσμος, της Αφρικής, της Ν.Α. Ασίας, της Λατινικής Αμερικής, έχει εγκαταλειφθεί στην τύχη του) και αυτή είναι η εικόνα της ελληνικής Γεωργίας.

Γι΄ άλλη μια φορά, κυβέρνηση και αντιπολίτευση συναγωνίζονται στη σπέκουλα και την ίντριγκα, τις υποσχέσεις και τις «δεσμεύσεις», προσπαθώντας ο καθένας για λογαριασμό του ν΄ αρπάξει το μεγαλύτερο κομμάτι της αγροτιάς, προκειμένου να προωθήσει από τη θέση του το πολιτικοοικονομικό σκηνικό που ήδη έχει στηθεί. Κάτω από τις γνωστές απατηλές μεθοδεύσεις της δήθεν «προστασίας του περιβάλλοντος», τις «καινοτόμες λύσεις», της «εκμετάλλευσης των νέων τεχνολογιών», της «πράσινης ανάπτυξης», της «αειφόρου Γεωργίας», της «κυκλικής οικονομίας» κ.α.τ., η φτωχομεσαία αγροτιά οδηγείται στον αφανισμό.

Να σταθούμε σταθερά στο πλευρό της αγωνιζόμενης φτωχομεσαίας αγροτιάς, να στηρίξουμε όλα τα αιτήματά της και την προοπτική του αγώνα. Να καταγγείλουμε την αντιαγροτική στάση των αστικών κομμάτων, τους απαράδεκτους οπορτουνιστικούς χειρισμούς των ρεφορμιστών, την κυβερνητική αδιαλλαξία, τα στημένα αγροτοδικεία, τη θέση των αγροτοπατέρων, το τεράστιο παλιρροϊκό κύμα της νέας «ενδιάμεσης αναθεώρησης της ΚΑΠ» και των διεθνών συμφωνιών στο πλαίσιο του Π.Ο.Ε., της ΤΡΡ, αλλά και των «νέων προοπτικών» που έρχονται να σαρώσουν τα φτωχομεσαία αγροτικά νοικοκυριά τα αμέσως επόμενα χρόνια.

Οι γλώσσες κατά του Ρατσισμού

γράφει η Αντωνία Παναγοπούλου

Σχεδόν σε κάθε κοινωνία, η ένταξη διαφορετικών εθνοτικών ομάδων σε χώρες υποδοχής και η έκφραση στη δική τους γλώσσα προκαλεί ιδιαίτερη σύγχυση για μερικούς. Συγκεκριμένα, πολλοί είναι εκείνοι που αναγορεύουν την επίσημη γλώσσα της χώρας ως εκείνη που οφείλουμε να προστατέψουμε από τους διατρεχόμενους «κινδύνους» του πολυπολιτισμού. Μπορούμε να ακούσουμε συχνά φράσεις όπως: «Τί γλώσσα μιλάνε εκείνοι τώρα;», «Θα καταστρέψουν τον πολιτισμό μας», γεγονός που συνιστά μια από τις πολλές εκφάνσεις του ρατσισμού.

Φυσικά η διαφύλαξη της μητρικής γλώσσας κρίνεται απαραίτητη, καθώς αποτελεί εφαλτήριο για τη δημιουργία της κοινωνιολογικής ταυτότητας του ανθρώπου. Τέτοιες διατυπώσεις ωστόσο, σε συνδυασμό με τον διαπληκτισμό που ακολουθεί, συνηγορούν συχνά υπέρ των αυξανόμενων εθνικιστικών φρονημάτων, όπως ότι η μητρική μας γλώσσα είναι η μοναδική με πολιτισμικό υπόβαθρο. Κάτι τέτοιο δεν συνιστά παρά μια ρατσιστική αντίληψη που θα πρέπει να εξαλειφθεί. Η εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας, ενός διαφορετικού γλωσσικού συστήματος, μπορεί να συνδράμει καθοριστικά στην αντιμετώπιση του ρατσισμού και να μετατρέψει τη χαοτική αυτή σχέση σε μια αρμονική αντίστιξη. Να παντρέψει με αριστουργηματικό τρόπο στοιχεία από δύο διαφορετικές γλώσσες –και κατ' επέκταση πολιτισμούς– συνθέτοντας μία καλειδοσκοπική αίσθηση στα μάτια του ανθρώπου.

Πέραν της αισθητικής διάπνευσης μιας γλώσσας, ωστόσο, η αφομοίωσή της καθιστά εφικτή και την επικοινωνία. Ο συγκερασμός απόψεων και ιδεών μέσω του διαπολιτισμικού διαλόγου μετατοπίζει το ενδιαφέρον του ατόμου σε διαφορετικές κουλτούρες. Με την πληθώρα ιδιαίτερα όλων εκείνων των αναγνωσμάτων κάθε ιδεολογικής κατεύθυνσης να πρωτοστατεί στην σημερινή κοινωνία, μπορούμε να μάθουμε για σημαντικά πρόσωπα που άφησαν το στίγμα τους στην ιστορία της γλώσσας. Περίφημοι λογοτέχνες και διανοούμενοι χρησιμοποίησαν τη γλώσσα ως μέσο επιρροής της κοινής γνώμης και θέτουν ακόμα και σήμερα μπρος τον προβληματισμό του ανθρώπου. Με αυτόν τον τρόπο, ο άνθρωπος μαθαίνει να διερευνά την οπτική μέσω της οποίας αντιλαμβάνεται τον κόσμο καί να κατανοεί σε βάθος τα κοινωνιοκεντρικά και εθνοκεντρικά προβλήματα ενός λαού. Έτσι ενισχύεται η ενσυναίσθηση και η αλληλεγγύη, «κατεδαφίζεται» το τείχος διχασμού, σπάνε τα σύνορα του μυαλού και του κόσμου μας.

Η εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας, λοιπόν, ενώ συμφύεται με την αποδοχή ενός διαφορετικού πολιτισμού, μπορεί να αναβαθμίσει το επίπεδο μιας κοινωνίας.

Γι΄ αυτό, θα πρέπει να είμαστε όλοι παριστάμενοι μπροστά στην ευθύνη να προάγουμε την επαφή- μιας τουλάχιστον- ξένης γλώσσας, να διανοίξουμε τον δρόμο για μια καλύτερη, πιο ειρηνική κοινωνία.

Το πορτοφόλι και το portfolio

γράφει η Μαρία Τσαφαρά*

Ήταν ένας μικρός αναπληρωτής που πήγε αταξίδευτος. Απαγορευτικά στην Ραφήνα, περιπλανήσεις ανά την επικράτεια, μάθε παιδί μου γράμματα, του Γαβρόγλου τα σπουδάγματα, σεμινάρια, προσόντα, γλώσσες, μεταπτυχιακά, διδακτορικά, αληθινά, όχι μούφα σαν του Πατούλη κι όλο γέμιζε το portfolio. Αλλά το πορτοφόλι άδειο. Είχε κι αυτή την ψυχολογία του looser, δεν φούλαρε βενζίνη ο αθεόφοβος, γιατί παρά το χλιδάτο portfolio το πορτοφόλι παρέμενε πεισματικά άδειο. Αυξήσεις σε τρόφιμα, καύσιμα, νοίκια κι αυτός εκεί υποταγμένος, ανεπρόκοπος, μπατίρης, αχαΐρευτος, τεμπέλης κατά του Σκάι τις ειδήσεις, άξιος της μοίρας του. Αυτά τους πρώτους χρόνους της εργασιακής του ομηρίας. Γιατί από του χρόνου στις τάξεις ή ξύλο θα παίζουμε ή τον Επιθεωρητή του Γκόγκολ. Υπόβαλε φόρμες, σχέδια μαθήματος, στόχους, κενοτόμες δράσεις μέσα στις κρύες αίθουσες, για να φουσκώσεις το portfolio και τα άδεια από ελπίδα και όραμα μάτια των μαθητών. Απόδειξε ότι εργάζεσαι σε όσους δεν εργάστηκαν ποτέ, στα παιδιά του κομματικού σωλήνα, που έδιναν σημειώσεις και οργάνωναν εξορμήσεις στα σκυλάδικα για τους φοιτητές στα τραπεζάκια της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Μας ξεπουλήσανε στο γιουσουρούμ για ένα κοστούμ, κατά πως έλεγε και ένας από τους αγίους των Εξαρχείων. Κι αναρωτιέσαι ως μόνιμος, «βολεμένος» και με τον «παχυλό» μισθό των 1000 και κάτι ευρώ: από πού τόση κατρακύλα, πώς ξεφτιλίστηκε η αξιοπρέπεια, πώς χτίστηκε η ανοησία της αγέλης που διαβουκολείται από τους τσαρλατάνους που τσιρίζουν στα τηλεπαράθυρα, ενώ οι άνεργοι πληθαίνουν, τα μαγκάλια της εξαθλίωσης σκοτώνουν με τις βλαβερές αναθυμιάσεις του νεοφιλελευθερισμού, η άναρχη, οριζόντια και όχι η επαναστατική βία αυξάνει, οι άστεγοι τουρτουρίζουν στα πεζοδρόμια κι εμείς στα σπίτια μας κάπως λιγότερο. Δεν ξέρω τι να διδάξω στα παιδιά, την αγορά του αύριο, είμαι μεγάλος με τιράντες και γυαλιά κι έχω ένα μέλλον άγριο. Σκέψεις με αφορμή την επέτειο της 25ης Μαρτίου, όταν ο Θεός έβαλε την υπογραφή του για την ελευθερία της Ελλάδας και δεν την παίρνει πίσω, αλλά εμείς οι άθεοι τιμάμε τους ήρωες και πιστεύουμε μόνο στις υπογραφές που βάζουν οι αγωνιστές με το αίμα τους, υψώνοντας τα λάβαρα μιας νέας επανάστασης, που θα διαρρήξει τη βαρβαρότητα, τη σιωπή, την αδικία της νέας φεουδαρχίας του 21ου αιώνα.

---

* Η Μαρία Τσαφαρά είναι Φιλόλογος στο 16ο Γυμνάσιο Περιστερίου, μέλος ΔΣ Α ΕΛΜΕ Δυτικής Αθήνας (Περιστέρι) με την Αγωνιστική Παρέμβαση.

Κυκλοφορεί

Κράτησα το βάρος των επιλογών
κρεμασμένη στα σχοινιά των δακρύων
μαγεμένη απ' την αλμύρα του συναισθήματος
πόνεσα...

Μέτρησε 7, 8, 9...
Κλείσε τα μάτια σου
τον ήλιο κοίτα κι αποχαιρέτησε.

Λίγο πιο πάνω ανέβαινε κάθε φορά, χάνοντας
βάρος. Θνητός, γυμνός γεμίζοντας αργά - αργά τους
θύλακες της μοναξιάς με τις ανάσες της επίγνωσης.
Προτίμησε να πετάξει...
Κράτησα την άχνα της ζωής
τινάζοντας τις σκόνες των ενοχών
γερμένη στα μπράτσα της συμπόρευσης
πέταξα...

Μέτρησε 10...
Φτου και βγες
Ξελευθερία για όλους...

Υπερδύναμη Λογοκρισίας...

γράφει ο Πρόδρομος Παπαδόπουλος

Κάθε εβδομάδα -αν όχι κάθε μέρα- οι «φιλελεύθεροι» Αμερικανοί εφευρίσκουν τρόπους λογοκρισίας των αντιπάλων τους. Με τον όρο «φιλελεύθεροι», εννοούμε την κυρίαρχη πτέρυγα του Κόμματος των Δημοκρατικών, δεδομένου ότι ο όρος αυτός χρησιμοποιείται πρωτίστως από τους ίδιους για να προσδιορίσουν την πολιτική τους ταυτότητα.

Εδώ και χρόνια, η βασική τακτική τους ήταν η «ρητορική μίσους» (hate speech). Εκεί ενέτασσαν όλους εκείνους που τους ασκούσαν κριτική, για να απαιτήσουν στη συνέχεια την απομόνωσή τους. Σήμερα, όμως, ακόμη και το πλαίσιο μιας τόσο ασαφούς «ρητορικής» αποδεικνύεται μικρό και αναξιόπιστο. Το εύρος των απόψεων στο οποίο θέλουν να επιβληθούν είναι φανερά μεγεθυμένο. Το «μίσος» είναι ανεπαρκές.

Γι' αυτό, το νεότερο και πλέον δημοφιλές πλαίσιο λογοκρισίας είναι η «παραπληροφόρηση» (misinformation) και η «αντιπληροφόρηση» (disinformation). Αυτοί οι όροι, όπως και η «τρομοκρατία», δεν έχουν ακριβές νόημα: είναι η ελαστικότητά τους, που τους κάνει τόσο χρήσιμους.

Ας θυμηθούμε τα αγαπημένα μέσα ενημέρωσής τους (από το CNN και το NBC, μέχρι τους New York Times και την Atlantic), όταν κατηγορούσαν πριν από είκοσι χρόνια τον Σαντάμ Χουσεΐν ότι κατέχει όπλα μαζικής καταστροφής, ίσως το κορυφαίο ψέμα της σύγχρονης ιστορίας, ανεξάρτητα αν πρωτοειπώθηκε από Ρεπουμπλικάνους. Ή όταν τα ίδια μέσα, τα τέσσερα τελευταία χρόνια, διέδιδαν απανωτούς τραγέλαφους για τη Ρωσία, από την παρέμβαση του Κρεμλίνου στο σύστημα θέρμανσης του Βερμόντ, τον σεξουαλικό εκβιασμό του Πούτιν εναντίον του Τραμπ, και ένα μαγικό όπλο μυστηρίου που τραυμάτιζε εγκεφάλους Αμερικανών με ήχους τριζονιών. Τίποτα από αυτά, προφανώς, δεν αποδείχθηκε. Και τίποτα από αυτά δεν είχε κόστος. Η εξουσία τους είναι τόσο ισχυρή, και ο μηχανισμός τους τόσο συντονισμένος, που, απλά, μπορούν να λένε ό,τι θέλουν!

Το κλίμα φόβου που γέννησε η εκλογή του Trump και κορυφώθηκε με τη διάδοση του Covid αποδείχθηκε το τέλειο πλαίσιο. Οι Δημοκρατικοί, παγερά αδιάφοροι στο να συντάξουν μια πολιτική αντιπρόταση με λαϊκά χαρακτηριστικά, ήταν σχεδόν αναμενόμενο ότι θα γίνουν πιο αυταρχικοί. Η επίθεση είναι πλέον πιο συντονισμένη από ποτέ.

Όταν η πλατφόρμα Rumble ανακοίνωσε ότι θα φιλοξενήσει βίντεο από τον Glenn Greenwald (ο δημοσιογράφος που έφερε στο φως τον Edward Snowden), την Tulsi Gabbard (πρώην βουλεύτρια των Δημοκρατικών, που εναντιώθηκε στην Hillary Clinton πριν την εκλογή Biden) και τον Matt Orfalea (πρώην στέλεχος της καμπάνιας του Bernie Sanders), η Washington Post δημοσίευσε αμέσως ένα άρθρο -από έναν «ειδικό παραπληροφόρησης»- στο οποίο η Rumble χαρακτηρίστηκε ως *«μία από τις κύριες πλατφόρμες προώθησης ακροδεξιών συνωμοσιολογιών»*.

Η ίδια επίθεση εξαπολύθηκε, και βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη, κατά της πλατφόρμας Substack. *«Αιρετικές προσωπικότητες που είναι γνωστές για τη διάδοση παραπληροφόρησης, έχουν συρρεύσει στο Substack, και σε έναν αυξανόμενο αριθμό δεξιών μέσων κοινωνικής δικτύωσης τον περασμένο χρόνο, μετά τον περιορισμό τους στο Facebook, το Twitter και το YouTube»*, προειδοποίησε η Post. Είναι, προφανώς, εξαιρετικά επικίνδυνο κάποιες φωνές να εξακολουθούν να ακούγονται, αν η Silicon Valley αποφασίσει ότι δεν πρέπει να ακούγονται.

Αυτή η επίθεση της Post προκάλεσε αναμενόμενα τη σοβαρή ανησυχία φιλελευθέρων, όπως της Chelsea Clinton, η οποία θρήνησε με αλλεπάλληλα tweets την εκμετάλλευση της «δυστυχίας των απλών ανθρώπων». Θυμίζουμε ότι η Chelsea Clinton είναι ένα από τα πλουσιότερα άτομα στον κόσμο, δεδομένου ότι οι γονείς της εξαργύρωσαν συστηματικά την πολιτική τους επιρροή, μεταξύ άλλων, με αμοιβές 750.000 δολαρίων από την Goldman Sachs για ομιλίες 45 λεπτών, και η ίδια έχει ετήσιο συμβόλαιο 600.000 δολαρίων από το NBC News.

Αντίστοιχη επίθεση σημειώθηκε εναντίον του Spotify, και κορυφώθηκε με αφορμή τον Joe Rogan, ο οποίος φιλοξένησε σε μια από τις εκπομπές του τον Dr Robert Malone, που εξέφρασε επιφυλάξεις για τα εμβόλια mRNA.

Μερικές εβδομάδες πριν, ο μουσικός Neil Young, με ένα πομπώδες τελεσίγραφο, απαίτησε από το Spotify να αφαιρεθεί ο Rogan, ισχυριζόμενος ότι ο τελευταίος διαδίδει παραπληροφόρηση σχετικά με τον COVID, και απειλώντας, ταυτόχρονα, ότι σε κάθε άλλη περίπτωση θα απέσυρε την μουσική του. Το Spotify, αναμενόμενα, κράτησε τον Rogan, τον πιο δημοφιλή podcaster του κόσμου, στην εκπομπή του οποίου επένδυσε 100 εκατομμύρια δολάρια, αφαιρώντας τη μουσική του Young. Κάθε είδους φιλελεύθεροι πανηγύρισαν αυτήν την προσπάθεια απομάκρυνσης του Rogan και ορκίστηκαν να ακυρώσουν τη συνδρομή τους στο Spotify, σε ένδειξη διαμαρτυρίας. Πολλοί μάλιστα, ενθάρρυναν με αναρτήσεις τους την αντικατάσταση του Spotify με την αντίστοιχη πλατφόρμα της Apple. Φαίνεται ότι η Apple, που έχει κατηγορηθεί επανειλημμένα ότι τα προϊόντα της είναι προϊόντα δουλείας, συνιστά βασική φιλελεύθερη εκδοχή ανατρεπτικής κοινωνικής δικαιοσύνης...

Αν όμως φτάσουμε στο σημείο, όπου μια σειρά άλλων μουσικών/δημιουργών, κάτω από πιέσεις, αποφασίσουν «να φύγουν αν δεν φύγει ο Rogan», η στρατηγική του Spotify να διατηρήσει τον τελευταίο, ενδεχομένως να μην είναι βιώσιμη. *«Το Spotify έχασε 4 δισεκατομμύρια δολάρια σε χρηματιστηριακή αξία αυτή την εβδομάδα, αφού ο Neil Young κατηγόρησε την εταιρεία ότι επέτρεψε στον Joe Rogan να χρησιμοποιήσει την πλατφόρμα της για να διαδώσει παραπληροφόρηση σχετικά με το εμβόλιο COVID»*, έγραψε η San Francisco Chronicle. Κάτι για το οποίο η Αντιπρόεδρος του Τμήματος Επικοινωνίας του Substack, Lulu Cheng Meservey, δήλωσε: *«Αν όλοι όσοι έχουν κάνει λάθος για αυτήν την πανδημία φιμώνονταν, δεν θα είχε μείνει κανείς να μιλάει για αυτή»*.

Οι Δημοκρατικοί «φιλελεύθεροι» δεν είναι απλά η κυρίαρχη πολιτική παράταξη στην Ουάσιγκτον, που ελέγχει τον Λευκό Οίκο και τα δύο σώματα του Κογκρέσου. Είναι επίσης η ηγεμονική δύναμη στους βασικούς θεσμούς επιρροής της κοινής γνώμης: στην ακαδημαϊκή κοινότητα, στο Χόλιγουντ, και, κυρίως, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Στις αρχές της δεκαετίας του '90, η Silicon Valley, λόγω του «ελευθεριακού ήθους» της – μιας αφελής σύνδεσή της με το San Francisco της δεκαετίας του '60 και της «αμφισβήτησης» της εποχής– θεωρήθηκε ότι θα είχε ανοσία στην πολιτική λογοκρισία. Και ότι το διαδίκτυο θα ήταν χαοτικό, ανεξέλεγκτο, ανεπηρέαστο: μια πολυφωνική απάντηση στα παραδοσιακά, κατεστημένα μέσα της εφημερίδας, του ραδιοφώνου, και της τηλεόρασης.

Ο καταιγιστικός έλεγχος του διαδικτύου στις μέρες μας, αποδεικνύει για μια ακόμη φορά, ότι οποιοδήποτε νέο μέσο, όσο συναρπαστικό και αν φαντάζει αρχικά, αν αποκτήσει δύναμη, θα είναι πάντα ευάλωτο στην εξουσία. Όταν τα ακόμη τρομερά, συστημικά μεγάφωνα των New York Times, της Washington Post, του NBC, του CNN και των υπόλοιπων φιλελεύθερων μέσων, και πάνω απ' όλα, το ίδιο το κράτος, ενώνονται, η (κάθε) Silicon Valley, θα παραδοθεί, όπως έχει παραδοθεί καιρό τώρα.

Το μόνο φωτεινό σημείο σε όλο αυτό είναι ότι το διαδίκτυο δεν είναι μόνο η Silicon Valley. Και γι' αυτό άλλες πλατφόρμες αφιερωμένες στην ελευθερία του λόγου, όπως το Rumble και το Callin, συνεχίζουν να ευδοκιμούν. Είναι βέβαιο ότι αυτές οι πλατφόρμες θα συνεχίσουν να γίνονται στόχος του θεσμικού φιλελευθερισμού καθώς μεγαλώνουν. Ο χρόνος θα δείξει αν θα αντισταθούν σε αυτές τις πιέσεις.

Τίποτα από αυτά δεν σημαίνει ότι οι Αμερικανοί φιλελεύθεροι είναι η μόνη πολιτική παράταξη που υποκύπτει στους πειρασμούς της λογοκρισίας. Υπάρχουν, σαφώς, και παραδείγματα δεξιών εκστρατειών. Και όπως έχει δείξει η σύγχρονη Αμερικανική ιστορία, ο βασικός κοινός τόπος Δημοκρατικών και Ρεπουμπλικάνων, είναι ο πόλεμος. Δεδομένου ότι αυτό το άρθρο γράφεται καθώς εξελίσσεται ο πόλεμος στην Ουκρανία, σημειώνεται ότι χρειάστηκαν μόνο τρεις μέρες για να συμφωνήσουν τα δύο Κόμματα σχετικά με την απαγόρευση των Ρωσικών δικτύων RT και Sputnik από τις συχνότητες της Αμερικάνικης τηλεόρασης.

Μετάφραση – Επιμέλεια: Γεωργία Μυλωνάκη

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

Η Βενεζουέλα ξεκινάει τις δια ζώσης τάξεις σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες

«Η Βενεζουέλα πρέπει να λάμψει και να είναι ένα παγκόσμιο παράδειγμα δημόσιας, ελεύθερης, συμπεριληπτικής και ανώτατης ποιότητας εκπαίδευσης» τόνισε ο Πρόεδρος Μαδούρο, που ανακοίνωσε ότι οι δια ζώσης τάξεις θα ξεκινήσουν σε όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης από τις 28 Μαρτίου 2022. *«Θα ομαλοποιήσουμε τις τάξεις σε όλα τα σχολεία και τα γυμνάσια της χώρας και στα πανεπιστήμια (...) Το πείραμα τελείωσε και όλα πήγαν καλά. Όλοι εμβολιαστήκαμε και τώρα γυρνάμε στην τάξη»*. Οι αρχές θα ξεκινήσουν επίσης μια διαδικασία ενίσχυσης της εκπαίδευσης σε ολόκληρη τη χώρα.

«Ανακτήστε όλα τα σχολεία και τα λύκεια. Η Βενεζουέλα πρέπει να λάμψει και να είναι ένα παγκόσμιο παράδειγμα δημόσιας, ελεύθερης, συμπεριληπτικής και ανώτατης ποιότητας εκπαίδευσης. Πρέπει να είναι ένα παγκόσμιο παράδειγμα εκπαιδευτικής και παιδαγωγικής ποιότητας».

Κάλεσε, επίσης, τον υπουργό Εκπαίδευσης Yelitze Santaella να ζητήσει από τη διοίκηση τούς απαραίτητους πόρους για να επεκταθεί το σχέδιο αποκατάστασης των εκπαιδευτικών υποδομών.

Στις 25 Οκτωβρίου 2021 η Βενεζουέλα ξεκίνησε μια διαδικασία σταδιακής επιστροφής στις δια ζώσης τάξεις, η οποία συνοδεύτηκε από το σχέδιο εμβολιασμού για τον COVID-19 για τα παιδιά ηλικίας άνω των 12 ετών. Στη συνέχεια, στις 8 Νοεμβρίου, η κυβέρνηση χρησιμοποίησε το Κουβανέζικο εμβόλιο Soberana II για να ανοσοποιήσει τα παιδιά μεταξύ 2 και 11 ετών. Στις 17 Μαρτίου 2022, η υπουργός Υγείας Magaly Gutiérrez ανακοίνωσε ότι το 61% του παιδικού πληθυσμού της Βενεζουέλας είχε ήδη ανοσοποιηθεί και οι αρχές θα ξεκινήσουν μια δραστική καμπάνια στα σχολεία για να αυξηθεί το ποσοστό αυτό.

Σχολείο: Η νέα γκλομπαλ-καπιταλιστική τάξη θέλει να εξαλείψει τη διδασκαλία

γράφει ο Ντιέγκο Φουσάρο

Βρισκόμαστε μπροστά στο τέλος ενός μοντέλου πολλών αιώνων πανεπιστημίων, σχολείων αλλά και των συγκεκριμένων κοινωνικών σχέσεων που τα χαρακτήριζαν. Η εμπειρία μεταξύ μαθητή και δασκάλου, αλλά και μεταξύ μαθητή και μαθητή, η οποία είχε χαρακτηρίσει την Ακαδημία του Πλάτωνα, το Λύκειο του Αριστοτέλη, τα μεσαιωνικά και στη συνέχεια σύγχρονα πανεπιστήμια, διαγράφεται συνολικά, χάρη σε μορφές «ψηφιοποιημένης διδασκαλίας» και ηλεκτρονικής μάθησης. Αυτές οι μορφές υπόσχονται να επιτρέψουν τη συνέχιση της μαθησιακής διαδικασίας στον νέο κόσμο της κοινωνικής αποστασιοποίησης, όταν στην πραγματικότητα την εκμηδενίζουν χωρίς επιφύλαξη.

Μέσα από τις νέες ψηφιοποιημένες μορφές της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, ο στόχος της νέας παγκόσμιας καπιταλιστικής τάξης –αυτό πρέπει να είναι σαφές– δεν είναι να συνεχίσει την αιώνια εμπειρία διδασκαλίας, αλλά να την εκμηδενίσει για πάντα, διαλύοντας έτσι ένα ηθικό στοιχείο (sittlich με τη Χεγκελιανή έννοια), ύψιστης σημασίας. Με αυτόν τον τρόπο, αντί για κεφάλια που σκέπτονται και διαμορφώνονται ριζωμένα στη δική τους ιστορία και πολιτισμό, συνηθισμένα στον διάλογο και την προβληματική σύμφωνα με τον κριτικό λόγο, θα παραχθούν –και ήδη παράγονται– ανώνυμες μάζες τηλεματικών ατόμων, χωρίς πολιτισμό και χωρίς ρίζες: τα τηλεματικά άτομα θα απέχουν μεταξύ τους και θα υπόκεινται σε αδιάλειπτη βιοπολιτική παρακολούθηση, ανίκανα να σκεφτούν και ως εκ τούτου να ασκήσουν κριτική στην υπάρχουσα κατάσταση των πραγμάτων, που είναι ήδη εξαιρετικά κατακριτέα.

Το εξ αποστάσεως σχολείο δεν είναι πλέον σχολείο, όπως οι ηλεκτρονικές σχέσεις είναι μόνο ονομαστικά σχέσεις. Αν, όπως λένε οι Γάλλοι, σε ένα παιχνίδι λέξεων, το savoir («η γνώση») σημαίνει s'avoir («να είσαι κύριος του εαυτού σου»), τότε προκύπτει ότι όσοι δεν γνωρίζουν δεν έχουν τον έλεγχο του εαυτού τους.

ΚΟΥΒΑ

Η Κούβα στην πρωτοπορία της προστασίας των ανθρώπινων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των παιδιών

Η Niuva Avila, γιατρός στις Κοινωνικές Επιστήμες, μιλώντας για τον Κουβανέζικο Οικογενειακό Κώδικα, τόνισε ότι θα εγγυηθεί τη θέση της χώρας στο παγκόσμιο επίπεδο για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ιδιαίτερα των παιδιών.

Η νομοθετική πρόταση είναι επαναστατική και σύμφωνη με τη διεθνή νομοθεσία, συναινώντας στη Σύμβαση του 1989 για τα Δικαιώματα του Παιδιού, την πιο επικυρωμένη συνθήκη στην ιστορία, σημείωσε επίσης η Niuva Avila.

Η πρόταση συνιστά εγγύηση για την ισότητα των φύλων και για την προστασία των παιδιών, βεβαιώνοντας ότι συνάδει με τους Στόχους Ανάπτυξης της Χιλιετίας. Ο νόμος θα τεθεί υπό ευρεία διαβούλευση μέχρι τον Απρίλιο.

Αναγνώρισε ότι η έγκριση του εν λόγω οικογενειακού κώδικα θα θέσει την Κούβα στην προμετωπίδα του κόσμου αναφορικά με την προστασία των δικαιωμάτων. Αφορά σε προβλήματα που επηρεάζουν όλα τα μέλη της κοινωνίας στην Κούβα, λαμβάνοντας υπόψη τα σημερινά χαρακτηριστικά των κουβανέζικων οικογενειών, είπε η Niuva Avila και πρόσθεσε ότι ο νόμος πηγαίνει πίσω στα 1975 και επιτρέπει τη νομική ρύθμιση του γάμου, του διαζυγίου, πατρικών – υιικών σχέσεων, υποχρεώσεων σίτισης, καθώς και υιοθεσιών και τις υποχρεώσεις των κηδεμόνων. Αναγνώρισε ότι θεμελιώδεις αρχές, όπως το δικαίωμα στην εκπαίδευση, τη φροντίδα και την υγεία επίσης προβλέπονται στον κώδικα.

Ο κώδικας θα δώσει φωνή στα παιδιά, τα οποία θα έχουν την ευκαιρία να λαμβάνουν αποφάσεις για ζητήματα που τα αφορούν. Επιπλέον, θα συμβάλλει στην οπτικοποίηση διαφορετικών κύκλων ζωής στην παιδική ηλικία και θα περιλαμβάνει εγγυήσεις για συνυπευθυνότητα στη φροντίδα.

Τέλος, αποκάλυψε ότι το σχέδιο στοχεύει να προστατεύσει τα ψηφιακά περιβάλλοντα. Η Avila σημείωσε ότι είναι αναγκαίο να εγγυηθούν ασφαλείς ψηφιακούς χώρους για τους ανήλικους, καθώς σήμερα εκτίθενται σε online δίκτυα για μεγάλες περιόδους.

ΧΙΛΗ

Η τελευταία ιθαγενής με μητρική τη γλώσσα Yaghan πέθανε

Τον Φεβρουάριο του 2022 πέθανε από επιπλοκές του COVID-19 η 93χρονη Χιλιανή Cristina Calderon στην περιοχή Magallanes, η τελευταία ιθαγενής με μητρική τη γλώσσα των ιθαγενών Yaghan.

«Λυπάμαι βαθιά που δεν ήμουν μαζί σου τις τελευταίες σου στιγμές. Να είσαι σίγουρη πως ό,τι κάνω γίνεται στο όνομά σου και σε αυτό του λαού μας» έγραψε στο tweeter η κόρη της Calderon, Lidia Gonzalez, που είναι Αντιπρόεδρος της Συνταγματικής Συνέλευσης.

Γεννημένη το 1928 στην Isla Navarino, η Calderon έζησε όλη της τη ζωή στην κοινότητα Villa Ukika, όπου διατήρησε τα ήθη και τις πεποιθήσεις των προγόνων της νομάδων, που για 6.000 χρόνια ζούσαν στο αρχιπέλαγος της Γης του Πυρός. Ενεργό μέλος της κοινότητάς της, έμαθε Ισπανικά από πολύ νεαρή ηλικία και εργάστηκε για πολλά χρόνια πλέκοντας τα καλάθια Yaghan, μια πολύ παλιά παράδοση των ιθαγενών, βοήθησε για να φροντίσει τα εννέα παιδιά και τα δεκατέσσερα εγγόνια της.

Ωστόσο, τα περισσότερα μέλη της οικογένειάς της δίσταζαν να μάθουν τη γλώσσα Yaghan από το φόβο των διακρίσεων. *«Όταν η αδελφή μου Ούρσουλα πέθανε, ήμουν μόνη, με κανέναν δεν μπορούσα να μιλήσω Yaghan»* είχε δηλώσει η Calderon στην εφημερίδα El Pais το 2016.

Η Cristina Zarraga, που είναι εγγονή της Calderon, δημιούργησε ένα λεξικό Yaghan - Ισπανικών, που συνοδεύεται από μία ηχογράφηση σε CD με λόγια Yaghan. Επίσης έχει επιμεληθεί ένα βιβλίο με θρύλους των Yaghan, τραγούδια και παραμύθια.

Η Cristina Calderon είχε αναγνωριστεί ως «Ανθρώπινος Ζωντανός Θησαυρός» από το Συμβούλιο Χιλιανής Κουλτούρας και Τέχνης και είχε ανακηρυχθεί Επιφανής Κόρη της περιοχής Magallanes και της Χιλιανής Ανταρκτικής το 2009.

(Πηγή: Telesur)

ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ

Η UNICEF δηλώνει ότι η φυλάκιση παιδιών δεν αποτελεί λύση για τη βία των συμμοριών στο Ελ Σαλβαδόρ

Ο οργανισμός αναφέρει ότι η αύξηση της βίας των συμμοριών στο Ελ Σαλβαδόρ αποτελεί ανησυχητικό φαινόμενο, σημειώνοντας ότι η πολιτική του Προέδρου Nayib Bukele, που συνίσταται στη φυλάκιση παιδιών και εφήβων, δεν αποτελεί λύση στο πρόβλημα.

Σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ελ Σαλβαδόρ, η UNICEF αναφέρει ότι οι ανήλικοι ηλικίας από 12 έως 15 ετών μπορεί να αντιμετωπίσουν ποινές έως δέκα χρόνων φυλάκισης, ενώ για τους άνω των 16 οι ποινές μπορεί να φτάσουν τα 20 χρόνια. Αυτά τα μέτρα δεν συνάδουν με τις δεσμευτικές διατάξεις της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, στην οποία το Ελ Σαλβαδόρ είναι συμβαλλόμενο μέρος, δήλωσε ο οργανισμός. Σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση, η κράτηση ανηλίκων θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο ως μέτρο ύστατης λύσης και για το συντομότερο δυνατό διάστημα, καθώς η φυλάκιση παιδιών και εφήβων δεν παρέχει ένα περιβάλλον που ενισχύει την ανάπτυξή τους ή προωθεί την κοινωνική τους επανένταξη.

Παράλληλα η UNICEF υποστηρίζει ότι τα μη περιοριστικά της ελευθερίας μέτρα είναι πολύ πιο οικονομικά από την κράτηση και παράγουν καλύτερα αποτελέσματα για τα παιδιά και τους εφήβους και την κοινωνία γενικότερα, προσθέτοντας ότι κάθε παιδί και έφηβος πρέπει να προστατεύεται από την κράτηση. Η UNICEF επικρίνει τη μεταχείριση των παιδιών κατά τη διάρκεια επιδρομών στο Ελ Σαλβαδόρ. Ζητάει από την κυβέρνηση Bukele να αναθεωρήσει τις αλλαγές στο ποινικό δίκαιο ανηλίκων.

Ο διεθνής οργανισμός υποστηρίζει ότι αποκλειστικά τα τιμωρητικά μέτρα δεν πρόκειται να λύσουν τη βία των συμμοριών στη χώρα. Τα παιδιά και οι έφηβοι μπορεί να πέφτουν θύματα βίας τόσο από συμμορίες όσο και από μέλη συμμοριών. Μπορούν να στρατολογηθούν και να γίνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης, προειδοποιεί η UNICEF.

Με αυτή την έννοια, καλούν επειγόντως την κυβέρνηση του Nayib Bukele να αναθεωρήσει τις αλλαγές στο ποινικό δίκαιο ανηλίκων, επειδή τα δικαιώματα των παιδιών και των εφήβων ισχύουν σε όλες τις περιστάσεις, ακόμη και σε καταστάσεις εξαίρεσης.

Μία κατάσταση εξαίρεσης επιβλήθηκε στο Ελ Σαλβαδόρ για δύο εβδομάδες τον Απρίλιο, διατάχθηκε από τον Πρόεδρο Bukele και εγκρίθηκε από τη Νομοθετική Συνέλευση, με φιλοκυβερνητική πλειοψηφία. Οδήγησε επίσης στην υιοθέτηση μεταρρυθμίσεων στον Ποινικό Κώδικα για την ενίσχυση των κυρώσεων στον αγώνα κατά των συμμοριών και των μέσων ενημέρωσης που αναφέρονται στο πρόβλημα της βίας.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Σωματείο Δασκάλων ξεκινά απεργία στο Μπουένος Άιρες

«Δεν μπορούμε να αρχίσουμε μαθήματα χωρίς μισθολογικές βελτιώσεις και εν μέσω δημοσιονομικών προσαρμογών και μεγάλων αυξήσεων στις βασικές υπηρεσίες».

Απαιτώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας η Ένωση Μέσης και Ανώτερης Εκπαίδευσης (EMAE) ξεκίνησε 24ωρη απεργία τη Δευτέρα (Φεβρουάριος 2022) που ξεκινούσαν τα δια ζώσης μαθήματα στο Μπουένος Άιρες.

Η εκπρόσωπος της EMAE, Marisabel Grau, ανέφερε ότι η κυβέρνηση της πολιτείας του Μπουένος Άιρες υπό την ηγεσία του Horacio Rodriguez *«δεν πρόσφερε απολύτως κανένα ποσοστό μισθολογικών αυξήσεων»* στους δασκάλους.

«Δεν μπορούμε να αρχίσουμε μαθήματα χωρίς μισθολογικές βελτιώσεις και εν μέσω δημοσιονομικών προσαρμογών και μεγάλων αυξήσεων στις βασικές υπηρεσίες» ανακοίνωσε η EMAE, αναφερόμενη στη συμφωνία με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), ως έναν παράγοντα χειροτέρευσης της μακροοικονομίας της χώρας.

Η Grau δήλωσε επίσης ότι η 24ωρη απεργία γίνεται και για να απορρίψει δυσλειτουργίες που αντιμετωπίζουν οι επαγγελματίες όταν θέλουν να κάνουν αίτηση για διδασκαλικές θέσεις μέσω online πλατφορμών.

Οι δάσκαλοι επίσης υπογράμμισαν ότι το Μπουένος Άιρες έχει προβλήματα υποδομών προκειμένου να συμμορφωθεί με τα πρωτόκολλα για τον COVID-19. Αυτή η κατάσταση επιδεινώνεται από το γεγονός ότι εκατοντάδες σπουδαστών και δασκάλων δεν έχουν ακόμη εμβολιαστεί.

Άλλα 16 διδασκαλικά σωματεία δεν ζήτησαν το σταμάτημα των δραστηριοτήτων εν μέσω διαπραγματεύσεων με τις αρχές του Μπουένος Άιρες που θα ξεκινούσαν την 1η Μαρτίου, αλλά προειδοποίησαν ότι θα μπορούσαν να συμμετέχουν στη διαμαρτυρία αν δεν λάβουν ευνοϊκές απαντήσεις στα αιτήματά τους.

Η Αργεντινή εξακολουθεί να βιώνει τα δεινά της οικονομικής κρίσης που δημιούργησε η κυβέρνηση του Mauricio Macri (2015-2019). Αυτή η χώρα της Νότιας Αμερικής, για παράδειγμα, είχε πληθωρισμό 50% το 2021!

(Πηγή: Telesur)

ΕΛΛΑΔΑ, πιόνι στους βρώμικους πολέμους

(για όποιον διαβάζει ακόμα)

Επιμέλεια – κείμενα
Νίνα Γεωργιάδου

Αντιμίσιμιλο

- ΚΡΙΜΑΙΑ 1918. Ο Ελ. Βενιζέλος με παρότρυνση του Γάλλου πρωθυπουργού, Ζορζ Κλεμανσό, στέλνει στην Κριμαία, τότε Μεσημβρινή Ρωσία και μετέπειτα Ουκρανία, εκστρατευτικό σώμα από 23.551 άνδρες για «να καταπνίξουν την επανάσταση των μπολσεβίκων». Κατέστειλαν την εξέγερση των εργατών της Σεβαστούπολης αλλά στη συνέχεια βέβαια ο Κόκκινος Στρατός, ενισχυμένος και από πολλούς Γάλλους ναύτες που αυτομόλησαν, τους έστειλε πέραν του Δνείπερου. αφήνοντας πίσω τους 398 νεκρούς και 657 τραυματίες.

- ΚΟΡΕΑ. Με ανοιχτές τις πληγές από τον 2ο Παγκόσμιο και τον πυροδοτημένο από τους Άγγλους Εμφύλιο, η Ελλάδα, υπακούοντας στην εντολή των ΗΠΑ, γίνεται το 1950 μέλος του ΝΑΤΟ και στέλνει στην Κορέα, 10.255 άνδρες. Μετά από πενταετία παραλαμβάνει 186 φέρετρα, 610 βαριά τραυματισμένους και κάμποσες χιλιάδες με ανήκεστες ψυχολογικά βλάβες. Ο τότε πρέσβης των ΗΠΑ, Πιουριφόι, στέλνει επιστολή στην ελληνική κυβέρνηση Σοφ. Βενιζέλου, «η ελληνική κυβέρνησις θέλει εξοφλήση εις την κυβέρνησιν των ΗΠΑ άπασας τας δαπάνας της εκστρατείας αυτής».

Και κερατάδες και νεκροί και χρεωμένοι.

- ΣΟΜΑΛΙΑ. Μετά την κατάρρευση της σοσιαλιστικής κυβέρνησης το 1991, που ακολούθησε τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, η χώρα έγινε πεδίο λεηλασίας από τις ξένες επεμβάσεις, την ξηρασία, τους λιμούς και τους άγριους εμφύλιους και η θάλασσά της χώρος πόντισης τοξικών αποβλήτων από τη Δύση που ρήμαξαν την αλιεία.

Στην «ειρηνευτική» επέμβαση των Αμερικάνων, το 1993, η Ελλάδα συμμετείχε με δύναμη 110 στρατιωτικών, ανάμεσα στους οποίους ο λοχίας Μιχάλης Σούμπουρος, που επέστρεψε σε φέρετρο. Η Σομαλία έκτοτε μετατράπηκε σε λημέρι πειρατών.

- ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ. Ο τότε πρέσβης στη Βαρσοβία, Λεωνίδας Χρυσανθακόπουλος: «Η Ελλάδα δεν βομβάρδισε τη Γιουγκοσλαβία, αλλά έδωσε τεχνική υποστήριξη, επέτρεψε την χρήση των αεροδρομίων της για ανεφοδιασμό αεροσκαφών και το Ελληνικό Ναυτικό βοήθησε με υποστήριξη ραντάρ. Αυτό που θα μπορούσε να κάνει η Ελλάδα και δεν έκανε, ήταν να ασκήσει βέτο στα πλαίσια του ΝΑΤΟ για την επίθεση. Και διέθετε το επιχείρημα ότι το ΝΑΤΟ δεν είχε την συναίνεση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ» Μετά τον διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας, στην υπό το ΝΑΤΟ Implementation Force - Δύναμη Επιβολής Ειρήνης, το ΚΥΣΕΑ αποφασίζει τη συμμετοχή της Ελλάδας με 6 διμοιρίες συνολικής δύναμης 280 ανδρών.

- ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ. Ο πόλεμος «κατά της τρομοκρατίας» με στρατηλάτη τον Μπους junior, πρόσχημα την εξόντωση του έως τότε συνεργάτη του, Μπι Λάντεν, και στόχο την αρπαγή της πλούσιας σε πολύτιμες γαίες χώρας, συνοδεύτηκε με αποστολή πολυεθνικής δύναμης, στην οποία συμμετείχε και η Ελλάδα, με την Ελληνική Δύναμη Αφγανιστάν (ΕΛΔΑΦ) να αποτελείται από 1 Λόχο, 57 οχήματα, 23 μηχανήματα και προσωπικό 122 αξιωματικών και υπαξιωματικών.

- ΙΡΑΚ. Δύο περίπου χρόνια μετά την «αντιτρομοκρατική» εκστρατεία στο Αφγανιστάν, πάλι με στρατηλάτη τον Μπους junior, ο πόλεμος του Ιράκ, που άφησε πίσω του 1,5 εκατ. νεκρούς, μας βρήκε παρόντες, με μια φρεγάτα και επί του πολεμικού σκάφους δύναμη της Ομάδας Υποβρυχίων Καταστροφών (ΟΥΚ).

- ΛΙΒΥΗ. Στην επιχείρηση του ΝΑΤΟ «Αυγή της Οδύσσειας», που μετέτρεψε την ως τότε φίλη χώρα σε εφιαλτικό σκλαβοπάζαρο και λημέρι λήσταρχων, η Ελλάδα έδωσε τα ρέστα της, με τις βάσεις σε Σούδα, Άκτιο και Ανδραβίδα, να μην είναι μόνο ενδιάμεσοι σταθμοί ανεφοδιασμού αλλά τα κύρια ορμητήρια των ΝΑΤΟϊκών βομβαρδιστικών, που τη διέλυσαν.

- ΣΥΡΙΑ. Στο αιματοκύλισμα του λαού της Συρίας, η Σούδα ήταν το ορμητήριο όλων των αεροσκαφών εναέριου ανεφοδιασμού KC10 που, κάνοντας αλυσίδα σε όλη την ανατολική Μεσόγειο, ανεφοδίαζαν τα βομβαρδιστικά γαλλικά Rafale και Mirage 2000, φορτωμένα με πυραύλους Cruise τύπου "Scalp" που ισοπέδωσαν τη Συρία. Διαθέσαμε και το αεροδρόμιο Νίκος Καζαντζάκης του Ηρακλείου ως ορμητήριο των αμερικάνικων κατασκοπευτικών MC-12S EMARSS και MC-12W Liberty, ενώ μόνο στη Σούδα μπορούσε να ελλιμενίζεται το αμερικάνικο αεροπλανοφόρο "Harry S. Truman", μαζί με την αρμάδα συνοδείας του από 7 πολεμικά πλοία.

- ΥΕΜΕΝΗ. Στη χώρα που μέχρι πρόσφατα αποτελούσε «πολιτισμική κληρονομιά της ανθρωπότητας», σύμφωνα με την UNESCO, 2 εκατ. παιδιά υποφέρουν από οξύ υποσιτισμό, ένα παιδί πεθαίνει κάθε 10 λεπτά, η χολέρα έχει προσβάλει σχεδόν 1 εκατ. ανθρώπους, ενώ 2,5 εκατ δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό. Όλα αυτά από τις ανελέπτες επιθέσεις του συνασπισμού της Σαουδικής Αραβίας. Σ' αυτούς πούλησε η προηγούμενη κυβέρνηση οπλισμό, συνοδεύοντας τον κυνισμό με τη δήλωση του δ/ντή της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, Κώστα Ζαχαριάδη, «Αν κάποιος μου έλεγε ότι, αν δεν πουλήσουμε αυτές τις οβίδες και αυτά τα βλήματα, θα υπάρξει ειρήνη στην περιοχή, θα το σκεφτόμουν κι εγώ διαφορετικά. Όπλα είναι, δεν είναι για αγαθοεργίες, είναι για κακούς σκοπούς».

- ΜΑΛΙ. Στην υποσαχάρια περιοχή Σαχέλ, οι Γάλλοι διεξάγουν, 8 χρόνια τώρα, την επιχείρηση Μπαχράν, για την καταπολέμηση της «τρομοκρατίας». Οι πραγματικοί λόγοι αφορούν στη συνέχιση του ελέγχου των πρώην αποικιών τους πολιτικά, με στημένα διεφθαρμένα καθεστώτα, στην απομύζηση των φυσικών πόρων και την αποστράγγιση των οικονομιών τους, με τον αποικιακό φόρο που ξεπερνά το 40% του ΑΕΠ τους. Όσοι εκλεγμένοι ηγέτες αρνήθηκαν, δολοφονήθηκαν και αντικαταστάθηκαν με πραξικόπημα. Η Ελλάδα, που πρόσφατα αγόρασε 10 δισ. πολεμικά αεροσκάφη, συνυπέγραψε και την ελληνογαλλική αμυντική συμφωνία, το άρθρο 18 της οποίας μιλά για «συμμετοχή σε θέατρα επιχειρήσεων προς υποστήριξη κοινών (!!!) συμφερόντων». Στις 20 Ιανουαρίου, η Γαλλίδα υπουργός, Φλορένς Παρλύ, ενημέρωσε επίσημα τη Γαλλική Γερουσία για την συμμετοχή της Ελλάδας στην Task Force Takuba της υποσαχάριας Αφρικής με το Ειδικό Τάγμα Αλεξιπτωτιστών.

- Σήμερα, μετά την αποστολή των καλάζνικωφ, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος κ. Οικονόμου δεν απέκλεισε την αποστολή μαχητικών και πιλότων στην Ουκρανία. «Θα περιμένουμε την συνεδρίαση του ΝΑΤΟ και αντίστοιχα θα τοποθετηθούμε».

Άξιοι των επιλογών και των ανοχών μας.

Χυδαίοι

Αν γραφτεί κάποτε μια νέα τραγωδία με επιθετικό προσδιορισμό ως τίτλο, όπως Χοηφόροι, Τρωάδες. Ικέτιδες, που να αφορά στο σημερινό ζόφο, θα τιτλοφορείται Χυδαίοι.

– Ο Πρόλογος θα αφηγείται σύντομα την ιστορία μιας χώρας-τσίρκο, στην οποία τρεις φαμίλιες κλόουν κάνουν τα κουμάντα τους, συνεπικουρούμενες από άλλους αρλεκίνους, μαυραγορίτες, θεομπαίχτες, μαφιόζους, φασίστες, παιδεραστές, τηλεοπτικούς κανάγιες, επιστημονίζοντες παλιάτσους και λοιπές καλιακούδες.

– Η Πάροδος, το εισόδιο τραγούδι δηλαδή, με το παράφωνο κρώξιμο που κάνουν οι κάργιες, θα άδει άσμα θλιβερό και πένθιμο, σε μελωδία σκυλομπαρόκ και ύφος διαγγέλματος, για να υποβάλει τους θεατές σε κλίμα φόβου και ατομικής ευθύνης.

– Στο πρώτο Επεισόδιο, οι χυδαίοι κλόουν θα εναλλάσσονται, ως υιοί και ως ιοί, στην εξουσία, ελέω θεού και λοβοτημένων ψηφοφόρων, θα ξεπουλάνε με το αζημίωτο κομμάτι-κομμάτι τη χώρα-τσίρκο και θα οδηγούν χιλιάδες υπηκόους σε αυτοκτονίες και αναίτιους θανάτους.

– Στο Στάσιμο, ένας χορός τηλεοπτικών νάνων θα ξελαρυγγιάζεται, σε συντονισμένη πολυφωνική απαγγελία, για εθνοσωτήρια μνημόνια, πράσινη ανάπτυξη, ευεργέτες στρατηγικούς επενδυτές και επικίνδυνους ανεμβολίαστους.

– Στο δεύτερο Επεισόδιο, επιστημονίζοντες παλιάτσοι θα περιφέρονται στις επιτροπές και στις οθόνες, θα ξεπουλάνε, με το αζημίωτο και το ακαταδίωκτο, την επιστήμη και την κοινή λογική και θα ουρλιάζουν για μεγαλύτερα πρόστιμα και μεγαλύτερη, με το συμπάθιο, ατομική ευθύνη.

– Στο δεύτερο Στάσιμο, οι δυνάμεις προστασίας του πολίτη, με μαγκούρες, ρόπαλα, ληγμένα χημικά και εφέ κρότους λάμψης θα εκτελούν ένα χορευτικό υπερθέαμα. Με μια καινοτόμα διάδραση και κατακέφαλα πάνω στους προστατευόμενους πολίτες-θεατές για τους οποίους ο νέος τραγωδός θα επιφυλάξει το ρόλο του Αποδιοπομπαίου Τράγου.

– Στην Έξοδο, την καταληκτήρια σκηνή της τραγωδίας, δεν θα υπάρχει από μηχανής θεός, καθώς όλοι οι θαυματοποιοί θεοί θα είναι κλεισμένοι στο χρονοντούλαπο της ιστορίας ενώ εισαγγελείς, δικαστές και πρωτοδίκες, θα είναι όλοι, με το αζημίωτο, κουφοί, τυφλοί και άλαλοι. Οι θεατές μόνο παραμένει αδιευκρίνιστο αν, μετά την Έξοδο, θα χειροκροτήσουν συνεπαρμένοι τους Υποκριτές της τραγωδίας ή αν θα κάνουν το τσίρκο λαμπόγυαλο.

...ο κόσμος τελειώνει, όχι μ' ένα πάταγο αλλά μ' ένα λυγμό

Τ.Σ. Έλλιοτ

Ο Αχυράνθρωπος-θεατρίνος παρέα με ναζί φονιάδες περιφέρεται στα θέατρα-κοινοβούλια των παλαμακιστών του εμπεδωμένου φασισμού και κάνει πάταγο, συνεγείροντας 'ειρηνόφιλους λύκους' και λοιπούς αχυράνθρωπους

ΝΤΡΟΠΗ για τους μπλε αυνανιστές και τις πάπιες της αξιωματικής συμπολίτευσης.

Η παρωδία τους πάτησε πάνω στα πτώματα του 1 εκατομμυρίου νεκρών σε Δίστομο, Καλάβρυτα, σκοπευτήρια και κατοχικό λιμό.

Η συνάντηση του Δένδια με τον αρχιμαφιόζο δήμαρχο της Οδησσού και με τον αρχηγό του τάγματος Aidar, για τον οποίο η Διεθνής Αμνηστία έχει συντάξει πολυσέλιδη έκθεση για βαριά εγκλήματα πολέμου, είναι ξέπλυμα μαύρης ιστορίας και

ΝΤΡΟΠΗ για όλη την Ψωροκώσταινα.

Οι Ευρω-πέη 'ηγέτες', θεραπαινίδες του υπερατλαντικού ιμπέριουμ, μοιραίοι, άβουλοι και χρήσιμοι ηλίθιοι σέρνουν τους λαούς τους σ' ένα μέλλον βαθιάς κατάψυξης, τρόμου και πείνας.

Ο λαός της Ουκρανίας στρίμωξε τους ναζί εκλογικά σ'ένα 2% για να τους δει αμέσως μετά να κατισχύουν σε όλο τον κρατικό μηχανισμό, τον στρατό και τα φονικά πογκρόμ. Θυμίζει την πρώτη εκλογική κάθοδο τους Χίτλερ και τη συνέχειά του.

Κι επειδή κάποιοι ονομάζουν φιλοπουτινισμό το αυτονόητο, το να μιλά κανείς δηλαδή για το πώς μεθοδεύτηκε αυτός ο πόλεμος στα άδυτα του Πεντάγωνου, ας κάνουν έναν παραλληλισμό με το Έπος του '40. Ένας στρατός με κρυοπαγήματα και τρύπια άρβυλα μπήκε στην Αλβανία, όχι γιατι το είπε ο φασίστας Μεταξάς (αυτός άλλα απεργάστηκε με το βρώμικο παλάτι -γραμμή αμύνης ο Άραχθος) αλλά γιατί το "τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά", δεν γίνεται με καραμούζες της Ιεριχούς.

Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Η Laura Dodsworth, στο βιβλίο της State of Fear, περιγράφει πώς η Βρετανική κυβέρνηση εκμίσθωσε «συμπεριφορικούς επιστήμονες» για να εκτινάξει τον πανδημικό φόβο. Ο φόβος της αρρώστιας, της αποστασιοποίησης των ανθρώπινων σχέσεων, της μοναξιάς, μα κυρίως ο φόβος του θανάτου. Και καθώς ο φόβος συνοδεύεται από την αγωνία και η αγωνία από την κατάθλιψη, η κατάθλιψη από την παραίτηση και η παραίτηση από την απόλυτη χειραγώγηση, οι «συμπεριφορικοί επιστήμονες», επικουρούμενοι από τους εξίσου εκμισθωμένους των ΜΜΕ, δούλεψαν φιλότιμα και με το αζημίωτο για τη μαζική παραγωγή φοβισμένων ανθρώπων.

Στην Ελλάδα η παραγωγική μηχανή του φόβου μπορεί να μην είχε την υψηλή τεχνογνωσία των «συμπεριφορικών επιστημόνων» και να έγινε με πιο ακατέργαστα υλικά, κατέληξε όμως στα ίδια εκπληκτικά αποτελέσματα, γιατί πέρασε μέσα από τρεις επαναλαμβανόμενες «παραγωγικές» φάσεις.

• Ο φόβος της «τρομοκρατίας» που στρατιωτικοποίησε, στις αρχές του νέου αιώνα, την αμερικάνικη κοινωνία, εκχώρησε στοιχειώδεις ελευθερίες στο όνομα της «ασφάλειας» και αθώωσε αιμοσταγείς πολέμους, άφησε κι εδώ το πρώτο ίχνος του φόβου, πρωτόλειο ακόμα στα κοινωνικά αντανακλαστικά, αλλά βασικό εργαλείο στις κυβερνητικές επιλογές.

• Η στημένη χρεοκοπία, στη συνέχεια, ωρίμασε τον φόβο της ανέχειας, της κατάσχεσης, της απόλυσης κι έκανε την επιβίωση μια φοβική διαδικασία υποταγής, αν δεν την οδήγησε στην αυτοκτονία.

• Η διαχείριση της πανδημίας, αμέσως μετά, πυροδότησε τον αρχέγονο φόβο του θανάτου, και μετέτρεψε τον επιβιωτικό φόβο σε τρόμο, διαλύοντας όλα τα στοιχειώδη συστατικά της ζωής, τη σχετική ελευθερία, τις ανθρώπινες σχέσεις, την επαφή με τη φύση, τη σχετική εργασιακή αξιοπρέπεια.

Σε όλα τα προηγούμενα τρία στάδια, «τρομοκρατία-χρεοκοπία-πανδημία», όπου δεν έπιπτε λόγος, έπιπτε ράβδος και πολύ βαριά μάλιστα, από έναν άγριο και γενναιόδωρα επανδρωμένο κατασταλτικό μηχανισμό.

• Η σημερινή κατάσταση πολέμου,

Ένας περιηγητής στην Ευρώπη, βρέθηκε σ' ένα κάστρο που είχε το όνομα, «Η επίσκεψη της ζωής σου».

«.... Χωρίς καμιά αναφορά στο ωράριο, του εξήγησε λίγο την ιστορία του κάστρου και του ανέφερε τι να προσέξει ιδιαιτέρως: τις τοιχογραφίες, τις πανοπλίες στη σοφίτα, τον πολεμικό εξοπλισμό στη Βόρεια αίθουσα, τις κατακόμβες κάτω από τη σκάλα και το δωμάτιο βασανιστηρίων στο μπουντρούμι. Αφού είπε αυτά του έδωσε ένα κουτάλι και του ζήτησε να το κρατήσει οριζόντιο, με το κοίλο μέρος προς τα πάνω.

– «Κι αυτό τί;» ρώτησε ο επισκέπτης.

– «Εμείς δεν εισπράττουμε την άδεια εισόδου στο κάστρο. Για να κοστολογήσουμε την επίσκεψή σας καταφεύγουμε σε αυτό το σύστημα. Κάθε επισκέπτης κρατάει ένα κουτάλι σαν αυτό, γεμάτο μέχρι πάνω με ψιλή άμμο. Εδώ χωράνε ακριβώς 100 γραμμάρια. Μετά την περιήγησή σας στο κάστρο, ζυγίζουμε την άμμο που έχει μείνει στο κουτάλι και σας χρεώνουμε μια λίβρα για κάθε γραμμάριο που έχετε χάσει. Ένας τρόπος για να βρούμε το κόστος της καθαριότητας» εξήγησε.

– «Κι αν δεν χάσω ούτε ένα γραμμάριο;»

– «Α! αγαπητέ μου κύριε, τότε η επίσκεψή σας στο κάστρα θα είναι δωρεάν»

Ο άνθρωπος αν και έκπληκτος, βρήκε την πρόταση διασκεδαστική και, αφού είδε τον οικοδεσπότη να ξεχειλίζει το κουτάλι με άμμο, ξεκίνησε την περιήγησή του. Έχοντας εμπιστοσύνη στις κινήσεις του, ανέβηκε πολύ αργά τις σκάλες με το βλέμμα καρφωμένο στο κουτάλι. Όταν έφτασε πάνω, στην αίθουσα με τις πανοπλίες, προτίμησε να μην μπει γιατί σκέφτηκε πως ο αέρας θα έπαιρνε την άμμο κι έτσι αποφάσισε να κατέβει προσεκτικά. Περνώντας από την αίθουσα με τις πολεμικές μηχανές, κάτω από τη σκάλα, συνειδητοποίησε πως για να τις δει καλά, θα έπρεπε να κρατηθεί από τα κάγκελα και να σκύψει πολύ. Δεν ήταν επικίνδυνο για την σωματική του ακεραιότητα, αλλά συνεπαγόταν πως θα έχανε κάτι από το περιεχόμενο του κουταλιού, οπότε συμβιβάστηκε να το κοιτάξει από μακριά. Τι ίδιο του συνέβη και με την υπερβολικά απότομη σκάλα που οδηγούσε στα μπουντρούμια. Καθώς επέστρεφε από το διάδρομο στο σημείο εκκίνησης, κατευθύνθηκε ικανοποιημένος προς τον άνθρωπο με τη σκωτσέζικη φούστα που τον περίμενε με μια ζυγαριά. Εκεί άδειασε το περιεχόμενο του κουταλιού και περίμενε την ετυμηγορία του άντρα.

– «Εκπληκτικό, χάσατε μόνο μισό γραμμάριο» ανακοίνωσε, «σας συγχαίρω. Όπως εσείς προβλέψατε, αυτή η επίσκεψη δε θα σας στοιχίσει τίποτα»

– «Ευχαριστώ»

– «Ευχαριστηθήκατε την επίσκεψη;» ρώτησε στο τέλος ο οικοδεσπότης.

Ο τουρίστας δίστασε και τελικά αποφάσισε να φανεί ειλικρινής.

– «Η αλήθεια είναι πως όχι και πολύ. Ήμουν τόσο απασχολημένος με το να προσέχω την άμμο, που δεν μπόρεσα να δω αυτό που μου είπατε.»

– «Μα αυτό είναι φριχτό! Κοιτάξτε, θα κάνω μια εξαίρεση. Θα σας ξαναγεμίσω το κουτάλι, γιατί είναι ο κανονισμός, αλλά τώρα ξεχάστε πόσο θα χυθεί: μένουν 12 λεπτά μέχρι να έρθει ο επόμενος επισκέπτης. Να πάτε και να γυρίσετε πριν φτάσει»

Χωρίς να χάσει χρόνο, ο άνθρωπος πήρε το κουτάλι κι έτρεξε στη σοφίτα. Όταν έφτασε έριξε μια γρήγορη ματιά σε ό,τι υπήρχε εκεί, και κατέβηκε τρέχοντας στα μπουντρούμια γεμίζοντας τις σκάλες με άμμο. Δεν περίσσευε ούτε μια στιγμή γιατί τα λεπτά περνούσαν, και σχεδόν πέταξε προς το πέρασμα κάτω από τη σκάλα, όπου, σκύβοντας για να μπει του έπεσε το κουτάλι και χύθηκε όλο το περιεχόμενό του. Κοίταξε το ρολόι του. Είχαν περάσει έντεκα λεπτά. Ξανά, χωρίς να δει τις πολεμικές μηχανές, έτρεξε μέχρι τον άνθρωπο στην είσοδο, στον οποίο παρέδωσε το άδειο κουτάλι.

(Απόσπασμα από το βιβλίο του Χόρχε Μπουκάι, «Να σου πω μια ιστορία)

ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ

που μεθοδικά δουλεύτηκε, τα τελευταία χρόνια, στα υπόγεια του Πενταγώνου, ανακατεύει όλο το μίγμα των προηγούμενων φόβων σ΄ ένα κυρίαρχο, παραλυτικό φόβο, του θανάτου, της πείνας, του ξεριζωμού και στην κορυφή, το κερασάκι ενός πυρηνικού ολέθρου. Τα ΜΜΕ, που πολλαπλά στα προηγούμενα στάδια είχαν αποδείξει την καλοπληρωμένη αναξιοπιστία τους, σκηνοθετούν "ειδήσεις", όπως βολεύει τους χορηγούς τους.

Η ανθρώπινη οντότητα της ελευθερίας, της συνύπαρξης, της αυταπάρνησης και της αλληλεγγύης, μετατρέπεται μεθοδικά σ΄ ένα σβώλο επιβιωτικής ύπαρξης.

Οι νέοι Μέγκελε οριοθετούν μια νέα φυλή ανθρώπου, όχι με βάση τα άρια χαρακτηριστικά, αλλά τη συντριβή της ανθρώπινης ουσίας, τον άνευ ορίων φόβο, για την άνευ όρων υποταγή.

Γιατρικό, ο δρόμος του ποταμού προς τον ωκεανό στο ποίημα του Χαλίλ Γκιμπράν «ο Φόβος» ή ...το κουταλάκι της άμμου στο βιβλίο του Χόρχε Μπουκάι, «Να σου πω μια ιστορία».

Ο ΦΟΒΟΣ

Χαλίλ Γκιμπράν

Λένε, ότι το ποτάμι πριν χυθεί
στον ωκεανό τρέμει από φόβο!
Κοιτάζει πίσω του την απόσταση που ταξίδεψε από
τις κορυφές των βουνών
και τον μακρύ στριφογυριστό δρόμο που άνοιξε
διασχίζοντας δάση και χωριά!
Και μπροστά του βλέπει
έναν ωκεανό τόσο τεράστιο
που η ένωση μαζί του μοιάζει
με τον παντοτινό αφανισμό του!
Αλλά δεν υπάρχει άλλη λύση!
Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω!
Κανείς δεν μπορεί να γυρίσει πίσω!
Η επιστροφή είναι αδύνατη στη ζωή!
Το ποτάμι πρέπει να πάρει
το ρίσκο να χυθεί στον ωκεανό!
Γιατί μόνο τότε θα χαθεί ο φόβος!
Μόνο τότε θα μάθει το ποτάμι
ότι αυτό δεν σημαίνει πως
θα εξαφανισθεί μέσα στον ωκεανό
αλλά ότι θα γίνει ο ωκεανός ο ίδιος!

Στις μέρες μας ορισμένα πράγματα έχουν αλλάξει ονομασία:

☞ Ο καπιταλισμός φέρει το καλλιτεχνικό όνομα της οικονομίας της αγοράς

☞ Ο ιμπεριαλισμός λέγεται παγκοσμιοποίηση

☞ Τα θύματα του ιμπεριαλισμού λέγονται χώρες υπό ανάπτυξη, που είναι σαν να αποκαλείς τους νάνους παιδιά

☞ Ο οπορτουνισμός λέγεται πραγματισμός

☞ Η προδοσία λέγεται ρεαλισμός

☞ Η φτώχεια λέγεται στέρηση ή στενότητα, και οι φτωχοί, άνθρωποι με ανεπαρκείς πόρους

☞ Το δικαίωμα του αφεντικού να απολύει τους εργάτες χωρίς αποζημιώσεις ή εξηγήσεις λέγεται ευελιξία της αγοράς εργασίας

☞ Τα βασανιστήρια λέγονται παράνομος καταναγκασμός ή φυσικές και ψυχολογικές πιέσεις

☞ Όταν οι κλέφτες είναι από καλή οικογένεια δεν είναι κλέφτες, αλλά κλεπτομανείς"

Εδουάρδο Γκαλεάνο,
"Ένας κόσμος ανάποδα"

Η κυβέρνηση
των ΗΠΑ
προειδοποίησε
τα Νησιά Σολομώντα
(Solomon Islands)
ότι θα «απαντήσει ανάλογα»
εάν η συμφωνία ασφαλείας που
υπέγραψαν με την Κίνα οδηγήσει
σε κινεζική στρατιωτική παρουσία
στο νησιωτικό έθνος
του Ειρηνικού.
Οι ΗΠΑ απέχουν
από τα Νησιά Σολομώντα
9.895 χλμ...

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Φιλοσοφία για όλους

Γιατί να διαβάζουμε τους αρχαίους φιλοσόφους;

γράφει ο Παντελής Τσαλουχίδης

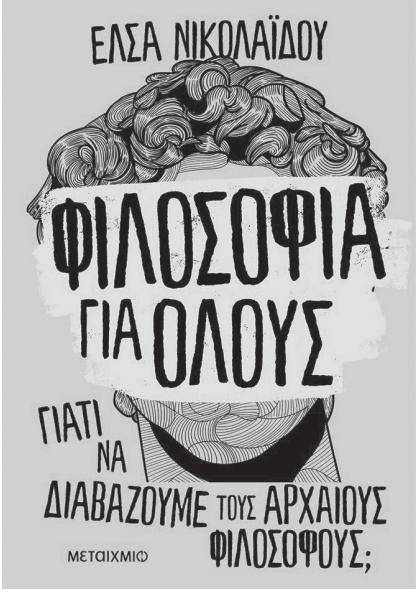

Ένα βιβλίο για τη φιλοσοφία, ακόμα και με τον δελεαστικό τίτλο «Φιλοσοφία για όλους» (δηλαδή χωρίς ιδιαίτερες γνώσεις φιλοσοφίας και άρα κατανοητό από οποιονδήποτε έχει τελειώσει έστω και την πρώτη βαθμίδα υποχρεωτικής εκπαίδευσης), παραμένει ένα βιβλίο που δύσκολα θα πείσει τον μέσο αναγνώστη να ασχοληθεί μαζί του. Η Φιλοσοφία ως επιστήμη έχει συνδεθεί με δύσκολες και νεφελώδεις έννοιες και η εμπειρία ακόμα και του καλοπροαίρετου αναγνώστη από τη διδασκαλία φιλοσοφικών κειμένων στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση δε βοηθά διόλου (μάλλον χειροτερεύει) την παραπάνω προσχηματισμένη εικόνα. Εξ αρχής λοιπόν το βιβλίο έχει να αντιμετωπίσει ένα δύσπιστο, στην καλύτερη περίπτωση, αναγνωστικό κοινό. Μένει να φανεί κατά πόσον μπορεί να κερδίσει το κοινό αυτό σε πρώτο επίπεδο και σε δεύτερο να ωθήσει κάποιους αναγνώστες να προχωρήσουν ένα βήμα παραπάνω στην προσέγγιση του αρχαιοελληνικού και όχι μόνο φιλοσοφικού λόγου.

Ήδη από τον πρόλογο η συγγραφέας ξεκαθαρίζει ότι το βιβλίο αυτό «*δεν είναι μια ιστορία φιλοσοφίας, ούτε έχει την αξίωση μιας εισαγωγής στη φιλοσοφία, Στόχος του είναι να μπορεί να διαβαστεί από όλους, χωρίς καμιά προπαιδεία σε φιλοσοφικές σχολές και φιλοσόφους. Και να είναι κατανοητό. Τουλάχιστον αυτή την απαξίωση έχει: Να κάνει τη φιλοσοφία προσιτή σε όλους*». Συνεπώς το βιβλίο στοχεύει ξεκάθαρα σε ένα σύνολο αναγνωστών που δεν έχουν ιδιαίτερη σχέση με τη φιλοσοφία και στοχεύει μέσα από τα όσο γίνεται πιο κατανοητά κείμενά του να φέρει τη φιλοσοφία πιο κοντά στον λιγότερο εξειδικευμένο αναγνώστη.

Στην ίδια κατεύθυνση με τον πρόλογο και τα τρία κείμενα που ακολουθούν στην ενότητα «Γιατί Φιλοσοφία», λειτουργούν ως συνέχειά του και προέκτασή του. Το πρώτο με τον τίτλο «Φιλοσοφία για όλους. Καταρρίπτοντάς τους μύθους» παρουσιάζει τα αίτια της γέννησης της φιλοσοφίας στην Ιωνία, το δεύτερο με τίτλο «5+1 λόγοι να διαβάσεις φιλοσοφία» εξετάζει κάποιους από τους λόγους που μας ωφελεί η ανάγνωση φιλοσοφίας, ενώ το τρίτο, «Οι φιλοσοφίες της ευτυχίας», καταγράφει με γλαφυρότητα και συντομία τις τοποθετήσεις των αρχαίων φιλοσόφων πάνω στη σημαντικότερη αναζήτηση στην ανθρώπινη ζωή, αυτή της ευτυχίας.

Η ενότητα για τους Προσωκρατικούς καλύπτει περίπου το πρώτο ένα τρίτο του βιβλίου και ξεκινά με ένα συνοπτικό σημείωμα για το πέρασμα από τον μύθο στο λόγο και τις σχέσεις των υλοζωιστών φιλοσόφων αρχικά και των σοφιστών έπειτα με το θείο, ένα ζήτημα αρκετά περίπλοκο και επικίνδυνο για τον ίδιο το φιλόσοφο σε δύσκολους καιρούς. Ακολουθούν μια σειρά από σημειώματα για τον Φερεκύδη, τον Θαλή, τον Αναξίμανδρο, τον Πυθαγόρα, τον Ηράκλειτο, τον Παρμενίδη, τον Αναξαγόρα, τον Εμπεδοκλή, τον Δημόκριτο και τον Διογένη τον Απολλωνιάτη. Ο κατάλογος είναι περιεκτικός, όχι εξαντλητικός και τα άρθρα χαρακτηρίζονται από συντομία, έμφαση στα βασικά στοιχεία της φιλοσοφίας του καθενός, προσπάθεια να μην βαρύνει το κείμενο με αχρείαστη ορολογία ή σχολαστικισμό και με ανέκδοτα από τη ζωή του κάθε φιλόσοφου που φωτίζουν τη ζωή και τον τρόπο σκέψης του.

Θεωρώ την ενότητα αυτή εξαιρετικά δελεαστική για έναν αναγνώστη χωρίς κάποια φιλοσοφική προπαιδεία και πιστεύω ότι εύκολα θα του κινούσε το ενδιαφέρον να ερευνήσει περισσότερο τον συναρπαστικό κόσμο των πρώιμων φιλοσόφων, την εποχή τους, τη δράση τους, πνευματική και πολιτική.

Σκέφτομαι πόσα λχ θα μάθαινε ένας μαθητής Γυμνασίου αν αποφάσιζε να ψάξει λίγο για την εποχή του Πυθαγόρα ή του Θαλή ή του Αναξαγόρα μέσα από το έργο τους. Ή πόσο ενδιαφέρουσα είναι η ζωή και η αινιγματική φιλοσοφία του Ηράκλειτου (ο μόνος που του αφιερώνονται τρία σημειώματα). Ή και ακόμη πό-

** Η Έλσα Νικολαΐδου γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο ΑΠΘ Φιλοσοφία (προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές) και Αριστοτελική Φιλοσοφία, δίνοντας μια νέα ερμηνεία του Αριστοτελικού ορισμού της ψυχής (διδακτορική διατριβή). Από το 2005 διαμένει στη Λάρνακα της Κύπρου και διδάσκει Νεοελληνική Γλώσσα, Λογοτεχνία και Φιλοσοφία στην ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ ταυτόχρονα είναι η Υπεύθυνη του Τμήματος Γλωσσών. Έχει λάβει μέρος με ανακοινώσεις σε πανελλήνια, διεθνή και παγκόσμια Συνέδρια Φιλοσοφίας. Έχει οργανώσει σεμινάρια Φιλοσοφίας με τον Οργανισμό Νεολαίας Κύπρου, καθώς και με το Ίδρυμα Πολιτιστικής Δημιουργίας για Παιδιά και Νέους και το Μουσείο Πιερίδη-Πολιτιστικό Ίδρυμα Τράπεζας Κύπρου. Από το 2018 έχει τακτική συνεργασία με την εφημερίδα της Κύπρου Ο Φιλελεύθερος, όπου διατηρεί τη στήλη «Φιλοσοφία και Ζωή».*

σο κοντά έφτασε στη σύλληψη της σύγχρονης έννοιας του ατόμου ο Δημόκριτος.

Στα μεγάλα συν του βιβλίου (ας ειπωθεί από τώρα) η βιβλιογραφία στο τέλος: για κάθε ενότητα του βιβλίου επιλέγονται τα πολύ βασικά, κλασικά εγχειρίδια, με έμφαση σε όσο θα μπορέσει να διαβάσει ο μέσος αναγνώστης χωρίς να τρομάξει από τον όγκο των πληροφοριών ή τη λεπτολογία. Ο έμπειρος πάλι αναγνώστης θα επιδοκιμάσει και την ευστοχία των βιβλιογραφικών επιλογών, αλλά και την πληρότητά τους, παρά τον αντιπροσωπευτικό τους χαρακτήρα. Προσωπική εντύπωση: η ενότητα αυτή μου θύμισε τα χρωστούμενα που έχω σε βιβλία για τους προσωκρατικούς και τα οποία οφείλω κάποτε να καλύψω.

Σωκράτης και Πλάτωνας η επόμενη ενότητα ή καλύτερα ο Σωκράτης μέσα από τον Πλάτωνα, καθώς ό,τι γνωρίζουμε για τη σωκρατική φιλοσοφία περνά μέσα από τους πλατωνικούς κυρίως διαλόγους. Κύρια θέματα που εξετάζονται, με την ίδια απλότητα και κατανοητό λόγο που είδαμε στους Προσωκρατικούς, είναι η γνώση, η ηθική, η ομορφιά η ευτυχία, ο θάνατος. Η Πολιτεία πάλι είναι το έργο που καταλαμβάνει σε υποενότητα τα μισά από τα σημειώματα για τον Πλάτωνα. Επιλέγονται πτυχές της πλατωνικής φιλοσοφίας που έχουν σχέση με την διακυβέρνηση μιας πόλης, αλλά κυρίως με το βασικό θέμα της δικαιοσύνης, άλλωστε Λόγος περί δικαιοσύνης είναι ο τίτλος της Πολιτείας. Ξεχωρίζω το σημείωμα για τον εσχατολογικό μύθο του Ηρός του Αρμενίου, που θα μπορούσε όπως είπε ο Σωκράτης στον Γλαύκο «να σώσει και εμάς» και τον διδάσκοντα στο πώς μπορεί να εξηγήσει τι ακριβώς σημαίνει ελεύθερη βούληση και τι βούληση δεσμευμένη από το φόβο της ποινής.

Ακολουθεί ο Αριστοτέλης, που καταλαμβάνει λόγω της έκτασης του έργου του αναλογικά το μεγαλύτερο κομμάτι του βιβλίου, Τρεις υποενότητες: Εκπαίδευση, Επιστήμη και Ηθική. Ενδεικτικοί τίτλοι: *«Διδασκαλία η ύψιστη γνώση» «Συμβουλές προς μαθητές: πώς να αποφύγετε τους ψευδείς λόγους», «Οι θεωρίες για την ψυχή», «Η σημασία των ονείρων», «Τα αίτια του φθόνου». «Πας εκών κακός», «Μαθαίνουμε να ευτυχούμε».* Παρατηρούμε ότι σε κάθε περίπτωση ο τίτλος είναι σύντομος μεν, δελεαστικός δε. Η επιλογή που έχει γίνει από ένα χαώδες έργο στοχεύει και εδώ όπως και στον Πλάτωνα σε συγκεκριμένα ζητήματα που πραγματεύεται ο φιλόσοφος και μπορούν να ενδιαφέρον το σημερινό άνθρωπο αν παρουσιαστούν ευσύνοπτα και παραστατικά, όπως γίνεται.

Επίσης (κάτι που ισχύει για όλο το βιβλίο) πετυχημένη είναι η επιλογή ενδεικτικών παραθεμάτων από το έργο κάθε φιλόσοφου: σύντομα, σε καλή μετάφραση και κατανοητά συμπληρώνουν εύστοχα το κείμενο.

Η φιλοσοφία μετά τον Σωκράτη καλύπτει το τελευταίο από τα τρία περίπου ισομεγέθη τμήματα τού βιβλίου . Εξετάζει πρώτα και αρκετά συστηματικά (πάντα όμως χωρίς σχολαστικότητα) τους Κυνικούς και τη σχέση τους με τα ζητήματα της ηδονής και της ευτυχίας, (Διογένης, Αντισθένης, Αρίστιππος ο Κυρηναίος, Ηγησίας ο Πεισιθάνατος, Διογένης ο Κυνικός, Ιππαρχία η Κυνική), τον σκεπτικισμό του Πύρρωνα του Ηλείου - και το πώς συνδέεται με το ζήτημα της ευτυχίας, ο Θεόφραστος που θέτει πρώτος σε θεωρητικό επίπεδο το ζήτημα της κρεοφαγίας, ο Καρνεάδης και η επικίνδυνη (για τα ήθη των νέων Ρωμαίων κατά τον Κάτωνα τον Τιμητή) ρητορική του δεινότητα. Ξεχωριστή περίπτωση ο σχετικά άγνωστος κυνικός φιλόσοφος Δημώναξ ο Κύπριος που τον βίο του κατέγραψε εντυπωσιασμένος από τη φιλοσοφία του ο Λουκιανός και από εκεί έφτασε να επηρεάσει τον Ανώνυμο της Ελληνικής Νομαρχίας, αλλά και τον Νίκο Καζαντζάκη ακόμη, παράξενες και γοητεύτηκες διαδρομές των βιβλίων.

Με την ίδια προσοχή και έμφαση στα ζητήματα που θέτει η φιλοσοφία τους εξετάζονται ο Επίκουρος και οι Επικούρειοι. Εδώ δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στα ζητήματα της ηδονής, τόσο στο επίπεδο της φιλοσοφικής διατύπωσης, όσο και πώς η τελευταία ερμηνεύτηκε και παρερμηνεύτηκε, των επιθυμιών και του θανάτου. Στο ταξίδι του ενός και μοναδικού χειρογράφου που περιείχε το για χίλια χρόνια χαμένο ποίημα του Λουκρήτιου *De rerum Natura* (Περί της φύσεως των πραγμάτων) και το οποίο διέσωσε ολόκληρη σχεδόν την επικούρεια φιλοσοφία, καθώς και πώς επηρέασε αυτό την επιστήμη. Στη σχέση της ηδονής με την επιστήμη κατά τον Επίκουρο αλλά και τον θάνατο ως γιορτή της ευτυχισμένης ζωή, την άρνηση στο φόβο του θανάτου δηλαδή, στη φιλοσοφία του Μητρόδωρου του Λαμψακηνού, αφοσιωμένου μαθητή του Επίκουρου.

Οι Στωικοί αντιπροσωπεύονται από τον Ζήνωνα από το Κίτιο (ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα η προσέγγιση στο ζήτημα της αυτοκτονίας ως δικαίωμα στο θάνατο), τον Επίκτητο, τον Σενέκα με πέντε σημειώματα (ξεχωρίζω το «Πέντε συμβουλές του Σενέκα για "βίο μακρύ"», και τον Μάρκο Αυρήλιο με τέσσερα σημειώματα (ξεχωρίζω τον «διάλογο» Μάρκου Αυρήλιο με Carl Sagan). Και εδώ να προσέξουμε ότι συστηματικά το βιβλίο φροντίζει να μας υπενθυμίζει τη στενή σχέση που διατηρεί η αρχαία φιλοσοφία με τη σύγχρονη επιστημονική σκέψη και πάντα με έναν τρόπο γοητευτικό που αφήνει τον αναγνώστη με τη διάθεση να ψάξει παραπάνω τι και πώς) Για το λόγο αυτό άλλωστε η ενότητα των Στωικών κλείνει με δυο σημειώματα που τον συσχετίζουν με το σήμερα: «Ο Στωικισμός σήμερα» και «Τα καλά, τα κακά και τα αδιάφορα».

Το βιβλίο κλείνει με τρία σημειώματα Bertrand Russel για την ευτυχία, Nozic για την εμπειρία και ένα σημείωμα για ένα κλασικό ηθικό δίλημμα («Εσύ πόσους θα σκότωνες»}

Μια βιβλιοπαρουσίαση έχει πάντα έναν διπλό στόχο, Να παρουσιάσει το περιεχόμενο του βιβλίου και να πείσει τον υποψήφιο αναγνώστη ότι αξίζει να το διαβάσει. Το ανά χείρας βιβλίο έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα. Δεν γίνεται ποτέ βαρετό και ταυτόχρονα ιντριγκάρει τον αναγνώστη να διαβάσει κάτι παραπάνω για τον φιλόσοφο που παρουσιάζει το άρθρο ή ακόμα και να ψάξει που μπορεί να έχει εφαρμογή η φιλοσοφία του σήμερα. Νομίζω όμως ότι ακόμα περισσότερο, απαντώντας με ιδιαίτερη επιτυχία στα σημειώματα τού γιατί πρέπει να διαβάζουμε τους αρχαίους, συμφιλιώνει, στο βαθμό που αυτό μπορεί να κάνει ένα μόνο βιβλίο, τον μέσο αναγνώστη με ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία του αρχαιοελληνικού πολιτισμού, που η εκπαίδευσή μας συστηματικά κακοποιεί. Ας σκεφτούμε μόνο πόσο μπορεί να αγαπήσει μαθητής τον Αριστοτέλη ή τον Πλάτωνα όταν είναι υποχρεωμένος να διυλίσει ως και το κόμμα (κυριολεκτικά) σε αποσπάσματα του έργου τους στα οποία θα εξεταστεί πανελλαδικά...

** Ο Π. Τσαλουχίδης είναι φιλόλογος.*

Το διήγημα στα «α»

Το δέρμα γυμνό

γράφει η Βασιλική Χρυσοστομίδου

«Δεν αντέχω άλλο, σου λέω. Αυτή δεν είναι Ειρήνη, είναι τρίτος παγκόσμιος πόλεμος!»

«Σοφία, προσπάθησε να ηρεμήσεις και κάνε λίγη υπομονή. Μωρό είναι, θα ηρεμήσει. Σε πέντε μέρες θα είμαι κι εγώ εκεί».

«Μέχρι να ΄ρθεις εσύ, αυτή θα μ΄ έχει ξεκάνει. Έχω να κοιμηθώ σαν άνθρωπος δύο μήνες, καταλαβαίνεις τί σου λέω; Τσιρίζει όλη την ώρα, δεν τρώει κανονικά, το γάλα πάει, κόπηκε, δεν μπορώ να την κάνω καλά με τίποτα!»

«Έλα, ρε Σοφάκι, αρχή είναι ακόμα...»

«Άκου, Σπύρο, δεν ξέρω αν είναι αρχή ή τέλος. Τράβα τώρα να πιεις κάνα καφεδάκι στη λίμνη της Καστοριάς και παράτα με».

Η Σοφία εκσφενδόνισε το κινητό στο τραπέζι της κουζίνας. Η Ειρήνη εξακολουθούσε να κλαίει σπαραχτικά. Της έδωσε το μπιμπερό, αλλά η μικρή ρούφηξε μερικές γουλιές γάλα και αποκοιμήθηκε. Η Σοφία ήξερε πως θα ξυπνούσε ύστερα από κάνα τέταρτο ουρλιάζοντας, οπότε δεν ρίσκαρε να πέσει για ύπνο.

Τις σκέψεις της διέκοψε η είσοδος της μητέρας της. Ακούστηκαν ανάλαφρα βήματα από αθλητικά παπούτσια κι έπειτα αναδύθηκε η μυρωδιά από αφρόλουτρο λεμόνι. Η πρώην αεροσυνοδός εμφανίστηκε κομψή, με τη μοβ αθλητική φόρμα της και τα ξανθά μαλλιά της πιασμένα με φροντίδα σε μικρή αλογοουρά.

«Καλημέρα. Πέρασα να σου αφήσω λίγη σούπα. Τι κάνει η Ειρήνη; Κοιμάται;» ρώτησε ενώ κοιτούσε την ακαταστασία με συγκρατημένη δυσαρέσκεια.

«Κοιμήθηκε πριν από δύο λεπτά. Όπου να ΄ναι θα βαρέσει πάλι ο συναγερμός», είπε η Σοφία, παίζοντας νευρικά με τη ζώνη της ρόμπας της.

«Έτσι είναι τα μωρά. Κι εσύ τα ίδια έκανες».

«Κι εσύ πού το ξέρεις; Εμένα με μεγάλωσε η γιαγιά».

Η Σοφία είδε με ικανοποίηση τα ροζ γυαλιστερά χείλη της μάνας της να σφίγγονται σχηματίζοντας μια ευθεία γραμμή. Τώρα μάλιστα, σκέφτηκε. Όλα κομπλέ. Σφιχτό σώμα, σφιχτό στόμα, σφιχτός κώλος.

«Εγώ δούλευα», απάντησε λακωνικά η μητέρα της και μάζεψε τα κουτιά από τα γλυκά και τις πίτσες, που βρίσκονταν στον πάγκο της κουζίνας.

Η ωραία συνοδός του αέρα που την παίρνανε οι πιλότοι και οι φροντιστές παρέα, σάρκασε η Σοφία με τον νου της, ενώ το χαμηλωμένο βλέμμα της ήταν καρφωμένο στις δίπλες του τραπεζομάντιλου. Η μάνα της Σοφίας ακούμπησε το τάπερ με τη σούπα στον πάγκο της κουζίνας. Έπειτα τη χαιρέτησε βιαστικά κι έφυγε, παίρνοντας μαζί της τις σακούλες με τα σκουπίδια.

Η Σοφία ήταν κουρέλι. Τον τελευταίο καιρό κοιμόταν ελάχιστα και τα όνειρά της θύμιζαν λωρίδες σελιλόιντ με εικόνες μπερδεμένες. Βγήκε στο μπαλκόνι και χάζεψε την κίνηση του δρόμου. Οι περαστικοί, τα αυτοκίνητα και τα λιγοστά μαραζωμένα δέντρα της μικρής πλατείας στριμώχνονταν σε μια θολή, αδιάφορη εικόνα. Την προσοχή της τράβηξε ένας ψηλός νέος άντρας με μακριά καστανά μαλλιά και όψη αρχαίου πολεμιστή, που, σφιγμένος σε ένα μαύρο πέτσινο μπουφάν, καβάλησε ένα παλιό μηχανάκι και χάθηκε στη στροφή του δρόμου. Όμορφος.

Η Σοφία έκλεισε την μπαλκονόπορτα και τράβηξε με δύναμη την κουρτίνα. Μπήκε στην κουζίνα, έβαλε λίγη από τη σούπα της μητέρας της σε ένα πιάτο και τη ζέστανε στον φούρνο μικροκυμάτων. Δοκίμασε μια κουταλιά. Ήταν εντελώς ανάλατη. Υγιεινή διατροφή για την καταπολέμηση της κατακράτησης υγρών, της κυτταρίτιδας και όλων των εχθρών της ομορφιάς, εναντίον των οποίων ξιφουλκούσε η μάνα της. Πέταξε το πιάτο στο πάτωμα και το ΄κανε χίλια κομμάτια. Η σούπα πιτσίλισε τα ντουλάπια, τους τοίχους και τα γυαλιά της Σοφίας. Την ίδια στιγμή ξύπνησε η Ειρήνη κι άρχισε να κλαίει. Το κλάμα της υψώθηκε σε ένα τρομακτικό κρεσέντο που τρυπούσε τα τύμπανα. Η Σοφία σκούπισε τα γυαλιά της με το μανίκι της ρόμπας της τρίζοντας τα δόντια.

«Σκάσε πια, τύραννε!»

Κοφτές ανάσες και πνιχτοί λυγμοί συντάραζαν το μωρό. Η Σοφία δεν κουνήθηκε από τη θέση της. Ήθελε να σταματήσει αυτό το μαρτύριο, επιθυμούσε την απόλυτη σιωπή, ευχόταν η μικρή να σωπάσει, να σωπάσει για πάντα... Κάποια στιγμή τα κλάματα σταμάτησαν. Δεν ακουγόταν τίποτα, μια ησυχία τάφου. Η Σοφία πήγε προς την κρεβατοκάμαρα μουδιασμένη.

Έσπρωξε αθόρυβα την πόρτα, χωρίς να είναι σίγουρη για το τι θα ήθελε να αντικρίσει. Τότε την είδε. Τα μάτια της ήταν ορθάνοιχτα και κοιτούσε με προσήλωση την κόκκινη διάφανη πεταλούδα που κρεμόταν πάνω από την κούνια της. Η Σοφία κοίταξε σαν μαγνητισμένη τα χείλη του μωρού που σάλευαν ήρεμα. Γδύθηκε κι άφησε το πλαδαρό, άχαρο σώμα της ελεύθερο. Πήρε την Ειρήνη στην αγκαλιά της και ξάπλωσε στο κρεβάτι. Η μικρή σάρωσε με το στόμα της το γυμνό δέρμα της μάνας της, βρήκε το στήθος, δίστασε για λίγο κι έπειτα άρχισε να θηλάζει τον άδειο, στεγνό μαστό. Το σάλιο της δρόσισε την ξεραμένη θηλή. Η Σοφία ψηλάφισε με τις άκρες των δακτύλων της τους κόμπους τής εύθραυστης ραχοκοκαλιάς στο μικροσκοπικό κορμάκι. Τα δάκρυά της κύλησαν από τις άκρες των ματιών ως τον λαιμό της, λες και ανοίξανε δυο βρυσούλες ερμητικά κλειστές χρόνια τώρα και αρχίσανε να τρέχουν, να τρέχουν χωρίς σταματημό.

Σε λίγο ένιωσε την κόρη της να κοιμάται ανασαίνοντας ρυθμικά, γαλήνεμένη πάνω στο στήθος της. Τότε σφάλισε κι εκείνη τα μάτια της, με την ανάσα της να ακολουθεί τον ρυθμό της Ειρήνης.

Εσύ τί θα 'κανες;

"Έλα μέσα και κλείσε την πόρτα, θέλω κάτι να σου πω".

Ο Γιάννης μπαίνει στο γραφείο και βλέπει τον φίλο του και πλέον, εδώ και δυο βδομάδες, προϊστάμενό του, σε άθλια κατάσταση. Κουρασμένο, αξύριστο, άυπνο και μ' ένα ποτήρι ουίσκι στο χέρι.

"Ουισκάκι πρωί-πρωί; Γιορτάζουμε κάτι;"

"Κάτσε σου λέω κι άκου, έχω βρεθεί σε μια κατάσταση που ποτέ να μη σου δώσει ο θεός να βρεθείς – ποιος θεός, αυτό είναι σίγουρα έργο του διαβόλου".

"Με ανησυχείς, Κώστα, τι συμβαίνει, άσε τα μεταφυσικά και πες μου, είσαι άρρωστος, σε κεράτωσε η Ουρανία, έχασες στο χρηματιστήριο, τί σκατά συμβαίνει;"

"Ήρθε εντολή απ' τα κεντρικά, πρέπει να διώξω έναν απ' το τμήμα. Περικοπές λένε. Έναν από τους τέσσερις, ούτε που τους νοιάζει ποιον. Εγώ πρέπει να βγάλω το φίδι απ' την τρύπα. Και οι άλλοι έχουν οικογένειες, γυναίκες και παιδιά από πίσω τους. Μόνο εσύ δεν έχεις".

Ο Γιάννης χλόμιασε ξαφνικά, έγινε κίτρινος σαν λεμόνι στυμμένο. Για μια στιγμή, είδε τον εαυτό του άστεγο, να πουλάει τη "Σχεδία" στους παλιούς του συναδέλφους, στο μετρό των Αμπελοκήπων, λίγο πιο κάτω απ' τη δουλειά.

"Δεν πιστεύω να σκέφτεσαι να σουτάρεις εμένα, που γνωριζόμαστε από παιδιά κι έχουμε φάει ψωμί κι αλάτι μαζί. Ξέρεις ότι έχω το δάνειο του σπιτιού, ως πότε θα με βγάλει η αποζημίωση, είμαι σαρανταοχτώ χρονών, πού θα ξαναβρώ δουλειά, δεν το πιστεύω ρε να σκέφτεσαι να σουτάρεις εμένα".

"Να σου βάλω να πιεις ένα ποτό;"

"Γάμησέ με με το ποτό και πες μου τι έχεις αποφασίσει να κάνεις".

"Δεν έχω αποφασίσει, ρε Γιάννη, ήθελα πρώτα να το συζητήσουμε μαζί. Τρεις μέρες έχω να κοιμηθώ. Εσύ τι θα 'κανες;"

"Θα έδιωχνα τον Γιώργο, τον ψηλό, που δεν τον χωνεύει κανείς, έχει γυναίκα στο δημόσιο, δικό του σπίτι, πεθερικά που βοηθάνε κι εξοχικό στα Καμμένα Βούρλα".

"Και είναι εξήντα χρονών και ποτέ δεν θα πάρει σύνταξη" είπε ο Κώστας, που τα είχε ζυγίσει και ξαναζυγίσει όλες τις προηγούμενες νύχτες στο μυαλό του, που είχε γίνει πια ένας χυλός, την καρδιά του μόνο άκουγε, ήθελε ν' ακούσει την καρδιά του που τώρα χτυπούσε δυνατά.

"Πρέπει να τους πω τι θα κάνω σε μια βδομάδα, σκέψου το κι έλα να μου πεις τι θα 'κανες εσύ".

"Γάμα μας Κώστα, άι και στο διάολο κι εσύ και τα γαλόνια σου".

☆

Τις επόμενες μέρες δεν μιλούσαν ο ένας στον άλλον. Στις πρωινές συναντήσεις του προσωπικού, ο Γιάννης πήγαινε καθυστερημένος, ατημέλητος, κακόκεφος και μύριζε ούζο. Δεν έδινε καμιά σημασία σε ό,τι έλεγε ο προϊστάμενός του και άνοιγε το στόμα του μόνο για να τον βρίσει. Ο Κώστας είχε κινήσει γη και ουρανό να βρει μια θέση για τον Γιάννη. «Θα φέρω τον κόσμο ανάποδα, αλλά κάτι θα σου βρω, τόσους γνωστούς έχω» του είπε, αλλά ο Γιάννης απλώς τον κοίταξε απαξιωτικά και δεν είπε λέξη.

Οι άλλοι τρεις το πρόσεξαν και το συζητούσαν μεταξύ τους, αλλά στον Κώστα και στον Γιάννη δεν έλεγαν λέξη, δεν τολμούσαν, ώσπου την τρίτη μέρα ο Γιώργος δεν άντεξε και ρώτησε τον Γιάννη τι συμβαίνει.

"Να μη σε νοιάζει. Είναι κάτι δικό μας. Να μη σε νοιάζει, κωλόφαρδε γεροξεκούτη".

☆

Ο Γιάννης δεν πήγε ποτέ στο γραφείο του Κώστα να του πει τι θα έκανε ο ίδιος αν ήταν στη θέση του. Θα μιλούσε στη διεύθυνση προσωπικού, θα έκανε μείωση μισθών, θα αντιδρούσε, κάτι θα έκανε, αλλά σίγουρα δεν θα έδιωχνε απ' τη δουλειά τον καλύτερό του φίλο. Όταν τον κάλεσαν να υπογράψει την απόλυση και να πάρει την επιταγή της αποζημίωσης, δεν ένιωσε καμία έκπληξη. Μόνο απδία και απελπισία. Τα μαύρα σύννεφα που μαζεύονταν εδώ και μέρες στον ουρανό του μυαλού του, διαλύθηκαν και ξέσπασε μια διαβολεμένη μπόρα, έκλαψε σαν μικρό παιδί. Αλλά και πάλι δεν πήγε απ' το γραφείο του Κώστα. Δεν είχε τίποτα να πει σ' αυτόν τον μαλάκα.

☆

Την επομένη, ο Κώστας δεν μιλιότανε στο γραφείο. Από το πρωί έπινε και σκεφτόταν πιθανούς και απίθανους τρόπους να βοηθήσει τον φίλο του. Συνέχισε να παίρνει τηλέφωνα παλιούς γνωστούς, έριξε τα μούτρα του και πήρε ακόμη και τον ψηλολέλεκα τον Θρασύβουλο, που του είχε φάει την καλύτερη γκόμενα στο Πανεπιστήμιο αλλά τώρα είχε δική του εταιρία. Όμως οι καιροί ήταν δύσκολοι, όλοι ψάχνανε πιτσιρίκια να τα πληρώνουνε ψίχουλα και να τα πήζουν στη δουλειά και μόλις ακούγανε την ηλικία του Γιάννη και την προϋπηρεσία του κάνανε πίσω. Με τα πολλά κάποιος του είπε να στείλει ο Γιάννης ένα βιογραφικό και του υποσχέθηκε ότι θα περάσει τουλάχιστον από συνέντευξη γιατί ψάχνανε κάποιον με εμπειρία. Ο Κώστας είπε τα καλύτερα λόγια, κι αυτό μετράει πάντα. Τον πήρε αμέσως τηλέφωνο, αλλά εκείνος δεν το σήκωσε. Κατάλαβε ότι τον είχε ξεγράψει, ίσως και με το δίκιο του, αλλά δεν το έβαλε κάτω, του έστειλε γραπτό μήνυμα. Ούτε και σε αυτό δεν απάντησε ο Γιάννης. Ο Κώστας ήξερε τι αγύριστο κεφάλι ήτανε και αποφάσισε να πάει απ' το σπίτι του. Θα χτυπούσε το κουδούνι μέχρι να του ανοίξει. Μάλλον βαρέθηκε να τον ακούει και κούφωσε την πόρτα. «Τι θέλετε κύριε Προϊστάμενε;» του είπε ειρωνικά, αλλά ο Κώστας δεν έκανε πίσω. Έσπρωξε την πόρτα και μπήκε στο ακατάστατο και γεμάτο άδεια μπουκάλια ούζου σπίτι του. Πήγε στην κουζίνα, πήρε δυο καθαρά ποτήρια και ένα μισογεμάτο μπουκάλι ούζο απ' το ψυγείο. «Έλα να πιούμε στη νέα σου δουλειά. Είναι σχεδόν σίγουρο. Και μετά κόβεις αυτό τον διάβολο και στέλνεις το βιογραφικό. Αλλιώς δεν φεύγω από εδώ μέσα. Δεν θα σ' αφήσω έτσι, στο υπόσχομαι».

Ο Γιάννης μαλάκωσε λιγάκι, ήπιε μια γουλιά χωρίς να τσουγκρίσει το ποτήρι του και του είπε «Θα δούμε».

γράφει η Ειρ Μυλωνάκη

Αν με βαστούσαν τα πόδια μου...

γράφει η Ελένη Καραζιάννη

Μέρες είχε να την επισκεφτεί. Τη βρήκε ακίνητη στον καναπέ. Η τηλεόραση κλειστή. Παραξενεύτηκε. Συνήθως το τηλεκοντρόλ είναι προέκταση του χεριού της κι η τηλεόραση ανοιχτή ακόμη και στον ύπνο της. Αχτένιστη, με μάγουλα ρουφηγμένα, μάτια κομμένα απ΄ την αυπνία και βλέμμα φευγάτο, συλλογισμένο. Και το σπίτι πνιγμένο στα σκοτάδια. Μόνο η φλόγα στο καντήλι τρεμόπαιζε και δυο λαμπάδες της Λαμπρής έσταζαν μέσα σε ποτήρια, ρίχνοντας σκιές απόκοσμες στους τοίχους. Μόλις την είδε, ξέσπασε:

«Ο παππούς σου, ο πατέρας μου δηλαδή, δε γεννήθηκε ούτε αγωνιστής, ούτε επαναστάτης. Κανείς δε γεννιέται, αν θες να ξέρεις! Ένα φοβισμένο ανθρωπάκι του θεού ήτανε. Δεν είχε πάρε δώσε με την πολιτική. Δεν είναι αυτά για τους νοικοκυραίους, έλεγε. Όποιος ανακατεύεται με τα πίτουρα τον τρώνε οι κότες. Ο αδερφός του, ο Βασίλης, ήταν αλλιώς. Εκείνος είχε τελειώσει κι ένα Γυμνάσιο και στο κόμμα οργανωμένος κι από καιρό φευγάτος στα βουνά.

Καλοκαίρι ήταν, σούρουπο, και μεις στρωμένοι στην αυλή, κάτω από την κληματαριά, καθαρίζαμε καλαμπόκια. Η είδηση έσκασε σαν βόμβα. Πάγωσε το αίμα μας. Μόλις είχε καταφτάσει στο χωριό ο Καπετάν Γιώργης, ο Φαρμάκης, με τα πρωτοπαλίκαρά του. Φαρμάκης δεν ήταν το επίθετό του, αλλά το παρατσούκλι του. Έτσι τον είχανε βγάλει, γιατί, όπου περνούσε, σκορπούσε «φαρμάκι». Μία μισοριξιά, ένα σίχαμα, ένα κάθαρμα, που ήθελε να τον φωνάζουν Καπετάνιο. Στην Κατοχή ήταν φίλος των Γερμανών, δεξί τους χέρι. Στα μαύρα χρόνια μετά την Κατοχή πάλι φίλος ήταν, μ΄ αυτούς που δεν έπρεπε. Τον θείο Βασίλη έψαχναν. Δεν τον βρήκαν. Πήραν τον παππού σου σηκωτό στο σχολειό. Αυτός θα πλέρωνε για τα κρίματα του αδερφού του, του είπαν. Τρία βήματα το σχολειό απ΄ το σπίτι μας.

Όλο το βράδυ τον έδερναν αλύπητα. Σαν λυσσασμένα σκυλιά έπεσαν πάνω του να τον κατασπαράξουν. Κανείς δεν κοιμήθηκε εκείνο το βράδυ στο χωριό. Είχαν λουφάξει από φόβο πίσω από καλά μανταλωμένες πόρτες, αμίλητοι. Άκρα του τάφου σιωπή. Μέχρι και τα ζωντανά βουβάθηκαν. Έξω, πίσσα σκοτάδι. Ούτε ένα άστρο στον ουρανό. Και το φεγγάρι άφαντο, κρυμμένο. Μόνο τα ουρλιαχτά του παππού σου έσκιζαν τα σκοτάδια και την καρδιά της μανιάς. Αξημέρωτα η μανιά μάζεψε τα κουράγια της και κίνησε για το σχολειό. Φίλησε τα πόδια του Φαρμάκη, αρνήθηκε τον έναν γιο, τον αντάρτη. Έκλαψε, ικέτεψε γονυπετής για τη ζωή του άλλου. Τρία βήματα το σχολειό απ΄ το σπίτι μας, αλλά με κάρο η μανιά τον γύρισε πίσω. Σαν το σφαχτάρι τον παρέδωσαν μες στα αίματα, ασήκωτο απ΄ το ξύλο.

Σφάξαμε το αρνί, το γδάραμε και τυλίξαμε με την προβιά το σώμα του πατέρα. Θαυματουργό γιατρικό η προβιά. Ρούφηξε το σκοτωμένο αίμα και το φόβο από το σώμα του. Ο παππούς σου λογάριαζε για ευλογημένη εκείνη τη μέρα. Τον έβγαλε απ΄ τον λήθαργο, μας έλεγε. Κάθε φορά που γυρνούσε από τα ξερονήσια, μάς την θύμιζε αυτήν την ιστορία, το «βλογημένο ξύλο», όπως το έλεγε. Σακατεμένος γυρνούσε, με μισό κορμί, αλλά με το κεφάλι ορθό και την ψυχή άθικτη. Γιατί πολλά μπορεί να μην κάτεχε ο παππούς σου, αλλά από κείνη τη μέρα μέχρι να κλείσει τα μάτια του ποτές του δε λάθεψε. Ένιωθε το σωστό και το δίκαιο και πάλευε σαν το αγρίμι, με νύχια και με δόντια, όταν το ποδοπατούσαν. Αλλιώς, δε λογιέσαι για Άνθρωπος, έλεγε.

Μικρό κοριτσάκι ήμουν τότε και τώρα γριά γυναίκα. Μαύρη είναι η ψυχή μου και φαρμακωμένη αυτές τις μέρες κι ο νους μου γυρνάει στα παλιά. Οι δικές μου μέρες σώθηκαν. Οι δικές σας, όχι. Πόσες βουρδουλιές, πόσες ξυλιές ακόμα αντέχει η καμπούρα σας; Του παππού σου, του πήρε ένα βράδυ να ξυπνήσει. Εσείς πότε θα ξυπνήσετε; Τη χώρα μας την κλέβουν κομμάτι κομμάτι, την ξεπουλάνε, στο σφυρί τη βγάζουνε. Πες μου, πώς κοιμάστε ήσυχοι τα βράδια; Το φως πότε θα το γυρέψετε; Ή μήπως και συνηθίσατε τόσο πολύ στα σκοτάδια που το λησμονήσατε; Γριά γυναίκα είμαι και δε με βαστούν τα πόδια μου. Αν με βαστούσαν, έξω στους δρόμους θα ήμουν, να φωνάζω για τα δίκια, να ξεμπροστιάζω αυτούς που μας κυβερνάνε κι από φτωχολογιά τίποτα δε νογάνε».

Άφησε τη μάνα της να ξεσπάσει. Τίποτα δεν είπε. Τσιμουδιά δεν έβγαλε. Τι να έλεγε; Αμάσητη κατάπιε τη σιωπή μαζί με τη ντροπή της. Ίσως, γιατί τα πόδια της μάνας τής δεν τη βαστούσαν. Τα δικά της, όμως, βαστούσαν ακόμη. Λίγο πριν αφήσει το πατρικό της βρήκε στα σκουπίδια τον λογαριασμό της ΔΕΗ τσαλακωμένο, απλήρωτο, ληγμένο.

ελληνική&ξένη λογοτεχνία

Με νέες σειρές ελληνικής και ξένης λογοτεχνίας εμπλουτίζουν το εκδοτικό τους πρόγραμμα οι εκδόσεις ΚΨΜ, ύστερα από **18 χρόνια εκδοτικής παρουσίας** με σειρές «υψηλού αναγνωστικού ρίσκου» (Κοινωνία & Πολιτική, Ριζοσπαστική σκέψη, Προπαγάνδα, Κόσμος, Κόμικς, Ιστορία, Ακραία πολιτιστικά φαινόμενα, Σύμμεικτα).

Οι **νέες σειρές ελληνικής και ξένης λογοτεχνίας** θα δίνουν το λόγο σε πρωτοεμφανιζόμενους και καταξιωμένους Έλληνες συγγραφείς, αλλά και θα προτείνουν **ξεχωριστές σύγχρονες φωνές** της ξένης λογοτεχνίας (κοινωνικό-πολιτικό μυθιστόρημα, αστυνομικά, κ.ά.).

Οι εκδόσεις ΚΨΜ επιδιώκουν να συναντιούνται με τις υπαρκτές ανάγκες και τα νέα ερωτήματα, με τις προσπάθειες και τις δραστηριότητες πολλών ανθρώπων, με τα μάτια στραμμένα σε ότι πραγματικά καινούργιο, καινοτόμο και ριζοσπαστικό έχει γραφτεί και γράφεται στους ενδιαφέροντες καιρούς μας, αποτελώντας ένα κοινωνικό ΚΨΜ του πολιτισμού και της κριτικής σκέψης, ένα εργαστήρι ιδεών και διαλόγου.

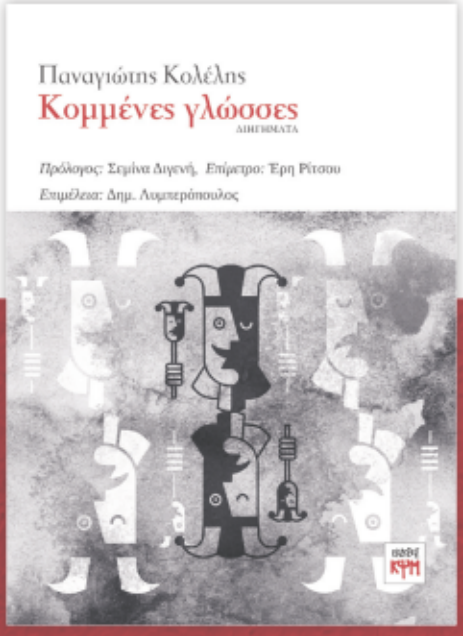

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΨΜ
ΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ ΥΨΗΛΟΥ ΡΙΣΚΟΥ

210 38 13 838
210 38 39 713
info@kapsimi.gr
www.kapsimi.gr
kapsimibooks
@kapsimibooks
/kapsimieditions

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΣΤΟ www.kapsimi.gr

ενάντια στον πόλεμο των ιμπεριαλιστών!
έξω όλοι οι στρατοί από την Ουκρανία!
καμία εμπλοκή της χώρας μας!
να κλείσουν οι βάσεις - Έξω ΗΠΑ - ΝΑΤΟ!
ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ!

20ο Συνέδριο ΟΛΜΕ

εκλογές ΕΛΜΕ για αντιπροσώπους

ΚΑΝΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝΟΗΤΗ!

αυξήσεις σε μισθούς - συντάξεις!
δημόσια & δωρεάν υγεία!
κάτω τα χέρια από συνδικάτα - απεργία!
ανατροπή του ν."Χατζηδάκη"!
μαζικοί μόνιμοι διορισμοί με πτυχίο - προϋπηρεσία!
όχι στους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση!
ενιαίο δημόσιο δωρεάν δωδεκάχρονο σχολείο!
ΚΑΤΩ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ - ΕΕ - ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ!

Σωματεία ταξικά - μαζικά - αγωνιστικά!
εκπαιδευτικό κίνημα δυνατό - νικηφόρο!

Στήριξε - Ψήφισε

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΔΕ